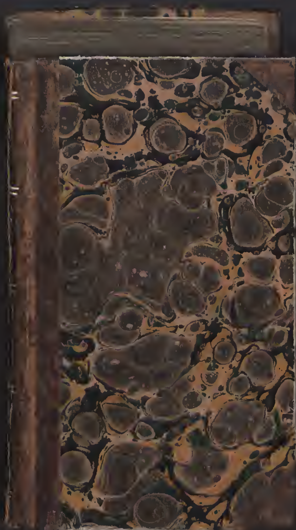

Landsbókasafn
Íslands

DOMINICALE
Þad er
Gudspioll og
Pistlar med almen̄elegum Collectum/ sm̄ i Kyrkiusøfnude-num lesast Aared um̄kring a Sun̄udøgum ꝛ ødrum Helgū ꝛ Hatijdes døgum

Hier med fylger Stutt Handbok vm Barnaskijrn/ Hiona vijgslu/ Siukra vitian/ Framlid enna Jardan og nockud fleira sem Ken̄eman̄legu Embætte vidvijkur.

Pryckt i Skalhollte af Hendrick Kruse Anno 1686.

Esa. 52.

O Huorsu ltusleger eru a Fiöl lunum Fæturner þeirra Sendeboðanna / sem Fridenn kunngiora / gott predika/z himlpræded boda.

Luc. 11.

Sæler eru þeir sem heyra Guds Ord og vardveita þad.

Fyrsta Sun
nudag i Adventu.

Collectan.

Vier vilium aller bidia.

HEyr HErra GVD / Vier bidium þig audmiukfega/ Uppvek þyna Magt og kō til vor/ so vier mættum þr elsast af þm Haaskasemdum sem ycker off hanga/vegna vorra Synda/ z ad vier mættum fyrer þyna hlijfd verda frelsader og Sæluholpner. Þu sem lifer og ryker med GVde Føþdur og þeim Heilaga Anda / eirn sannur GVD vm allar Allder Allda.

Pistelen Skrifar S. Pall
til Rom. 13 Cap.

KJærer Brædur. Og med þui ad vier vitum/ einkum þa Stūd/ ꝥ tijme er upp ad rijsa af

Sueþnenum/ aþ þui ad vor Neilsa er nær/ helldur enn þa vier trwdum. Noottin er vmlidin/ enn Dagurinn tekur ad nalgast. Leggium þui aþ Verkenn Myrkranna/ og jskrÿdunst Herklædum Liossins/ so ad vier gongum sidsamlega / so sem a Deige. Eige i Ozmate edur Oþdryckiu/ eige i Legukoþum og Munadarlÿþe/ eige i þrættan og Oþundsyke/ hellldur iklædest þier DRottne JEsu Christo/ og lated ecke epter Holldenu/ þess Gyrnder ad rækia.

Evangelium Skrifar S. Mattheus 21. Capitula.

A Þann tijma. Og þa er þeir tooku ad nalgast Jerusalem/ og komu til Betphage vid Fialled Oliveti/ vtsende JEsus tuo sijna Lærésueina/ og sagde til

de til þra. Fare þid i þ Kauptũ
sem gagnvart ydur er / og strax
munu þid finna Asnu bundna / z
Folaſt hia henne / Leysed hana z
leided til min. Og ef einhuor ſeí
ger noekud til yckar / þa ſeiged / þ

HErrañ hafe þeirra þorf / og
jafnſnart mun hann lata þau
laus. Enn þad ſkiede ſo / ad vpp-
fylltiſt huad ſagt er fyrer Spaa-
mañenn / er ſo ſeiger. Seigid

Dotturenne Syon/ sia/ þin Kongur kiemur til þijn hoogvær/ sitiande a Asnu/ og a Fola klifbærar Asnu. Enn Lærisueinarner geingu i burtu / og giordu so sem JEsus baud þeim/ og leiddu mz sier Asnuna og Folann / og lögdu sijn Klæde yfer þau/ og settu hann þar ofan. Enn margt Folk breid de sijn Klæde a Veigenn. Og adrer hiuggu Kuistu af Trianum/ og dreifdu þm a Veigenn. Enn pad Folkid sem fyrer þeim gieck og epterfylgde / kallade og sagde. Hosianna Syne Davids/ Blessadur sie sa sem kiemur i Nafne Drottins/ Hosianna i hæstum Hædum.

Annan Sunnud. i Advent

Collectan.

Neyt

HEyr HErra GVD Almættugur Fader / virdstu ad uppvekia vor Hiørtu/ad tilbwa þynum Eingetnum Syne veigen / so ad vier fyrer hans Tilkomu mættum þiena þier med hreinu Hiarta. Fyrer þan̄ sama þin̄ eingetin̄ son JEsum Christum/sem med þier lifer og rijker i Einingu hins Helga Anda / eirn GVD um allar Allder Allda.

Pistillen̄ til Rom. 15. Cap.

BRæder Brædur. Enn huad sem skrifad er / þa er þad skrifad oss til Lærdoms / so ad vier þ Polen̄mæde og Huggun Ritninganna/hefdum Vonena. En̄ GVd Polen̄mædennar og Hugguna reñar giefe ydur þad/ad þier sieud samlynder ydar a mille/ epter JESu Christo/ so ad þier mættud samshuga med einum Munne / dyrka GVD og Fodur vors DROttins JESV Christi. Þar fyrer annest

A iiij huor

huor aimann sinbyrdis/ hika so sem Christus annadest ydur Gude til Neid urs. Enn eg seige Christum hafa ve- red Þionustumann Umskurnarennar/ þ Guds Sannleika saker/til stadfe stu Fyrerheitanna/sem til Fedranna hafa skied. Enn þad ad Neidenn Lyd ur heidrar GUD/ þad er fyrer Mys- skunn semena orded/epter þui sem skri fad er. Fyrer þad vil eg DRottinn vegsama þig a medal Neidenna þio da/ z þinu Nafne syngia Lof. Og i annad sinn seiger hann. Fagne þier Neidingiar/ med hans Folke. Og eim aptur. Lofe þier DROttenn allar þioder/ og mykle hann allur Ly dur. Og enn aptur seiger Esaias/ Þad mun skie/ad Root Jesse / og hann sem vpprijs til ad stiorna heid num þiodum/þad a hann munu heid ner Menn vona. Enn GUD vona-
renar

rennar/ uppfylle ydur mz øllum Fag nade og Fride / so ad þier yþergnæ- ffed i Voneyne / fyrer Krapt hei- lags Anda.

Gudspialled skrifar S. Luc. 21. Cap.

Y Þann tijma. Jesus sagde til sijna Lærefueina. Þar mūu skie Teikn a Soolu/ Tun gle og Stiørnum / og a Jordu Kualning þioda og Drunan/ Sioor og Bylgiur muna hlioda/ og Menn munu fyrer hrædslu upp þorna/ og af Epterbijdingu þra Hluta sem ad koma skulu yfer all ann Heimenn. Þuiad Kraptar Himnana munu hræraft. Og þa munu þier sia Mannsins Son ko manda i Skyunum med Magt z myklu Vellde/ enn nær þetta te-

kur ad ſkie/ þa liſted vpp og vpp-
hefied ydar Hoffud / aþ þui ad
ydar Endurlauſn tekur ad nælæ
giaſt. Og hañ ſagde þm þeſſa
Eptterlijking. Skode þier Fijkiu
tried/ og oll onnur Trie/ nær þeir

ra Alldin tekur wt ad ſpringa/ þa
vite þier ad Sumared er nælægt.
So lijka nær þier ſiaed þetta ſkie
þa vitid ad Guds Rijke er nælæ-
gt. Sannlega ſeige eg ydur/ þad
þeſſe

þesse Kynslood mun ej forganga/ þangad til ad allt þetta skier. Himen og Jørd munu þorganga eñ mijn Ord þorganga eige.

Þridia Suñudag i Adventu. Collectan.

HErr HERra GUD/ vier bidium/ Hneyg þu Eyra þitt til vorra Bæna/og Vpplys Myrkur vorra Hugskota/mz Vitian þiñar Nadar. Þu sem. lifer z ryker i einingu hins helga/z cet.

Pistilinn skrifar S. Paall.

1. Cor. 4. C.

HAr hallde oss huer Madur þyrer/einkum þyrer Guds Þienara og Verkstiornara yþer Guds Leyndardooma. Eñ nu heimtest ej meira aþ Verkstiornurunum/ eñ þ þeir finnist trwer. Þui er mier þ fyrer minsta koste / ad eg skule aþ ydur dæmast / eda aþ mannlegum

Deige

Deige. Ef þo dæme eg ecke sialþur mig. Þui eg er mier einkis hlutar meduitande/enn aþ þui em eg þo ecke Riettlætur. DRottiñ er sa sm̄ dæmer mig. Fyrer þui dæmed ecke þyrer Tijmañ/þangad til ad Drottiñ kiemur/sa ed auglysa mun þad i Myrkrunum er huled/ og openber giøra Rad Hiartnaña. Og þa mun huørium sem einum Loþstyr skie aþ Gude.

Gudspialled skrifar S. Math. 11. Cap.

J Þañ tijma. Eñ þa ed Johannes heyrde i Bøndunū Verkiñ Christi/sende hañ wt tuo aþ sijnum Lærisueinum og liet seigia hm̄/ ertu sa sem koma skal / eda eigū vier ad vænta eins annars? JEsus suarade z sagde til þra/fared aptur og kunngiø-

red Johanne huad þier siaid og heyred/ Blinder þa Syn/ Halltir ganga/ Lijkþraaer hreinsast. Daufer heyra/ Dauder upprijsa/ og Fatækum verda Gudspiallinn bodud/ z sæll er sa sem ecke hneyx

lar sig a mier. Eff ad þeim i burt geingnum/ hoof JEsus ad seigia til Folksins af Johañe. Huad foru þier wt a Eydemørku ad sia? Reyr þañ sem af Vinde er
skek-

ſkiekeñ? Eda huad foru þier ad ſia? Mañ miukklædañ? Sia ed/ ad þeir ſem miukañ Klædnad bera eru i Kongaña Hwſum/ eda huad fooru þier ad ſia? Eirn Spamañ? Eg ſeige ydur fyrer ſann/ þann meire er eñ nockur Spamañ/ þuiad þeſſe er ſa/ aþ huørium ſkrifad er/ ſia þu ad eg ſende minn Eingel þ̄ þiñe Augſyn/ ſa er þinn Veg ſkal tilreida ſyrer þier.

Fiorda Suñudag i Adventu. Collectan.

ALmattuge Eilyþe GVD/ vier bi- dium þig/ad þu komer / og læter þitt Almætte ſkyna yþer oſſ aumar Manneſkiur/ad huad hellſt ſem vorar Synder jduglega þorhindra z hamla/ þad ſama mætte þa oſſ veitaſt/ þyrer Hialp þiñar Nadar og Myſkunar. Fyrer þiñ ſon JEſum Chriſtū / ſem med þier z et. Piſtil.

Elskuleger Brædur. Gledied ydur i DRottne alla Tijma/ og eñ apftur seige eg/gledied ydur. Ydar Hoogværd sie kunnug ollum Moñum. Þuiad DRottinn er nalægur. Vered eige hugsiuker/hell dur lated ydar Bæner i øllum Hlu tum / i Bænahallde og akalle med Þackargiørd þyrer Gude kuñar verda. Og Fridur Guds sa hærre er ollum Skilninge/vardveite ydar Hi ortu og Skilningarvit / i Christo JESU.

Gudspialled Skrifar S.
Joh. 1. Cap.

Þeim Tijma. Gydingar sendu af Jerusalem Presta og Levita/ad þr skylldu spy ria hañ ad/ Huor ert þu ? Og hñ

medkiendist og neitade þui ecke. Og hañ medkiendist / seigiande. Eige em eg Christur. Og þeir spurdu hañ eñ þa ad / huad þa ? Ert þu Elias ? Hñ sagde/ ei em

eg. Ert þu þa Spamadur? Og hañ suarade/nei/ ecke. Þa sogdu þeir vid hañ. Huor ert þu þa ? So ad vier meigum Andsuar gie fa þeim er oss vtsendu. Huad seiger þu af sialfum þier ? Hñ sag-
de/eg

de/eg em hroopāde Rodd i Eyde
mørku/ Greide pier Gotu Drot-
tins/ so sem sagde Esaias Spa-
madur. Og þeir sem wt voru sen
der/ voru aff Phariseis. Og þr
spurdu hañ ad/og sogdu til hñs.
Þui skijrer þu þa/ fyrst þu ert ecke
Christur / eige Elias / og eige
Spamadur t Johannes suarade
þm̃ z sagde. Eg skijre i Vatne/
eñ sa stood i midid hia ydr/huorn
þier þecktud eige. Hñ er sa ē̃ ept
er mig mũ kōa/ huor ed var fyrer
mig/ huors Skoopueinge eg em
ei verdugr vpp ad leysa. Þetta ſ
ede i Bethab'a/ hinumeigeñ J
dāar/ þar ē̃ Johañes skijrde.

A Joolanootténa-

Collectan.

Hæyr Almattuge Eilijfe GVD/
vier bidium/giefþ oss sem yperlyster
erum

erum med nyu Kioose þyns Ords/ sem Mañdom hefur a sig teked/ ad þ mætte openberlega siæst i vorum Ver kum og Framferde/ sem fyrer Trwna skyn i Hiartanu/ fyrer þañ sama þinn Son JESVM Christum og et.

Pistellen til Tit. 2. Cap.

All Era Kiæraste. Neilsusamleg Nææd Guds er auglios ordin ollum Mönnum/ og kienner oss/ad vi er skulum afneita ogudlegu Athæ-fe/og veralldlegū Gyrndū/ɀ lifa/ sparlega/ rietferduglega / og gud lega i þessum Neime/ og bijda epter þeirre Sælu von og Dyrdar auglyfing hins mykla Guds/og vors Lau snara JEsu Christi. Sa sem sialfañ sig hefur giefed wt fyrer oss/ vp pa þad hañ endurleyste oss fra ollu Orietflæte/ og hreinsade sier sialfū Folk til eignar/ þad sem kostgiæfed være til godra Verka. Þetta skallt

þu

þu tala/ og aminña/ og straffa med allre Rostgiæfne. Einguñ forsmaa þig.

Gudspialled Lucæ 2. Cap.

Ÿ Þann tijma. Og þad bar til aa þ Døgum / ad þad Bod geck wt fra Keysara num Augusto/ þad Heimurin all ur skyllde skattskrifast. Og þesse Skattskriping hoopst fyrst vpp hia Cyrino/ sm þa var Landstior nare i Syria. Og þeir fooru al ler ad laata skattskrifa sig/ huør til sinnar Borgar/ þa foor og Jo seph af Galilæa wt Borgenne Nazareth/ vpp i Judeam/ til Da vids Borgar Bethlehem/ af þui ad hñ vár af Hwse og Kyne Da vids / so ad hañ lete skattskrifa sig þar med Mariu sinne Festar

Konu

Konu oliettre. Eñ þad ſkiede ſo/ þa ed þau voru þar/ ad þeir Da⸗ gar fullnuduſt/ ad hun ſkyllde fæ⸗ da/ og hun fædde ſiñ Frumgieteñ Son/ og vafde hañ i Reyfum/ og

layde hañ nidur i Jotuna/ þuiad hun fieck eckert afiad rwm i Gie⸗ ſtaherbergenu. Og Fiarhirdar ar voru þar i ſama Bygdarlæge vm Grandana vid Fiarhwſenn/ ſem geimdu og voktu yfer Hiord ſiñe

sinne om Nootkena. Og sem þu/
þad Eingill DRottins stood hia
peim/ og Guds byrte liooinade i
kringum pa/og þr vrdu miog Ot
tasleguer. Og Eingillen sagde
til peirra. Nirde pier ecke ad hræ
dast. Sieid/ eg boda ydur mykin
Fognud/ þan er skier ollu Folke/
puiad i Dag er ydur Lausnarenn
fæddur/ sa ad er Christur Drottin
i Borgenne Davids. Og hafed
pad til merkis/ ad pier munud fin
na Barnid i Reyfum vafed/ og
lagt vera i Jotuna. Og jafnsna
rt þa var par hia Einglenum/
mykell fiolde Himneskra Hersueî
ta/ sem losudu GUD og sogdu/
Dyrd sie Gude i Vpphædum/ og
Fridur a Jordu/ og Monnu
goodur Vilie.

J Nam-

Collectan.

Herre Almattuge Eilijfe GUD/ veit bidium/ veit þu oss/ ad þyng einka Sonar nya Fæding/mætte frelsa oss/ huørium sa gamle Þrælðomur helldr vnder Syndarennar Oke/ syrer han og et.

Pistellenn til Hebreos

1. Cap.

Mi Skuleger Brædur. Med þui ad GUD heþur fordum marg falldlega/ og med morgum hættum/ talad til Fedranna fyrer Spamennina/ en nu heþur han allra sijdast a þessum Dogum til vor ta‑lad fyrer Soneun / huørn han sette Erfingia yfer alla Hlute/ fyrer hu orn han heþur eirnen Verolldena ska pad. Huor helldr (med þui han er Lioome hans Dyrdar/ ꝛ Jmynd hns Veru) berande er alla Hlute mz Or‑de syns Kraptar/ giørande Hreinsu

vorra

vorra Synda/þyrer sig sialþañ/ sette sig til hægre Handar Tignenne a Hædum/so myklu ædre ordenn Einglunum/ sem hañ heþur myklu þra mat Þm erft eitt hærra Naþn. Þui ad til huors aþ Einglunum heþur hañ nockurn tijma so sagt ? Þu ert minn Sonur / i Dag ool eg þig. Og eñ annad siñ/ eg mun hans Fader vera / og hañ mun miñ Sonur vera. Og eñ aptur/ sem hañ iñleider þañ hiñ Frumgietna i Heimeñ/ seiger hañ. Og hañ skulu allerEinglar Guds tilbidia. Aþ Einglunū seiger hañ ad so ñu. Sijna Engla giører hañ Anda/ og sijna Þienara Elldsloga. Eñ aþ Synenum. Gud þitt Sæte er æ og ad eilijfu/ Stiornarvondur þijns Rijkis er Riettlætis Vondur/ þu hefur elskad Riettlæted/ eñ hatad Ranglætid/ þ þui

heþur

hefur GVd/þin Gud/smurt þig m3 Vidsmiore Fagnadarens/fram yfer þijna Nluttakara. Og þu Drotten hefur ad Vpphafe Jordena Grundvallad/og Himnarner eru þijn Handaverk/þeir enu sømu munu forgan ga/en þu munt blijfa/ og aller þeir elldast so sem annad Fat. Og so sem klæde munt þu þeim vmhuerfa/og þeir munu vmhuerfast. En þu ert hin same/og þijn Aar munu ecke þrotna.

Gudspialled skrifar S. Joh. 1. Cap.

I Vpphafe var Ord. Og þ Ord var hia Gude/ z Gud var þad Ord / þad sama var i Vpphafe hia Gude. Aller Hluter eru fyrer þad giørder / og an þs er ecker, giort huad giort

er. J

er. J þui var Lijfed/ og Lijfid var Lioos Manäna. Og Liosid lijser j Myrkrunum/ og Myrkured hafa þad ecke høndlad. Þar var eirn Madur af Gude sendur/ sa hiet Johañes. Hañ kom til Vitnisburdar / ad hañ bære Vitnisburd af Liosenu/ so ad aller skyll du fyrer hañ trwa. Eige var hñ þ Lioos/ helldur ad hñ bære Vitnisburd af Liosenu. Þad var satt Lios/ huørt ed lyser øllum Mønnum/ sm̃ koma i þennañ Heim. Þad var i Heimenum/ og Heimuriñ var fyrer þ giørdur/ og Heimuriñ þeckte þad eige. Hañ kom til siñar Eignar/ og hañs sialfer medtoku hañ eige/ eñ so marger sem hañ medtooku/ þa gaf hann þm̃ Magt Guds Børnu͂ ad ver

 da/

da/ þeim sem a hans Nafn trwa. Eige þeim sem af Blodenu/ eda þeim sem af Holldsins Villd/ edr af Mafsins Vilia/ heilldur þm sem af Gude eru fædder. Og Ordet vard Holld/ og bygde med oss/ og vier saaum þess Dyrd/ Dyrd so sem eingietens Sonar af Fodurnum/ fullan Nadar z Sannleika.

S. Stephani Dag.
Collectan.

HErra GUD/ gief oss ad eptirfylgia hans Dæmum/ huørs Hátyd vier i Dag hølldum/ so vier mættum læra ad elska vora Ovine/ lijka sem hann bad fyrer sijnum Ofsoknar Mønnum. Fyrer vorn HErra JEsum Christum þinn Son/ huør med þier og heiløgum Anda/ og ct.

Pistilleñ i Giorningabook Post. 6. og 7. Cap.

A þeim

J þeim Degum. Og Stephanus fullur af Naad og Styrkleika/ took ad giora Jarteikn og Takn mykel / a medal Folksins. Þa stoodu vpp nockrer af þeirre Samkundu/ sem kallast Libertinorum/ Cyrenorū/ og Alexandrinorum/og fra sem voru af Cilicia og Asia / þreytande Spurningar vid Stephanum / og Þr gaatu ecke motstadid þre Spekenne þm Anda/ af huerium hañ talade. Þa sendu þeir vt Meñ/ sem seigia skylldu sig heyrt hafa hañ mæla Haadungar Ord/i mote Gude og Moysen/og æstu so vpp Lyden og Ølldungana/og hinaSkriftlærdu/ hlupu ad og gripu hañ/burt leiddu fyrer Raaded/ og settu til Lingvotta sem seigia skylldu. Þesse Madur lætur ej af ad tala Haadyrde i giegn

þessum Heilaga Stad/ z Løgmaalenu/
þuiad vier heyrdum hañ segia. Þad
JEsus af Nazareth/ munde þeñan
Stad nidurbriota/ z vmhuerfa þm
Setningum er Moyses hefur oss gie
ted. Og aller þr i Radenu satu/
horfdu a hañ / og sau ad hans A-
siana var so sem onnur Eingels Asi
an. Eñ þa þr heyrdu þta / skaruſt
þr i sijnū Hiortum/ og gnystu Ten
num yfer honum. Eñ med þui hñ
var fullur af Heilogum Anda/hoof
hañ vpp sijn Augu til Himens/ og
sa Guds Dyrd/ og JEsum standa
til hægre Handar Gude/ og sagde.
Siaed/ad eg sie Himnana opna/og
Mañsins Son standa til Guds hæ
gre Handar. Eñ þeir folludu vpp-
hætte Roddu/ og saman byrgdu sijn
Eyru/og giordu honū Aarræs med
einū Samdrætte/hneptu hañ vt af

Bor-

Borgenne/og grytku hañ/eñ Vottar ner logdu sijn Klæde til Foota þss Vngmeñis er Saul hiet/og lomdu Stephanum med Grioke. Eñ hañ kallade og sagde. HErra JESV/ medtak þu miñ Anda og hañ kraup nidur/og kallade hærre Roddu/Drottiñ legg þeim eige til þessa Synd. Og sem hañ hafde þad sagt/Sofnade hann.

Gudspialled S. Matth.

23. Cap.

Þann tijma. Sagde JEsus til Gydinga Folksins/ og Hofdingia Kieñemanna. Sied/ eg sende til ydar Spameñ/Spekinga og Skriftlærda / og nockra af þeim munu þier aflijfa og krossfesta/ og suma munu þier Hydstrykia i Samku

ydur huorsum ydar / og aþ annare
Borg i adra munu þier þa oþ-
sækia / so ad yper ydur kome allt
riettlatt Blood/ sem a Jardena
wthellt er/ i fra Bloode Abels Ri
ettlata/ allt til Blods Zacharie
Sonar Barachia/ huorn þier dr
apid a millum Mußteris z Al
taris. Sannlega seige eg ydur/ ad
allt þetta mun koma yper þessa
Kynslod. Jerusalem/ Jerusalem
þu sem aflijfar Spamennena/ og
grytter þa sem til þijn eru sender/
huorsu opt hef eg viliad saman
safna Sonū þijnum/ lijka sem ad
Hænan safnar Vngum sijnum un
der Vænge ser/ z þier hafed ecke
viliad ? Sioed / ydar Hws skal
ydur i eydelagt verda. Þuiad eg
seige ydur/ ad þier munud eige sia
mig

mig vpp fra þßu / þangad til ad
þier seiged / Blessadur se sa sem
kiemur i Nafne DRottins.

S. Johannis Dag.
Collectan.

HErra GVD / Vpplys þu nadarsamlega þitt Lyd/so ad hañ vpplystur i Lærdom og Gudspiall, sins Kienning hins heilaga Johannis Postula / mætte þar og ødlast þyna Nad og Eilyfa Glede- Fyrer vorn DROTTINN JESVM Christū, þinn Son er et.

Pistelenn skrifar JEsus
Syrach 15. Cap.

HVer hañ ottast GVd/sa mun giora gooda Hlute/og huer sem epterfylger Riettlætenu / sa mun finna Spekena / þuiad hun mun mæta honum so sem vegleg Moder. Og hun mun medtaka hñ/

so sem ein Kvinna fra Meydome sij
num. Og hun mun fæda han med
Lijfsins Braude og Skilninge / og
drycki a han med Vatne hialpræde-
sins Speke. Þa mun han verda styr
kur / og stodugur standa. Og hun
mun sier ad honum halla / so hann
verde ecke sneypptur / hun mun hefia
han yfer sijna Nauunga / og hans
Munn i Søfnudenum upplukka.
Nun mun Korona han med Fognude
og Baadsemd / og byggia han med
eilijfu Nafne.

Gudspialled S. Joh. 21 Cap.

Þan Tijma. Sagde JE
sus til Peturs / fylg þu mer
epter. Petrus snere sier
vid / og leit þan Lærisuein epter-
fylgianda sem ad Jesus elskade /
sa er z vm Kuolldmaaltijdena ha

þde a hans Brioste leiged / og sagt/ HErra/ huør er sa er þig forrædur? Þa ed Petur seit nu þenaň/ seiger haň til JESU. HERra/ huad skal þesse? JEsus seiger til hans/ ef eg vil haň blijfe til þess eg kiem/ huad kiemur þad vid þig? Fylg þu mier epter. Þa gieck su Ordræda a medal Brædranna/ þesse Lærisueirn deyr eige. Og JEsus sagde eige til hans/ haň deyr eige/ helldur ef eg vil haň blijfe til þess eg kiem/ huad kiemur þad vid þig? Þetta er sa Lærisueirn / er um þetta ber Vitne/ og þetta skrifade/ z vier vitum ad hans Vitnisburdur er sannur.

Sunnudagiň mille Joladags og Attta.

Collectan.

Herra Almættuge eilijfe Gud/ stiore na oss og ølllu voru Framferde/ epter þijnum Vilia / so vier mættum i Nafne þijns elskulega Sonar verda auduger i goodum verkū/ þ hañ sama.

Pistellen til Galat. Cap. 4.

Mi Elskuleger Brædur. Eñ eg seige so lenge sem Erfinginn er Barn/ þa er æ mille hans og Þionsins eingiñ greinarmunur/ þo ad hañ sie HErra alls Gotsins/ helldur er hñ vnder Forverunum og Fiarhallds moñum / lijka vier eirneñ/ þa vier vorum Børn / vorum vier þrælkader vnder þessa Heims Setningū. Eñ þa Vppfylling tijmans var komiñ/ utsende Gud siñ Son/ fæddañ af Kuinnu/ og Logmalenu vnderorpeñ/ vppa þad/ ad hann frelsade þa sem under Logmalenu

voru/

voru/so ad viet Medtækium Sonar-
leifdena. Eñ med þui þier erud Bor
neñ/hefur GVD sendt Anda sijns
Sonar i ydarHiortu/kallande/Ab-
ba/kiære Fader/so er þier nu eingeñ
Þræll meir/helldur Born ein. Eñ
sie þad Born/þa eru þ eirueñ Ar-
far Guds fyrer Christum.

Gudspialled skrifar S. Lucas/ 2. Cap.

OG hans Fader og Moder
undrudust þad/huad af hõ-
num sagdest/og Simeon
Blessade þau og sagde til Ma-
riu Moder hañs. Sia þu/þesse
er settur til Falls og Vpprisu
margra i Israel/og til merkis
huorium i mote mun mælast. Og
sialfrar þinnar Ønd mun Suerd
i giegnum smiuga/so ad auglios

verde

verde Hugskots Hiortu margra. Og þar var þa Anna Spakona/ Dotter Phanuels/ af Kyne Asser hun var og komin til siña ara/ z hafde lifad i sio ar med sijnum Eignarmanne fra Meydome sij⸗num. Og þesse Eckia hafde nær fiora Vetur um Attrædt / huør ed eige gieck ur Musterenu/ þion⸗nande Gude Nott og Dag/ med Føstum og Bænahallde. Þesse gieck samstundis þangad ad/ og prijsade DROttin / og sagde af honum til allra þeirra sem Endurlausnarennar bidu til Jerusa⸗lem. Og er þau høfdu allt full⸗giort epter Løgmaale DROttins/ sneru þau aptur i Galileam/ til Borgar sinnar Nazareth / enn Sueitnen vox upp/ og styrktest i

Anda

Anda/pullur Visdoms/ z Guds Nad var med honum.

A Nyars Dag.

Collectan.

HErr HErra Himneskur Fader/ sem liest þinn Eingietenn Son / verda Løgmalenu vndergiefenn/ og Vmskiertast at Attunda Deige / Løgmaled vpp ad fylla/ vegna þeirra sem Løgmalsins Bølvan voru vndergiefner/ vier bidium þijna Myskunseme/ ad þu vilier andlega vmskiera vor Hiørtu/ fra øllum vondum Gyrndum. Fyrer þann sama.

Pistillenn til Gal. 3. Cap.

EN adur enn þad Trwenn kom/ þa vordum vier vardveitter vn der Løgmalenu/ jnnelucktter vpp a þa Tru/ s openber skyllde verda. Þar fyrer var Løgmaled vor Typtu nar Meistare til Christum / so ad vier

vler Riettlaffunst fyrer Trwna. En nu sem Trweñ er komiñ / þa erum vier ecke leingur vnder Typtunar mañenum. Þuiad aller erud þier nu Guds Born / ꝥ Trwna a Christũ. Þuiad so marger ap ydur sem erud skijrder / þier hafed iklædst Christo. Hier er ecke Gydingur nie Griskur / ej Þræll nie Frelsinge / eige Kall nie Kuinna. Þuiad aller þier erud eitt i Christo IESV. Eñ pyrst þier erud Christi / þa erud þier Sæde Abrahams / og epter Fyrerheitenu Erfingiar.

Gudspialled Luce 2. Cap.

A Þann Tijma. Epter þad ad ætta Dagar voru lidner / og þad Barned skyllde vmskierast / var hans Nafn kal-

sn kallad JESVS. Huad er kallad var af Einglenum/ adur

enn þad hann var gietenn i Moo dur Kuide.

Sunnudagenn mille Atta Dags og Þrettanda.

Collectan.

O Herra GVD himneske Fader/ þu sem lietst þinn kiæra Son JEsum Christum verda kramande og wtlendann i Egyptalande fyrer vora skulld/ z þa leider hann heilann heim aptur til sijns Fø durl.

durlands. Vier bidium þig / gief oss þyna Nad/ad vier aumar Manneskiur sem erū Framande og utlender i þessū haskasama Heime/ mættum snarlega komast til Himnarijkis & heim i vort retta Fødurland / þar ad lifa i Dyrd og Glede eylijflega. Fyrer þann etc.

Pistillen til Tit. 3. Cap.

ASkera kiæraste. Eñ þa ed byrtest Goodgyrnd og Manngiæska Guds vors Lausnara JESU Christi/ eige þyrer Riettlætis Verkanna saker/ sm vier hofdum giort/ helldur epter siñe Myskunseme/ frelsade hañ oss/ fyrer þañ Endurgietningar Vatzsæ/ & Endurnyung heilags Anda/ huorium hañ hefur gnoglega wthellt yþer oss þyrer JESUM Christum vorn Lausnara. So vier Riettlæter þyrer hñs Nad vrdum Erfingiar Eilijfs Lijfs/ epter Voneñe. Þess Ræda er soñ & trw enleg.

Guds

DA er Herodes sa þad ad hñ var gabbadur af Vitringunum/ vard hann reidur/ og sende wt/ og liet drepa oll Sueinborn til Bethlehem/ og i ollum

hennar Endemørkum/ Tuævetur og þadañ af yngre/ epter þm tijma/ sem hañ hafde wtspurt af Vitringunum. Þa vppfylltest huad sagt er/ fyrer Jeremiam Sp

amañ

minnann sem seiger/ at Nædum he fur heyrst Kall myckellrar Kueinunar / Ops og Ylbrunar/ Rachel æpte Sonu sijna. og villde ecke huggast lata/ þuiad þad var med þeim wie.

A Þrettanda Dag.

Collectan.

HErre Almattuge Eilijfe GVD/ sem med Leidarvijsan eirnrar Stiornu openberader Vitringum þin Eingieten Son/ vier bidium þyna Myskun seme/ vpptendra þitt Lios i vorum Hug skotum/ þad sem þu vppvakter i Hiortum þessara Vitringa. Fyrer þin son og etc.

Pistilleñ Esa. 60. Cap.

SVo seiger DROttin GVD. Ris vpp Jerusalem og verd klar/ þuiad þitt Lios kiemur/ og Dyrd DROttins er vppruñenn

yfer

yfer þier. Þviad sia þu/ ad Myr-
kred mun hylia Jordena/og Dimaū
Þioðernar. Eñ DROTTiñ mun
upprenna yfer þier/ og hans Dyrd
mun siaſt yfer þier/og Heidingiar-
ner munu ganga i þijnu Lioſe/og
Kongarner i Lioma þijns Uppru-
na. Upplyptu þijnum Augum og
ſkoda um kring/aller þeſſer eru ſa-
manſaфnader/og koma til þijn. Þij-
ner Syner munu koma af fiarlæ-
gd/ og þijnar Dætur munu uppfoſt-
raſt ad bądum Sijdum. Þa munt
þu sia og fagna / og þitt Hiarta
mun undraſt/ og utbreida ſig / nær
ed ſa margfiolde Siafarins mun
ſnwaſt til þijn og Styrkleike Hei-
dingiañakiem: til þijn/Fiolde Ulf
valldanna mun hylia þig/ Drome-
darij af Madian og Epha. Aller
munu af Saba koma/færandeGull
og

og Reykelse / og kunngiørande Loff DROTTins.

Gudspialled S. Matth. 2. C.

NÆr ed JEsus var fæddur i Bethlehem æ Gydinga lande / æ Døgum Herodis

Konügs. Sia þu / þa komu Vitringar af Austurælfu til Jerusalem / og sogdu / huar er sa nyfædde Kongur Gydinga? Þui ad vier

høf-

Hofum sted Hans Stiørnu i Austur veige/ og erum komner ad til bidia Han/ en er Herodes Kongur heyrde þad/ skielfdest han og øll Jerusalem med hønum. Og hn̄ liet saman̄safna øllum Kien̄eman na høfdingium z Skriptlærdum Lijdsins / og forheyrde af þeim/ huar Christur skyllde fædast. En̄ þeir søgdu hønum. J Bethlehem a Gydinga Lande. Þuiad so er skrifad fyrer Spaamannen̄/ og þu Bethlehem a Gydinga Lande/ ert onguaneigen̄ hin minsta a medal Høfdingia Juda/ þuiad af þier mū̄ koma Hertoge sa/ ed stiorna skal yfer mitt Folk Jsrael. Þa kallade Herodes Vitringana heimuglega til sijn/ og spurde þa jstelega ad/ a huorium tijma þad

Stiar

Stiarnan hafde byrtst þeim/og vijsade þm til Bethlehem/ z sag de/fare þier/og spyried vandlega ad Sueinenum/ og nær þier finned han/ þa kunngiøred mier þad ap-tur/so ad eg kome einnen ad tilbid ia han. Sem þr høpdu nu hlydt Konungenum/ foru þr ap stad. Og sia þu/ad Stiarnan s þeir høfdu sied i Austurálfu gieck fr-am̄ ꝑ þeim/ allt þar til hun kō/ og stood þar uppe yfer/ huar ed Barned var. Enn er þeir sau Sti ørnuna/ glødduft þeir ap myklū Fagnade/ og geingu i Hwsed in̄/ og fundu þar Barned/med Ma-riu Moder þess/ fiellu fram̄ og tilbádu þ. Og ad upplokınum sijn-nū Fiarsiodum offrudu þeir þui Giafer/Gull/Reykelse og Myr-

ruog

ru. Og feingu Avijsan i Suefne/ ad þeir kiæme ecke aptur til Hero dem/ z foru añañ Veg aptur i sitt Land.

Fyrsta S. D. epter Þrettanda.

HErre HErra Himneskur Fader/ vier bidium þig / veit þu gyrnd þyns biðianda Lyds / ad hañ mætte sia z skilia huad riett er/og ad giera þad sa ma giørt og þwaknæme med verke. Fyrer þiñ Son JEsum Christum.

Pistillinn Rom. 12.

Kiærer Brædur. Fyrer þui bei de eg ydur þyrer Myskunseme Guds/ad þier giefed ydar Lij kame til þess Offurs/ sem lifande er og Heilagt/og Gude þacknæmt/ huørt ad er ydar skynsamleg Þionu sta. Og hegded ydur ecke epter þes sum Heime/ helldur umbreyted ydur i Endurnyung ydars Hugskots/ so

ad

ad þier Meigid reyna/ huør ad sie goo
dur/ þægur og algiørdur Guds Vi
lie. Þuiad eg seige byrer þa Nad
sem mier er giefen/ huorium sem ei
num ydar a mille/ þad eingen hall
de meira wt af sier/ en honum byri
ar af sier ad hallda/ helldur hallde
han wt af sier hooflega / epter þui
sem GUD hefur wtskipt huorium
og einum Mæler Truarennar. Þui
ad lijka so sem vier hofum marga Li
mu a einum Lijkama/ en aller Limer
ner hafa þo ecke lijka Þegdan. Lijka
so erum vier og so marger eirn Lij
kame i Christo/ en vor a millum er
um vier huør annars Limur.

Gudspialled S. Luca 2. C.

Þan tijma. Og þa ed han
var tolf ara gamall/ fooru
þau upp til Jerusalem/ ep
ter siovenju Hatijdar Dagsins.

Og er

Og er þeir Dagar voru lidner/ og
þau fooru heimleidis/ vard Barned
JEsus epter i Jerusalem/ og
hans Foreldrar vissu þad ecke.
En þau meintu þad/ ad hn̄ være
hia Selskapnum/ og voru so ko-

nnn eina Dagferd/ og leitudu ha-
ns a medal Frænda z Kuñingia.
Og þa ed þau fundu hañ ecke/ ge-
ingu þau aptur til Jerusalem/ z
leitudu ad honum. En þad skete

de so

de so epter þria Daga / ad þau
fundu hañ i Musterenu / sitiande
midt a mille Lærefedranna / heyr
rande þeim og adspyriande þa.
Eñ aller þeir er hañ heyrdu / vnd
rudust yfer hans Skilninge og
Andsuorum. Og er þau sau hñ /
hnyckte þeim vid. Eñ hñs Mo
der sagde til hans. Son miñ / þu
breitter þu so vid ockur ? Sia
þu / Fader þiñ og eg / leitudū Na
emprungiñ ad þier. Og hañ sag
de til þra. Huad er þad / ad þid
leited ad mier ? Vissud þid ecke
ad mier byriade ad vera i þeim
Hlutum sem mijns Fodurs eru ?
Eñ þaug vnderstodu ecke þetta
Ord / sem hañ mællte til þeirra.
Og hañ foor med þeim ofan / og
kom til Nazareth / var þeim og

 hlyd

hlyden. En hans Moder geymde oll þesse Ord i sijnu Hiarta. Og JESVS jookst Alldur z Viska/ og Nꜳd hia Gude z Monnum.

Añan S. D. epter Þrettanda.

Collectan.

O Þu Almattuge eilyfe GVD/ sem stiornar ollum Hlutum a himne z a Jordu/ heyr þu milldelega Bæner þijns Lyds/ z gief Frid vm vora daga. Fyrer vorn HErra JEsum Christum.

Pistillenn Rom. 12.

Kiærleger Brædur. En vier hofum marghattadar Gafer/ huor epter þeirre Nꜳd sem oss er giefen/ hafe nockur Spadom/ þa sie han epter riettre Truarennar Reglu. Hafe nockur Embætte/ þa giæte han þess Embættis. Ef kienner nocker/ þa vakte han þa Kienningu. Huer han aminner / hygge han ad

 þeir-

þeirre Amiñingu. Huør hañ giefur þa giefe hañ i Einfalldleika. Huor hañ stiornar/ þa stiorne hañ med Ahyggiu. Fremur nockur Myskunseme/ þa giore hañ hana med Godþyse. Elskañ sie flærdarlaus/ hated þ hid vonda/ eñ loded a þui enu gooda. Brodurlegur Kiærleike sie aʃtudlegur ydar a mille. Naþe hüor annañ sier i Virdingum ꝺdra. Vered eige later i þui sem þier eigid ad vinna. Vered glooande i Andanū/ DRottne þionande. Hegded ydur epter Tijdenne. Vered glader i Vonene/ eñ þoleñmoder i Krosleñe. Staadfaster i Bænene/ og añest Naudþurftier heilagra/ Kostgiæfed ad vera Gestrisner. Blessed þa sem ydur ofsækia. Blessed eñ bolved eige. Fagned med fagnendum/ eñ græted med Grætendum. Vered samhugá sinbyr-

jnbyrdis. Stunded eige en þad sem
hætt er / helldur lxted ad þui sem
lægt er.

Gudspialled S. Joh. 2. Cap.

Þan tijma. Þar giordest
Brwdkaup i Cana Gali
leæ/ og Moder JEsu var
þar. En JEsus og hans Lære-
sueinar voru og bodner til Brwd-
kaupsins. Og er þa þraut Vijn/
sagde Moder JESV til hans/
þeir hafa ecke Vijn. JEsus sag
de til hennar/ þu Kuinna / huad
hef eg med þig? Mijn Stund er
en ecke komin. Moder hans sag-
de til Þionustumannanna / huad
hellst han seiger ydur þad gio-
red. En þar voru sex Steinkier
sett epter venju Ebreskra manna

 hrein-

hreinsunar/ og huørt eitt tok tuo
edur þria Mæler / JEsus sagde
til þeirra. Fylled vpp Kieren̄ af
Vatne/ og þeir fylltu þau allt a

Barma. Og JEsus sagde til þe
irra/ helled nu a/ og færid Kiæ=
meistaranū/ og þeir færdu honū.
En̄ þa Kiæmeistaren̄ smackade
Vatned/ þ ad Vijne var ordid/ z
hafd visse ecke huadan̄ þad kom/
en̄ Þionustumen̄erner sm̄ Vatn=
ed soo=

ed sooktu / vissu þad / þa kallade han̄ a Brwdgumann / og seiger honum. Aller Men̄ giefa i fyrstu hid goda Vijned/ z nær þeir [illegible]ka Olvader ad gioraſt/ þa þad hid slettara / en̄ þu hefur geymt hid Gooda allt til þessa. Þetta er hid fyrsta Jardteikn sem JEsus giorde til Cana i Galilea. Og hn̄ opinberade sijna Dyrd. Og hn̄s Læresueinar trwdu a han̄.

Þridia S. D. epter Þrettanda.

Collectan.

ALmattuge Eilijfe GUD/lijttu myskunsamlega til vors Veykleika/og wtrett þyna Volldoga hægre Hønd oss til hlijfdar. Fyrer Drottin̄ vorn z c.

Þistillinn til Rom. 12.

Kiskuleger Brædur. Vered ecke sierkloker / giallded onguum

ſlle yþrer ſlle. Legged Kapp a ad ve ra ſiðſamer/ þad ydur mogulegt er vid huern Mañ/og þad þier þorme gned/þa haþed Frid vid alla Meñ. Heþned ydar ecke ſialþer/ miner elſk anleger/ hellður giefed rwm Reide/ þuiad ſkriþad er. Myn er Heþnden/eg mun endurgiallda/ſeiger Drottin. Þar fyrer/ef Dvin þin hungrar/þa gieþ honum Fæðu/ef hann þyſter/ gieþ honum ad drecka. Þui nær þu giorer þetta / þa ſaþnar þu Glooðum Ellds yþer Hoþud hm. Laat eige yþerſtiſga þig þad vonda/ hellður yþervin þu þad Gooda med goodu.

Gudſpialled S. Math. 8. C.

Þann tiſma. Og þa ed JEſus gieck ofañ af Fiallenu/ fylgde honu margt Foolk

Foolk epter. Og sim þu/ ad Lijk-
þrꝍar Madur kom/ tilbad han og
sagde/ HErra/ ef þu villt/ þa gie
tur þu mig hreinsad. Og JEsus

riette wt Hondina ꝍhrꝍrde hñ ꝫ
sagde/ eg vil/ vertu hreiñ/ ꝫ jafn
snart vard hans Lijkþra hrein.
Og JEsus sagde til hans / sia
þu til ad þu seiger þad eige neinu/
helldur far þu og syn þig Kienne-
mønnunum/ og offra þijna Giøf/

þa ed Moyses hefur boded / til Vitnisburdar yfer þeim. En þa ed JEsus gieck jñ i Capernaū/ kom til hans Hundrads hꝼfdinge nockur / bidiande hañ og sagde HErra/ Þion miñ liggur Jcktsiu kur heima/ og kuelst hꝼrmulega. JEsus sagde til hans/ eg vil koma og lækna hañ. Og Hundrads hꝼfdingiñ suarade og sagde. Herra/ eg em þyt ei verdugur/ ad þu gangir jñ vnder mitt Þak/ helldur seig þu eitt Ord/ og mun miñ Þion heilbrygdur verda. Þuiad eg em Madur Yfervalldenu vndergiefeñ/ hafande vnder mier Strijdsfolk/og nær eg seige þessum/ far/ þa fer hañ/ og ꝼdrum/ kom þu/og hañ kiemur/ og Þræle miñum/ gior þta/og hañ giorer þ.
Eñ þa

Eñ þa ed JEsus heyrde þ͂ta/vnd radest hañ og sagde til þra er hønum epter fylgdu. Sañlega seige eg ydur/ad þuilijka Trw hef eg ecke funded i Jsrael. Eñ eg seige ydur/ þad marger munu koma af Austre og Vestre/og sitia med Abraham/Jsaac og Jacob i Rijke Himnaña/ eñ Rijkisins Syner munu verda wtrekner i hin ystu Myrkur/ þar sem vera mun Hop og Snystran Tañaña. Og Jesus sagde til Hundrads hofdingiãs/ gack þu hiedañ/ verde þier epter þui sem þu trwder/og hans Þion vard heill/ a þeirre somu Stũdu.

Fiorda S. D. epter Þrettanda.

Collectan.

HErra GVD/sem allra best veist/ i huilykum Haska og Voda vier erũ

stadd

ſtadder/ þ ad vier fyrer hølldſinn Bre
eyſkleika kuñum ecke ad vera ſtadfaſt
ſter/aun þiñar ſierlegar Nadv ꝫ Hial
par. Þui bidium vier þig vm Nad ꝫ
Luͤcku til lyfs og Saalar / ad hvad
hellſt vier lydū vegna vorra Synda/
ad vier mættum þad med Poleſimœde
lyda/og med Hialp þinnar Nadar yf
ervinna. Fyrer JEſū Chriſtum vorn
DROTTJNN.

Piſtillinn/ Rom. 13. C.

MJr Elſkuleger Brædur. Vered
 onguū ſkylldūger/nema þad/
 ad þier elſked huor añañ. Þui
ad huor hañ elſkar annañ/ ſa hefur
Logmaalid vppfyllt/ þuiad þad ſem
þar ſeigeſt/ þu ſkallt eige Hoor dryg
ia/eige Mañ vega/ eige ſtela/ eige
Liugvitne mæla/ eige gyrnaſt. Og
ef þar er nockud annad Boderd/ þa
felſt þad i þiſſum Ordum/ Elſka
ſkalltu Nauunga þiñ ſo ſem ſialfañ
þig

þig. Elſkan giører ecke Næunganum illt. Þar fyrer er nu Elſkann Lögmalſins uppfylling.

Evangelium S. Matth. 8. C.

Og er JEſus ſtie a Skip/ fylgdu hans Lærefueinar honū epter. Og ſia þu/ ad mykell Okyrrleike giørdeſt i Sionum/ ſuo ad Skiped la vnder aafollum/ enn han̄ ſuaf. Og hans Lærefueinar geingu til hns/ vøktu han̄ upp og ſøgdu. HErra/ Hialpa þu oſſ/ vier forgaungum. En̄ Jeſus ſagde til þeirra. Huad hrædeſt þier lijtelttruader? Þa reis hann upp / haſtade a Vinden̄ og Sioonn̄/ og þar vard Logn myked. En̄ Mennerner vndrudüſt og ſøgdu. Huilijkur er þeſſe? Þuiad Vindur og Sioor hlijda hønum. Fim-

Fimta S. D. epter Þrettanda.

Collectan.

HErra GVD vier bidium/ Vardvt tu þyna Kristne / med þinne Nad z Myskun/ ad lyka sem hun hefr ecke nockurn annañ vppa ad vona og treysta nema þig / so laat hana æ tyd þaa og ødlast þyna Hialp z verndan. Fyrer DRottinn vorn/ z. etc.

Pistillenn til Col. 3. Cap.

GOder Brædur. So iklædest þier nu/ so sem Guds Vtvalder/Heilager og elskanleger / hiartfolgenne Myskunsemie/Goodvilia/Hoogvære/Þolenmæde/og vmlijded hvør annañ iñbyrdis/og fyrergiefed/ef nockur hefur Klogunmal mote odrū/ lijka so sem Christur hañ fyrergaf ydur/ so skulu þier og eirneñ. Enn fram̄ yfer allt þetta / þa iklædest Kiærleikanum/hvør ad er Band Al-

gier-

giörþugleikans. Og Fridur Guds stiorne i ydrum Hiörtum / til huers ad þier erud kallader / i einum Lijka ma / og vered þacklæter. Læted Christi Ord gnooglega byggia medal yd ar i allre Visku / læred og aminned ydur sialfa / med Psalmum / Lofsaungvum / og andlegum liufflegum Kuædum / og syngged DROttne i ydrum Hiörtum. Og allt huad þier giored med Ord og Verk / þad giörid allt i Nafne DROttins JEsu / og þacked Gude Fodur fyrer hañ.

Gudspialled Matt. 13. C.

Ora Epterlijking sagde JEsus fram fyrer þa / og sagde. Himnarijke er lijkt þeim Manne / huor ad sæde godu Sæde i Akur siñ. Eñ þa ed Meñ suafu / kom Ovinur hans og sæde

Illgre

Jllgrese med i bland Hueitenu/ ꝛ gieck i burt. Eñ er Grased spratt vpp/ og bar Avoxt/ þa auglystest og Jllgresed. Eñ Pionu-

stumennerner geingu til Hwsbondursins/ og sogdu honum. Herra/ saader þu ecke godu Sæde i Akur þiñ/ huadan kiemur honū þa Jllgresid? Og hañ sagde til þra/ Fiandmadurinn hefur þad giort. Pionustumennerner sogdu þa/

þa/ villtu ad vier forum og ütleſum þad? Og hañ ſagde Nei/ ſo ad þier upprræted eige Nueitid under eins/ nær þier ütleſid Illgreſid/ latid huortueggia vaxa til Kornſkurdarins/ og a Kornſkurdartijmanum ſkal eg ſeigia til Kornſkurdarmannana/ leſed fyrſt ſaman Illgreſed/ og byndid þad ſaman i ſmaa Byndene/ til ad brenna þui. Enn Hueitenu ſafned ſaman i mijna Kornhlodu.

VI. Sunnudag epter Þrettanda.

Collectan.

Þu myſkunſ. GVD og Himneſke Fader/ vier bidiū þig/ ad þu viller uppveckia oſſ/ ad vier med allre Koſtgiæfne mættum ganga Chriſtilega i goodum Verkum/ og ætyd Styrkiaſt i þier og fundner verda i gudrækilegu Framferde. Fyrer vorn Drotten JEſum Chriſtum etc. Piſt

ALlra Kiæraste. Þui þad er vissuleg. Sañynde/ og dyrmætt verdugt Ord/ þad Christus JEsus er. komiñ i þeñañ Heim Synduga Saluhólpna ad giora/ medal huorra eg em þiñ fremste. Eñ mier er þui Myskunseme yferkomeñ/ vppa þad Christus JEsus aud synde æ mier fyrstum alla Þolenmæ de þeim til Epterdæmis/ sem ad æ hann skylldu trwa/ til Eilijfs Lijfs. Eñ Gude eilijfum Konge / Odauðlegum/ og alleina vijsum/ sie Lof og Dyrd/ ad eilijfu/ Amen.

Gudspialled/ S. Matth. 11. C.

ÞAñ tijma. Andsuarade JEsus og sagde / eg þacka þier Fader og Drottiñ Himens og Jardar/ ad þu dulder

þetta

þetta fyrer Spekingum og Vitringum/ og opinberader þad Smælingium. Ad sonnu Fader/ þui ad þad er so þægelegt fyrer þier. Aller Hluter eru mier oppurgiefner af mijnum Fodur. Og eingin þecker Sonin nema Faderenn/ og eingen þecker Fodurin/ nema Sonurin/og huorium Sonurin vill þad opinbera. Komed aller til mijn/ þier sem erfided / og þunga erud þiader/ og man eg endurnæra ydur/ taked a ydur mitt Ok/ og læred af mier/ þuiad eg em hoogvær/ og af Hiarta lijtellatur / og munu þier finna Huijld Sælum ydrum/ þuiad mitt Ok er sætt/ og mijn Byrde er lieitt.

A Kyndelmessu.

Collectan.

Eilijfe

EIlyfe Almattuge GVD / vier bidium audmiuklega þitt Dyrdarvellde / ad so sem þin̄ Eingieten̄ Sonur var a þessū Deige i Musterenu offradur og syndur / til ad vppfylla Løgmaled / so lát oss jafnan med hreinu Hiarta fyrer þitt auglit koma. Fyr.

Pistillen̄ Malachiæ 3. Cap.

HEtta seiger Drottin̄ GVD / Sia þu / eg mun senda minn Eingel / þan̄ er tilreida skal Veigin̄ fyrer minu Auglite. Og strax mun koma sa DROttnarin̄ til sijns Musteris / ad huorium þier spyried / og Eingill Sattmalans huern þier girnest / Sia / han̄ kiemr seiger DROttin̄ allsheriar. Enn huor mun þola hans tilkomu Dag? Eda huor mun gieta stadest / þa han̄ mun byrtast? Þuiad han̄ er so sem glooande Elldur eins Gullsmids / og so sem Sapa Þuotta Kuenna.

Nan̄

Hañ mun ſitia og bræda / og Silfred hreinſa / og hañ mun hreinſa og klaar giora Børn Levi ſo ſem Silfur. So ad þa munu þeir DRottne Helgeoffur færa i Riettlætenu. Og þa mun DRottne vel þocknaſt þad Helgeoffur Juda og Jeruſalem/ lijka ſo ſem adur fordum/ og fyrer mørgum Aarum. Seiger DROTTEinn Almattugur.

Gudſpialled ſkrifar Luc. 2. Cap.

AF þeim Tijma. Þa Dagar hefdar Hreinſunar fullnuduſt/ epter Moyſes Løgum/ høfdu þau hañ til Jeruſalem / uppa þ þau ꝏ Hendur fæle hañ Drottne/ ſo ſem ad ſkrifad er i Løgmaale DRottins/ ad allt huad Kallkyns var/ þad er fyrſt opnade ſinnar Modur Kuid/ þa ſkyllde Kal-

laſt

last DROttne helgad. Og ad
þau giæfe Offred epter þui sem
seiges i Lögmale DROttens/
tuær Turtildwfur/ eda tuo Dwfu

Unga. Og sia/ ad Madur var
þar i Jerusalem/ sa ed Simeon
het/ z þesse Man var Riettlaa-
tur og Gudhrædduɾ bijdande ep-
ter Huggun Jsraels/og heilagur
Ande var med honum. Simeon
hafde og Andsuar feingid af Ret
logum

lögum Anda/ ad hañ skylldi ecki Daudañ sia/ nema hñ sæe adur þyrre Christ DRottins. Og hñ kom af Andans Tilladañ i Mu sterid/ og þa Forelldrarner hoz du Barnid JEsum i Musteried/ og giørdu fyrer hönñ epter Sid venu Lagañs/ og hañ took hañ þa uppa sijna Armlegge/ lofade GUD og sagde. DRotteñ/ lat nu þiñ Þion i Fride fara/ epter þui sem þu hefur sagt. Þuiad mijn Augu hafa sied þitt Hialp ræd/ þad þu tilreidder fyrer Aug lite allra Þioda. Eitt Lioos til uppbyrtingar heidnum Þioduin/ og til Dyrdar þijns Folks Jsrael.

I. Sunudag i Nyuviknu Föstu.

Collectan.

AL Emattugur Eilijfur GUD/ vier bidium

lidium / heyr milldelega Bæner þijns Folks/ad vier sem maklega erum sökū vorra Synda hirter / mættum saker þijns Dyrdarfulla Nafns/ myskunn samlega frelsast. Fyrer Drottin vorn

Pistillenn 1 Cor. 9 og 10.

KIærer Brædur. Vite þier ecke ad þeir sem Skeided hlaupa/ þad þeir aller hlaupa/ eñ einn er sa ed Hnossed tekur? Hlauped nu og svo ad þier höndled þad. Eñ h: sem stæst/ hañ helldur sig fra öllu. Og þr ad sönnu / vppa þad/ þeir öðlist Forgeingelega Koronu/ eñ vier oforgeingelega. Eñ eg hleyp eige so sem vppa þad ovissa/ eg slæ ecke so sem sa i Vindeñ slær / helldur þvinga eg miñ Lijkama/ og læt hñ Þræl vera/ so ad eg predike þad eige ödrum/ og verde sialfur rækur. Eñ eg vil eige dylia fyrer ydur goder Brædur/ þ ad vorer Forfedur voru aller

aller vnder Skyenu/ z aller geingu
þeir yfer Hafid / og aller voru Þr
skijrder af Moyse / i Skyenu og i
Sianum. Og aller hafa Þr neytt
hinnar sømu andlegrar Fædu/og al=
ler hafa Þr hiñ sama andlegã Dryck
drucked/þeir drucku og af Þre andle
gu Hellu / sem þeim medfylgde.
Huør Hella ad var Christus.

Gudspialled S. Matth. 20. C.

J Þañ tijma. Sagde JE=
sus til siña Lærefueina/ þes=
sa Epterlijking. Himnarijk
e er lijkt einum Hwsfødur / sem
vtgieck snemma Morguns (Verka
meñ ad leigia i siñ Vijngard. Eñ
ad giørdum samninge vid Verka
mennena / ad daglegu Penings
gialldе/ sende hañ þa i siñ Vijn=
gard. Og nærre þridiu Stundu

 gieck

gieck hn̄ wt/ og leit adra jdiulau
sa standa a Torginu/ og sagde
til Pra. Fare pier i min̄ Wijnga-
rd/ og huad riettvijst er mun eg

giefa ydur/ z Pr. geingu burt pan
gad. Og han̄ gieck eñ wt aptur
um̄ siottu og nyundu Stund / og
giørde slijkt hid sama. Nærre el-
leftu Stundu gieck han̄ wt / og
fan̄ eñ adra standa jdiulausa/ og
sagde til peirra. Huar p̄ stande
pier

þier hier allan Dag Idiulauser?
Peir sögdu til hans. Þuiad ein-
gen hefur leigt oss. Hann sagde/
fare þier og i minn Víjngard/ og
huad riettvijst er skulud þier fꜳ.
Enn þa Kuølld var komid/ sagde
Herrann Víjngardsins til sijns
Radsmans. Kalla þu Verkmen-
nena/ og gialld þm Erdkaupid.
Hann took og til i fra hinum seina
sta/ og allt til hins fyrsta. Þa ko-
mu þeir sem nærre elleftu stundu
leigder voru/ z medtook huor þra
sinn Pening. Enn hiner sem fyrster
komu/ þr þeinktu ad þr mundu
fꜳ meira. Og huør þra medtok
sinn Pening. Og þa er þr høfdu
hann medteked/ mögludu þeir ꜳ
mote Hwsbødurnum/ og sögdu.
Þesser enu seinustu hafa eina

 Stund

Stund erfidad/ z þu giorder þa
jafna vid oss/ sm borid hofum Ni
ta og Þunga Dagsins. En han
suarade og sagde til eins þeirra.
Vinur/ eige giore eg þier orett/
ertu ecke asattur ordin vid mig
vm eirn Pening/ taktu huad þitt
er/og far i burt/ en þessum hinum
seinasta vil eg giefa so sem þier.
Eda lofast mier ecke ad giora af
minu huad eg vil? Eda ertu þat
þ Rangeygdur/ þo ad eg sie god-
gi'n? So v'da seinast' hin' fyrstu
z fyrst' hin' seinustu. Þuiad mar
g' eru kallad' en fær Utvalder.

II. S. d. i Niuviknà Fostu.

Collectan.

Heyr Herra Gud/ þu sm sier/ad vier
ecke hofum traust a nockru voru ve
rku/mætte edr megne/Veit þu oss mys
kunsamlega/ad vier mættum verndader ve
rda fra ollu motstadlegum hlutum/andle

gũ z Lyfalegũ/ þ þyna nadʳ falega Gl-
ydd/so sẽ þu hlyþder S. Paals Post.
Reslegodr Heidinna Pioda. Fyrer zet. c.

Pistilleñ til 2. Cor. 11 z 12.

Elskuleger Brædur. Þier um-
lijded giarnañ Fauroda/ med
þui ad þier erud sialfer Vitr-
er. Þier umlijdid þo ad nockur hnep-
pe ydur i þrælkan/ þott nockur fie-
flette ydur/þo ad nockur take fra ydr/
þott nockur hrokest upp yfer ydur/
þott nockur slae ydur i ydar Asionu.
Þetta seige eg epter Ovirding / so
sem værum vier breyskver ordner/ i
hvoriu hellst sem þad nockur er di-
arfur (eg tala i heimsku) þa em eg
eirneñ diarfur. Þeir eru Ebresker/
eg eirneñ. Þeir eru Jsraelitæ/eg eir-
neñ. Þeir eru Abrahams sæde / eg
eirniñ. Þeir eru Christs þienarar
(eg tala heimskulega) eg em myklu

framar. Eg hefe meir erfidad/ eg hefe fleire Nagg lidid/ eg em optar þangiñ vered/ optar i Daudans hætt- tu. Af Gydingum hef eg fimmsinn- nū þeinged fiorutyge Slög einu fæ- rra. Þrisvarsiñum em eg Hrydstryf- ktur/ einusinne grytktur/ Þrisvar hef eg Skipbrot lided/ Dag z No ott var eg j Siafardiupe. Opt ha hef eg j Ferdum vered/ Eg hefe ve- red j Lijfshaiska j Votnum/ j Lijfs haiska medal Mordingia/ j Lijfs- haiska medal Gydinga/ j Lijfshai- ska at medal Heidingia/ j Lijfshai- ska stoddur j Borgum/ j Haiskase- mdum ai Eydemorkium/ j Haiskase mdum ai Sioo/ j Haiskasemdum ai medal falskra Brædra. I Eymdum og Erfide og mykkum Vokum / i Hungre og Þorsta/ i myklū Fostū/ i Kulda og Klædleyse. Fyrer vtañ

þad

þad sem hid ytra kann vid ad bera/ einkum þad eg daglega verd onæda dur/ berande Ahyggiu fyrer øllum Søfnudum. Nuør er veykur/ suo ad eg verde ecke veykur? Nuør verdur so hneykladur ad eg stykne ecke? Ef eg skal þo hroosa mier / þa vil eg hroosa mier af þeim hlutum/sem ad eru mijns Breyskleika. GUD e Fader DROttins vors JEsu Christi/ sa sem Blessadur er vm allder/ veit þad ad eg lyg ecke. Til Damasco liet Landstiornaren Kongsins Areta geyma Borgena Damascum/og villde læta grypa mig. En eg vard lætin i. eirnre Korf vt vm Vindauga ofan fyrer Mwren/ z so slijda eg vt hans Hondum. Þo ad Nroosunen sie mier ecke nytsamleg/ þa vil eg þo koma vid Sioonernar/ og Openberingar DRottins. Eg þe

ecke Mañ i Christo fyrer fiortan ar
um/ var hañ i Lijkamanum / þad
veit eg eige/ eda var hañ þ vtan Lij
kama/veit eg og eige/GUD veit þ
sa same var rycktur allt vpp i þridia
himen/z eg þeckte gløgt þañ Mañ/
huort hañ var i Lijkama / edur vtañ
Lijkama/veit eg eige/Gud veit þad/
hañ var vpprycktur i Paradijs/ og
heyrde Oumrædanleg Ord/þau sm
eingeñ Madur fær vt talad. Af
þessu vil eg mier hroosa/eñ af sial
fum mier til vil eg mier ecke hroo-
sa/nema alleinasta af mijnum Brey
skleika. Oz þo eg villde mier hroo
sa/ giorda eg þad ecke Fiflsklega/
þuiad eg vil segia Sañleikañ. Eñ
eg sporna vid þui þar fyrer/so ad
eingiñ hallde mig ædra / eñ so sem
hañ a mier sier/ eda af mier heyrer.
Oz so ad eg stære mig ecke af myke-

leik þessara Opeñberinga / er mier giefeñ Fleiñ i Holldið/sem er Andskotans Eingell / huor að mig með Knefum slær/vppa það eg stære mig ei. Huar fyrer að eg hefe beðeð Drottiñ þrisvar / það hañ vike burt þra mier. Og hañ sagde til mijn/lat þier nægiast mijna Naad / þui minn Kraptur er i breyskum mæktugur. Fyrer þui vil eg sem fegnastur hroo sa mier aþ mijnum Breyskleika/ so að Kraptur Christs bygge með mier.

Gudspialled S. Luc. 8. Cap.

A þeim Tijma. Og þa eð margt Folk var saman komið/ og það dreiþ til hans wr Stoðunum/sagde hñ i Epterlijkingu. Sa gieck wt sem sæde að sa Sæde sijnu. Og þa hñ sæde/ fiell sumt vtañ hia Veigenū/

og var Footum troded/og Fulgar Loptsins ætu pad. Og sumt fiell i grytta Jord/og nær ed pad spr- att vpp visnade pad / af pui pad

hafde eige Vokuan, Og sumt fiell a medal Þyrna / og Þyrnen spruttu vpp med/og kiæfdu þui nid dur. Og sumt fiell i gooda Jord/ og pad vox vpp/og bar hundrad- falldan Avoxt. Þa ed han sagde þetta/ kallade han/ hver Eyru

hefur

hefur ad heyra/ heyre hañ. Enn
hans Læresueinar spurdu hn̄ ad/
huor ad være þesse Epterlijking/
huerium hañ sagde. Ydur er unt
ad vita Leyndadooma Guds Rijs-
kis/ enn þeim odrum i Epterlijkin-
gum/ so ad siaande þa siae þr ei-
ge/ ꝛ oheyrande þa skilie þr þad
ecke. Enn þesse er Epterlijkingen.
Sæded er Guds Ord/ enn hiner
vid Veigenn eru þr sē heyra þad/
enn epter a kiemur Diofullin/ og
tekur burt Ordid wr þra Hiortū/
so ad þr skule ecke trwa/ og verda
hialpleger. Enn þad Sæde sem
fiell i grytta Iord/ eru þeir/ sem
heyra Guds Ord og medtaka þad
med Fognude/ og hafa þo eigē
neckra Root/ þuiad vm stundar
saker trwa þr/ og a Freistingar
tijma

sȳma þa falla þeir þar fra. En
þad sem fiell a millum Þyrna/
eru þr sem þad heyra/ og velkiast
i Sorgum/ Audæfum og Gyrnd
þessara Lijfdaga kiefiast/ og bæ-
ra onguan Avoxt. En þad sm i
goda Jord piell/eru þeir sem hey-
ra Ordid/ z hijballda þui i goodu
og sidsomu Hiarta / og færa
Avogst i Þolenmæde.

Sunnudagen j Fostu Jngang.

Collectan.

DROTten Gud vier bidium/ Heyr
þu myskunsamlega vorar Bæner
Og nær þu heþur leyst oss af vorum
Syndabændum/ þa vardveit þu oss
fra øllum moorstædlegum Slutum.
Fyrer vorn Herra JEsum Christū/
sem med þier og etc.

Pistil-

Ef ſkuleger Brædur. Þo ad eg talade Tungur Mannaña og Einglaña/ enn hefðe eg ecke Kiærleikañ/ þa være eg ſem annar hlioomande Maalmur/ edur hvellaande Bialla. Og þo ad eg hefðe Spaadoom/ og viſſe alla leyndā Doooma/ og alla Vitſku/ og hefde alla Trw/ ſo ad eg Fiollen wr ſtad fære de/ eñ hefðe ecke Kiærleikañ/ þa være eg eckert. Og þo ad eg giæfe all ar mijnar Eigur Fatækum/og yfergiæfe miñ Lijkama/ ſo ad hañ brynne/og hefda ecke Kiærleikañ/ þa være mier þad eingenn Nytſemd. Kiærleikureñ er þolenmoodur og Goodviliugur. Kiærleikureñ er eige Ofundſamur/ Kiærleikureñ giører eige ſllmañlega/ eige blæs hañ ſig upp/ hañ er ecke Oþïdſamur/ eige

leitar

leitar han þess hvad hans er. Elge verdur han til Ills egndur/ han hu gar eckert vondslega/ eige fagnar hn yfer Ranglætenu/ helldur samfagnar han Sannleikanum. Han umber alla Hlute. Han trwer ollu/ hn vonar allt/ han umlijdur alla hlute. Kiærleikuren þrytur alldrei/ þo ad Spadoomarner hiadne/ og Tungu malunu slote/ z Skynsemene line. Þviad vorer Vitzmuner eru Hnalfþverk/ og vorar Spasagner eru Hnalfþverk. En nær þad kiemur sem Algiordt er / þa mun afleggiast þad sem Hnalfþverked er. Þa eg var Barn/ talade eg sem Barn / og eg var forsiall sem Barn/ og eg hugsade s Barn/ En þa eg giordest Madur/ lagde eg af hvad Bernsklegt var. Nu siaum vier fyrer Speigelen ad Raadgatu/ enn þa Auglite til Au

glitis

glitis. Nu þecke eg ofullkomlega/ eñ þa mun eg þeckia/ so sem eg em þecktur. Nu blijfa þa þesse þriu/ Trwen/ Vonen/ Kiærleikuren / eñ Kiærleikuren er mestur af þessum.

Gudspiall S. Matth. 3. C.

Al Þeim Tijma. Kom Jesus af Galilea ad Jordan til

Johañem/ uppa þad/ ad hann skijrdest af honum. Eñ Johañ es varnade honum þess/ og sagde.

Mier er þørf ad eg skijrest af þier/ og þu kiemur til mijn? Enn Jesus svarade/ og sagde. Lattu nu so vera/ þvíad so hæfer oss alla Riettlæte upp ad fylla. Og þa liet hann þad epter honum. Enn er Jesus var skijrdur/ stie hann jafnsnart upp wr Vatnenu. Og sia/ ad Himnarner lukust upp yfer honum/ z Johannes sa Guds Anda ofann stijga sem Dwfu/ og yfer hann koma. Og sia/ ad Rødden af Himne sagde. Þesse er Sonur minn elskulegur/ ad hwrium mier vel þocknast.

I. Sunnudag j Føstu.

Collectan.

Herra Gud vier bidium/ Lijt þu myskunsamlega yfer þitt Folk/ og snw fra oss milldelega þinne Reide. Fyrer þinn Son / z etc.

Pistill

KJÆrer Brædur. Enn vier
sammñum ydur so sem Med
hialparar/ þad þier medtaked
ei Guds Naad til onytis/ þui hañ
seiger. J þeagañ Tijma bænheyrda
eg þig/ og a Deige Hialpræðesins
hialpade eg þier. Siaaed/nu er sa
þeagelege Tijme/nu er Dagur Hia=
lpræðesins. Latum oss þui gieffa
enguum Hindran/ uppa þad ad vo
rt Embætte verde ecke lastad. Helld
ur audsynum oss sialffa j ollum hlu
tum/so sem Guds Þienara. J my=
kellre Þolennmæde/ i Harmkuælum/i
Næstasemdum/i Þyngslum/ i Hned
strokum / i Myrkvastoffum/ i Upp
hlaupum / i Erfide / i Vokum/ i
Fostum / i Hreinlijffe / i Vijsdoo=
me/i Bidlundargiede/i Góodvilld/
i helgum Anda/ i falslausum Ki=
ærlei=

ærleika/i Sañleikſins orde/ i Guds Krapte/ þ Herklæde Riettlæteſins/ til hægre og vinſtre Handar. Fyrer Vegſemd ≠ Vandſemd/ fyrer Van ryckte og gott ryckte/ ſo ſem Suikarar og þo Sañorder/ſo ſem Okun nuger/og þo kuñuger. Lijka ſo ſem þeir ed deyia/og ſiaed þad vier lijfum. So ſem hegnder / eñ eige lijflætner/ſo ſem ſyrgendur/eñ þo ſafnañ glader/ſo ſem volader / eñ þo marga auduga giørande. Lijka ſem þeir ed eckert hafa/ enn eignaſt þo alla Hlute.

Gudſpialled S. Matth. 4. Cap.

Þañ tijma. Þa var JEſus leiddur af Anda a Eydemørk / vppa þad ad hañ yrde freiſtadur af Dioflenū. Og þa hñ hafde faſtad fiøruttigu Daga/

ga/ z fiorutýgu Natta/ hungrade hañ. Og Freistareñ gieck til hans/ og sagde/ ef ad þu ert Guds Sonur / þa seig þu ad Steinar þsser verde ad Braudum. Huor ium hañ suarade/ og sagde. Skrif

ad er/ Madurinñ lifer ecke af einu samañ Braude / helldur af sier-huoriu Orde þui/ sem framgein-gur af Guds Munne. Þa took Diøfullinñ hañ med sier i Borge-na hel

na helgu/og selte hañ vppa Mu
steris Bustena/og sagde til hñs/
ef ad þu ert Guds Sonur / steyg
þier hier ofañ af / þviad skrifad
er. Ad hñ mune bioda Einglum
sijnum vm þig/ad a Hondum be-
re þeir þig / so ad þu steyter ecke
Foot þiñ vid Steine. Eñ JE-
sus sagde til hans / eñ aptur er
skrifad/ eige skalltu freista Drot
tins Guds þijns. Og eñ aptur
flutte Diøfulleñ hañ med sier/
vppa eitt miøg ofur hätt Fiall/
og synde honum øll Rijke Verall
darennar/ og þra Dyrd/og sagde
til hans. Allt þetta mun eg gie-
fa þier / ef ad þu frañ fellur og
tilbidur mig. Þa sagde JEsus
til hans. Far i burt þra mier And
skote/þviad skrifad er/ DRottinn

G Bo

GUD þiñ ſkalltu tilbidia / og honum einum þiona. Þa forlieť Dioſfulliñ hañ. Og ſiaa þu / ad Einglar komu til hans / og þio-nudu honum.

II. Sunnudag j Foſtu.

Collectan.

HErra Gud ſem ſier / ad vier erum Vanmegna til alls goods / Vier bidium / vardveit þu oſſ hid ytra fra øllum Mootgange / og hreinſa oſſ hid iñra aꝑ vorum Syndum / og vondum Hugreñingum. Fyrer og etc.

Piſtilleñ 1. Teſſal. 4. Cap.

ÆLſkuleger Brædur. Bidium vier ydur og aamiñum j DROTTne JEſu / ad ſvo ſem þier hafed medteked aꝑ oſſ / huorneñ þier ſkulud ganga og Gude þocknaſt / ſo ad þier ꝏ meir og meir þu ſtkom

ullkomnare verded/ þviad þier viked/ huørt Bodord vier hofum giefed ydur fyrer DROTTin JEsum. Þviad þetta er Vilie Guds ydar Helgan/ ad þier hallded ydur i fra Frillulijfe/ og huør ydar sem eirn/ vite ad eignast sitt Kier i Helgan & Heidre/ ecke j Gyrndarbruna / suo sem Heidingiar/ þeir sem af Gude eckert vita. Og þad eingen nidurþrycke nie suijke sinn Broodur j no kre Hondlan. Þviad DROTTen er han sem hefner alls þessa/ sem ad vier hofum adur fyrre sagdt/ og ydur vottad. Þviad Gud hefur ecke kallad oss til Ohreinleika/ hell dur til Helgunar.

Gudspialled S. Math. 15. C.

J Þann tijma. Og JEsus gieck burt þadan/ og foor i Landsalfur Tyri og Sydonlos.

donis. Og sim þu/ ad Canversk
Kona gieck wt af þm̃ somu Tak
morkum/ kallade og sagde/ Her=
ra/ Sonur Davids/ Myskuna

þu mier/ mjñ Dootter kvelst jlla
af Dioflenum. Og hañ svarade
heñe ongvo Orde. Hañs Lære
sveinar geingu til hñs/ bædu hñ
og sogdu/ Lattu hana fara/ af
þvi hun kallar epter oss. Eñ hñ
svarade og sagde. Eg em ecke
sendur

sendur nema til portapadra Sau da af Hwse Israels. Eñ hun kõ og tilbad hañ seigiande. Herra/ hialpa þu mier. Eñ hañ svarade heñe / og sagde. Pad er ecke gott ad taka Brauded Barnaña z kasta þvi fyrer Hundana. Eñ hun sagde/ Satt er pad Herra. Eñ þo eta Hundarner af Molũ þeim/ sm̃ detta af Bordum Drottna þeirra. Þa svarade JEsus/ og sagde til heñar. Þu Kona/ mykel er þÿn Trwa/verde þi er so sem þu villt. Og a þeirre somu Stundu vard heñar Dootter heilbrygd.

III. Sunnudag j Fostu.

Collectan.

Herr Almattuge Gud/ vier biddiũ/ Lyttu a vorar audmiukar Bæner og vts

og ytriett hægre Hönd þinar Magtar
oss til Hlyfdar. Fyrer Drottenn & etc.

Pistillenn til Ephe. 5. Cap.

ELskuleger Brædur. Svo ve-
red nu Guds Epterfylgiarar/
so sem elskuleg Börn/og gan
ged i ástsemenne/lijka so sem Chri-
stur hefur oss elskad/og sig sialfann
utgiefed fyrer oss/ til Foornfærin
gar & Offurs Gude j sætleiks Ilm.
En Frillulijfe/og allann Ohreinleik
dur Agyrne/ læted ecke nefnast a
medal ydar/so sem Heilogum hæf-
r/skammarleg Ord/og fyflsklegt hial
dur Kieskne/hvad ydur heyrer ec-
e/helldur myklu framar Þackargio
d. Þviad þad skulud þier vita/ad
ingenn Frillulijfis madur edur ohre
n eda Agiarn (huor ad er Skur-
oda dyrkare) hefur Arftoku j Rij-
e Christi og Guds. Læted ongvann

E villa

villa ydur/ med onytsamlegū Fot
tolum/ þvi þyrer þad kiemur Rei
de Guds yþer Børn vantrwareñar.
Aþ þvi vered ecke þeirra Hluttakar
ar. Þviad þier vorud þordū Myr
kur/eñ nu erud þier Lioos j DRott
ne. Gaanged so sem Børn Lioos
ens/ þviad awoxtur Liossins er al
lshaattud Goodgyrne/ Riettlæte og
Sannleike.

Gudspialled S. Luc. 11. C.

Þañ tijma. Jesus hñ rak
wt Diøpul þañ er Dumb
var. Og þad skiede/ er D
øfullinn var wtfarenn / ad hin
Mallause talade og Foolked un
radest þad. Eñ nockrer wt af þ
im søgdu/ fyrer Belzebub Diøf
la hofdingia/ þa drijfur hañ Di
øflana wt. Adrer freistudu hñs/
z leit

z leitudu aß hønum epter Teiknē
aß Himne/ eñ er hann sa þeirra
Hugreñingar/ sagde hañ til þeir-
ra. Hvørt Rijke sm̃ i sialßu sier
er sundurþyckt/ þad mun eydast/

og huort Hws mun yfer añad hr
apa. Og ef Andskoteñ er i sialß
um sier sundurþyckur/ hvørnenn
ma hũs Rijke þa standast/ þyrst
þier seiged mig ꝥ Belzebub wtre-
ka Dioflana! Nu ef eg a þyrer

Belzebub wt ad reka Dioflana/ fyrer huørn verda þeir þa af ydr-um Sonum wtrekner? Þar fyr er verda þeir og ydrer Doomend-ur. Eñ eß eg rek wt Dioflana med Guds Fingre/ Sañlega kie mur þa Guds Rijke til ydar. Nær ed ſterkur Hervopnadur vardveit-er ſitt Andyre/ þa er allt mz mak hvad hañ æ. Eñ ef añar hønū yferſterkare kiemur/ og yfervinn-ur hañ/ þa ſletter hañ hañ øllū Herklædum/ æ hvør ed hañ trey-ſte/ z j ſundur ſkipter ſo hñs Her-ßænge. Hvør hñ er eige med mi-er/ ſæ er æ moote mier/ og huør hañ ſamañſafnar ecke med mier ſæ ſundurdreyfer. Nær Ohreiñ Ande fer wt af Mañenum/ ræß-ar hañ um̃ þurra ſtade/ leitar ad

Nuijld

Nuſld og ꝥinnur ecke/ þa ſeiger hñ. Eg vil apturhverfa j Nws mitt/ hvadañ eg foor wt. Og þa hañ kiemur/ fiñur hañ þad med Sooplimum hreinſad/ þa fer hñ og tekur med ſier ſio adra Anda ſier verre/ og ſem þeir eru þar jnn komner/ byggia þeir þar/ og verdur ſo þeſſ Manns hid ſeinaſta/ verra hinu fyrra. Eñ þad ſkiede þa hañ talade þetta/ ad Kona nockur wt af Folkenu hoof upp ſijna Rauſt og ſagde til hñs/ Sall er ſu Kvidur ſem þig bar/ z þau Brioost er þu mylkter/ Eñ hñ ſagde/ hvad um þ. Saler eru þr ſ heyra Guds Ord/ z vᵉ dveita þ.

Midføſtu Sunnudag.

Collecta.

Heyr Almattugur Gud/ vier bidiū veittu oſſ/ ad vier ſm ſøkū vorra

vondra verka/maklega erum ſtraffader/mættum og ſo aptur ad nyu/fyrer Hialp z Fullting þiñar Nædar veri da huggader. Fyrer og etc.

Piſtilleñ Galat. 4. Cap.

Elſkuleger Brædur. Seiged mier þier ſem vnder Logmaalenu vilied vera / Naffe þier eige heyrdt Logmaaled? Þviad ſkriffad er/þad Abraham haffde tvo Sonu/eirn aff Ambaattene/ og añann aff þeirre ſem var Friaals. Enn ſa ſem aff Ambaattenne var/ er fæddur epter Holldenu. Eñ hañ aff þeirre Frialſu/er fyrer Fyrerheited fæddur/ hvor Ord ed haffa añarlega Meining. Þviad þetta eru þau tvo Teſtamenta. Eitt a Fiallenu Syna/ þad er til Þrælkunar fæder/huort ad er Agar. Þuiad Agar heiter i Arabia Fialled Syna/ z er aſſaſt vid hana ſem

na sem nu þeñan Tijma er Jerusa-
lem/ huør ad er i Þrælkan med sij-
num Børnum. Eñ hin Jerusalem
sem þar er vppe/hun er su hin frial
sa/huer ad er Moder vor allra/þui-
ad skrifad er. Vertu glod hin Obyr-
ria/þu sem ecke fæder/briost fram̃ ꝛ
kalla þu sem ecke ert þungud/ þui-
ad hin einsamla hefur mykla fleire
Børn eñ su sem Mañen hefur. Eñ
vier kiærer Brædur / erum Jsaacs
Børn epter Fyrerheitenu / og lijka
sem i þañ tijma/ad sa sem epter holl-
denu er fæddur/ofsokte þañ sem ep-
ter Andanum er fæddur/suo skiedur
þad nu eirneñ. Eñ huad seiger Rit-
ningen ꝛ Rek burt Ambattena/ og
Son hennar / þuiad Ambattarenar
Sonur skal ecke erfa med Syne hin-
nar sem frials er. So erum vier
nu kiærer Brædur/ecke Ambattaren

nar Børn/helldur frialſtar Kuinn.

Gudſpialled S. Joh. 6.

A Þeim tijma. Foor Jeſus yfer um̃ Siooþar hapid Galileæ/ ſem liggur vid Stad ein̄ Tiberiadis/ z mi kill Mañ

fiølde ϸϸigde honum epter/ poad þeir ſau þau Jardteikn/ er hann giørde aa þeim ſ ſiuker voru. Jeſus gieck uppa eitt Fiall/ og ſett eſt þar nidur med ſijnum Læreſve-tnum.

inum. Eñ þa var Paaſka hatid Gydinga nalæg. Og Jeſus leit þa upp/og ſa ad mykell Mañfiolde kom til hañs/ þa ſagde hañ til Philippum. Hvar kaupum vi er Braud ſo ad þeſſer neyte? Eñ þetta ſagde hñ til ad freyſta hñs þ' mz/ þviad hañ viſſe ſialfr hvad hañ villde giora. Philippus ſvarade hõnũ/ Braud fyrer tvo hundrud Peninga nægeſt þeim ecke/ſo ad hvor eirn þæe þa nockud liſted. Eirn af hñs Læreſve inũ ſim ad var Andreas Broder Simonar Petri/ ſagde honum. Eitt Vngmeñe er hier/ſim hefr þim Bigg Braud og tvo Fiſka. Eñ hvad ſkal þetta a medal ſo margra? Þa ſagde Jeſus/lætid Meñena ſetiaſt nidur ad borda.

Enn þar var i þeim stad Gras mykeð. Og þar settust nidur ad borda/ Kallmeñ ad tolu nær fim̃ Þusunder. Jesus took þa Braud eñ/ giørde Packer / z fieck sijnum̃ Lærefueinum / eñ þr þeingu þeim sem til Bordsins høfdu sest. Slijk et hid sama aþ Fiskunum/ so mykeð sem huør villde hafa. Eñ þa er þr voru metter/ sagde hñ til sinna Lærefueina. Saþned samann þeim Leiþum sem af geingu/ so ad eckert spillest. Eñ þeir søfnudu þeim saman̄ / og fylltu vpp tolf Karfer medur þessar Leifar aþ þeim fim̃ Biggbraudum/ huøriar ad voru auk þess sem þeir høfdu neytt. Eñ þa er þesser Meñ sau huort Teikn ad JEsus giørde/ søgdu þr. Þesse er sannarlega sa

Spa=

Spamadur sem i Heimen̄ skal ko ma. Eñ þa JEsus formerkte þad/ ad þr mundu koma/ z hand taka hañ/ og giora hañ ad Kon ge/ flyde hañ einsaman burt/ vpp aptur a Fiálled.

Suñudagen̄ epter Midfostu.

Collectan.

ÞU Almattuge GUD/ vier bidiū lyttu myskunsamlega yfer þyna Christne/ ad hun hid ytra stiornest me þine Myskun/ z hid innra fyrer þyna Hlyfd og Verndan vardveitest. Fyrer JEsum og etc.

Pistillinn Hebre. 9. Cap.

ELskuleger Brædur. Christur er kominn/ þad hañ sie Byskup epterkomande Audæfa/ fyrer stærre og algiordare Tialldbud/ þa sem ecke er med Hondum giord/ þad er/ þa sem ecke er þessarar Bygginar

gar/

þar/ecke helldur þyrer NaþraBlood/ nie Kalfþa/helldur er hañ þyrer sitt eiged Blod eitt siñ iñgeingiñ i þad hid heilaga/ og þañ eilijþa Endurlausn. Þui eþ Vrana og Naþrana Blood/ og Askañ Kuijgunar adreiþd/helgar hina saurugu til Holldsins Hreinsunar / huørsu myklu þramar mun þa Bloodid Christi (sem sialþañ sig heþur an Fleckunar þyr heilagañ Anda Gude offrad) hreinsa vorar Samviskur/aþ daudum Verkum / til ad þiona Gude lifanda? Og þar þyrer er hañ eitneñ mealgøngu Madur hins Nija Testamentis / þyrer þañ Dauda sem skiedur er/ til þrelsunar vrkaþ þm Yfertrodningum (þær sem under hinu fyrra Testamentenu voru) so ad þeir sem kallader eru/medtake eilijþa Arfleiþd Fyrerheitesins.

Gud-

J Þañ tijma. JEsus sagde til Gydingaña og Høfdin-gia Kieñemañaña. Huor er sa af ydur/ þad hañ meige straf

fa mig vm nockra Synd? Fyrst eg seige ydur Sañleikañ/ huar fy rer trwe þier mier þa ecke? Huor hañ er af Gude/ sa heyrer Guds Ord/ þar fyrer heyre þier þau ei ge/ þuiad þier eruð ei af Gude.

Enn Gydingarner svorudu/ z sog du til hans/ seigium vier ecke vel/ pad pu ert Samvetskur/ og hefur Diofulenn ? JEsus suarade. Eg hefe ecke Diofsul/ helldur heidra eg minn Fodur/ og pier vanheidred mig. Eg leita ei ad minne Dyrd/ sa er sem leitar og dæmer. Sanle ga/ sannlega seige eg ydur/ huor hann geymer mijn Ord/ hann mun ecke sia Daudann ad eilijfu. Pa sogdu Gydingarner til hans. Nu pormerkium vier ad pu hefur Dio fulenn. Abraham er Daudur/ og Spæmennerner/ og pu seiger/ ef ad sa er nockur sem geymer mijn Ord/ hn skal ecke daudann smacka ad eilijfu. Huort ertu meire Fod ur vorum Abraham/ huor ed fr amliden er/ og Spamennerner eru

og

og fram̄lidner ? Huorn giorer þu
sialfan̄ þig? JEsus suarade. Ef
ad eg vegsama mig sialfur / þa
er miÿn Dyrd eingin̄. Min̄ Fader
er sa sem mig vegsamar/ huorn
þier seigid ydar Gud vera/ z þier
þecked han̄ þo ecke. En̄ eg þecke
han̄/og ef eg segde þad/eg þeck-
te han̄ eige/ þa være eg eirn Ling-
are lÿkur ydur. Helldur þecke eg
han̄/og eg geyme han̄s Ord. Ab
raham Fader ydar gladdest ad
han̄ skyllde sia min̄ Dag/ og hn̄
sa han̄/og vard gladur vid. Þa
sogdu Gydingarner til han̄s. Þu
ert en̄ ecke fim̄tugur/ og þo sastu
Abrahã ? JEsus sagde til þeir
ra. San̄lega/san̄lega seige eg yd
ur/ ad adur en̄ Abraham var/
em eg/ þa toku þr vpp Steina/ so

ad

ad þr kostudu a hañ. Eñ JE-SVS fordade sier/ og gieck wt wr Musterenu.

A Bodunar dag Mariæ.
Collectan.

DROttenn vier bidium/ jñhell þu þinñ Nad j vor Hiørtu/ so ad vier sem niedkieñunst Getnad Jesu Christi þyns Sonar/ fyrer Eingelsins Bodan/ mættum fyrer hans Pynu z Krossens Kvøl/ komast til Dyrdarennar Vpprisu. Fyrer og etc.

Pistillen Esa. 7. Capit.

A Þeim Døgum. Talade DROTTEñ til Achas/ so seigiande. Bid þier eins Teikns af Gude DROttne þynum/ hvert þad er nidre j Vnderdiupunu/ edur a Hædum uppe. Eñ Achas sagde/ Eige vil eg þessa beidast/ uppa þad eg freiste ecke DROTTens. Þa sagde

hañ

han. Nu vel/ þar fyrer heyre þier af Hwſe Davids. Hvort er ydur þ þorlited/ ad þier giored Mönnunū Angur/ þ þier vilied eirnen angra minn Gud? Fyrer þan ſkulld mun DROTTENN ſialfur/ giefa ydur eitt Teikn. Siaa þu/ ad ein Jomfru mun Barn giefa/ og mun eirn Son fæda/ og han mun hun kalla Emanuel. Smiors og Hunangs mū hñ neyta. So ad hñ kuñe ad forleggia hid Vonda/ ꝛ ad utvelia hid gooda.

Gudſpialled Luc. 1. Cap.

ENN a hinū ſiötta Manude/ var Gabriel Eingell ſendur af Gude/ j þa Borg j Galilea/ ſm̄ nefndeſt Nazareth/ til þeirrar Meyar er foſtnud var þeim Mañe er Joſeph hiet/ af Hwſe Davids/ og heite Meyar.

effar

eñar var Maria. Og Eingell-
eñ gieck jñ til hennar / og sagde.
Heil siertu Nadarfulla/ DRO-
TTenn er med þier/ Blessud er-
tu a medal Kveña. Eñ þa hun
sa hañ/ vard hun hrædd af hañs
Ordū og hugleidde ad hvilijk væ-
re þesse Kvedia. Og Eingellenn
sagde til hennar. Ottast þu ecke
Maria/ þviad þu fæst Nad hia
Gude. Sia/ þu munt Barn gie
ta j Kvide þijnum/og munt Son
fæda/og hañs nafn skalltu kalla
JEsus. Hañ mun myküll ver-
da/ og kallast Sonur hins Hæd-
sta. Og Gud DROttenn mun gie-
fa honū Sæte sijns Fodurs Da-
vids / og hā mun rijkia yper Hw-
se Jacobs ad eilijfu/ hañs Rijkis
mun z eingeñ Ender verda. Þa
sagde

sagde Maria til Eingelsins/ hu-
ørneñ skal þad skie/ aþ þvi eg he
se øngvañ Mañ kiendt? Einge-
lleñ svarade og sagde til hennar.
Heilagur Ande mun koma yfer
þig/ og Kraptur hins hæsta mū
umskyggia þig. Aþ þvi og þad
hid helga/ sem af þier mun fæd-
ast/ skal nefnast Sonur Guds.
Og sia þu/ ad Elizabeth Frænd
kona þijn/ heþur og Son gieted j
Elle siñe/ og þesse er siotte Mæn
udur hesiar/ sem kollud var Ody
ria/ þviad Gude er eckert Ord o-
mættugt. Enn Maria sagde/
Sia/ Eg em Ambatt DROT-
ttens/ verde mier epter Orde þijnu
Og Eingellen veik þra henne.

A Pálma Sunnudag.

Collectan.

HErr þu Almættuge eilijfe GVD/

þu sem læted hefur þinn Son taka Manndom/og audmykia sig jnn til Krossens Dauda/oss til audmykttar Dæmis epter ad fylgia/ virdstu ad auka z margfallda þijnar Gaafur med oss/ so ad vier sem treystum uppa hans Pijnu og Dauda/mættum og eirnenn hans Upprisu Hluttakarar verda. Fyrer zc.

Pistillinn til Pilipp. 2. Cap.

KIærer Brædur. Hvør og einn sie so sinnadur sem JEsus Christus var. Hver þo ed hann være Guds Mynd/ hiellt hann þad þo ecke fyrer Raan/Gude lijkur ad vera/ helldur minkade hann sig sialfann/og toek aa sig Mynd eins Þionos/vard lijkur ødrum Mønnum og ad Hegdan funden̄ sem Madur. Lijtelække sig sialfann/ og vard hlijdugur allt til Daudans/ Jaa/ allt til Krossens Dauda. Fyrer þui hefur Gud upphafed hann/ og hefur giefed honum

Nafn

Nafn/ þad sem yfer ollum Nofn-
um er/ so ad j Nafne JEsu skulu
oll Knie sig beygia/ sem a Himnū
og a Jørdu og under Jørdune eru.
Og allar Tungur skulu vidurkienna
þad Jesus sie DROTTENN/ til
Dyrdar Guds Fødurs.

Gudspialled stendur a hinn fyrsta Sunnudag j Adventu.

A Skijr-Dag.

Collectan,

O JEsu Christe/ þu sem hefur laatid epter hia oss þitt Braud ad eta/ z þinn Kalek ad drecka/ i Minning þinnar Pijnu/ vier bidium þig/ ad þu villder afþvo allann Ohreinleika af voru Hiarta/ og giefa oss þijna Naad/ ad vær mættum verduglega medtaka/ þetta Sacramentum þyns saarlegs Lijkama og Bloods/ þu sem lifer og Rijker med Gude Fødur og H.

Pistill.

Æ Jsku leger Brædur. Þui þad hvad eg heþe aþ DROTTE ne medteked/ þad heþe eg ydur þeinged/ Aþ þvi ad DRotteñ Jesus a þeirre Natt er hañ var svikenn/ took hann Brauded/ giørde þacker/ braut þad/ og sagde. Taked og eted/ þetta er miñ Lijkame/ sa þyrer ydur verdur gieþenn/ Giøred þad i mijna Minning. Somuleidis og ei nenn Kaleikenn/ epter þad hañ haþde Kvølldmaaltijdena eted/ seigiande. Þesse Kaleikur er nytt Testamentum i mijnu Bloode. Giøred þet ta so opt sem þier drecked þar aþ/ i mijna Miñing. Þuiad so opt sem þier eted aþ þessu Braude/ og drecked aþ þessum Kaleik/ skulu þier kuñgiøra þar med Dauda Drottins/ þangad til hañ kiemur. Huor hañ et ur af

ut af þessu Braudé/ og dreckur aþ þessum Kaleik DRottins overdugur sa er sekur vid Holld og Blod Drottins. Eñ huør Madur proofe sig sialfur / og ete so aþ þessu Braude/ og drecke so aþ þessum Kaleik. Þui ad huør hañ etur og dreckur overdugur/sa etur og dreckur sialþum sier Doom / giørande ecke Greinarmun a DROTTins Lijkama.

Gudspialled Luc. 22. Cap.

Þann tijma. Og þa ed su Stund kom (sette Jesus sig nidr/ z þeir toolf Postular mz honū/ z hañ sagde til þeirra. Mig hefr af hiarta nærsta epterlangad ad eta þetta Paaskalamb med ydur/ adur eñ eg lijd. Þviad eg seige ydur/ ad hier epter mun eg ecke optar af þvi neyta

þar

þar til þad fullkomnast j Guds Ryke. Hañ took og Kaleikeñ/ giørde Packer og sagde. Medtaked hñ/ og skipted hønum a mille ydar/ þuiad eg seige ydur/ ad eg mũ ecke drecka af Vijnvidar Avexte/ þar til ad Guds Ryke kiemur. og hañ took Brauded/ giørde Packer/ braut þad/ gaf þeim og sagde. Þetta er miñ Lijkame/ sa sem fyrer ydur giefeñ verdur/ giøred þetta j mijna Miñing. Lijka eirneñ Kaleikeñ epter Kvølldmaaltijdena/ z sagde. Þesse er Kaleikr hins nya Testamẽtis j mijnu Blode/ hvort ed ꝧ ydr wthellest.

A Langa Friadag.

Collectan.

Þu Almættugur eilyfur Gud/ sem so elskader Heimenn/ ad þu fyrer

hañs

hanns Skulld/ gafſt þinn eingetenn
Son i Daudañ/ a Kroſſens Gaalga/
Vier bidium þyna oumræðelega Myſk
un/ ad þu frelſer oſſ fra allre Diøful
ſins Magt og Vallde/og giefer oſſ þij
num Pioonum/ad vier fyrer þeſſa hñs
Pijnu og Dauda/mættum fra þeim eí
lijfa Dauda verda frelſader. Fyrer
þeñañ ſama þiñ elſkulegañ Son Jeſũ
Chriſtum vorn Drottiñ/ hvor ꝛ etc.

Piſtilliñ Zachar. 12. ꝛ 13. C.

ÞEtta ſeiger DROTTenn Gud. Eg vil ūthella yfer Hwß Davids/og alla Bygg-endur j Jeruſalem/Anda Nædareñ ar og Bænareñar. Þviad þeir mu nu horfa a mig/hvørn ed þeir hafa ſtunged j giegnum. Og þeir mũ ū graata yfer hønum/ ſo ſem eingetn um Syne/og ſyrgia ſo ſem þeir pl aga ad ſyrgia j dauda Frũgietens. A þeim Deige mun vera eirn myk-ell Harmur j Jeruſalem / og ſagdt

mun verda vid hañ. Hvad er þad
þyrer Sær/ sem ad eru j Hondū þij
num? Og þa mun hū svara þeim.
Þessū Sarū var eg særdur j Hws
um þeirra sem mig elskudu. Þu
Sverd/ gior þig reidubwed/ yþer mi
nn Hyrder/ og yþer þañ Mann/ s
mier er nakomeñ/ seiger DROTT
enn allsheriar. Slaa þu Hirderiñ
& Sauder Hiardareñar munu j sun
dur dreyþast.

Gudspialled Joh. 19. Cap.

EPter þad/ þa ed Jesus vis
se ad aller hluter voru nu
þullkomnader/ og ad Ritningen
uppfylldest þa sagde hann/ mig
þyster. Þar var sett eitt Kier fu
llt af Edike. Eñ þeir tooku og
fylltu eirn Niardarvott med E
dik/ og logdu j Isop/ og settu sīd
gañ

an fyrer Muñ honum. Eñ þa
Jesus hapde Ediked til sijn tekid
sagde hañ. Þad er nu fullkomn
ad. Og ad hneygdu Hofde/ gaf
hañ upp siñ Anda. Eñ af þvi
ad Affangadagur Gydinga var
og ad Lijkaarner være ecke a Kr
ossenum um̃ Þvottdageñ / þviad
þad var hiñ mykle Dagur Þvott
dags helgarëñar. Þa bädu þeir
Pilatum/ ad þeirra Bein skylldu
briotast/ og burttakast. Þa ko
mu Strijdsmeñerner z brutu fun
dur Bein hins fyrsta / og so þ∫∫
annars/ sem m̃z honũ voru Kross
fester. Eñ þa þeir komu til Je
su/ og sau hañ nu daudañ/ þa br
utu þeir eige hañs Bein / helld
ur lagde eirn af Strijdsmoñunũ
i hañs Sijdu med Spiote / og

 strax

strax þa rann þar wt Blood og Vatn. Og sa ed þad hefur sied/ ber þar vitne um/ og hans Vitn isburdur er sannur.

A Pꜳska Dagenn.

Collectan.

ALmattuge eilijfe Gud/ sem oss hefur opnad z upplaukted Jñgang til þesseilijfa Lijfs/ fyrer Dyrdarfulla Vpprisu þijns eingietens Sonar Jesu Christi/ Vier bidium ad vor Vilie og su Gyrnd til hins gooda/ sem þu sialfur myskunsamlega hefur med oss uppbyriad/mætte þar Framgang/ z aukast j øllum Hlutum/epter þvi sem þier er vel þocknast. Fyrer þañ sama zetc.

Pistillinn 1. Cor. 5. Cap.

Kiærer Brædur. Fyrer þvi hreinsed j burt hid gãla Surdeiged/ so ad þier sieud nytt Deig/ lijka so sem þier erud osyrder.

Þviad

Hviad vort Paaſka Lamb er Chriſt
us/þyrer oſſ Offradur. Fyrer þvi
helldum vora Paaſka/ eige j gömlu
Sœrdeige/og eige j Sœrdeige Jll
ſkuñar og Prettvijſeñar. Helldur j
ſœtu Deige Skijrleikſins/ og Sañ
leikſins.

Gudſpialled S. Marc. 16.

Og þa ed hvottdagureñ var
umliden/keyptu þær Mar
ia Magdalena/og Maria
Jacobi og Salome/dyrleg Sm-
yrſl/ad þær kiæme og ſmyrde Je-
ſum. Og miøg ſneñia Morguns
eirn hvottdagañ/komu þær til
Grafareñar um Soolar Vppru
na. Og þær ſøgdu ſijn a mille.
Hver mun vellta þyrer oſſ Stein-
enum af Grafarmuñanum? Og
ſem þær litu þangad/ſaau þær ad

Steirneñ var afvelltur. Eñ hñ var ad sønnu næsta mykell. Og þar geingu jñ j Grøfena/ og sau eitt Vngmeñe sitia til hœgre Hl=

idar/ skriydañ sijdu Klæde hvijtu og þar urdu Ottasleignar. Enn hñ sagde til þeirra. Eige skulu þier hrædast. Þier leited ad hm um Krossþesta JEsu af Nazareth/ hañ er vpprisen / og er ecke hier. Siaed þañ stad hvar þeir

løgdu

løgdu hm. Helldur fare þier burt
og seiged hans Læresveinum og
Petre/ þad hann mune ganga fyrer
ydur j Galileam. Þar munu
þier sia hann/ so sem hann sagde ydr.

Annann Dag Paaska.

Collectan.

HErre Herra Gud / sem a Paaska
Hatydene hefur giefed Heimenum
andlega Lækning/ Vier bidium/ Læt
þyna himneska Gafu fullgiøraſt med
oss/ so vier mættum faa fullkomlegt
Frelse/ z forbetra oss til eilyfs Lyfs.
Fyrer Jesum zetc.

Pist. j Stor. bok Post. 10. C.

ÞAnn tyma. Lauk Petur upp
sinn Munn og sagde. Nu reyne
eg j Sanleika/ þad ecke er
Mangreinarmunur hia Gude/ hell
dur a øllu Foolke/ sem hann Ottast/
og giører Riettvysena/ þa er honum

Þocknan. Þier vited aþ þeirre Pre
dikun / sem Gud sende til Jsraels
Sona/bodande þeim Frid þ Jesū
Christum(hvor ad er DROTTenn
allra) aþ hvørre Predikun Ryckted
vtbarst um̄ allt Gydinga Land/ su
er upphoofst fyrst j Galilea/ epter
þa Skijrn sem Johañes predikade/
þad Gud heþde smurdt Jesum aþ
Nazareth med heilogū Anda z Kra
pte. Hvør ed um̄ kryng gieck og gi
ørde gott/og grædde alla þa/sem aþ
Dioflenum voru underþryckter/þui
ad Gud var med honum/ Og vier
erum Vottar alls þess sem hañ giø
rde/a Gydinga lande/og j Jerusal=
em/hvorn þeir aþlijþudu z heingdu
vppa Tried. Hañ sama uppvakte
Gud a þridia Deige/ og liet hann
opeñberañ verda/ eige ollu Foolke/
helldur oss sem adur votū hȳs vtt=
valder Vottar aþ Gude / vier sem
atum z

ækum ꝛ druckum med honum/epter
þad hann var upprisenn fra þeim
Daudu. Og hañ baud oss ad predi
ka Fooskenu/ og Vitne umbera/ þ
hann være sa/ sem skyckadur er af
Gude/ Doomare lisendra og Dauð
ra. Af þessum bera aller Spamen
vitne/ ad aller þeir sem a hñ trwa/
skule fyrer hñs Nafn medtaka Sy
ndaña Fyrergiefning.

Gudspialled S. Luc. 24 C.

Þaß tijma. Og sia / ad
tveir af þm geingu a þañ
sama dag til nockurs Kaup
twns/ þ ed var fra Jerusalem
sextiju Skeida rwm / ad Nafne
Emaus. Og þeir voru ad tala
um alla þa Hlute sijn a millum/
sem vid høfdu bored. Og þ skie
de þa þeir ræddust vid / og spurd

Fv ust a

ust a sijn a millum/ ad sialfur
JEsus nalægdest þa/ og gieck
jafnframt þm. Enn þeirra Au=
gu voru so halldenn/ ad þr þecktu
hann eige. Og hann sagde til þra.
Hvad er þad fyrer Rædu sem þid
hondled ydar a mille reikande/ z
erud hryggver þar af? Þa svar
ade einn er Cleophas var ad Na
fne/og sagde til hans. Ertu all
eina so okiendur til Jerusalem/ ad
þu veitst eige hvad a þessu Dꝍg
um þar jnne giorst hefur? Enn
hn sagde til þeirra. Hvad er þ?
Þeir sꝍgdu til hans/ þad/ af Je
su hinu Nadverska/ hver ed var
Spadooms Madur/ Mattugur
j Verkum z Ordum/ fyrer Gude
og ꝍllu Foolke. Og hvornenn ad
vorer Hofudprestar z Hꝍfdings
jar selldu

iar/ selldu hann j Fyrerdæmingu Daudans og Kroßpestu hñ. Eñ vier vonudũ ad hñ munde endur leysa Israel. Og yfer allt þetta er nu hiñ þridie Dagur j Dag/ er þetta skiede. So og hafa skiel piñ oss nockrar Kvinur af oss til/ þar ed fyrer Lysingina hafdu hia Grofeñe vered/ z fundu ecke hñs Lijkama/ komu og sogdu sig eirn eñ hafa sied Einglana syoner/ þeir ed sogdu hañ lifa. Og nockrer wr af oss geingu til Grafarennar / og fundu eins lijka sem Konurnar hofdu sagt/ eñ hann fundu þeir ecke. Og hann sagde til þra. O þier heimsker z treiger i Hiarta/ ad trwa þui ollu š Spamenner hafa talad. Maatte Christur ecke þetta ad lijda / og jñ

Fvj gan ga

ganga so j sijna Dyrdr Og hañ
took til fra Moyse z ollum Spa
mǫñum/ og lagde wt fyrer þeim
allar Ritningar/ þær af hǫnum
voru. Og þeir tooku ad nalgast
Kauptuneð þad þeir geingu til/
Og hñ liet þa sem villde hañ lein
gra ganga/ þeir neiddu hañ og
sǫgdu. Vertu hia oss Herra/ þvi
ad kvollda tekur/ og a Dageñ lij
dur. Hañ gieck jñ z var hia þm.
Og þad skiede/ þa hann sat med
þeim til Bords/ ad hñ took Bra
udeð blessade þad og braut/ z riet
te ad þeim/ þa opnudust þeirra
Augu/ so ad þeir þecktu hñ/ Og
hañ hvarf fra þeirra Augum.
Og þeir sǫgdu sijn a mille. Br/
añ ecke ockar Hiarta j ockur / þa
hañ talade vid ockur a Vegenū
og opn

og opnade pyrer ockur Kilningar
nar? Og Þr stoodu opp a somu
stundu/ og sneru aptur til Jerusa
lem/ z fundu þa ellefu samansaf
nada/ og þa sem med þeim voru.
Hvorier ed sogdu/ DROTTin
er sannarlega upprisenn og hefur bi
rtst Simoni. Og þeir sogdu hu
ad giorst hefde a Veigenum/ og
hvorneñ þeir hefdu þeckt hañ/ j
þvi hañ braut Braudit.

Pridia Dag Paska.

Collectan.

ALmattugur eillyfur Gud/ sem mad
Argþalldlega piolgar og eykur Chri
stnena/ med nyum andlegum Bornum
i Trwnne/ Vier bidium / ad aller þeir
sem eru pyrer Skyrnena endurfæddder
mætte lisa j samþycklegre Einingu
Trwareñar j Hiartanu/ og i einu brefi
ande Kiærleika syn a mille jnbyrdis.
Fyrer þiñ Son zetc.

Heim Dogum. Stood vpp Paalus/og sagde til Gyding ana. Hier Men gooder Bræ dur/og hier Syner Abrahams Slecktis/z peir sem ydar a millum ottast Gud/ Ydur er þetta Hialpræ ædis O.d sendt. Þviad þeir sem bi uggu j Jerusalem/og þeirra Höfd ingiar/mz þvi þeir þecktu hn ecke/ nie Spámana Ræðurnar (hveriar lesnar verda hvorn Þvottdag) hafa þeir med sijnu Dooms atkvæde vpp fyllt. Og þo þr finde engva Da udasok med honum/ beiddu þeir af Pilato ad han liete aflijfa hn. En sem han hafde fullkomnad allt hvad af honum var skrifad/ þa tooku þr han ofan af Trienu/og lögdu hann ofan j Gröfena. Enn Gud uppva kte han fra Daudum/hver og siedur

er um̄ marga Daga aþ þeim/ ſm̄ mz
honum fooru aþ Galilea til Jeru-
ſalem/ hverier ad eru hañs Vottar
hia Foolkenu. Og vier bodum ydur
þad Fyrerheit/ ſem til Fedra vorra
er ſkied/ ad þ ſama hefur Gud upp
pyllt aa oſſ þeirra Sonum/ j þvi hñ
uppvakte JEſum.

Gudſpialled S. Luc. 24 C.

Þa ſtiſma. Þa Læreſvein
arner voru nu enn ad tala
um̄ þetta/ ſtie Jeſus midt j
mille þeirra/ og ſagde til þeirra.
Fridur ſie mz ydur. Eñ þeir ſkiel
fouſt og urdu hrædder/ z meintu
ad þr ſæe Anda nockurn. Og hñ
ſagde til þeirra. Hvar fyrer ſkie
lteſt þier/ og þvi kõa ſlijker Þan
kar j ydar Hiortu? Sioed mijn-
ar Hendur z mijnar Fætur/ ad eg

em þet

em þetta ſialfur. Þreyfed a mier og ſkoded/ þt Ande hefur ei Holld z Bein/ ſo ſem þier ſiaed mig hafa. Og þa hañ ſagde þetta/ ſynde hñ þeim Hendur og Fætr. Og er þeir trwdu enn ecke fyrer

Fagnadar ſaker/ og vndrande þ/ þa ſagde hann til þeirra. Hafe þier nockud Matarlegt? Og þr logdu fyrer hañ ſtycke af ſteyktū Fiſke/ og Hunangs Seim/ og hñ took þ

took þad og at þyter þeirra Aug
um. Og hn̄ sagde til þeirra. Þet
ta eru þau Ord/ hvør eg talade
til yd'/ þa eg var eñ nu hia ydr/
þvi þ hlaut allt ad fullkomnast
sem aþ mier er skrifad/ j Moyses
Lögmaale og j Spaamaña Book
um z Psalmum. Þa opnade hn̄
þeirra Hugskot/ so ad þeir skildu
Ritningarnar/ z sagde til þeirra.
So er þad skrifad/ og so byriade
Christo ad lijda/ og vpp ad rijsa
a þridia Deige fra Daudum/ og
predikast lata j sijnu Nafne Yd
ran og Fyrergiefning Syndaña
a medal allra Þiooda/ vpphefian
nde i Jerusalem/ og þier erud
Vottar allra þessara Hluta.

Fyrsta S. D. epter Paaska.

AAlmaattugur eilyfur GVD/ vier bi
dium/ veit þu oss/ ad vier sm̄ hall

ded

ded høfuni þessa Paaska hætyd/mættū fyrer þyna Naad/komast fra Syndar reñar Þrældome/ til þess andlega Frelsis/ z med rietttre Trw og christelegū Kiærleika ad þiona IEsuChristo/ þyñum elskulega Syne vorum HErra/ sem med þier og etc.

Pist. S. Joh. 1 Pist. 5. C.

KIærer Brædur. Allt huad af Gude er fædt/þad yfervinñur Heimiñ. Og vor Trwa er yfervinningiñ/huør Veralldena yfervinnur. Eñ huør er hañ/sem Veralldina yfervinnur / vtañ alleinasta sa er trwer ad IEsus er Guds Sonur? Þesse er hañ/ sa sem kiemur med Vatne og Bloode IESVs Christur. Eige med Vatne alleinasta helldur med Vatne og Bloode. Og Andeñ er sa sem Vitne ber/ ad Andiñ sie Sañleikur/ þui þryr eru sem Vitnisburdiñ giefa a Himne/

Fade

Faderen̄/Sonurin̄/og heilagur An
de. Og þesser þrýr eru eitt. Og þr
ýr eru sem Vitnisburdin̄ giefa a
Jordunne/Anden̄ Vatnid og Bloo
did/og þsser þrýr eru eitt. Ef vier
medtøkum Man̄an̄a Vitnisburd/
þa er þo Guds Vitnisburdur meire.
Þuiad Guds Vitnisburdur er sa/ þ
han̄ hefur vitnad af sijnum Syne.
Huør han̄ trwer a Guds Son/ sa
hefur þen̄an̄ Vitnisburdin̄ i sier.

Gudspialled S. Joh. 20.

En ad Kuøllde þess sama
Þuottdags/þa ed Læresuei
narner voru saman komner/
ad lucktum Dyrum/ fyrer Hræd
slu saker vid Gydinga/kom JE
sus þar/og stood j mided/ z sagde
til þeirra/ Fridur sie med ydur.
Og þa han̄ sagde þetta/synde hn̄
þeim

þeim Hendurnar og sijna Sijdu. Enn Læresueinarner gloddust vid/ ad þeir sau HErran. JEsus sagde þa enn aptur til þeirra/ Frid

dur sie med ydur. Lijka sem Faderenn sende mig / so sende eg ydur. Enn sem hann sagde þetta / blies hann a þa/ og sagde til þeirra/ med take þier heilagann Anda/ huorium hellst þier fyrergiefed Syndernar/ þeim eru þær fyrergiefnar.

nar. Og huorium hellst þier ap-
tur halldeð þar / þa eru þær þm
apturhalldnar. En Thomas ei
en aß þeim tolß (sem kalladest
Tuibure / var eige med þeim þa
JEsus kom. En hiner adrer Læ
ressueinarner sögdu til hans / vier
hofum sied HErran. En hann
sagde til þra. Nema ad eg siae
Naglaforen i hans Hondum / og
ad eg læte min Fingur i Naglafo
rin / z eg leggi mijna Hond i hns
Sijdu / þa true eg ecke. Og epter
atta Daga voru en aptur hans
Læresueinar þar inne / og Thom-
as mz þeim / þa kō JEsus ad Ly
ckum Dyrum / stood i midid og sa
gde. Fridur sie med ydur. Sijdan
sagde han til Thomam / rettu
þin Fingur hingad og skoda mij-
nar

nar Hendur/ lypt upp þinne Hende/ og legg i mijna Sijdu/ og vert ecke vantruadur/ helldur truadr/ Thomas suarade og sagde til hans/ DRottinn minn og GUD minn. JEsus sagde til hans. Af þui þu saast mig Thomas/ truder þu. Sæler eru þeir sem ecke sia z trua þo. Mørg onnur Teikn giørde JEsus i Augsyn sinna Lærisueina/ huer ad eige eru skrifud i þessare Book. Enn þetta er þui skrifad/ so ad þier trued/ þad JEsus sie Christus Sonur Guds/ z ad þier so truader / hefdud Lijf i hans Nafne.

II. Sunnudag epter Paaska

Collectan.

HEyr Almattugur eilyfr Gud/ sem med þijns Sonar Pijningu/ hefur uppreyst þennan Heim/ sem fyrer Syndena

dena var nidursteigeñ og falleñ / Þier
bidium/ Gief þynum Riettrwudum ef
lyfa Glede/ Ad lyka sem þu hefur fr
elst oss fra Falle eilyfs Dauda/ ad vier
er mættum so nioota eilyfrar Glede.
Fyrer Jesum zetc.

Pist. S. Pet. 1 Pist. 2 Cap.

ELskuleger Brædur. Þviad
þar til erud þier kallader/ inn
þvi ad Christur hefur eirneñ
lided fyrer oss/og oss til Epterdæm
is læted/ad þier skylldud so epter-
fylgia hañs Footsporum. Hvør ed
ongva Synd giørde/ og eige helldur
er nein Flærd fundeñ i hañs Mun
ne/hvør ed ecke formællte j giegn/
þa hønum var formællt. Eige ogn
ade þa hañ leid/ eñ ofurgaf þad
hønum sem riett dæmer/ sa er sialfz
hefur vorar Synder bored a sijnū
Lijkama uppa Trienu/ so ad vier j
fra Syndunū deydder/ lifdū Riett
lætenu/

læknu/pyrer hvørs Beniar/vier et
um heilbrygder vordner. Þviad þi-
er vorud so sem villutaþande Sa-
uder/enn nu erud þier umvender til
Hird's z Byskups ydvarra Saalna.

Gudspialled Joh. 10 Cap.

Þann tijma. Jesus sagde til Gydinganna. Eg em goodur Hyrder. Godi Hyrder giefur sitt Lijf wt fyrer sijna Saude/ enn Leigulidenn/og hann sem ecke er Hyrder / hvørs ad Sauderner eru ecke eigenleger/ nær hann sier Ulfenn koma / þa yfergiefur hann Saudena/og flyr i burt. Og Ulpurenn grijpur Saudena/og sundurdreyfer þeim. Enn Leigulidenn flyr/ af þvi hann er Leigulide/og giæter ecke Saudanna. Eg em goodur Hyrder/ z eg þe-

ke myna

cke mÿna Saude/ z eg þeckest af
mÿnum/ so sem ad Faderen þeck-
er mig/ og eg þecke Fodurenn / og
eg legg mitt Lijf wt fyrer mÿna

Saude. Eg hefe og adra Sau-
de/ sem eige eru af þessu Sauda-
hwse/ þa byriar mier og hier til
ad leida/ og þeir munu heyra mÿ-
na Rodd. Og þar mun verda eitt
Saudahws z eirn Hyrder.

Collectan.

HErre Almattugr eilijfur Gud / þu sem tier þitt Sannleiks lioos / pyrer þeim sem viller fara / so þeir mætte komast aptur a Sannleiksins veg / vier bidium / ad þu viller giefa øllum sem reiknast Christner / ad fyrerlijta alla Hlute / sem eru j moote Christelegu Nafne / en epter ad fylgia þeim Hlutum sem þad heilaga Nafn prijda j augliti Drottens. Fyrer þinn ꝛc.

Pist. S. Pet. 1 Pist. 2 Cap.

ALlra Kiærustu. Eg bid yd ur lijka sem framande ꝛ Veg farendur / ad þier hallded ydur fra holldlegum Gyrndum / hveriar j gi gn Salunne strijda. Og hafed go oda umgeingne a medal Heidinna Þi ooda / so ad þeir sem hallmæla ydur so sem Illvirkium / siaae ydar Good verk / ꝛ dyrke Gud a vitiunardeige.

Pa

Þar fyrer vered undergiefner allre mañlegre Skyckä/ fyrer Herrans sa ker/ sie þad Konungenum/ so sem hi nium ypparsta/ eda Landstioornurum so sem af honum tilskyckudum/ til Hefndar yfer Illvirkiana/ og good um til Lofs. Þviad þad er Vilie Guds/ ad þier med goodum Verkū niðurþagged Ovitrleik Heimskra Maña. so sem Frelsingiar/ og ec ke so sem hefdud þier Frelsed/ Illsk uñe til yfirhylmingar/ helldur so sem Guds Þioonustumeñ. Veited Vi rding hvorium Mañe/ Elsked broo durlegañ Kiærleika/ ottest Gud/ he idred Kongeñ. Þier Þioonustumeñ/ vered Herrunum undergiefner med allre Ottaseme/ eige alleinasta good um og Spakferdugum/ helldur eirn eñ hreckvijsum. Þvi þad er Naad/ ef nockur fyrer Samvitskuñar saker

til Guds/þoler hid jlla/ og um̄lijd ur þad orietta. Þui hvør Hroosan er þad/ eff ad þier fyrer Misgiørd-aña saker Slog lijded? Eñ nær þi-er um̄lijded z þoled Rangindi/ þ Ve lgiørdaña saker/ þ er Naad hia Gude.

Gudspialled S. Joh. 16 C.

J Þañ tijma. Sagde Jesus til siña Lærisveina. Jñañ lijtels Tijma munud þier ecke sia mig/ z þa eñ jñañ lijtels tijma munud þier eñ sia mig aptur/ þui eg fer til Fodursins. Þa søgdu sumer af hañs Lærisveinū sijn a mille. Hvad er þad/ ad hñ seiger til vor/ jñañ lijtels Tijma munud þier ecke sia mig / og þa eñ jñañ lijtils Tijma munud þier eñ sia mig aptr/ þui eg fer til Fødursins? Þa søgdu þeir/ Hvad er

þad hñ

þad hñ seiger oss j stañ lijtels Tij
ma? Vier vitum ecke hvad hañ
seiger. Eñ Jesus formerkte ad
þeir villdu spyria hñ ad/ z sagde
til þeirra. Þier spyried ad þessu
ydar a mille/ þad eg sagda ydur/
Jstañ lijtels Tijma munud þier ec
ke sia mig/ og þa aptur jstañ lijt
els Tijma munud þier sia mig.
Sañlega/ sañlega seige eg ydur/
Þier munud syta og grata/ eñ He
imureñ mun fagna/ og þier mun
ud hryggver verda/ eñ ydar Hry-
gd skal snwast j Fognud. Ein
Kona nær hun skal fæda/ þa hef
ur hun Hrygd/ þviad heñar St-
und er komeñ. Eñ þa hun hef-
ur Barned fædt/ minest hun ecke
þess Harmkvælis fyrer Fagnadar
Saker/ þviad Madur er j Heim

einborenn. Og þier hafed nu ad sonu Hrygd/ Enn eg skal sia ydur aptur/ og ydart Hiarta skal fagna og ydvarn Fognud skal eingenn af ydur taka. A þeim Deige munu þier mig og einskis spyria.

IV Sunnudag epter Paaska.

Collectan.

HEyr þu Almattuge eilijfe Gud/ sem lætur alla þijna riettchristna vera samþyckta j Hug og vilia/ Vier bidium/ lat þitt Folk þad eina vilia/ og þad eina elska sem þu bijdur / og þad eina gyrnast sem þu lofar/ Vppa þad ad vor Hiørtu sem eru stødd j þalluz lltre: veru þessa Heims/ mætte þar vera stadføst/ þar sem er su sanna Glede og Føgnudur. Fyrer þinn etc.

Pistillenn S. Jacob 1 Cap.

Elskuleger Brædur. Øll god giefz og øll fullkomleg giøf kiemur ad ofann fra Fødurnum

Lioos

Lioossins/ hia hvorium er eingein Vmskipting/ nie bylting Lioossens og Myrkurſins / þviad hann hefur gieted oss sialfkraþa fyrer Saňleiks sins Ord/ ad vier sieum Frumburdur hans Skiepnu. Fyrer þui Brædur mijner elſkuleger/ sie hver Madur fliootur til ad heyra/ eñ tregur til ad tala/ og til Reide tregur/ þt Mañ sins Reide verkar ecke Guds Riett læte. Þar fyrer aflegged allaun Ohreinleik og gnægd Illſkuñar/ og medtaked Orded med Hoogvære/ þ j ydur er roosett/ hvad ydar Sal er kañ Hialplegar ad giera.

Gudspialled S. Joh. 16 C.

Þañ tijma. Jesus sagde til siña Lærefveina. Nu fer eg til hañs sim mig sende/ z einngeñ af ydur spyr mig ad/ hvort

fer þu? Helldur af þvi ad eg tal ade þetta til ydar/ þa uppfyllest ydar Hiarta af Hrygd. Enn eg segeydur þo Sanleiken̄/ ad þad

batar ydur ad eg fare hiedann. Þui ef ad eg fer ei i burt hiedan̄ þa kiemur eige Huggaren̄ til ydar. Enn ef eg fer i burt hiedan̄/ mun eg senda han̄ til ydar. Og þa ed han̄ kiemur/ strafar hann Heiminn um̄ Syndena / og um̄ Riett-

Rietlæted/ z um̄ Doomeń. Vm
Syndena/ ap því þeir trwdu ecke
a mig. Enn um̄ Rietlæted/ þt
eg fer til Fodursins/ z epter þad
sioe þier mig ecke. Eń um̄ Do
omeń/ þviad Hofdinge þessa He
ims er Dæmdur. Eg hefe enn
nu margt ad seigia ydur/ enn þier
kuńed ecke ad sińe ad gripa þad/
enn nær ed sa Sańleiksins And-
enn kiemur/ þa mun hań kienna
ydur allań Sańleik/ þviad hann
talar ecke af sialfū sier/ helldur
hvad hań heyrde/ þad talar hań
og hvad epterkomande er/ þ kuń-
giorer hań ydur/ hań same mū
og auglysa mig/ þviad af mïnu
mun hań þad taka og kuńgiora
ydur. Allt hvad helst Fadreń
hefur/ þad er mitt. Þar fyrer

ſagda eg ydur/ ad af mijnu mun hañ þad taka/ z kuñgiora ydur.

V Suñudag epter Paſka.

Collectan.

HEyr þu Almattuge eilijfe Gud/ ſem ert Vpphaf til allo goods/ og af hvørium aller hluter gooder koma/ Veittu bynum audmiukū Christnum møñum/ ad vier mættū þ þin jnblaaſtr/ huxa þa eina Hlute ſem riettar eru/ og þad ſama fylla og frammkvæma nū Verkunum. Fyrer z etc.

Piſtillin̄ S. Jacob 1 Cap.

RJæret Brædur. Vered giørendur Ordſins/ enn ecke all Reinaſta Tilheyrendur/ hvar med þier ſialfa ydur at Taala drag ed / Þviad ef nockur er Ordſins Tilheyrare/ eñ ecke Giorare/ ſa er lijkur þeim Mañe/ ſem ſijna Lijkā lega Aſioonu ſkodade j Speigle.

Þvi ep

Þvi epter þad han̄ hafde skodad sig/ gieck han̄ burt/ og jafnsnart gleymde han̄ hvornen̄ han̄s yfferlitur var. Enn hver j gegnum skodar hid algiorda Logmaal Frelsesins og stad næmest þar j ne/ og er ecke forgleim annlegur Heyrare/ helldur Giorningsins giorare/ Sa same mun hialplegur j sijnu Verke. En̄ ef nockur a medal ydar lætur sier þikia/ ad han̄ sie Gudrækeñ/ og temur ecke sijna Tungu/ helldur forviller sitt Hiarta/ þess Gudrækne er Hiegome. Enn skiær og oflecked Gudrækne þ Gude Fodur/ er þesse/ ad vitia Eckna og Fodurlausra j þeirra Hørmungū/og sig sialfan̄ ad geyma flecklausan̄ fra Heime þessum.

Gudspialled S. Joh. 16 C.

OG Jesus sagde til sinna Læresveina. San̄lega san̄le-

ga ſeige eg ydur/ Hvørs þier bid
ied Fødurenn ꝛ mijnu Nafne/ þ
mun hañ giefa ydur. Hingad til
hafe þier einkis beded ꝛ mijnu

Nafne. Biddied/ þa munud þier
medtaka/ ſo ad ydar Fognudur ſie
fullkomlegur. Þetta heff eg tal⸗
ad ꝛ Ordskvidum til ydar. Sa
tijme kiemr/ ad eg tala ecke leing
ur ꝛ Ordskvidum til ydar/ helldr
mun eg kunngiora ydur opinber⸗
lega

lega af mijnum Fodur. A þeim Deige munud þier og bidia j mijnu Nafne. Og eige seige eg ydur ad eg mune bidia Fodurenn fyrer ydur/ þviad sialfur Faderenn elskar ydur/ af þvi þier elskid mig og trwed þad/ ad eg sie af Gude wtgeingenn. Eg em af Fodurnum wtgeingenn/ z komenn j þenna Heim. Eg fyrerlæt og aptur þenn ann Heim og fer til Fodursins. Og hans Lærisveinar seigia þa til hans. Sie/ nu talar þu berlega og mæler øngva Ordskvidu. Nu vitum vier ad þu veitst alla hlute/ og þu þarft eige ad nockur spyrie þig. Fyrer þad trwum vier / ad þu sierd af Gude wtgeingenn.

A Vppstigningar Dag.

Collectan.

HEyr Almattuge eilijfe Gud/ Vier bidium/ Veittu oss/ ad vier sinn truum þad hinn eingietenn Sonur JEsus Christur sie vppstiginn til Himna/ og sitie til hinnar hægre Handar/ z sie vor Arnadar madur og verndare/ ad vier og so mættum hia honum bwa z vera/ j vöru Hiarta z hugskote. Fyrer zet.

Pist. j Giort. bok Post. j C.

GJnn fyrra Bookmaala giörda eg ad sonnu/ umm allt þad/ þu Theophile/ sem Jesus hooff upp ad giora og kiena/ allt til þess Dags er hann vard uppnumenn/ epter þad hann hafde fyrer herlagann Anda kunngiordt Postulunum/ hveria hann hafde og utvaled/ hvorium hann tiaide sialfann sig lifande epter Pijsl sijna/ med marghaattudu Bevijsingum/ og liet þa sia sig umm fiorutijge daga/ talande vid þa umm Guds Rijke. Og sem hann hafde samannsafnad

heim

þm baud hu̅ þm ad þr fære eige ꝛck
af Jerusalem / helldꝛ ad þr skyllda
bijda epter Fyrerheite Fodursins/
hvort þier(sagde hu̅) hafed af mier
heyrdt. Þviad sañliga skijrde Jo=
hañes med Vatne/ en̄ þier skulud
med heilogum Anda skijrder verda/
eige langt epter þessa Daga. En̄
þeir sem þar til samans voru/ spurdu
hañ ad/ seigiande. Herra/ Vill
tu nu a þessum tijma uppretta Js
raels R ke? Enn hañ sagde til þe
irra. Þad er eige ydvart / ad vita
stund eda Punct tijmaña/ hvoria Fad
erenn sette j sialfs sijns Vallde/ he
lldur munud þier edlast Krapt hei=
lags Anda / þess er yfer ydur mun
koma/ ꝛ þier skulud mijner Vottar
vera til Jerusalem/ ꝛ j ollu Gydinga
Lande/ ꝛ Samaria/ ꝛ allt til hins
ysta Jardar Enda. Og er hañ haf
de þet

de þetta ſagt/ vard han̄ þeim aſiaan
ondunt vppnuminn/ og Skyed took
han̄ i burt fra þra Augum. Og þa
þr horfðu epter hon̄ uppſtigande
til Himens/ſia/ ad tueir Men̄ ſtoo
du hia þeim i huijtum Klædum/
huorier ed ſogdu. Þier Men̄ af Ga
lilea/ til huers ſtande þier/og hor
fed vpp i Himenen̄? Þeſſe JEſus/
ſem vppnumin̄ er fra ydur til Himi
ens/han̄ mun ſo koma/ lijka ſem nu
ſaaud þier han̄ til Himens faranda.

Gudſpialled Marc. 16. Cap.

Þan̄ tijma. En̄ ſeinaſt
er þeir Elleſu ſaatu til Bo
rds (opeẜ birade han̄ ſig/
og auvijtade þra Vantru og Hiar
tans Hardwd/þad þr hofdu eige
trwad þeim/ſem han̄ hofðu ſied
vpprijſen̄. Og han̄ ſagde til þeir
ra/ſa

ta/fared wt vm allañ Heimeñ/ z predikid Evangelium allre Skepnu. Huor hañ trwer og verdur skijrdur/ skal hoolpiñ verda. Eñ

Hu.. ..ge trwer/ sa skal fordæmdur verda. Eñ Teikneñ er þeim munu fylgia sem trwa/ eru þesse. J mijnu Nafne skulu þeir Diofla wtreka / nyar Tungur tala/ Hoggorma vpptaka. Og ef þeir drecka nockud banvænlegt / þa skal

skal þad þui ecke granda/ yfer Si- uka munu þr Hendur leggia/ og þa mun þeim batna. Og epter þad ed DROttinn JEsus hafde talad vid þa/ vard hñ vppnuminn til Himins/ og situr til Guds hæ- gre Handar. Eñ þeir geingu wt og predikudu allstadar DRottne samverkanda/ z Ordid styrkian- da/ med epterfylgiande Teiknũ.

VI Sunnudag epter Paska.

Collectan,

HEyr þu Almættuge eilijfe Gud/ Hlættu oss jafnañ hafa eitt Guddo- omlegañ Vilia til þijn/og þioona þþ nu Vollde med hreinu Hiarta. Fyrer þann sama þinn eingetteñ Son Jesum Christum/ sem med þier lifer og rijker j Einingu heilags Anda/ eitt z etc.

Pistillenn S. Petur 1. Pistl. 4. Capitula.

Kiærer

K Iæret Brædur. Fyrer þui vered Sparneytner/og ærvaker i Bænā akallenn/ eñ vm fram̄m alla Hlute þa hafed gnoglegañ Kiærleika iñbyrdis. Þuiad Kiærleikuriñ hylur Fiølda Synðaña. Vered Giestrisner iñbyrdis aan Mogluñar. Huor epter þre Naad sem hann hefur odlast/þa sie ødrum þionande/ so sem goder Vmboðsmeñ margfallðrar Guds Naðar. Ef nockur talar/hañ tale þad so sem Guds Ord. Og eff nockur þionar / hann þione epter þeim Krapte sm̄ Gud giefur. So ad i ollum Hlutū verde GUD dyrkadur/fyrer JEsum Christum/ huerium sie Dyrd og Valld/vm Aller og ad Eilyfu/ Amen.

Gudsp. S. Joh. 15 z 16. C.

Þeim Tijma. JEsus sagde til sinna Lærisueina. Eñ þa

þa ed sa Huggaren̄ kiemur/ huo⸗
rn ad eg mun senda ydur af mijnū
Fodur/ sem ad er Sañleikßins An
de/ huor af Fodurnum framgeiñ

gur/ hañ mun bera Vitne af mi⸗
er/ og þier munud mier Vitne be
ra/ þuiad þier hafed i fra Upp⸗
hafe hia mier verid. En þetta
tala eg þui til ydar/ so ad þier hu⸗
enxlest ecke. Þuiad þr munu vor
boda ydur/ og sa Tijme kiemur/
ad hu⸗

ad huer han lijfletur ydur / sa meinar sig ad giora Gude þægt Verk. Og þetta giora þr ydur/ aþ þui þr þeckia huørke Fodurin̄ nie mig. Enn þetta tala eg þui til ydar/ ad nær ed su Stund kiemur ad þier minnest þess/ ad eg sagda ydur þad. Enn þetta sagda eg ydur eige i Upphafe/ þui eg var hia ydur.

A Hvijta Sunnu.

Collectan.

Hyr þu Almættuge eilijfe Gud/ sm̄ a þessum Deige upplyster Hiørtu þinna Heiløgu Postula/og an̄ara riett trwadra med kien̄ingu og upplysingu hins helga Anda/ Vier bidium / Gief þu oss ad skilia j þeim sama Anda/ þa hlute sem riettleger eru/ z alltyd ad glediast aþ hans Huggun. Fyrer zc.

Pist. j G.pr. bok Post. 2 C.

A þeim

Daun kijna. Og þa er Nu ijtasunnu Dagar fullkomnu=dust/voru þr aller med einu Huga i þeim sama Stad. Og þar vard skyndelega hlytur af Himne/ lijka sem mykels tilkomande Vindar og uppfyllte allt Husid þar þr satu inne. Og a þeim sauft sundur greinanlegar Tungur / alijka sem Ellds loge/og sette sig yfer sierhuorn þra. Og þeir urdu aller fuller af heilogum Anda/og tooku til ad tala ymislegum Tungum/epter þui s heilagur Ande gaf þm ad tala. En þar voru Gydingar byggiande til Jerusalem/Gudhræddir Menn/ af allra handa Folke/ sem er under Himnenum. Og er þesse Rodd skiede/ kom Mannfiolden til samans/og vard otteslegen/ þuiad huor z eirn heyrde þa tala sitt Tungumal. En

þeir

Þr aller tooku ad skielfast og undr-
ast/seigiande. Sia/ eru þesser eige
aller sem þar tala af Galilea? Og
huerneñ heyrum vier þa nu talande
vort Tungumaal/þar vier erum iñe
fæddir? Parthi/Medi/ og Elami-
ter/og þeir sem byggia i Mesopota
mia/Judea/Cappadocia/Ponto/og
Asia / Phrygia og Pamphilia/ a
Egyptalande/ og i Landealfum Li-
byæ/huor ad er nærre Cyrenia/ ꝛ vt
lender af Rom/Gydingar / og þeir
sem Gydingar hafa nygiorst/Cre-
tar og af Arabia / og vier heyrum
þa talande vorum Tungum Guds
Stoormerke.

Gudspialled S. Joh. 14 C.

G JEsus sagde til siña
Læresveina. Huor hañ el-
skar mig/ sa mun vardvei-
ta miñ

ta mijn Ord/ og Fader minn mun elska hann/og til hans munum vid koma/ z hia honum Vistarveru giora. Enn hvør hann elskar mig eige/ sa vardveiter ecke mijn Ord. Og þad Orded sem þier heyrdud/ er ecke mitt / helldur Fødursins þess sem mig sende. Þetta talade eg fyrer ydr/ a medann eg var hia ydur. Enn Huggarenn sem er hinn heilage Ande/ þann er minn Fader mun senda ydur j mijnu Nafne/ hann sialfur mun kienna ydur alla Hlute/ og aminna ydur a allt þ/ sem eg sagda ydur. Minn Frid læt eg hia ydur/ minn Frid gief eg ydur/ eige so sem Heimurenn gefur þa gief eg ydur. Ydart Hiarta hryggest ecke nie skielfest. Þier heyrdud þad eg sagda ydur/ Eg

fer burt

fer burt og kiem aptur til ydar. Ef ad þier elskudud mig / þa gleddust þier vid þ ad eg sagda

ydur / ad eg fer til Fodursins / þvi ad Faderen er mier meire. Og nu sagda eg ydur þad / ádur þyrre en þad skier / so ad þier trydud þvi þa er þad være skied. Hiedann j fra mun eg ecke margt tala vid ydr / Þviad þessa heims Hofdinge kiemur / og med mig hefur hn̄

N eckert

eckert. Helldur so ad Heimurin̄ þeck: þad eg elska Fodurin̄ / og þad eg giore so sem Faderen̄ hefur mier boded.

II Dag Hvit̄a Sunnu.

Collectan.

HErre Herra Gud/ sem gafst þinum Postulum̄ heilagan̄ Anda/ gief þinne heilagre christne krapt þins Anda sim̄ hun um̄bidr/ z ad þu viliet giefa þeim Frid i Hiartad/ hvoria þu Christna giørdt hefur med þinum heilaga Anda. Fyrer vorn Herra z etc.

Pist. j Gior. bok Post. 10 C.

Þan̄ tijma/ upplauk Petur Munne sijnum og sagde til Cornelium/og til þeirra sem voru hia honum. DROTTen̄ bad oss ad predika fyrer Foolkenu/ og Vitne um̄bera / þ han̄ være sa sim̄ skyckadur er af Gude/ Doomare Lif endra

endra og Daudra. Af þessum bera aller Spamenn Vitne/ad fyrer hñs Nafn/skule aller þeir sem a hañ trwa/medtaka Syndaña Fyrergiefning. Þa ed Petrus talade þessum Ordum / fiell heilagur Ande yfer þa alla sem Orded heyrdu/ og þeir trwader sem af Umskurneñe voru / og med Petre hofdu komed/ vndrudust þad/ad heilags Anda Giof være wthellt yfer Heidna meñ. Þvi þeir heyrdu þa Tungur tala/og vegsama Gud. Þa svarade Petur. Hver maa fyrerbiooda þeim Vatned ad þeir skijrest ecke/sem medteked hafa heilagañ Anda/lijka sem vier? Og hñ baud ad skijra þa j Nafne DROTTENS.

Gudspialled S. Joh. 3 C.

Þañ tijma. Jesus sagde til Nicodemum. So elskade

Gud Heimenn / ad hann gaf
wt sinn Eingietenn Son/til þess
ad aller þeir sem a hann trwa/ fyr
erparest ecke/ helldur ad þeir ha=

fe eilijft Lijf. Þui eige sende Gud
Son sinn j Heimenn/ad hann pyrer=
dæmde Heimenn/ helldur ad Heim
urenn frelsest pyrer hann. Hvor a
hann trwer pyrerdæmest ei. Enn
hvor hann trwer eige/ hann er nu
þegar pyrerdæmdur/ þui hann trw
er ei

er ei a Nafn eingietens Guds Sonar. Enn þesse er Doomurenn/ ad Lioosed kom j Heimenn/ og Mennerner elſkudu meir Myrkred enn Lioosed/ þviad þeirra Verk voru vond. Hvør ſem jlla gior er hann hatar Lioosed/ hañ kiem ur og eige til Lioosſens / ad eige ſtraffeſt hanns Verk. Enn hvør ſem Sañleikeñ giorer/ hann kiemur til Lioosſens/ ſo hañs gierder verde kuñar / þviad þær eru j Gude giordar.

III Dag Hvijtaſunnu.

Collectan.

HEyr Herra Gud/ vier bidium/ Lat ettu krapt hins helga Anda jafnañ vera oſſ nælægañ/ ſem ad vor Hiørtu milldelega hreinſar / og af øllum mootſtædlegum Hlutum jafnañ vard veiter. Fyrer z etc.

EN a þeim Dogum. Þa ed Postulaner heyrdu / þeir sem j Jerusalem voru / ad Samaria hefde medtekid Guds Ord / sendu þeir til þeirra Petrum og Johannem / og þa þeir ofan komu / badu þeir fyrer þeim / so ad þeir mætte medtaka heilagan̄ Anda / þvi han̄ var ei en̄ komen̄ yfer nockurn þeirra / nema þad / ad þeir voru ad eins skírder j Nafne HERRans Jesu Christi. Þa løgdu þeir Hendur yfer þa / og þeir medtooku heilagann Anda.

Gudspiallid S. Joh. 10 C.

A þann tijma. Jesus sagde til Phariseana / San̄lega san̄lega seige eg ydur. Hver hann geingur ei jn̄ um Dyrnar j

ar j Saudahwsed/ helldur stijgur
hañ jnn med ødrum hætte / sa er
Þiofur og Spillvirke. Eñ sa
sem geingur jñ uñ Dyrnar/ hañ
er Hyrder Saudaña/ þyrer hønū
lykur Dyravordureñ upp/og Sa
uderner heyra hañs Rodd. Og
hñ kallar sijna Saude mz Nafne
og leider þa wt/ og þa hñ hefur
sijna Saude wtlated/ geingur hñ
frame fyrer þeim/ og Sauderner
fylgia hønum epter / þviad þeir
heyra hañs Rodd. Eñ ødrum
añarlegum fylgia þeir ecke epter/
helldur flyia þeir fra hønum/
þviad þeir kienna eige añarlega
Rodd. Þessa Malsgrein/ tala
de Jesus til þeirra/ enn þeir vissu
eige hvad hañ sagde þeim. Þa
sagde Jesus enn aptur til þeirra.

Sañlega/ sañlega seige eg ydur/ ad eg em Dyr Saudanna. Og aller hvorier hellst sm̃ fyrer mier komu/ þeir voru Þiofar z Spill virkiar/ z Sauderner hlydddu þm eige. Eg em Dyrnar / ef nock ur geingr jñ um̃ mig/ sa mun frel sast/ hañ mun og ganga wt og jñ/ hañ skal og ſiña ſiit Foodur. Eñ Þioofureñ kiemur ei til ann ars enn hann stele/ drepe og for diarfe. Eñ eg em komeñ til þess/ ad þr hafe Lijf z fulla Gnægd.

A Heilagrar Þrenning ar Dag.

Collectan.

Almattugur eilijfur Gud/ sem hefr kiennt oss Þioonustu Mönnum þyn um j sañre Jatningu Triwareñar/ ad medkieña eilijfa Dyrd Þreñingareñar og j Magt þyns Velldis ad tilbidia Eining

Eiwingena/ vier bidium/ad vær mætt-
um j þeirre sömu stødugu Truu / þrä
öllu þvi oss er i moote / vaidveitast.
Fyrer Jesum Christum/ z etc.

Pist. S. Paal Rom. 11 C.

ODer Brædur. O hvilijk
dypt Audæfanna/Spekeñ
ar og Guds Vitsku/hvor
su Oransakanleger eru ha
nns Doomar / og hvorsu osiñande
eru hañs Veiger. Þvi hvor hefur
þeckt Sinne DROTTens? Eda
hvor hefur hañs Raadgiafe vered?
Eda hver hefur honum nockud fyr
re giefed/ so ad honum mætte þad
verda endurgolldeð? Þviad af hon-
um/og fyrer hañ / og j honum eru
aller hluter / honum sie Heidur z
Dyrd/ uñ Allder Allda/Amen.

Gudspialled S. Joh. 3 C.

G v　　　　　J þann

I Þann tijma. Var þar eirn Madur af Phari-seunum/ Nicodemus ad Nafne / eirn Hofdinge Gydinga/ hann kom til Jesu ꝙ Nꝏttarþele/ og sagde til hans.

Rabbi/ vier vitum ad þu ert eirn Lꝏrefader komen af Gude / þvi einge getur giordt þau Teikn sem þu giorer / nema Gud sie med honum. Jesus svarade og sagde til hans

til Hủs/ Sañlega/ sañlega seige
eg þier / þad eingeñ nema hañ/
sa ad nyu verdur Endurfæddur /
fær ad sia Guds Ryke. Nicodem
us sagde til hañs. Hvörnen ma
Madureñ endurfædast þa hañ er
gamall? Hvort gietur hañ horf
ed aptur j siñar Mödur Kvid/ z
fæðst so ad nyu? Jesus svarade.
Sañlega/ sañlega seige eg þier/
nema þad ad einhvor verde endur
fæddur wt af Vatne og Anda /
þa kañ hann ecke iñ ad ganga i
Guds Ryke. Hvad af Hollde er
fædt/ þad er Holld. Eñ huad af
Andanum er fædt/ þad er Ande.
Undrast þu ecke / þo ad eg segda
þier/ ad ydur byriade ad nyu ad en
durfædast/ Vinduriñ blæs huar
er hañ vill / og þu heyrer hans
Þyt/

Þyt/en̄ eige veist þu huadan̄ han̄ kiemur eda huort han̄ fer. So og eru aller þr sem wr af Andanum eru endurfædder. Nicodemus sua rade og sagde til hans. Huernen̄ ma þetta skie? JEsus suarade hønum/ og sagde. Ertu eirn Meistare i Israel / og veist ecke þetta? Sannlega/ san̄lega seige eg þier / ad vier seigium þad vier vilum / og vitnum huad vier sied høfum/og vorn Vitnisburd med take þier ecke. Fyrst þier trwed ecke þa eg seige ydur af jardnesk ū Hlutū/ huernen̄ mumud þier þa meiga trwa ef ad eg segda ydur af himneskum Hlutum? Og eingen̄ mun vppstijga til Himins/ nema san̄ sem ofan̄ stie af Himne/ Mannsins Sonur sa sem er a Himne. Og so sem

so sem Moyses vpphoof Noggor
miñ a Eydemørkiñe / lijka so byr
riar Mañsins Syne ypp ad hefi-
ast / so ad aller þr sem a hñ trwa
fortapest eige / helldur ad þeir ha
fe eilijft Lijf.

Fyrsta S. D. epter Trinitatis.

Collectan.

OHErra GVD / sem ad ert allra þre styrkur sem a þig vona / virstu milldelega nalægur ad vera vorum Bænum / og af þui ad vor dauglegur veykleike ma sier eckert aan þijn / veittu Fullting Naadar þiñar / so ad vier mættum epterfylgia þijnum Bodordū / og bæde med vilia og verke þier þocknast / fyrer og etc.

Pistilinn skrifar S. Joh.

1 pistle 4. Cap.

MJn Elskuleger Brædur. Elskum huor annañ jñbyrdis / þuiad Kiærleikuriñ er af Gude / og
huer

hvor ſa ſem elſkar / ſa er af Gude
borinn / og ſa þeker Gud / enn ſa ſem
ecke elſkar / ſa þeker enn nu ecke Gud
þuiad Gud hann er Kiærleikurinn.
J þui auglyſteſt Kiærleike Guds
vid oſſ / ad Gud hann ſende ſinn Ein-
getinn Son i Heimenn / ad vier ſkyll-
dum fyrer hann lifa. Þar inne er Ki-
ærleikurinn / enn eige þad vier elſkudum
GVD / helldur af þui hann elſkade
oſſ fyrre / og ſende ſinn Son til For-
lykunar fyrer vorar Synder. Þier
elſkuleger fyrſt þad ad GVD hef-
ur oſſ ſo elſkad / þa ſkulum vier eir
nenn elſka oſſ innbyrdis. Eingenn hef
ur GVD nockru ſinne ſied. Enn ef
vier elſkum oſſ innbyrdis / þa er Gud
i oſſ / og hanns Kiærleike er fullkomle
gur i oſſ / af þui vitum vier þad /
ad vier munum blyfa i honum / og
hann i oſſ / þui ad hann hefur giefed
oſſ

oss aff sijnum Anda. Og vier saaũ og Vitne umberum/ ad Faderen̄ hefur sendt Sonin̄/ Heimenum til Endurlausnar. Huor sem nu viþurk en̄ner þad JEsus sie Guds Son.x/ i þeim blijfur GVD og han̄ i Gude. Og vier hofum þeckt og trwad þm Kiærleika/ sem GVD hefur til vor. GVd er Kiærleikurin̄/ og huer han̄ blijfur i Kiærleikanum/ sa blijfur i Gude/ og Gud i honum. J þui er Kiærleikuren̄ Guds fullkomlegur hia oss/ ad vier hofum þad Traust/ a Deige Domsins. Ad lijka so sem han̄ er/ so erum vier og i þessum Heime. Otte er ecke i Kiærleikanum/ helldur burt drijfur fullkomlegur Kiærleike Ottan̄/ þt Otten̄ hefur Kuol. En̄ huor han̄ hefur Otta/ sa er ecke algiordur i Kiærleikanum. Latum oss han̄ elska/ þuiad han̄ hefur elſ

ur elſkad off hyrre. Ef nockur ſei geſt elſka GUD/og hatar ſiñ Brodur/ſa er Liugare/þui huor haň elſkar ecke ſiñ Brodur huorn hň ſier/ hueꝛneň gietur haň GUD elſkad/ þaň er hann ſier ecke? Og þetta Bodord hoḟum vier af Gude/ad hu or hann elſkar GUD / ſa ſkal og elſka ſinn Brodur.

Gudſpialled S. Luc. 16 C.

Þaň tyma. JEſus ſagde til Phariſeaña. Þar var eirn Rijkur Maň/ſem klæd deſt Pelle og Purpura/z at daglega ſkijnande Kræſer. Og þar var eirn þurfa Madur / Lazarus ad Nafne / huor ed wte la fyrer hañs Dyrum/ fullur Kauna/ hň gyrnteſt ad ſedia ſig af þeim Mo lum/ſem fiellu af Borde hins Rij ka. Þo

ka. Po komu Hundar og sleiktu hans Saar. Enn so skiede/ ad hinn volade andadest / og vard borinn af Einglunum i Fadm Abraha-

ms. Enn hinn rijke andadist lijka / z var greptadur. Enn sem hann var i Helvijte og Kuolunum/ hoof hann vpp sijn Augu/ leit Abraham al- eingdar / og Lazarum i Fadme hans. Pui kallade hann og sagde. O Fader Abraham Myskuna

þu mier og send Lazarū hingad/ ad hann drepe hinu fremsta sijns Fingurs i Vatn/ og kiæle Tungu mijna / þui eg kuelst i þessum Loga. Og Abrahā sagde til hanns. Sonur/ hugleid þu/ ad þu medtokst hid gooda i Lijfe þijnu og Lazarus lijka hid Vonda / þui hlytur hañ nu ad huggast eñ þu ad kueliast. Og fram̄ yfer allt þetta/ er æ millum vor og ydar/ myked Diwp stadfest / so ad þr sem hiedañ vilia fara til ydar/ gieta þ ei/ og eige þr helldur þadañ fra ydur/ vpp til vor komist. Og hañ sagde þa. Eg bid þig Fader/ ad þu sender hann i mijns Fodurs Hws/ þuiad eg hefe f.m̄ Bradur/ þad hañ skijre þm fra/ so ad eige kome þr i þennañ Kualastad. Og Abra-

Abraham ſagde til hañs / þeir hafa Moyſen z Spamennana / heyre þr þeim. Eñ hañ ſagde. Nei Fader Abraham / helldur ef nockur Framlideña fære til þra / þa mundu þr Jdran giora. Eñ hañ ſuarade honum / ef ad þeir heyra ecke Moyſe og Spamonnunum / þa munu þeir ecke helldur trua þo ad nockur Framlidinn vppriſe.

II Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

HEyr Herra Gud / lát oſſ jafnann þitt heilaga Nafn ottaſt og elſka / þviad alldreige yfergiefur þu þa / ſē hafa fullkomlegañ Kiærleika til þyn. Fyrer Jeſum Chriſtum z etc.

Piſtill. 1 S. Joh. 3. Cap.

M Elſkuleger Brædur. Undreſt eige þo ad Heimureñ hate ydur.

ur. Vier vitum þad / ad vier erum ut Daudanum komner til Lijfsins/þviad vier elskum Brædurnar. Hvor haň elskar ecke siň Brodur/ sa blijfur j Daudanum. Hvor siň Broodur hatar/ sa er Maňdraapare. Og þier vited þad/ ad Maňdraapare hefur ei eilijft Lijf j sier blijfanda. Af þvi þeckium vier hüs Kiærleika/ ad haň sette sitt Lijf ut fyrer oss/ og vier skulum eirnenn setia Lijfed ut fyrer Brædurnar. Enn nær ad einhvor haň hefur þessarar veralldar Audæfe/ og sier siň Broodur Naud lijda/ og lykur aptur sitt Hiarta fyrer honum / hvorneň mä Guds Kiærleike vera med honum? Mijn Sonakorn / elskum eige mz Orde z Tungu/ helldr mz Verke og Sannleika.

Gud/

Þann tijma. Jesus sagde til sinna Lærefveina/ þessa Eptterlijking. Nockur Mad ur var sa/ sem giørde mykla Kvølldmaaltijd/ og kallade marga til sijn/ Og sende wt sinn Þioon um

Kvølldmaals tijmann/ ad hann segde þeim sem bodner voru/ komed/ þviad nu eru aller Hluter til Reidu. Og þeir tooku aller til j senn

ad af.

ad affaka sig. Minn fyrste sagde
til hans. Bwgard keypta eg/og
hlyt eg ad fara wt ad skoda han.
Eg bid þig | affaka mig. Og hin
anar sagde/ þrim Akneyte keypta
eg/og fer eg nu wt ad reyna þau.
Eg bid þig / affaka mig. Og
hin þridie sagde/ Konu heþ eg m
er festa/og þyrer þvi ma eg ecke
koma. Og Þioonustumadurenn
kom aptur og kunngiørde þetta
sijnum Herra. Þa vard Hwsbon
den reidur/ og sagde til sijns Þio
nustumans. Far þu snarlega
wt a Strate og Gøtur Borgar
enar/og leid Volada/ Vanada/
Blinda/og Halta hier jnn. Og
Þiooneñ sagde/ Herra/ þ er giort
hvad þu skipader/ z þo er eñ mei-
ra Rwm. Og Herrañ sagde til
Þioon/

Pioonsins. Far þu wt a Pioodbrauter og Twngarda z naudga þeim hier jñ ad ganga/ so ad mitt Hws verde fullt. Enn eg seige ydur/ ad eingenn þeirra Manna sem kallader voru/ munu smacka mijna Kvelldmaaltyd.

III Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

O Herra Gud/ Vier bidium/ ad þu goodgyrndarsamlega Heyrer vorar Bæner/ og þeim sem þig audmiuklega bidia/ giefer þu hialp/ og veiter Fulltinge þiñar Hlyþnar. Fyrer z etc.

Pistl. S. Pet. 1 Pistil. 5. C.

KIærer Brædur. Fyrer þui lyteleckid ydur vnder volldu Guds Hond/ suo ad hañ vpphefie ydur a Vitiunar Tijma. Allre ydar Ahyggiu varpe þier vp

pa

þa hañ/þui ad hañ ber Vmhyggiu f
fyrer ydur. Verid Sparneytner og
vaked/þuiad ydar Mootstandare Diof
ollin geingur vm kring sem greni
anda Leon/epterleitande þeim sin hũ
ma oppsuelgia/ huorium þier orug
glega mootstandid i Trwñe/og vit
id þad/ ad ydar Bræður þeir sem i
Heimenum eru/lijda slijkt hid sama.
Eñ sa GVD allrar Nædar / sem
ad oss hefur kallad til sinnar eilijfrar
Dyrdar i Christo Jesu/hñ same mũ
ydur (þier sem um litla stund lijdid)
fullkonna/tilreida/ styrkia og stad
festa. Þeim hinum sama sie Dyrd &
Valld vm Allder & ad Eilijfu/ Am.

Gudspialled S. Luc. 15 Cap.

A þeim tijma. Enn aller
Tollheimtu men og Bersyn
nduger nalægdu sig til hñs
so ad

so ad þeir heyrdu honum. Og hl
ner Skriptlærdu og Pharisei mo
gludu um̃ þad/ og sogdu / Þesse
medtekur Bersynduga Menn og

etur med þeim. Enn hañ sagde
til þeirra/ þessa Epterlijking/ so
seigiande. Hvor sa Madur af yd
ur/ sem hañ hefur hundrad Sau
da/ og ef hañ glatar einum af þm
yfergiefur hñ ecke þa niju & niju-
tijer a Eydemorku/ og fer epter

þeim sim ad glatadest / þangad til
hañ finnur hañ? Og þa hñ hef-
ur funded hñ / leggur hñ þañ sa-
ma (med Fagnade) ser a Herd-
ar / kiemur heim og kallar samañ
Vine og Nabwa / og seiger til
þeirra. Samglediest med mier /
þviad eg hefe miñ Sauд aptur-
funded / þann sem glatadur var.
Eg seige ydur / ad lijka so mũ Fog-
nudur vera a Himnum / yfer einũ
Syndugum / sem Ydran giører /
meir eñ yfer þeim niju og nijutijg-
er Rietlatum siñ eige þurfa Yf-
erbootar vid. Edа hvør er su Ko-
na sem hefur tiju Peninga / ef hũ
tijner einum / er eige so / ad hun
kveiker Liood / og soopar Hwsed /
og leitar vandlega / þangad til
hun finnur hann? Og þa er hun
hefur

Hefur hañ funded/ saman kallar hun Vinkonur sijnar og Granko nur/ seigiande. Samglediest mž mier/ þviad eg hefe miñ Pening aptur funded/ hvorium eg tynda. Lijka so og seige eg ydur þad/ Fognudur mun vera fyrer Englum Guds/ yfer einum Syndugum/ þeim ed Yferboot giører.

IIII Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErre Herra Gud/ Vier bidiū / gief ad þessa Heims Tijme lyde fridsamlega/ under þiñe Fødurlegre stioornan/ so ad þyn heiløg Christne meige þier fridsamlegar mž allre Gudrækne/ þig dyrdka og þier þioona. Fyrer z etc.

Pistillñ Rom. 8 Cap.

ELskuleger Brædur. Eg helld þad þar fyrer / ad Mootlæting þessara Tijma/ er ecke verd

hia þeirre Dyrd sem vid off mun op
enber verda. Þviad angggiusam
legt epterbid Skiepnunar/bijdur ept
er Vppbyrtingu Guds Barna. Ml
þui po ad Skiepnan er hiegoman
um vndergiefen aan hennar Vilia/
helldur pyrer hans saker / sem hana
hefur vnderlagdt / uppa Vonena.
Þviad sialf Skiepnanu mun frels
ud verda / af Þrælkan pallvalltra
Veru/til dyrdarlegs Frelsis Guds
Barna. Þviad vier vitum pad all
ar Skiepnur porleinger/ & bera Só
ett med off allt til þessa Tijma. E
ge alleinasta þær/ helldur vier sial
fer sem hofum Andans Frumtok /
off forleinger med sialfum off/epter
þeirre Arfleifd/ og væntum epter
Endurlausn vors Lijkama.

Gudspialled S. Luc. 6
Capitule.

Og

Og Jesus sagde til sinna Lære
sveina. Vered Myskunsa
mer / lijka sem ydar Fader
er Myskunsamur. Ongvan skulud
þier dæma / so ad þier dæmest eige

fordæmed ecke / so ad þier fordæm
est eige / fyrergiefed / og þa mun
ydur fyrergiefed verda. Giefed /
og þa skal ydur giefast. Eina
fulla samþryckta vel skieckna og
yfer flootanlega Mæling / munu

þeir glefa j ydvart Skaut. Þui ad med þeirre hiñe ſomu Mælingu/ hvørre er þier mæled wt/ mū ydur jnn aptur mællt verda. Og hann ſagde þeim eina Epterlijking/ hvørt kann nockur Blindur Blindann ad leida? Eda er ecke ſo/ ad þr falla bader j Grofenaa? Lærefveinnen er eige yfer Meyſtaranum. En nær Lærefveinnenn er ſem hans Meyſtare/ þa er hn̄ Algiørdur. Hvad ſier þu Bagl eñ j þijns Brodurs Auga/ eñ ad þeim Bialkanū ſem j þijnu Auga er/ giæter þu eige? Eda hvørneñ mattu ſegia Broodur þijnū/ Broder/ leif þu ad eg burt drage Baglen wr þijnu Auga / þar ed þu ſier ecke ſialfur Bialkann j þijnu Auga? Þu Hræſnare/ Dr ag fyrſt

ag fyrst wt Bialkann wr þijnu Auga/ z sia þu þa til/ ad þu saer et wtdreiged Vagleſt wr þijns Broodurs Auga.

A. Jons messu Baptistæ.

Collectan.

HEyr Herra Gud/ sem giørdt hefur þennan̄ Dag dyrdlegan̄ af S. Johan̄is Fædingu/ Gief þijnu Foolke Naad til þeirrar andlegu Glede/ z styr allra trwadra Manna Hiørtum til þess tilgifa Saaluhialpar vegar. Fyrer Jesum Christum og etc.

Pistillinn Esai. 49 Cap.

HEyre þier mier Eyar/ og þier Foolked sem j Fiarska erud/ hyggeb ad þui DROTTen̄ kallade mig j fra Moodurlijfe/ han̄ endurmin̄test mijns Nafns/ þa eg var enn nu j Moodurkvide. Og hān gierde minn Munn/ so sem hvast

Sverd/hañ hulde mig under skugga siñar Handar. Og hann giorde mig so sem wtvaled Skeyte/ og þa lde mig i sijnu Þijlna Koffre. Og hann sagde til mijn / þu ert minn Þienare Jsrael/ þyrer hvoru ad eg vil dyrkast. Enn eg hugsade / eg erþidade þorgiefens/og fyrerkiæme so mijnum Styrkleika fyrer ecke/og til onytis. Þo ad mitt maalefne sie Drottens/og mitt Embætte mijns Guds. Og enn nu seiger DROTTEN enn þetta/sem ad mig hefur tilbued til sijns Þienara þra Moodurlijfe/ ad eg skyllde uñvenda Jacob til hñs/svo ad Jsrael verde ecke burt tekeñ. Þvi þ er eg dyrdlegr i augliteDrottins/ ⁊ miñ Gud er miñ Styrkur. Og hñ seiger þ er ofslijted/ad þu sirt miñ Þienare til ad upprietta Jsraels Kyn/⁊ apt: ad sækia þ hid tapada af Jsrael. Helldur hef eg giordt þig til

Ljoos

Liooss heidenã Piooda / so ad þu
sîert mitt Hialpræde allt til Veralld
arenar Endemarka.

Gudspialled S. Luc. 1 C.

OG þa ed sa tijme var kom=
enn/ pad Elizabeth skyll=
de fæda/ z hn̄ fædde Son.
Og er Nagrañar heñar og Fræ
ndur heyrdu pad/ ad DROTT
enn hafde margfalldad Myskun
sijna vid hana/ samglodduft þeir
henne. Og pad skiede/ ad þeir ko=
mu a hinum attunda Deige/ ad
umskiera Sveineñ/ og nefndu hñ
sijns Fodurs Nafne Zacharias.
Enn Mooder hañs svarade og
sagde. Ongvaneigenn/ helldur
skal hañ Johañes heita. Og þr
sogdu til heñar/ þar er þo eingeñ
i þiñe Att/ sem ad heiter þessu

Nafne. Enn þeir bendu Fodur hans/ hvad hann villde ad hann hiete. Enn hann beiddest Knefa spiallds/ skrifade og sagde / Jo

hannes er hans Nafn. Og þeir undrudust aller. Enn jafnsnart laukst hans Munur upp/ og Tunga hans talade/ Lofande Gud. Og Otte kom yfer alla þra Nagranna/ og um allar Fiallbygder i Judea vijdfrægdust oll þesse Ord.

Og all

Og aller þeir ed þ heyrdu / settu
þad ſier j Hiarta/ og ſøgdu. Hvo
er grunar þig ad þeſſe Sveirn ve
rdet? Þviad Hond DROTtens
var med honum. Og Zachari-
as Fader hans pylltest af heilog
um Anda/ ſpaade og ſagde. Ble
ſſadur ſie DROTTen Gud Iſ-
ra[illegible]s/ þviad hañ vitjade og gior-
de Frelſan ſijnu Foolke. Og hañ
uppreiſte oſſ eitt Hialparhorn / j
Hwſe Davids þioons ſijns. So
ſem hañ hefur talad fyrer Muñ
ſiña heilagra Spaamaña/ þeirra
ſem nu eru af Heimenum. Hann
Frelſade oſſ fra Ovinum vorum/
og af Hende allra þeirra ſem oſſ
hotudu. Hañ giorde og Myſkun
ſeind vid Fedur vora / og miñteſt
a ſiñ heilaga Sattmaala. Og

á þad Sære er hañ ſoor Fødur vorum Abraham / ad hañ giæfe oſſ þad. Ad vier lepſter ap Hende Ovina vorra / þioonudum hønum ꝛn Otta / J Heilagleika og Riettlæte fyrer hønum ſialfum / alla vora Lijfdaga. Og þu Sveinn munt kallaſt Spamadr hins hædſta / þviad þu munt fyrerferꝛ na Auglite DROTTens / ad tilbwa hañs Vegu. Og ad giefa hañs Foolke ſkilning Sæluhialpareñar / til Fyrergiefningar Synda þeirra. Fyrer Myſkunar Jdur Guds vors / j hvørium hañ vitiade vor uppruñeñ af Hædum / ad lyſa þeim ſem j Myrkrum og Daudans Skugga ſitia / til ad greida Fætur vorar framm á Veg Fridarens.

A Maríu

Collectan.

EIlijfe Almattuge Gud/ sem gafst Johanne Baptista/ enn nu i Modur lijfe veranda/ Krapt þijns Helga Anda/so ad þa Jomfru Maria kom til Elisabeth/vard bæde Modurinn z Barnid full med helgann Anda/og Johannes þeckte þinn Son Christum sem þa enn var luctur i Modur Kuide/veittu oss myskunsamur ad vier mættum med sæla Johanne þinn Eingietenn Son rietteleg þeckia z vegsama. Fyrer z et.

Pistillenn: Esa. 11.

HAr mun upprenna eirn Kuistur af Kyne Jesse / og ein Grein af hans Root mun Avoxt bera/yfer huorium ad mun huylast Ande DROttins/z hanns Reykelses Offur mun verda i Otta Drottins. Hann mun ecke dæma epter þui sem hanns Augu sia/ ei helldur

hegna

hegna epter þui sem hans Styru hey ra. Helldur mun han dæma þa hina Fatæku med Riettlæte og inz Dome hirta þa aumu i Landenu. Og han mun sla Jordena med Vende sijns Muns/og deyda þa hinu Omilldu med Anda sinna Vara. Og Riettlæted mun vera Bellte hans Lenda/ og Trwin Lindin hans Nyrna.

Gudspialld S. Luc. 1 Cap.

Þeim Dogum. Stood Maria vpp/ og ꝼoor med flyte til Fiallbygda i Borgena Juda/ jngieck i Nws Zachariæ/ og heilsade Elizabeth. Og þad skiede so/ þa er Elizabeth heyrde Heilsū Mariu/ ad Barned spratt vpp i hennar Kuide. Og Elizabeth vppfylltest af Heilogum Anda / kallade hꝏrre Roddu og sagde

sagde/ Blessud ert þu ꜳ medal Kuenna/ og Blessadur er Auoxtur Kuidar þijns. Og Huadan kemur mier þetta/ ad Mooder DRot

ins mijns kemur til mijn ? Sia þu/ þa er Rodd þinnar Kuediu kom mier til Eyrna/ spratt Barned opp af Fagnade i mijnū Kuide. Og Sæl ert þu sem trwder/ þuiad þad mun fullkomnast/ hu ad þier var sagt af DRottne.

Og

Og Maria sagde. Myn Ønd myklar DROttinn. Og minn Ande gladdest i Gude Heilsugiafara mijnum. Þuiad hann leit a Lægeing Ambattar sinnar/ sia af þui munu mig hiedan af allar Ætter sæla kalla. Þuiad hñ giørde vid mig mykla Hlute sa sem mattugur er/og hans Nafn er heilagt. Og hans Myskunseme varer fra eirnre Kynslod til annarar / yfer øllum þeim sem hann ottast. Hann framde Magt med sijnum Arme/ sundurdreifde hann Dramblatum i fra Hiartans hugan. Wolldugasette hann af Stoole / og upphoof Lijtelata. Hungrada fyllte hann øllum Giædum / og hinum Rijku slepte hann tomnytum. Hann endurminntest Myskunar sinnar/ og

og medlook siñ Þioon Israel. So sem hañ talade til Fedra vorra/ Abrahamis/ og hañs Afkuæmis ad Eilijfu. Og Maria var hia henne/ so nær sem þria Manude/ og fioor sijdann aptur til sijns Heimkynnis.

Fimta Sunudag epter Tr. Collectan.

HErra GVD/ sem osynelega hlute heþur tilbwed þm sem þig el ska/gieþ þu i vor Hiarta girnd riettelega. Kiærleika til þyn/ad vier elskum þig i øllum hlutum/z yþer alla hlute/ og mættum ødlast þad þu. heþur loþ ad/huad betra og ædra er/ enn nockur kañ ad oska og girnast. Fyrer þiñ z ec.

Pistilenn skrifar S. Petr.

1 Pist. 3 Cap.

Kiærer Brædur. Eñ ad ælyckt tan/ verid aller einhugader/ sampoluger / Brodurleger Mijskun-

Myſkunſamer/ Audmiuker. Endurne
gialldеd ecke Illt fyrer Illt/ eingen
Skammarord fyrer Skammaryrde/
helldur bleſſed þar i giegn. Og vi-
tid/ ad þier erud þar til kallader/ ad
þier Bleſſanena ſkylldud erfa. Þui
huor hann vill lifa og ſiæ gooda Da-
ga/ ſæ ſtille ſijna Tungu ad hun
eckert vont tale/ og ſijnar Varer ad
þær eige Flærd tale. Hann ſkal hney-
gia ſig fra Vondu/ og giora þad hid
gooda. Leite hann Fridarens/ og ep-
terfylge honum. Þuiad Augu Drot-
tins eru yfer Riettlætum/ og hans
Eyru til Bæna þra/ enn Auglite
DROttins er yfer øllum þeim ſem
illa giora. Huør er ſæ/ ydur giete
grandad/ ef þier fylgied þui eina
gooda? Og þoott ad þier lijded f.
Riettlæteſins ſaker/ þa erud þier ſæ-
ler. Og hrædeſt ecke þeirra Ogna-

ner/

urner/og skielþest ecke. Nelldur helged
en GUD DROTTINN i ydrum
e/Niertum.

Gudspialled Luc. 5 Cap.

Pann tijma. Og þad skie
de/ þa er Folkid flyckest ad
honum/til ad heyra Guds
Ord/og hañ sialfur stood vid Sio
oiñ Genezareth/ og hañ leit tuo
Skip standa vid Siooeñ. Eñ Fi
skararner voru stigner af Skipu
num/og þuodu Neteñ. Hañ stie
þa vppa auaad Skipid/ þad sem
var Simonar/og bad hañ ad dra
ga nockud fra Lande. Og hñ sat
og kiende Folkenu af Skipinu.
Og sem hañ gaf vpp ad kienna/
sagde hañ til Simonar. Drag
þu wt m Diwpid / og leysid vpp
ydar Net til Fiskedrattar. Simon
suar.

ſuarade og ſagde til hm̄s. Meiſta
re/ i alla Nott hofū vier erfidad/
og feingum eckert/ eñ i þinu Orde
mun eg Netenu wtkaſta/ z þa er
þr hofdu þta giert/ inneluckti þr
myklа mergd Fiſka/ ſo ad þra Net
rifnudu. Og þeir beintu ſiñū Fie
lögum ſem voru a hinu ödru
Skipenu/ pad þeir kiæme þar/ og
hialpudu þeim. Og þr komu og
hlodu bæde Skipinn full/ ſo ad
þau ſucku ad meſtu. Þa ed Sim
on Petur ſa þetta/ fell hann til
Kniaña JEſu/ og ſagde. Gack
þra mier Lavardur/ þuiad eg em
Madur Syndugur/ af þui ad F
litatur var yfer hañ komiñ/ z alla
þa ſem med hm̄ voru aþ þeim Fi
ſkedrætte er þeir feingu til ſama
ns/ ſlýka og eirneñ yfer Jacobum
og

og Johannem/ ſonu Zebedei/ ſem ad voru Lagſmenn Simonar. Og JEſus ſagde til Simonar. Otta ſt þu eige/ þui ad hiedan i fra ſkalltu Menn veida. Og þr droou ſijn Skip ad Lande/ yfergafu allt ſaman / og fylgdu hm̄ epter.

Siøtta Sunudag epter Tr.

Collectan.

HEyr Almattuge eilijfe Gud/ huøre þad er ſem allra beſt er/ vier bidie um/ iñplanta i vor Hiørtu elſku þyns Nafns / auk þu i oſſ ſanna Gudrækne/ og huad gott þu verkar i oſſ/ þad hid ſama villder þu ſtyrkia z vardveita/ fyrer þinn/ z etc.

Piſtillinn Rom. 6 Cap.

MEſkuleger Brædur. Huad eigū vier ad ſeigia hier til ? Skulum vier þa i Syndenne blijfa/ ſuo ad Nadenn meige yfergnæfa ? Fiærre ſie þui / þuiad ef vier

erum

erum Syndenne dauder / huornenn meigum vier þa lifa i henne. Vite þier eke / ad aller vier sem Skijr- der erum i JESV Christo / þad vier erum i hans Dauda skijrder. Þui erum vier eirnen med honum greftrader / fyrer Skijrnena i Dau- dan / vppa þad ad lijka sem Christur er vppvakin fra Daudum / fyrer Dyrd Fodursins / lijka so skulum vier gan ga i Nyungu Lijfdaganna. Þuiad fyrst vier erum med hm plantader so sem han / i hans Dauda / so verdu vier og hm lijker i Vpprisunne / vi- tande þad / ad vor gamle Madur er med honum Krossfestur / so ad af- skiæfest Lijkame Syndarennar / ad epter þad þionudum vier eige Syn- denne. Þuiad huer sem deyddur er / han er Riettlætur ordin af Syn- denne. En fyrst vier erum deydder

med

med Christo/ þa trwum vier þad vier
munum med hm̃ og eirnin̄ lifa. Eñ
vier vitum þad/ ad Christur er vpp
vakiñ fra Daudum/ og deyr ecke me
ir/ Daudeñ mun og eige meir Drott
na yfer hm̃. Þui þad hañ doo/ þad
er hañ einusinne Syndenne dæenn.
E.i þad hañ lifer / þad lifer hann
Gude. So og lijka þier/ skulud hal
lda ydur sialfa þar fyrer / ad þier
sieud og deydder fra Syndeñe / enn
lifed Gude/ i DROTTEne vorum
JESV Christo. Þar fyrer/ læted
nu Syndena ecke drottna i ydrum
daudlegum Lijkama/ so ad þier hlydet
henne i hennar Girndum.

Gudspialled Matth. 5. Cap.

J Þañ tijma. JEsus sagde til sijña Læresueina. Eg sei ge ydur/ nema so sie/ ad ydart Riettlæte yfergnæfe meir eñ þ

þinna

hinna Skriptlærdu z Phariseis/ þa munud þier eige inganga i Himerijke. Þier hafed heyrt hu ad sagt er til þra Gømlu. Eck

skalltu Mañ vega. Eñ huør hñ vegur Mañ/ sa verdur Doms sekur. Eñ eg seige ydur þad/ huør hañ reidest Brodur sijnum/ sa ver dur Dooms sekur. Eñ huør sem ad seiger til Brodur sijns/ Racha/ hañ verdr Rads sekur. Eñ huør sem

sem seiger/ þu Afglape/ hann ver-
dur sekur Helvijtis Ellds. Þar
fyrer/ nær ed þu offrar þijna Gæ
fu til Alltaris / og þier kiemur
þar til hugar/ þad þinn Broder
hafe nockud a mote þier/ þa lát
tu þar þijna Gæfu fyrer Alltar
enu/ og far ædur ad sætta þig vid
Broodur þinn/ og kom þa ad off-
ra þijna Gæfu. Vertu snarlega
samþyckur þijnū Mootstødumann
ne/ a medan þu ert enn a Veige
med honum/ svo ad eige selie þig
þinn Mootstødumadur Doomar-
anum / og Doomarenn selie þig
Þienaranum/ og verder so j Dy-
flissu kastadur. Sannlega seige
eg þier/ ad eige muntu þadan wt
fara/ þangad til þu hefur borg
ad hinn sijdasta Pening.

Collectan.

Herra Gud / j hvørs eilijfre Fyrerhyggiu eckert er sin̄ bregdast kann / Vier bidium þig audmiukliga / tak þu fra oss allt þad sem osser skadlegt og vær oss þa hlute / sem oss eru gagnleger. Fyrer Jesum Christum. ꝛc.

Pistillin̄ Rom. 6 Capit.

Kiærer Brædur. Eg hlijt hier Man̄lega ad ad seigia / fyrer ydar Hollds Breyskleika Saker. Þviad lijka sem þier hafed ydar Limu lied til ad þioona Ohreinleikanum / fra ødru Ranglæte til annars / lijka so skulu þier og liaa nu ydar Limu til ad þioona Riettlætenu til Helgunar. Þvi þa þier voruđ Þrælar Syndaren̄ar / voru þier frijr fyrer Riettlætenu. Hvørn Ávøxt høfdu þier þann tijma / þann þier skammest ydar nu ad? Þviad

Endalok þeirra Nüka er Dauden.
Eñ nu erud þier frelsader fra Synn
denne/ og vordner Guds Þienarar/
og haþed þui ydvarn Avoxt til Helg
unar/ enn ad Endalokunum eilijft
Lijf. Þui Verdlaun Syndarennar
er Daudenn/ eñ Guds Gaþa er ei-
lijft Lijf j DROTTENE vorum
JEsu Christo.

Gudspialled S. Marc. 8 C.

Þann tijma. Þa þar var
eñ margt Folk komed sam
ann/ z hafde ecke til Mat
ar. kallade Jesus sijna Læresvei
na til sijn / og sagde til þeirra.
Mig aumkar yþer Folked/ þviad
þria Daga hafa þr hiá mier
vered/og eckert til Matar haft.
Og ef eg læt þa fastande heim
til sijn fara/ þa vanmegnast þeir

a Leideñe. Hviad sumer voru læangt ad komner. Og hñs Lære sveinar svorudu honum. Hvad añi faaum vier þau Braud/ hier

a Eydemorku/ so ad vier faaum þa mettad? Og hañ spurde þa ad. Hvorsu morg Braud hafe þier? Þeir sogdu honum Sio. Og hañ skipade Foolkenu nidur ad setiast a Jordena. Og took þau sio Braudeñ/ þackade z bro aut su/

aut sundur/ og fieck sijnum Lære-
sveinum/ ad þeir legde þau fram.
Og þr logdu þau fram fyrer Fol
ked. Þeir hofdu og fæeina Fiska
og þa hina somu blessade hñ/ og
baud fram ad leggia. Eñ þr neyt
tu/og vrdu metter. Og þeir tooku
vpp þad yfer var/ sio Karþer med
Afgangs Leyfar. Eñ þeir sem
neitt hofdu/ voru nær fiorar Þu-
sunder/og hañ liet þa i burt fara.

Attunda Sunudag ep. Tr.

Collectan.

HErr HErra Gud himneske Fader/
vier bidium/ gief oss Anda z Nad
þar til/ ad huxa þa Hlute sem riettar
eru/ og sijdañ þad ad fullkomna med
Verkunum. Og þui vier formegum
eckert an þijn/ þa vñ oss ad lifa epter
þijnum Vilia. Fyrer og etc.

Pist. S. Pall. Rom. 8 Cap.

Mm Skuleger Brædur. So erū vier nu Skulldunautar/ eñ ecke Holldsins/ so ad vier lifū um epter Holldenu. Þviad ef þier lifed epter Holldenu/ munud þier deya. Eñ ef þier deydid þyrer Andann Holldsins Gyrnder/ þa munud þier lifa. Þviad hvør helst ſ Guds Ande stioornar/ þeir eru Guds Børnu. Þviad þier hafed ecke medteked þrælkunar Anda/ svo þier þurfed nu aptur ad ugga um ydur/ helldur hafe þier medteked sonarlegan Anda þyrer hvørn vier kollum Abba elskulege Fader. Þesse same Ande ber Vitnisburd med vorū Anda/ ad vier sieum Guds Syner. Eñ þyrst vier erum Syner/ þa erum vier Erfingiar/ Sañarlega Guds Erfingiar ꝫ Samarfar Christi/ ef vier lijdum m̄z honum/ uppa þ ad vier verdum eirñ eñ med honum Dyrdleger.

Gudsp

Þann tijma. Jesus sagde til sijna Lærisueina. Vaktid ydr fyrer Fals Spamönnum/ sem koma til ydar j Sauda

Klædum/ enn hid jnnra eru þeir glepsande Vargar. Vt af þra Auoxtum meige þier kienna þa. Verda nockud Wijnberen samanlesen af Þyrnunum eda Fykiurnar af Þyslunum? So lijka mun

hvert gott Trie giora goodann Avoxt/ eñ hvert vondt Trie von-daſt Avoxt. Gott Trie giefur ecke fœrdt vondann Avoxt/ og ei helldur giefur vondt Trie fœrdt goodaſt Avoxt. Og hvert þad Trie ſem ecke giorer goodaſt Avoxt/ ſkal upphøggvaſt z j Elld kaſtaſt. Þar fyrer meige þier wt af þeirra Avoxtū þeckia þa. Þeir munu ei aller ſem til miñ ſeigia/ DROTTeñ/ DROTTeñ/ inngannga j Guds Rijke/ hell dur þeir ſem giora Vilia mijns Fodurs/ þeſſ a Himnū er. Marger munu til miñ ſeigia a þeim Deige / Herra/ Herra / hofum vier ecke ſpaad j þijnu Nafne/ hofum vier ecke j þijnu Nafne Dioſla wtreked/ og giordū j þijnu Naf
ne

ne mørg Kraptaverk? Og eg mun þa jata þm̄/ ad alldrei þeck ta eg yður / Fared fra mier allꝛ er Illgiørda menn.

IX Sun̄udag epter Trinit.

Collectan.

Þu Almattuge Gud/ vier biðium Þæk þijn Miskunar Eyru ætyd vera opē til vorra audmiukra bæna. Og so þu gieꝼer oss þ vier gyrnunst / þa gieꝼ þu oss þyna Nad/ ad gyrnast þad eina sem þier velþocknast. Fyrer JEsum Christum og etc.

Pist. S. Pall 1 Cor. 10. C.

Goder Brædur. Þetta er ſkied oss til Fyrermyndar/ad vier ſkulum ei gyrnast hvad illt er/ so sem þeir gyrndust. Gioreſt ꝫ eige Skurgoda Þienarar/ lijka so sem nockrer af þeim urdu/ epter þvi sem ſkrifad stendur / Foolked setteſt

Kv nidur

nidur ad eta og drecka/ og stood vpp ad dansa. Dryiū og ecke Hooraner/ so sem nockrer vt af Þm drygdu Hooraner/ og ßiellu a einum Deige þriar Þusunder og tuttugu. Freistum ꝛ eige Christs so sem nockrer aß þeim ßreistudu/ og ßyrerßoorust aß Hoggormum. Mogled og ecke/ sa sm̄ nockrer aß þeim mogludu/ og ßyrerßoorust aß Eydeleggiaranum. Þetta allt er skied þeim til Fyrermyndar/ enn er skrißad oss til Vidvorunar/ yfer huoria þessa Heims ende er komin̄. Fyrer þui/ huor hañ lætur sier þikia/ þad hañ stande/ gaum giæße sa ad hñ falle eige/ ydur heßur eñ nu ecke hent nema mañleg Freistne. Eñ GVD er trwr / sa sem ecke lætur ydur ßreistast / fram yßer þad þier kunned ad lida,/ helldur giorer hann þad/ ad Freistingeñ fae þañ Enda/ ad þier gieted stadest.

J Þeim tijma. JEsus sagde til sina Lærisuena. Nock ur Madur Audugur var þar/ sa ed hafde eirn Radsman/ sa same vaar ofrægdur vid hann/ so

sem hefde hann eydt hans Goize. Og hn kallade þann sama til sijn/ og sagde til hans. Quad heyre eg þetta af þier? Giór þu Reikning skap af þinne Radsmensku. Þui

ad þu maatt eige leingur Radsmenſku hafa. Enn Radsmadur jnn ſagde med ſialfum ſier. Huad ſkal eg til giora/ minn Herra ſuipter ap mier Radsmenſkunne? Eg duge ecke til ad grafa/ enn eg ſkam maſt mjn ad bidia. Eg veit huad eg ſkal giora nær eg verd ſettur ap Radsmenſkunne/ ſo ad þr med take mig i ſijn Hws. Þar fyrer kallade hann ſamann alla Skullda menn ſijns Herra/ z ſagde til hins fyrſta. Huorſu myked ertu ſkylldugur mijnum Herra? Enn hann ſag de/ Hundrad Tunnur Vidſmiors. Og hann ſagde þa til hans/ tak þitt Brief og ſett nidur/ og ſkrifa ſnarlega fimmtyger. Epter þ ſag de hann til hins annars/ enn huorſu myked ertu ſkylldugur? Sa ſag

de.

de. Hundrad Mælekierolld Hueitis. Þa sagde hañ til hñs / tak þitt Brief og skrifa ættatijge, Og Herrañ lofade þann Ranglata Radsmañ / þad hañ hafde giort so forsiælega. Þui þessa Heims Børn eru kiænare Soñ Lioßens i þeirra Kynslood. Og eg seige ydur / Giored ydur Vine af þeim Ranglætis Mamona / so ad nær ydur þrijtur / ad þeir medtake ydur i eilijfar Tialldbuder.

X Suñudag epter Trinitat.

Collectan.

HErra Almættuge Gud / sem audsyner þitt Mætt i þui / þu hyrmer og Mijskunar oß. Vier bidium / Auk og margfallda vid oß þijna Mijskun / so ad vier sem stundum epter þui sem þu hefur oß lofad / mættum verda hluttakarar þiña Himneskra Giæda. Fyrer þiñ elskulegañ Son / og etc.

Kijß

Um Andleger Brædur, Eg vil ei ge dylia yþer ydur / vm þær andlegar Gaafur. Þier vited þad / ad þier vorud heidner / og geingud burt til Mällausra Skurgoda / suo sem þier vorud tilleidder. Fyrer þui kungiore eg ydur, þad eingin sa sem fyrer Guds Anda talar, formæler JESV / og eingin fær, DRottin Jesum kallad / nema fyrer heilag ann Anda. Giafernar eru marghaattadar / en hin same er Anden. Þar eru z marghaattud Embætte / en hin same er DRottin. Þar eru z marghattadar Verkaner / enn hinn same GVD er / sem verkar alla Hlute i ollum. En i sier huorium einn aud syna sig Giafer Andans / til almeñe legrar nytsemdar. Einum verdur gie fed fyrer Anda ad mæla af Vitsku /

eñ odrum verdur gieſed ad tala aſ Skynſemie / aſ ſinum ſama Anda. Ødrum Trwann i ſemum Anda. Einu Giaper Lækningana / i ſemu Anda. Ødrum Kraptaverk ad giøra. Ødrum Spadoomar. Og odru ad giøra adſkiliãlega Grein Andanna. Einum odrum margþættud Tungumaal / einu odrum Vtlegging Tungumaalaña. Eñ allt þetta verkar hiñ ſame Ande / ſkiptande ſier huorium epter þui ſem hañ vill.

Gudſpialled Luc. 19 Cap.

Þann Tijma. Og þa ed JEſus kom nær / ad hñ ſaa Borgena griet hñ yfer henne / z ſagde. Ef ad þu viſſer huad til þijns Fridar heyrde / þa munder þu a þeſſum þijnum Tijma þar Vaktan a hafa / eñ nu er ħ

[illegible]

Qq

huled fyrer þijnum Augum. Þui ad þeir Dagar munu koma yþer þig/ þad þijner Ovuiner munu byg gia Hervirke i krijngum þig / og

þijn Børn med þier/og vmkrijng ia þig / og a alla vegu ad þier þreyngia/og þig nidur ad Jørdu brioota/ z ecke munu þr i þier lata Stein yfer Steine vera/ af þui þu þeckter ecke þijn Vitiunar tij=ma. Og hn̄ gieck in̄ i Musterid/ og

og took til ad reka wt þa sem sellu og keyptu þar inne / og sagde til þeirra. Skrifad er / ad mitt Hws sie Bæna Hws / en þier haf id giort þad sem annad Spillvirkia inne. Og huorn Dag kienide hafi i Musterinu. En Kien nemana Hofdingiar ꝛ Skriptlærder / og Villdarmenn Lydsins / leitudu fast epter / ad fyrerkooa honum / og gatu þad ecke funded / huad þr skylldu giora honum. Þuiad allt Folked hnie ad honum / og hlydde hans Ordum.

XI Sunnudag epter Trinitat.

Collectan.

Almattuge Gud / hvørs Myskun yfergeingur og gnæfer oss / og alla Gyrnd vors Hiarta / vier bidium / Lat þyna Myskun koma yfer oss / og fyrer giefu oss nadarsamlega þad hellst vor

Sam

Samvitſka hrædeſt og ottaſt/ og giør betur til vor/enn vier ſialþer þorum ad bidia. Fyrer þiñ og etc.

Piſtilliñ 1 Cor. 15 Cap.

Elſkuleger Brædur. Eg aamin ne ydur a þad Evangelium/ ſem eg predikade ydur/ hvert þier medtookud / j hvoriu þier og ſtanded/ fyrer hvørt þier verded og Saaluhoolpner/mz þeim Hætte ſm eg kuñgiørda þad ydur / eþ ad þier haþed þvi hallded/vtañ ſo ſie ad þier haþed til onytis trwad. Þvi eg gaþ ydur j fyrſtu hvad eg medtook/ þad ad Chriſtur ſie Lijflaatteñ/ fyrer vorar Synder/epter Ritningunum/ og ad hañ ſie grafeñ/og hañ ſie upp aptur riſenn a þridia Deige/ epter Ritningunum/og þad hañ er ſiedur aþ Cephas/og epter þad aþ hinum toolþ. Og þar epter var hañ ſied-ur meir

ur meir eñ aþ þimhundrud Brædrū
j senn / aþ hvorium ad marger enn
lifa til / enn nockrer eru sofnader.
Og epter þad var hañ siedur aþ Ja
cobo / þar næst aþ øllū Postulunū.
Og sijdast allra er hñ siedur aþ mier
so sem aþ otijmabærum Burde / þvi
ad eg em minstur Postulana / og ei-
ge verdugur ad eg skule Postule hei
ta / fyrer þad ad eg Offsookte veitte
Guds Søfnude. Eñ af Nad Guds
er eg þad eg er. Og hñs Nad med
ur mier var ei til onytis / helldur hef
eg erfidad meir eñ þeir aller / eñ þo
eg ecke / helldur Nad Guds sem
med mier er.

Gudspialled S. Luc. 18 C.

Á Þeim Døgum. Jesus sa-
gde til nockra þeirra sem tr
eystu uppa sialfa sig / lijka sem
mun-

mundu þeir Riettlæter vera / og forsmædu adra / þessa Epterlijk-
ing. Tveir Menn geingu upp j Musterid ad bidiast fyrer / einn
var Phariseus / enn annar Toll-

heimtumadur. Phariseaþen stod z badst nu þannig fyrer med sial
fum sier. Gud / eg þacka þier / þ eg em ei so sem adrer menn / Ræn-
ingiar / Orietvijser / Hoordooms menn / eda so sem þesse Tollheim
tuma-

kumadt. Eg fasta tvisvar j Viku z gief Tijunder af ollu þui eg æ. Og Tollheimtumadurenn stod læ ngt j burtu þra/ og villde ecke upp lypta sijnum Augum til Himens/ helldur barde hann sier æ Briooſt og sagde. Gud/ vertu mier Synd ugum Lijknsamur. Eg seige yd/ ur / þesse foor riettlætur framar hinū/ j sitt Hws, Þviad hvør sa sem sig siælfann upphefur/ hann skal nidurlægiast. Og hvor sem sig siælfann nidurlæger/ hann mun upphafenn verda.

XII Sunnudag epter Trinit.

Collectan.

HErre Almattuge Gud / aff hvørs Gæsku þad kiemur/ ad þijner Christ ner Men þioona þier riettelega. Vier bidium/ Veit þu oss/ ad vier ann allrar hindru/

hindrunar mætrum þar og ødlast/ þad þu hefur lofad. Fyrer Jesum Christ um þinn Son/ og etc.

Pist. 2 Cor. 3. Cap.

Elskuleger Brædur. Slijkt treaust hefum vier til Guds/ fyrer Christum / ei þad ad vier sieum af siaalfum oss til nyter/ og ecki ad hugleida so sm af oss siaalfum til/ helldur ef vier erum nockru nyter/ þa er þad af Gude/ sa ed oss giørde nyta fram ad flytia Gudsbætti hins nyia Testamentis / ecke Bookstafsins/ helldur Andans/ þuiad Bookstafurin deyder/ en Andinn lijfgar. En ef þad Embætte sem fyrer Bookstafen deyder/ z a Steinum var grafed / hafde þan Biartleik/ ad Jsraels Syner gætu ecke lited i Asionu Moysis/ fyrer Biartleika sakir hans Andlitis sem þo

tekur

tekur Enda-Hustnenn skyllde þa ecke
myklu meir þad Embætte sem Anᵉ
denn gieþur/ Biartleika hafa? Þui
ad/eþ þad Embætted sem Fyrerdæm
ingena predikar heþur Byrtu/ myklu
þramar mun þa þad Embætte sem
Riettlæted bodar/ yþergnæþanlegann
Biartleika haþa.

Gudspialled S. Marc. 7 C.

Og þa Jesus gieck j burt ap
tur/ wr Landsælfum Tyri
og Sydonis/ Kom hann til
Siæfarens j Galilea/ j midtar
Bygder þeirra tiju Stadanna. Og
þeir leiddu til hans þann Mann
sem daufur og Mallaus var/og
bædu ad hann legde Hendur yfer
hann. Og hann veik honum afᵉ
sijdis fra Folkenu/ liet sijna Fijng
ur j hans Eyru/ hrækte wt/ og
æhrær-

ahrærde hanns Tungu/ leit upp til Himens/ Andvarpade z sagde til hn̄s. Hephata/ þad er/ opna þig. Og jafnsnart þa upplukust

hañs Eyru/ þa uppleystest z eirnest Fiotur hañs Tungu/ so ad hañ talade rictt. Og hañ fyrerbaud þeim ad seigia þad neinum/ Enn þvi meir sem hañ pyrerbaud þeim þad/ þess meir þa viðfrægdu þeir þad wt / og þa undrade

þetta

þetta næsta mig/ seigiãde. Allt giorde hañ vel/ þviad Dausa læt ur hañ heyra/ z Mallausa tala.

XIII Suñudag epter Trin.

Collectan.

Þu Almattuge eilijfe Gud / gief oss Aukning Truarennar/ Vonareñar/ og Kiærleikans/ so vier mættũ ød last þad þu lofar/ og so ad elska þad sem þu oss bydur. Fyrer og etc.

Pistillenn Galat. 3 Cap.

Kiærer Brædur. Eg tala ept er Mañlegum Plagsid. Ein ogeñ Forsmaaer Testamentum eins Mañs nær þad er stadfest/ nie eykur þar vid nockru. Nu eru þo Fyrerheiteñ Abraham tilsegd / og hañs Sæde/ eige seiger hañ Sædunum/ so sem sieu þau mørg/ helld ur so sem fyrer eitt Sæde/ j þijnu

Sæde/hvør ad er Christur. En þet ta seige eg/ ad þad Testament/ sem til þorna er stadþest aþ Gude/ uppa Christum/verdur ecke onytt giordt/ so ad Fyrerheited skyllde þyrer Logmaaled enda taka/hvort ed gieþed hef ur vered þyrerfiorum hundrudum z þriatyu arum þar epter. Þvi eþ ad Arþleiþdenn yrde þyrer Logmaaled aþrekud/ þa er hun ecke gieþen þyr er Fyrerheited. En Gud heþur fyr er Fyrerheited gieþed hana Abrahā. Hvar til skal þa Logmaaled? Þad er tilsett vegna Yþertrodslunar/þā gad til ad kiæme Sæded / hvori þyrer var heited. Og Logmaaled e skyckad aþ Einglunum/þyrer Hon Medalgongumanšins. En Medal gongumadureñ er ei ad eins/ eins Medalgongumadur/eñ Gud er eirn Hværneñ þa? Hvort er þa Logmaal ed j giegn Guds Fyrerheite? Þa

sie þiære

ſie þiærre. Þvi eþ þad Lögmaal være gieþed ſem lijþgad giæte/ ſañlega þa kiæme Riettlæted vt aþ Lögmaal enu. Eñ Ritningeñ heþur þad allt inneluckt under Syndeñe/ ſvo ad ꝥ Fyrerheit ſem kiemur þyrer Trwna a Christum/ giæþeſt Trwudum.

Gudſpialled S. Luc. 10 C.

OG Jeſus hañ ſnere ſier til ſinna Læreſveina/ og ſagde þeim ſierdeilis. Sæl eru þau Augu ſem ſiaa ꝥ/ hvad þier ſiaaed/ þviad eg ſeige ydr/ ꝥ marg er Spaamenn og Kongar/ villdu hafa ſied hvad þier ſiaaed/ z ſaau þad ecke/ og ad heyra hvad þier heyred og heyrdu þad eige. Og ſiaa/ ad nockur Lögvitringur ſtood upp/ freyſtade hañs og ſagde. Meyſtare Hvad ſkal eg giøra/ ſo

ad eg eignest eilijfft Lijf? Enn hann sagde til hans. Hvad er skrifad j Logmalenuk Hvernenn les þu? Hann svarade og sagde. Elska

skalltu DROTTenn Gud þinn af ollu Hiarta þijnu/ og af allre Ondu þinne/ og af ollum Mætte þijnum/ ꝫ af ollu Hugskote þijnu Og þinn Naunga sem sialfann þig. Jesus sagde til hans/ Þu svarader riett/ Gior þad ꝫ muntu

lifa.

lissa. Enn hann villde Riettlata
sialfann sig / og sagde til Jesu.
Hvør er þa minn Naunge? Jes=
us svarade z sagde. Madur nock=
ur foor fra Jerusalem / ofann til
Jericho/ z hrasade a medal Ræn
ingia/ hvørier ad ræntu hann Kl=
ædum/og lemstrudu hann Særun=
geingu/sijdann j burt/og lietu hann
þar epter hælffdaudann liggia.
Enn so bar til / ad Kiennemadur
nockur foor ofann þann sama Veg/
og er hann leit hann/gieck hn framm
hia honum. Slijkt hid sama Le
vitenn þa hn kom nærre þm Stad/
z sa hn/gieck hn þar fram hia.
Enn Samverskur Madur nockur
foor unn fared veg/ kom þar nær=
re honum/ z sem hann sa hann/
þa hrærdest hann af Myskun vid

L iij hann

hann/ og gieck ad hønum / batt um̃ Sar hn̄s/ hellte þar j Vidsmiøre og Vijne/ og lagde hann uppa sinn Eyk/og flutte til Nerbergis/gaf z giætur ad hønum. En̄ annars Dags þar epter þa han̄ foor j burt/ took hann upp tvo Peninga/ z fieck Nwsbwandanum/og sagde til han̄s/ haf þu Gæt a hønum/ og hvad þu leggur meira wt/ þad skal eg borga nær ad eg kiem aptur. Hvor þeirra þriggia synest þier vera þess Naunge/sem hrasadur var a mz al Ræningiañ? En̄ hn̄ sagde. Sa sem giørde Myskunar verked a hønum. Jesus sagde til han̄s. Far þu og giør slijkt hid sama.

XIV Sun̄udag ept. Trinit.

Collectan.

Eilijfe

Eilijfe Almattuge Gud/sem ad va
rdveiter þijna heilaga Christne/ mz
þinne eilijfre Myskun / af þvi ad an
þijn fellur mannlegur Veikleike/ Vier
bidium/ Lat hana fyrer þijna Hialp
leidast fra þvi sem henne er skadlegt/
til þess sem henne er gagnlegt/og Heilsu
samlegt. Fyrer Jesum Christum z etc.

Pistillinn Galat. 5 Cap.

Elskuleger Brædur. Enn eg seige ydur/ganged j Andanum þa munud þier ecke fullkomna holldsins Gyrnder. Þviad Holld ed gyrnest j mocte Andanum / z Andenn j moote Holldenu. Og þesser eru hvor a moote ødrum/so ad þier giøred ecke hvad þier vilied. Enn ef Andenn stioornar ydur/þa erud þier ecke under Logmalenu. Þviad holldsins Verk eru openber/sem ad eru Hoordoomur / Frillulijfnadur/ Saurlijfe/Lausung/Skurgoda dyr

kan/Fiolkinge/Fiandskapur/Natur Agg/Reide/Præta/Sundurþyckia/ Tvýdrægne/ Ozundskapur/ Mañ⸗ drap/ Ofdryckia/ Ofneytsla / og þessum lýkt/wt af hvorium eg hefe adur fyrer sagdt / og seige enn nu fyrer/ad þeir sem slýkt giora / erfa ecke Guds Rýke. Eñ hier j giegn er Avoxtur Andans / Kiærleike / Fognudur/Fridur/ Þoleñmæde/Bl ýdleike / Goodgyrne/ Trw/ Hoog⸗ værd/ Hreinlýfe / j giegn slýku er ecke Løgmaled. Eñ þeir sem Chr isto tilheyra/þeir Krossfestu sitt Ho lld/ asamt med Gyrndum og Til⸗ hneygingum.

Gudspialled S. Luc. 17 C.

Vm Þañ týma. Og þ skiede so/þa ed Jesus gieck til Je⸗ rusalem/ad hañ ferdadest j giegnū midia Samariam z Gali leam.

leam. Enn sem hann gieck jnn
nockurt Kauptun/ mættu honum
tiju Lijkþraer Men / hvorier ad
stoodu langt fra/ hooþu upp sijn

ar Radder/og sogdu. Jesu goode
Meystare/ myskuna þu oss. Enn
sem han leit þa/ sagde han til þe
irra/ Fare þier/ og syned ydur Kie
niemonnunum. Og þad skiede so/
þa er þeir geingu þadan/ ad þeir
urdu hreiner. Enn einn wt af

 þeim

þeim/ nær hń sa þad ad hań var hreinn vordeń / snere hań aptur/ lofande Gud med hærre Raust/ fiell frań a sijna Aasioonu þ Fætr Jesu/ giørande hønum Þacker/ og þesse var Samverskur. Enn Jesus svarade og sagde/ Hvort voru ecke tiju hreinsader? Eń hvar eru hiner niju? Fanst eingeń ańar sa aptur snere z giæfe Gude Dyrdena/ nema þesse Vtlending ur? Og hń sagde til hńs. Statt upp/ og far hiedann/ þviad þijn Tru giørde þig Hialplegań.

XV Suńudag epter Trini.

Collectan.

O Herra Gud/ vier biddium/ lat þijna jduglega Myskunseme hreinsa og vernda þijna Almeńelega Christne/ aþ þui hun aan þijn ei kań ad verda holp enn/

enn/ þa lætu hana med þinē Nꜳd z
Gafu jafnañ stioornast. Fyrer Jesum Christum þiñ Son/hvør med þier og heilögum Anda og etc.

Pistillin Galat. 6 Capit.

Elskuleger Brædur. Ef vier lifum j Andanum/þa gong um og so eirneñ j Andanū/verum ecke Agiarner hiegooma Dyrdar/hver annañ iñbyrdis ad reita z ofunda. Kiærer Brædur / Ef ad Madur verdur j einhvorium Glæp hindradur/ þa leidrietted hañ med Hoogværum Anda / þier sem erud Andleger/z haf Gaat a sialfum þier / ad þu verder ecke og so freystadur. Eirn bere añars Byrde/og so munud þier uppfylla Christi Lögmaal. Eñ ef einhver lætur sier þikia/ þad hañ sie nockud/sem hañ er þo eckert/sa tæler sialfañ sig. Eñ hvor z eirn reyne siñ eigenn Verk/

 þa

Þa mū hn̄ æ sialfþū sier hroosan hafa enn ei æ odrum. Þviad hvør og ei- rn mun sÿna Byrde bera. Enn sa er leidriettur verdur med Ordenu/ hn̄ byte þonum allshættudum giædum sem han̄ leidriettet. Fared eige vi- ller vega / Gud lætur eige ad sier hæda. Þviad hvad Madureñ sæer nidur/ þad mun han̄ uppskiera. Þvi ad hvør han̄ j Holldenu nidur sæer sa mun af holldenu Skadsemd upp skiera. Enn hvør han̄ j Andanum nidur sæer/ sa muñ af Andanum uppskiera eilijft Lijf. Þreytunst vier ecke gott ad giøra/ þviad æ sÿnum tijma munum vier uppskiera æn af lato. Þar fyrer/ æ medan̄ vier hof- um tijman̄/ þa giorum gott hvoriū Manne / eirna mest þeim sem eru Truwareñar Heimkyñe.

Gudsp. S. Matth. 6. C.

J þann

I þann tijma. Jesus sagde til sinna Lærisveina. Einn genn kan tveimur Herrum j sen ad þioona. Annad hvort hn afrækir þann eina/ og elskar hinn annann/ eda hn þydest þann eina/

og fyrerlætur hinn annan. Eige giete þier Gude þioonad/ og þin Rangslætis Mamona. Þar fyrer seige eg ydur/ Vered eige Hug sluker fyrer ydru Lijfe/ hvad þier

skulud eta ꝫ drecka/ og eige helld ur fyrer ydrū Lijkama/ hvøriu pier skulud klædast. Eda er ecke Lijf ed meira en̄ Fædslan̄/og Lijkam en̄ meyre en̄ Klædnadaren̄. Lijted a Fugla Himens/ þeir ed hvorke sa nie uppskiera/ og ecke helldur safna þeir j Kornhlødur / og sa hinn Himneske Faderen̄/ hn̄ fæd er þa. Eda erud þier ecke mykłu framar en̄ þeir? Enn hvor ydar giefur med sinne Ahyggiu auked eirnre Alen̄ vid sijna Leingd? Og hvar til eru þier hugsiuker fyrer Klædnadenum? Hygged ad Akursins Liliugrøsū / hvørnen̄ þau vaxa/ þau vinna ecke nie spinna/ En̄ eg segie ydur/ þad Salomon j allre sinne Dyrd var eige so skryd dur ꝫ eitt af þeim. Og ef Gud

prÿdder

prijder so Grased þad sem j Dag er a Akre/og a Morgun verdur j Ofn kastad. Skyllde han ecke myklu framar þad sama vid ydur giora/ O þier lijtelltrwader? Þar fyrer skulud þier ecke Hugsiuker vera/ so seigiande. Huad eigum vier ad eta/ eda huad eigum vier ad drecka/ eda med huoriu eigum vier ad klædast? Þuiad epter þessu øllu leita heidnar Þioder. Og ydar Himneskur Fader han veit ad þier þurfed alls þessa vid. Þar fyrer leited fyrst Guds Rijkis og hans Riettlætis/ z mun ydur allt þetta tilleggiast. Fyrer þui skulud þier ecke Amhyggiu bera pyrer Morgundeigenū/ þuiad Morgundagurin mun fyrer sialfum sier Amhyggiu bera. Huorium Deige næger sijn Þiening.

Sextanda Sunudag ept. T.

Collectan.

HErre Almattuge eilijfe Gud/ vier bidium/lat þyna Nad ætyd vera yfer oss æ Bak og Brioft/ so vier sieu þier riettelega vndergiefner/ og vpp vek vor Hiörtu/ ad girnast þa Nad/ ad vier sieum reidubwner til allra god ra Verka. Fyrer þinn Son/ etc.

Pistillen Ephe. 3. Cap.

MJskuleger Brædur. Eg bid ydur þad þier treigest ecke sa ker minnar Hörmungar/huo ria eg lijd fyrer ydur/huor ydar Dyrd er/þss vegna þa beyge eg mijn Knie fyrer Fodur vors DRottins JEsu Christi/sa sem riettur Fader er/yfer allt þad Fader kallast / æ Himnum og æ Jordu/þad hañ giefe ydur Kra apt/ epter Rijkdome sinnar Dyrdar/ ad styrkiast fyrer hañs Anda i þinū

innra Manno / og Christum ÿpres Trwna ad byggia i yðrum Hiortum. Og ad þier sieud rootfester ꝛ grund vallader i Kiærleikanum / so ad þier mættud höndla med ollum helgum / huer ad sie Vijdd og Leingd / Dypt ꝛ Hæd. Og ad vita þad ad Elskann til Christum / sie myklu betre eñ allt ad vita / so ad þier uppfylltust med allsnægtadre Guds Gnægd. Eñ honum sem mættugur er alla Hlute yfergnæganlegar ad giora / helldur eñ vier bidium eda skilium / epter þuı̄ Krapte sem j oss verkar / þeim same sie Dyrd j Soþnudenū / sa j Chr isto Jesu er / ætijd fra Eilijfd til Eilijfdar / Amen.

Gudspialled S. Luc. 7 C.

J Þann tijma. Og þad skiede so / epter þad ad Jesus gieck til þeirrar Borgar ꝫ kallast

kallast Naim/ og hans Læresvei
nar geingu marger med hønum/
og mykell Fiølde annars Foolks.
Pa er hañ took ad nalgast Borg
arhlided/ Sia þu/ þad Fram-
lideñ Madur var boreñ wt/ einka

Sonur siñar Moodur / og hun
var Eckia/ z mykell fiolde Borg
armaña gieck wt med heñe. Eñ
pa er DROtteñ leit hana/ hrærd
est hañ Myskunar yfer heñe/ og
sagde

sagde til hennar. Grät þu eige/ og hañ gieck þar ad/ z ahrærde Børurnar. Enn þeir sem bææru stodu vid/ og hañ sagde. Þu ung menne/ eg seige þier/ rijs þu vpp/ og sa reis vpp sem framlidin var og took til ad mæla / og hañ gaf hañ aptur sine Modur. Eñ aller vrdu ottaslegner / lofudu Gud og søgdu. Spæmadur mykell er æ medal vor vpprisen / og GVD Hefur vitiad sijns Folks. Og þesse Saga barst vt af høñu / vm allt Gydinga Land/ og vm øll kringū liggiande Hierod.

XVII Suñudag epter Tr.

Collectan,

HErr Herra Gud vier biddium/ veit þijnu Foolke ad flyia Diøfulsins Aeggian/ z þier einū samañ af hreinu Hiarta epter ad fylgia. Fyrer z etc.

Pistil-

Ek Skuleger Brædur. So amin ne eg ydur nu/ Eg Bandinge j DROTTne / ad þier ganged so sin verdugt er ydvarre Kall an/ þar þier erud jnne kallader/ med ollu Lijtelæte/og Hoogværd/og med Poleinmæde/ og um lijded hver anan j Kiærleika. Vered kostgiæfner / ad hallda eindrægne i Andanum/ fyrer Band Fridarens. Eirn Lijkame/ og eirn Ande/so sem þier erud kalader/ vppa eina Von/ ydrar Kallanar. Eirn DROttin/ ein Tru/ein Skijrn/eirn GUD og Fader allra/ sa sem ad er yfer ydur ollum/og fyrer ydur ollum/og i ydur ollum.

Gudspialled Luc. 14. Cap.

Aa Þeim tijma. Og þad skiede so/ ad JEsus kom i Nws nock-

nockurs Phariſeata Høfdingia
a Huottdeige Brauds ad nepta/
og þeir høfdu Vardhalld a hø-
num. Og ſia þu/ ad Madur no-
ckur Vatzſiukr var þar frame fy
rer hønum. Og JEſus Andſua
rade/ z ſagde til Løgſpekingaña/
og Phariſeaña/ ſo ſeigiande. Hu
ort leyfeſt nockud ad lækna a Hu
ottdøgum? Eñ þeir þøgdu vid.
Og hañ took a hønum/ læknade
hañ/ og liet hañ i burtu fara/ ſua
rade og ſagde til þeirra. Huørs
ydar Aſne eda Naut ſem fellur i
Pytt/ er þad eigi iafnſnart wt-
dregid a Huottdeige? Og þeir
gatu hønum ønguu þar til ſua-
rad. Eñ hañ ſagde þeſſa Epter-
liking til þra ſem bodner voru/ þa
ed hañ ſa huorneñ þeir møttuſt

epter

epter hinum fremstu Sætum/ sei-
giande / so til þeirra. Nær ed þu
verdur bodenn af einhuørium til
Brwdkaups/ þa set þig ecke i hid
ædsta Sæte/ kann skie/ þad annar
heidarlegre enn þu/ se bodenn af hø-
num/ og kome sa sem þier baud z
hønū z seige til þijn/ gief þessum
Rwm/ og hlioter þu þa med Kinn-
roda ad hafa hid ysta Sæte. Hell-
dur so/ nær ed þu verdur bodenn/ þa
far þu/ og set þig i hinn ysta Sess/
so ad þa nær ed sa kiemur er þier
baud/ þa seige hann til þijn/ Vinr
þoka þier vpp betur. Þa mun
þier Virding veitast/ hia þijnum
Sessunautum. Þuiad huør sig
sialfur vpphefur/ hann mun nidur-
lægiast/ z huør sig lijtelæter/ hann
skal vpphafenn verda.

A Michael

A Michaelis meſſu.

Collectan.

AErnmættugur Eiliijꝼ Gud/ ſem̄ ſkapad heꝼr þijna heilǫgu Eingla/ þijnum Vtvǫldum til ſtyrks z Hialpar/ j moote margſkyns Voda z hæſkaſemd um þeſſarar Veralldar / vier bidium/ Gieꝼ þu oſſ Naad til þeſſad vier ſiem̄ þier þacklæter ꝼyrer ſoddan̄ Gaꝼu og alla adra Velgiǫrninga / og veit oſſ ad vier med þiñe Naad/ verdum vard veitter ꝼyrer þijna Eingla/ꝼra ǫllum vondum hlutum/ og til alls þeſſ ſem þier ma þocknaſt. Fyrer z etc.

Piſt. j Op. B. S. Joh. 12.

A Þeim Dǫgum. Og þar giǫrdeſt Strijd myked a Himne/ Michael og hañs Einglar bǫrduſt vid Drekan̄ / Dreken̄ bardeſt og hañs Einglar/og yꝼeruñu ecke/ z þeirra Stadur vard ecke meir ꝼun den̄ a Himne. Og ſa mykle Dreke

og hiñ

og hin̄ gamle Hoggormur / sa sem ad heiter Dioꝼull og Andskote/ va ꝛd vtsnaradur a Jordena / hvor ed ed alla Veralldarkrynglunna viller. Og hin̄ vard vtsnaradz a Jordena/ og hans Einglar urdu eirnen̄ vtsnarader. Og eg heyrde Rodd myk la aꝼ Himne seigiande. Nu er Heil sa og Kraptur / Rijke og Maattur/ vors Guds vorden̄ hns Christs/med þvi han̄ er vtsnaradur sem þa asak ade Dag & Noott ꝼyrer Gude. Og þeir haꝼa han̄ yꝼerun̄ed fyrer Lambsinns Blood/og ꝼyrer Ordeð þeirra Vitnisburdar/og þeir haꝼa ecke elskad sitt Lijꝼ/ allt til Daudans. þar fyrer glediest þier Himnar/ og þier sem þar jnne bygged.

Gudspialled S. Matth. 18.

Þann tijma. Geingu Lærisveinarner til Jesu/og sogdu. Hver

du. Hvør er mestur j Himnarijke? Jesus kallade eitt Barn til sijn/ og sette þad midt j millum þeirra og sagde. Sannlega seige

eg ydur/ nema þier umsnwest/ og giørest svo sem Smaborn/ mun ud þier ecke jnganga j Guds Ríke. Hvør sialfur sig læckar so sem

Vngmeñe þetta / ſa er meſtur j Rijke Himnanna. Og hvør ſm̃ medtekur eitt þvilijkt Vngmeñe j mijnu Nafne/ ſa medtekur mig. Eñ hvør hañ hneykslar eirn af þeſſum Veſalingum ſem a mig trwa / þarfara være honum ad Mylnuſteirn heingdeſt um̃ hañs Hals/ z være j Siaufardiup ſocktur. Vei ſie Heimenum ꝧ Hneykslaner/ Þar hlioota þo ad koma Hneykslaner. Eñ Vei þeim̃ Manne/ ꝧyrer hvørn ad Hneykslaneñ kiemur. Enn ef þijn Hønd/edur þinn Footur hneykslar þig / ſniþd hann af og ſnara honum ꝧra þ[...] er. Betra er þier jnn ad ganga til Lijfſins/ halltur og handarva[...]ne/ eñ þad þu haꝧer tuær hendur og tvo Fætur/og verder j eilijfa[...]

Eld

Elld kastadur. Og ef Auga þitt hneyxlar þig / þa slijt þad wt og snara þui fra þi᷑ / betra er þi᷑ ein eygdum jnn ad ganga til Lijffins en̄ þad þu hafer tvo Augu / og verder j heluijtiskan Elld kastadur. Sialed til ad þier forsmaied ecke einn af þessum Vesalingum. Þvi ad eg seige ydur ad þeirra Eingl ar a Himnum / sia jafnan̄ mijns Fodurs Auglit / sm̄ er a Himnū.

XVIII. Sun̄ud. epter Tr.

Collectan.

HEyr Herra Gud / vier bidiū / lát þitt Myskunar verk styra vorum Hiørtum / Þuiad an þyn megum vier ek þier et þocknast. Fyrer ꝛc etc.

Pistillen̄ 1 Cor. 1 Cap.

ELskuleger Brædur. Þacker gi ore eg Gude mijnum jafnan̄ ydar vegna / fyrer þa Guds

Nad/ sem ydur er giefen j Christo Jesu. Pad ad þier erud i öllū hl utum audnger vorder j honum/j all re Kunnattu/og i allre Vitsku/ept er þvi sem sa Vitnisburdr af Jesu Christo/er stadfestur vorden j ydur. So ad þier hafed ongvan Brest j no cfre Giøf/epterbijdande Auglysingu vors DROTTins Jesu Christi. Sa ad ydur mun stadfesta/allt til Apeloka/ so ad þier sieud ostraffan leger a Deige DROTTens vors Jesu Christi. Þviad Gud er trwr fyrer hvorn ad þier kallader erud til samlags Sonar hans Jesu Christi/ vors DROTTens.

Gudspialled S. Matth. 22 C.

Y Pann tijma. Pa Phari searner heyrdu þad/ ad hn hafde nidurþaggad þa Sa duceos / saman sofnudust þeir j eitt

eitt. Og eirn Logvitringur af
þeim/ ſpurde hañ ad / freiſtande
hañs og ſagde/ Meyſtare/ Hvoert
er hid hædſta Bodord j Logma-

lenu? En Jeſus ſagde til hñs
Þad / ad þu ſkallt elſka DROtt-
enn Gud þiñ af øllu Hiarta þi-
nu/ og af allre Ondu þiñe/ og af
øllu Hugſkote þinu/ þetta er hid
fyrſta og ſtærſta Bodord. Enn
hitt añad er þeſſu lijkt. Þad / ad

elska skalltu Naunga þiñ so sem sialfañ þig. J þessum tveimur Bodordū/ er jñebunded allt Log: mal og Spamēnerner. En þa Pharisearner voru so til samans komner / spurde Jesus þa ad/ og sagde. Hvad virdest ydur um Christ/ hvøꝛs Son hann sie? Þeir sogdu hënum/ Davids. Hañ sagde þa til þeirra. Hvorneñ kallar David hann þa i Anda einn Herra? Þar hñ seiger. DROTTEñ sagde mïnum DROTTne, Sittu mier til hægre Handar/ þangad til ad eg legg Ovine þïna til Skarar Fotta þinna. Nu ef David kallar hañ Herra/ hvorneñ er hñ þa hañs Sonur? Og eingeñ gat svarad hönū einu Orde. Og eige dyrfdest nockur

upp

upp fra þeim Deige hann fra=
mar ad ſpyria.

XIX Sunudag epter Trin.

Collectan.

Herre Almattuge og Myſkunſame Gud/ vorbyrg þu Myſkunſamle᷑ oß alla þa Hlute ſem ad oſſ eru moot ſtadlegꝛ/ So ad vier lidugir j Sal ꝛ Lijke/ mættum i þeim Hlutum ſē þ[illegible] er tilheyra/med loſtugum Huga ꝛ Hi arta / þier epterfylgia og þocknaſt. Fyrer Jeſum Chriſtū þinn Son/ꝛ etc.

Piſtilleñ Ephe. 4 Capit.

Eſkuleger Brædur. Afleggeꝺ fra ydur epter fornrre Breyt= ne/ hinn gamla Mañen/ſem ſig fordiarfar j Girndū Villudom ſins. Enn endurnyeſt j Anda ydua= rs Hugſkots/ og iklædeſt þeim nya Mañe/ſem epter Gude er ſkapadur j ſañarlegu Riettlæte ꝛ Heilagleika.

Þar þyrer aflegged Lygar/ og taled Sañleik/ hver og einn vid sin Nan unga/þviad vier erum innbyrdis hv or añars Limur. Reidest og synd gist ecke. Lated eige Soolena und erganga yþer ydvarre Reide. Giefid og ecke Rwm Dioflenum. Hvor stoled heþur/sa stele nu ei meir/hell dur erfide og afle med Hondunum þ gott er/ so ad hañ haþe ad gieþa þe im sem þurftuger eru.

Gudspialled S. Matth. 9 C.

Þann tijma. Jesus stie a Skip/foor hñ yfer um apt ur/ og kom j sijna Borg. Og sia/ad þeir færdu til hañs hælfvisen Mañ/ þñ er lᴂ j sine Reckiu. Enn þa Jesus leit nu þraTrw/sagde hñ til hins hælf visna. Vertu hughraustur Son

ur/þñ

ur/ þijnar Synder eru þier fyrer-
giefnar. Og sia / ad nockrer af
Skriptlærdum søgdu med sialfū
sier. Þesse Gudlastar. Og sem

Jesus sa þeirra Hugrenningar/
sagde hañ. Hvar fyrer hugse þier
so vondt i ydrum Hiørtum? Hv-
ort er Audvelldara ad seigia/ þier
eru þijnar Synder fyrergefnar?
Ellegar ad seigia/ Statt upp og
gack? En so ad þier vited / þad

Mañsins Sonur hefur Magt a Jørdu til ad fyrergiefa Syndern ar/ þa sagde hañ til hins Waalf visna. Statt upp/ tak j burt Sæng þijna/ z gack j þitt Hws. Og hañ stood upp/ og foor j sitt Hws. Enn þa Foolked sa þetta/ undradest þad/ prysande Gud/ sa ed þvilijka Magt hefde Monnum giefed.

XX Suñudag epter Trin.

Collectan:

HERRE Herra Gud/ vier bidium / Veittu milldelega þyñi Trwlyndu Lykn og Nad/ so ad bæde hreinsest þeir af sijnum Syndum/ og med þier nu Hiarta þier þioona/ Fyrer z. c.

Pistillenn Ephe. 5 Cap.

Kiærer Brædur. Sia ed so til/ ad þier ganged þorsiælega Neige so sem fauvijser/ helldur so sem

so sem vijser. Og skycked ydur epter Tijdenne/ þui þad er vond Tijd. Fyrer þui vered ecke oforsialer/ helldur skiliande hvor ad sie Vilie DROTTens. Og drecked ydur ecke Vijndrucknа/ þui þar af kiemur saurugt Lyferne. Helldur uppfylleft med Anda/ og tale hvor vid annan af Psalmum og Lofsaungvum/ og andlegum Kuædum / syngiande og spilande DROTTne j ydrn Hiortum. Og giored þacker alla tijma/ Gude og Fodur/ fyrer alla Hlute / j Nafne DROTTens vors Jesu Christi. Og vered hvor odru undergiefner j Guds Otta.

Gudspialled Matth. 22 C.

Þeim tijma. Jesus suarade og talade j annad sinn i Epterlijkingu til þeirra/ og

ſagde. Himnarijke er lijkt þeim Konge / ſem Brwdkaup giørde Syne ſijnum. Og wtſende ſijna Þioona / ad kalla Bodsmeñina til

Brwdkaupſins / z þeir villdu ecke koma. J añad ſinn ſende hann wt adra Þioona / z ſagde. Seige þier Bodsmønunum / Sioed mi na Mꝏltijd hef eg tilbwed / mijner Vxar og aled Fie er ſlꝏtrad / og allt er reidubwed / komed til Brwdk-

Brwdkaupsins. Eñ þeir forsmáa
du þad / og geingu i burt / einn
a sitt Bwgard / eñ aññar til sinar
Spslunar / enn hiner adrer gripu
hañs Þioona / ⁊ løgdu þeim hæd
ungar til og dræpu þa. Eñ þa
Kongurinñ heyrde þetta / vard hñ
reidur / og sende wt sitt Herlid / og
fyrerpoor þessum Mordingium /
og brende upp þeirra Borg. Þa
sagde hñ til sinna Þioona / Brwd
kauped er ad søñu reidubwed / eñ
þeir sem bodner voru / þeir voru
þess ei verduger. Þar fyrer fared
wt a Gatnamootinn / og biooded
til Brwdkaupsins hvørium sem
þier finned. Og hañs Þioonar gei
ngu wt a Strætenn / og samañsøf
nudu øllum þeim sem þeir fundu /
vondum ⁊ Goodum. Og Brwd

kaupet vard fullt med Bordsett
Foolk. Enn þa Kongurenn gieck
inn / ad sia þa sem til Bordsins
satu. Sa hann þar eirn Mann/
eige klæddann Brudkaups Klæ-
de. Og sagde til hans / Vinur/
hvornenn komstu inn hingad / haf-
ande ecke Brudkaups Klæde?
Enn hann þagde. Þa sagde Kong
urenn til sinna Þienara. Binded
hans Hendur og Fætur / og kast-
ed honum wt j hin ystu Myrkur/
þar ed vera mun Oop og Tanna-
gnystran. Þviad marger eru kall
ader / enn fæer wtvalder.

XXI Suñudag epter Trini.

Collectan.

O Herra Gud / vier bidium / Vard-
veit þijn Kyd med jafnlegre Mysk-
un þinne / og ad hun mætte fyrer þijna
hlyfd vera frelsd fra øllum mooct

Skadleg

færdregum Glauum/ z j goodu Framferde/ þann tyma hugleggia biodane. Fyrer Jesum Christum og etc.

Pistilleñ Ephe. 6. Capit.

GOoder Brædur. Styrkest j DRottne/og j Mætte hans Kraptar. Jklæded ydur Eu os Nerskrwda / svo ad þier gieted stadest j giegn Vmsatrum Diofuls ins. Þviad vier hofū er vid Holld og Blood ad beriast/ helldur vid Høfdingia og Magtarvellde / sem er vid DRottna Verallðarennar/ vid myrkra Stioornendur þessa Heims/ vidur illsku Anda j Loptenu. Þar fyrer taked Nerskrwda Guds uppa ydur/so ad þier gieted mootstadu veitt/ a þeim vonda Deige/og allt vel framkvæmed / og Baned Sigurenn. So standed nu umgyrder ydar Lendar med Sannleikanum / og jskrydder

Brynior Riettlætesins/og um̄ Fætur nar Skooþatader / ſo ſem̄ reidubwner ſtan̄ ad þylgia Evangelio Fridarens/enn um̄ ſtram̄ alla hlute/ þa medtaked Skiolld Trwarennar / med hvorium þier kunned wt ad ſlecka all elldleg Skeyte hins Vond-vyſa. Og grijped Hialm hialpræde ſins/og Sverd Andans/ hvert ad er Guds Ord.

Gudſp. S. Joh. 4 Cap.

Y Þann tijma, Þar var ein Konungs madur/ hvors Sonur ad Siukur lä til Capernaum/ Þa han̄ heyrde þad ad Jeſus var komen̄ af Gydinga Lande j Galileam / foor han̄ til hans/ og bad han̄/ þad han̄ fære ofan̄ og læknade Son hans/ þvi ad hann være ad meſtu Daudur.

Þa

Þa sagde Jesus til hañs / nema
ad þier sied Teikn z stoormerke
trwed þier ecke. Kongsmadureñ
sagde til hñs / Herra / far þu ofañ

ádur eñ Sonur miñ andast. Jes
us sagde hoñu þa. Far þu / Son
ur þiñ lifer. Og Madureñ trw
de þeim Ordū er Jesus sagde hon
num / og gieck þadañ. Eñ þa er
hañ voor ofañ epter / geingu hñs
Þienarar a moote honum / z kuñ
giordu

giördu Honum se glande/ Sonur þinn lifer. Hann spurde þa þar ad/ a hvorium tijma pad honum hefde batnad. Og þeir sögdu honum/ J Giær um siøunde Stund/ hvarf fra honum Kaldann. Þa formerkte Faderenn / ad þad var um þann tijma/ a hvoriu Jesus hafde sagt/ Sonur þinn lifer. Og hann trwde z allt hans Heimafoolk.

XXII Sunnudag epter Trin.

Collectan.

O HErra Gud/ sem ert vort skiool z Styrkur/ Næalægr vertu gudlegum Bænum þinnar almennelegrar Christne/ Og hvad helst sem vier þig riettelega umbidium/ mættum pad Myskunsamlega þar og ödlast. Fyrer og etc.

Pistillenn Philipp. 1 Cap.

Eskuleger Brædur. Eg þacka Gude mijnum/ so opt sem eg hugsa

eg hu(g)a um ydur/hvad eg giore alla tyma j ollum mijnum Bænum fyrer ydur ollum / og þa Bæn giore eg med Fognude fyrer þ Samlag sem þier hafed j Evangelio/ fra hinu fyrsta Deige/allt til þessa. Eg em þess hyns sama j godu Trause þar um/ad sa sem j ydur hefur uppbyr-iad hid gooda Verked/hañ mun þad eirnen fullkoonna / uppa þañ Dag Jesu Christi. So sem ad mier er tilheyrelegt/ad eg hallde af ydur ollū j þañ mata / þviad eg hefe ydur j mijnu Hiarta/ j þessum mijnū Fiot-rum/ j hvorium eg forsvara og styrke Evangelium/hvar af/ad þier aller eru Naadgreñar Hluttakarar mz mier vordner. Þviad Gud er miñ Vottur/hversu þad ad mig forlein-ger af hiartans Gruñe j Christo Jesu epter ydur ollum. Og þess sama

bid eg

bid eg / þad ydar Kiærleike audgest meir og meir / j allre Vitsku og allre Reynslu / so ad þier meiged reyna hvad best er / uppa þad / þier sieud skyrer og hindrunarlauser allt jñ til þess Dags Christi / fuller med Avøxtu Riettlætesins / hvorier ad skie fyrer Jesum Christum (j ydur) til Dyrdar og Lofs Gude.

Gudspj. Matth. 18 Cap.

Og Jesus sagde til sinna Lærisveina. Himnarijke er lijkt vid einn Konung / sem reikna villde vid Þiona sijna. Og er hañ took til ad reikna / kom einn fyrer hañ sa ed honum var skylldugur um̄ tíu þusund Punda / eñ þa hñ hafde þad eige til / sem hñ skyllde giallda / skipade Herrañ ad selia hañ / hañs Hwsfreyju /

og

og so Børneñ / og allt þad hann
átte/ og borga þar med. Enn sa
Þioon fiell fram tilbad hañ/ og
sagde. Haf Þoleñmæde vid mig/

allt skal eg þier gallda. Eñ Her
rañ sa aumr a þeim Þioon/ z li
et hañ lausañ / og gaf honum
upp alla Skulldena. Eñ þa hañ
geck wt/ fañ hañ eirn af sijnum
samlags Þioonum/ sa ed honum
átte ad gialld a hundrad Peniñ-

gaf

ga/þañ sama Handtook hañ/ g
epp þyrer Kuerkar honum/og sa
gde/ giallt þad þu ert mier skylldu
gur. Og hañs Samlags Þioon
fiell fram til Foota hañs/bad hañ
og sagde. Haf þolenmæde vid
mig/þui allt skal eg giallda þier.
Eñ hañ villde ecke. Helldur foor
burt/og liet hañ i Dyblyssu/þan
gad til hañ hafde borgad sijna
Skulld. Eñ sem hañs Samþio
nar sau huad skiede / vrdu þeir
miøg hrygguer vid/ komu og kuñ
giørdu sijnum Herra / allt huad
ed giørst hafde. Þa kallade hañs
Herra æ hañ/og sagde til hañs.
Þu illur Þion / alla þa Skulld
gaf eg þier vpp / af þui þu badst
mig. Huørt byriade þier þa ecke
Myskunsomum ad vera vid þinn

Sam-

Samlags Þion/lijka sem þad eg var þier nijsskumsamur ? Og hũs Herra vard Reidur og ofurselldé hañ Kuolurunum/ þangad til hñ hafde bo:gad / allt þad hañ var honum skylldugur. Suo mun og miñ Himneskur Fader giøra vid ydur/ ef ad huor ydar sem eirñ fy rergiefur ecke wt af Hiarta/ sijnũ Brodur hañs Misgiørder.

Allra Heilagra Messu.

Collectan.

HErre Almattuge eilijfe GUD/ sem villder heilaga giøra alla þyna wtvalda/ og elskulega/ i þijnum Eingietna og elskulega Syne/lattu oss þeirra trw/ vön og Kiærleika epterfylgia/ so ad vier mættum verda Sæluholpner/ þyrer etc.

Pistillen i Openberingar Book S. Joh. 7. Cap.

A þeim

A Þeim Døgum. Og epter þ
sa eg fioora Eingla standa
a fioorum Hornum Jardar-
ennar/og þeir innehielldu fioorum
Vindum Jardarennar/so ad eingenn
Vindur blies a Jørdena/nie a Sio
denn/ nie a nockud. Og eg sa annan
Eingel uppstijga af uppgøngu Sool
arennar/ sa hafde Teikn Lifanda
Guds og kallade hꜳrre Roddu til
hinna fiogra Einglanna þeim sem
giefed er ad granda Jørdunne & Sio-
donum/og sagde. Grandeð ecke Jør-
dunne/ eige Sioonum/nie Trianū
so lenge/þad vier teiknum Þioona
vors Guds j þeirra Ennum. Og eg
heyrde tolu þeirra sem teiknader vo
ru/Hundrad fioorar og fiorutijger
Þusunder/sem teiknader voru/af øll
um Kynkvijslum Jsraels sona. Af
Kyne Juda tolf þusūder teiknader.

Af Ky

Af Kyne Ruben toolf þusunder tei-
knader. Af Kyne Gad toolf þusu-
nder teiknader. Af Kyne Asser tolf
þusūder teiknader. Af Kyne Nephth
alim toolf þusūder teiknader. Af Ky
ne Manasse tolf þusūder teiknader.
Af Kyne Simeon toolf þusunder
teiknader. Af Kyne Levi toolf þu-
under teiknader. Af Kyne Jsasch-
ar toolf þusunder teiknader. Af
Kyne Zabulon toolf þusunder teik-
nader. Af Kyne Joseph toolf þu
sunder teiknader. Af Kyne Ben-
jamin toolf þusunder teiknader.
Og epter þad sa eg/ og sia/ ad Sk-
are mykell/ hvorn ad eingenn gat tal
ed/ af øllum þioodum/ og Foolke/
og Tungumaalum/ standa frame fyr
er Stoolnum/ og frame fyrer Lamb
enu/ uklædder hvijtum Skrwda/
og Palmavidur j þeirra Hondum.
Og þeir kølludu hatre Roddu/ og

 segdu

sögdu. Heilsa sie þeim er a Stoolnum situr/ vorum Gude og Lambenu. Og aller Einglar stoodu um̄ hverþis Stooleñ/ og i kryngū: Olldungana / og um̄ kring þau fiögur Dyreñ/ og fiellu nidur fyrer Stoolnum fram̄ a þeirra Asiaaner/ og tilbædu Gud/ og sögdu Amen. Lof og Dyrd / og Speke / og Packer / og Heidur/ og Kraptur/ og Styrkleike sie vorum Gude / um̄ Allder og að Eilijfu/ AMEN.

Gudsp. S. Matth. 5 C.

OG þa Jesus leit Foolked/ gieck hañ uppa Fialled. Og þa hañ settest nidur/ geingu hans Lærisueinar til hñs. Og hñ lauk siñ Muñ upp / Kiende þeim og sagde. Sæler eru þeir sem andlega

lega eru volader/ þviad þeirra er
Himnarijke. Sæler eru þeir sem
harma/ þviad þeir munu huggad
et verda. Sæler eru Hoogværer/

þviad þeir munu Jardrijked erfa.
Sæler eru þeir sem hungra ⁊ þyr
sta epter Riettlætenu / þvi þ sk
skulu sadder verda. Sæler eru
Myskunsamer/ þviad þeir munu
Myskun hlioota. Sæler eru h. e
inhiartader/ þviad þr munu Gud

 sia.

stia. Sæler eru Fridsamer/ þvi-ad þeir munu Guds Børn kallad er verda. Sæler eru þeir sem þ Riettlætesins saker ofsoektter verda/ þviad þeirra er Himmarijke. Sæler erud þier/ nær Mennerner hallmæla ydur/ z Ofsookn veita/ z tala j giegn ydur alla Vondsku fyrer mijnar saker / þo liugande. Fagne þier og vered glader/ þviad ydart Verdkaup er nooglegt a Himnum. Þviad svo ofsoektu þeir Spamennena/ þa sem fyrer ydur voru.

XXIII Sunnudag epter Trin.

Collectan.

OHErra Gud vier bidium / afleys Synder þyns Foolks / og lat oss af vorum Syndabøndum sem vier saker vors Breyskleika erum bundner/ med þinne millde leysast. Fyrer zc.

pistillen

KJærer Brædur. Fylged mier epter/ og giæted ad þeim sem so ganga/ lijka so sem þier hafed oss til Fyrermyndar. Þui ad marger ganga so/ af hverium eg hefe optsinnis sagt ydur. Enn nu seige eg ydur grætande/ þeir Oviner Krossens Christi/ hvorra Æfelok er Fyrerdæmingenn/ hvorra Gud Magenn er/ og þeirra Vegsemd sem Jardlega sinnader eru/ verdur til Skamar. Enn vor umgeingne er a Nimnum/ hvadann vier væntum Frelsarans DROTTens JEsu Christi/ sa ed vorn fæfeingann Lijkama mun forklæra/ so ad hann lijkur verde hns forklærudum Lijkama/ epter þeirre Verkan/ sem hann kann sier alla Hlute med/ undergiefna ad giora. Þar fyrer mijner kiærer ꝛ elskuleger Brædur/

min Fognudur / og mijn Korona/ standed so j DROTTNe elskanleger. Eñ Goodiam amiñe eg/ Sintychen amiñe eg/þad þær sieu samlyndar j DROTTne. Eg bid þig og eirneñ miñ trwr Lagsmadur/hialpa þeim / hvorier med mier hafa erþidad j Evangelio/med Clemese/ og hinum odrum mijnum Hialparmoñu/hvorra Nøfn ad skrifud eru a Lijfs Bookeñe.

Gudsp. S. Matth. 22 C.

Þann tijma. Þa geingu Pharisearner j burt/og setu Rad saman/ ad þeir feinge veidt hañ j Ordum. Og sendu til hañs sijna Læresveina/ mz Herodis Þienurum/so seigiande. Meystare/vier vitum þad þu ert Sañsogull/og kieñer Guds Getuj sañ

lu j Sanleika/ og skeiter ei nock-
tum/ þviad þu ser ei ad Mañvird
ingū. Þar fyrer seig þu oss/ huad
þier lijst. Hvort leyfest ad gieþa

Keysaranum Skatt / edur eige?
Enn þa Jesus formerkte þeirra
Fl:ttiskap/ sagde hn̄. Hvad frey
ste þier miñ hræsnarar? Syned
mier Myntena Peningsins. Og
þeir syndu honum Peningenn.
Jesus sagde til þra. Hvors My

nd og Yperskript er þetta? Þeir
sogdu honum / Keysarans. Þa
sagde hann til þeirra / Giefed þa
Keysaranum hvad Keysarans er / og
þad Gude / hvad Guds er. Og
er þeir heyrdu þetta / undrudust
þeir / forlietu hann / og geingu i burt.

XXIV Sunnudag ept. Trin.

Collectan.

EIlijfur Almattugur Gud / syndu
þijnum utvoldum børnum Gieskil-
þinar eilijfrar Myskunar / so ad þau
mætti hafa Hug og Vilia til þijn / og
ad þeirra Hiartu sieu Reidubuenn til
allra goodra Verka / og þroost i øllu
þvi sem hier vel þocknast. Fyrer Jesum Christum þinn Son / etc.

Pistillenn Colos. 1 Cap.

M Elskuleger Brædur. Þar fyrer er vier eirnenn / allt fra þeim
Deige / þa vier hofdum þad
heyrdt

heyrdt/sietum vier eige aþ/fyrer yd-
ur ad bidia og beidast/þad þier upp-
fyllest med Kynningu hans Vilia/
j allshaattudum andlegum Wijsdoo-
me og Skilninge/so ad þier kuñed
ad ganga DROTTNe verduglega/
til allrar Þocknunar. Og sieud A-
vaxtarsamer j øllum goodū Verkū/
og ad þier sieud vaxande j Kyñingu
Guds / og styrkest j øllum Krapte/
epter Mætte hans Dyrdar / j allre
Þoleiimæde/z Langlundargiede/mz
Fögnude. Og giered þacker Fed-
urnum / sem oss hefur skapþellega
giordt til Arfskiptis Heilagra j Lio-
oosenu. Sa ed oss hefur frelsad af
Yfervallde Myrkrañа/og hefur oss
sett j Rijke síns elskulega Sonar/
j hvorium vier hefum Endurlausn-
ena fyrer hañs Blood/sem er Synd-
anna Fyrergiefning.

J Þann tijma. Þa ed Jesus talade þetta hid sama til þeirra. Sia þu/ ad Hofd inge nockur gieck ad/ z tilbad hün segiande. Herra / min Dootter

er nyſealud / enn þu kom og legg þijna Hond yfer hana / og mun hun lifa. Og Jesus stood upp/ og fylgde honum/ og so hans Larisueinar. Og sia þu / ad Kona /

hvør ed haft hafde Bloodfall j
tolf Aar/ gieck a bak til vid hñ/
og snerte Falld hañs Klædnadar.
Þvi hun sagde med sialfre sier.
Ef ad eg mætte ad eins snerta
hañs Klædnad / munde eg Heil-
brygd verda. Eñ Jesus snerest
vid/ leit til hennar og sagde. Ver-
tu hughraust Dootter/ þyn Tr-
wa giørde þig heilbrygda. Og
a þeirre somu stundu/ vard Kon-
ann heilbrygd. Og þa ed Jesus
kom jnn j Høfdingians Hws/og
sa par Lwdurþeytara/og Buldo-
ran Foolksins/sagde hañ til þra.
Vijked fra/ þvíad ecke er Stulk-
ann Daud / helldur sefur hun.
Og þeir dæarudu hañ. Emi sem
Foolked var wtdrifed/gieck hann
þar jñ og took uñ hennar Hond.

 Og Stulk

Og Skulkann stood upp. Og þetta Ryckie barst wt um̄ allt þ sama Land.

XXV Sun̄udag epter Trinit.

Collectan.

DROTten Gud Himneskur Fader/ Tia þu oss Aumum og Syndugū þjna Myskunseme/ og epter þui vier meigum eige reida oss uppa nockra vora Forþienan/ helldur j allan mata/ þar eþaseme at þara/ so ad vier ei skul um falla j þann stranga Doom/ helldur ad vier mættum leysast þar fra/ fyrer þjna Naad og Myskunseme. Fyrer Jesum Christum/ ꝛ etc.

Pistillinn 1 Tessal. 4 Cap.

Ðkiulleger Brædur. Eñ vier vier vilium ei dylia fyrer yd ur/ um̄ þa sem sofa / uppa þad ad þier sieud ecke hryggver/ so sem þeir adrer ed ongva Vonhapa. Þui ef vier trwum ad JESUS

sie dauda

ſe Daueñ/og upp aptur riſenn/ſvo
mun og Gud eirneñ þa ſem ſofnad-
er eru/ fyrer Jeſum med honum fra-
mleida. Þviad þad ſegium vier
ydur/ ſem ſo ſem Ord DROTT-
eñs/ þad vier hvarier ad lifum og
epter blijfum j Tilkomu DROTT-
ins/ vier munum eige fyrer þeim
koma/ſem ſofnader eru. Þvi DRO
TTeñ ſialfur mun med Heroope/
og med Hofudeingelſins Rauſt og
Lwdre Guds/ofañ koma af Himnū/
& hiner daudu j Chriſto/ſkulu fyrſt
upprijſa. Þar epter ä / vier ſem lif-
um og epterblijfum/verdum til lijka
uppnumder/med þeim ſomu j Sky
enn/til mootz vid DROTTenn j
Lopted/og munum ſo hia DROTT-
ne vera alla tijma/ So hugged nu
hver ahañ jnbyrdis/m; þeſſū Ordū.

Gudſp. S. Matth. 24 C.

N vij J þeß

I Þann tijma. Jesus sagde til sijna Lærisveina. Nær ed þier sieed Sviuirding Foreydslunar (af hvorre sagt er fyrer Spamanenn Daniel) stand

ande j Helgum stad. ¿ Hvor sem þad les/ han hygge þar ad. Nu erier þa eru a Gydingalande/ flyie þeir a Fioll/ Og hvor han er a Riapre/ fare han eige ofan nockud ad taka wr sijnu Huse j

Og

Og hvor ſem a Akre er/ ſnwe hñ
ei aptr/ ad taka upp Kirtel ſiñ. Eñ
Vei Þungudum og Brioostmylk
ingum a þeim Dogum. Aþ þvi
bidied/ ad ydar Flootte verde ecke
uñ Vetur/ og eige a Þvottdeige.
Þviad þa mun verda ſo ſtoor Ho
rmung/ þvilijk ad eige var i fra
Upphafe Veralldareñar/ allt til
þeſſarar Stundar/ og ei helldur
mun verda. Og nema ad þeſſer
Dagar verde ſtytter/ verdr eckert
Holld hoolped. Enn fyrer Vi-
valdra ſaker/ þa ſkulu þeir Dag
ar ſtyttaſt. Eñ ef nockur ſeiger
þa til ydar/ ſied/ hier er Chriſt-
ur eda þar/ þa ſkulu þier ecke þvi
trwa/ Þviad þar munu upprijſa
Falschriſtar og Falsſpamenn/
og þeir munu giora ſtoor Takn
og

og Undur/so ad j Villu munu ser-
idast (effter matte) eirnen wtval
der. Sined eg sagda ydur pad þ/
Nu ef þeir seigia til ydar/ Sia-
ed/ hñ er a Eydemorku/ þa gan
ged ecke wt. Sied/ hann er j
Launkofum/ þa trwed eige. Þvi-
ad lijka sem Ellding wtgeingur
af Uppgaungu / og skijn allt til
Nidurgaungu/ lijka so mun og ve
ra Tilkoma Mannsins Sonar.
Þviad hvar hellst ad Hræ er/
þägad mũu z Ernerner safnast.

XXVI Sunudag epter Tri.

Collectan.

Herra þu Myskunsame eilijfe Gud
Himneske Fader/ Vier bidium þig
ad þu viller uppvekia oss/ so ad vier
mættum med allre astundan framgan
ga/ j Christelegum goodum verkũ/og
jafnan styrkiast hier z j ollũ Gudlegũ
Hlutum. Fyrer og etc.

þistill

ESkuleger Brædur. J fyrstu
þa vited/ þad æ sijdustũ Do
gum munu koma Spottarar
hvorier epter þeirra eigenlegũ Gyr
ndum munu ganga/ og seigia. Hvar
er Fyrerheit hans Tilkomu? Þvi
þadan j fra ad Fedurner sofnudu/
þa blijfa aller Luter so sem fra upp
hafe Skopunarennar/ Þviad viliand⸗
laatast þeir ecke vita þad/ ad Himn
arner eirnen voru fordum tijd/ Þar
med og Jorden ur Vatnenu/ og j
Vatnenu stodst fyrer Guds Ord/ j
hvoriu Heimurenn/ sem j þann tijd var
j Vatnsflodenu fyrerforst. So
eirnen sa Himen & Jord sem nu eru
munu verda fyrer hans Ord spernd/
so þad þau Elldenum vardveitt ver
de æ Doomsins Dag / og til Fyrer⸗
dæmingar Omilldra manna. Enn

eitt ste

eitt sie ohuled fyrer ydur hiner kiær-
ustu/þad eirn Dagur fyrer DROTT-
ne/er sem Þusund aar / og Þusund
aar sem eirn Dagur. DROTTenn
seinkar eige þvi sem hann fyrerhiet/
so sem þad sumer hallda / helldur
hefur hann Þolenmæde vid oss / og
vill ei þad nockur fortapest/ halld-
ur ad aller snwe sier til Yfirbotar.
Enn Dagur DROTTens mun ko-
ma sem Þioofur um Nott/ a hvey
ium Himnarner munu forganga m
stoorbrestum/ en Hofudskiepnurnar
af Hita brædna/og Jorden/ og þau
verk sem þar eru inne/munu uppbr
enna. Med þvi ad allt þetta skal
nu forganga/Hvilijkum byriar ydur
þa ad vera/ med heilogu Fram-
ferde/og Gudræknes Ad þier bijded
og flijted ydur til Tilkomu Dags
DROTTens/a hveriuni Himen-

eñ af

eñ af Ellde forgeingur/ og Hefud-
skiepnurnar af Hita braadna. Eñ
vær væntum epter nyum Himne/og
nyrre Jordu/epter hans Fyrerheite/
j hvoriū ad Riettlætid bygger. Hvar
fyrer mijner Kiærustu/ med þui þi
er skulud þess vænta/þa kostgiæfed
þad þier fyrer honum oflecklader e
ostraffanleger j Fridnum fundner ve
rded. Og þolenmæde vors DROt
tens halldid f̄ ydar Saluhialp.

Gudspiallid S. Matth. 25 C.

A Þeim Dogum. Enn þa
Mañsins Son mun koma
j sijnu Tignar Vellde / og aller
helger Einglar med honum/ hñ
mun þa sitia a Sæte sijns Velld-
is/og allar Þiooder munu saman
safnast fyrer honum. Og hañ
mun þa sundur skilia hvorta fra
ødrum

ødrum/ so sem Hyrder sundur grei
ner Saude fra Kidum/ Saudena
mun haň skyckia til sinnar hægre
Handar/ Eň Kidiň til vinstre.
Þa mū Kongurenn seaia til þra

sem a hans hægre Hond eru.
Komed þier Blessader Fodur mijs
ns/og eignest þad Rijke/sem ydur
var tilbwed fra Upphafe Vera
lldarennar. Þviad hungradur
var eg / og þier gæfud mier ad
eta/

ela / Þyrstur var eg / og þier
gafud mier ad drecka / Giestur
var eg / og þier hystud mig / Na
kenn var eg / og þier klæddud mig /
Siukur var eg / og þier vitiudud
mijn / i Myrkuastofu var eg / og
þier komud til mijn. Þa munu hi-
ner Riettlaatu suara honum / og
seigia. HErra / huenær saum vi-
er þig hungradann / og fæddum þig?
Eda þyrstann / so ad vier giæfum
þier ad drecka? Eda huænær saa
um vier þig Giestkomenn / og hystum
þig? Eda nakenn / og klæddum
þig? Eda huenær saum vier þig
Siukann / edur i Myrkuastofu / og
komum til þijn? Og Kongurinn
mun suara og seigia til Þra. Sann
lega seige eg ydur / huad þier giø-
rdud einum af þessum mijnum min-

stu

ſtu Brædrum / þad giørdud þier mier. Þa mun hañ og ſeigia til þeirra ſem til vinſtre Handar eru, Fared burt fra mier þier Bolvader i eilijfañ Elld / þañ ſem fyrer bwiñ er Fiandanum / og hañs Aarum. Þuiad Hungradur var eg / og þier gaafud mier eige ad eta / Þyrſtur var eg / ꝛ þier gaafud mier ecke ad drecka / Gieſtur var eg / og þier hyſtud mig eige / Nakeñ var eg / ꝛ þier klæddud mig eige / Siukur ꝛ i Myrkuaſtofu var eg / og þier vitiudud mijn eige. Þa mu nu þeir ſuara og ſeigia. HErra / Nuonar ſaaum vier þig hungradañ / edur þyrſtañ / Gieſt edur nakiñ / Siukañ edur i Myrkuaſtofu / og høfum þier ecke þioonad? Þa mun hañ ſuara þeim og ſeigia.

gia. Sannlega ſeige eg ydur/ hu-
ad þier giørdud eige einum af þeſ
ſum hinu minſtu/ þad giørdud þi-
er mier ecke. Og munu þeir þa
ganga i Eilijfar Pijſler/ en̄ Riett
later i eilijft Lijf.

XXVII. Sun̄udag epter T.

Collectan.

O Myſkunſame eylijfe GUD/ himneſke Fader/ vier bidium þig/ ad þu viliet uppvekia oſſ/ ad vier med allre Koſtgiæfne mættum ganga Chriſteleg a i godum Verkū / og alltid ſtyrkiaſt fyrer þig og fundner verda i allre Gudrækne. Fyrer etc.

Piſt. S. Pet. 2 Piſt. 1 Cap.

Kſkuleger Brædur. Fyrer þui vil eg eige aflaata ad aminna ydur iafnlega um̄ þta / þo ad þier vitid þad/ og erud ſtyrkuer i nær lægum Sañleika. Þui ad eg hygg þ

riettc

rieftelegast/ so leinge sem eg er i þess-
sare Tiallðbwð / ad uppvekia ydur
med Aminningum. Þuiad eg veit
þad/ad eg hlijt snarlega þessa mij-
na Tiallðbwð af ad leggia/ so sem
vor Drottinn IEsus Christus hefur
mier openberad. Enn eg vil Kapps
umkosta/ þad þier (epter mijna Bt-
þor) i afnaan heðdud slijkt til minnis
ad hallda. Þuiad eige hefum vier
þeim Dæmasroodum Fræsogum ep-
terfylgt/ þa vier giorðum ydur kun-
nann Krapt og Þingadkomu vors Dr-
ottins IEsu Christi. Helldur hefum
vier sialfer sied/ hans Dyrd/ þaa tijd
hann af Gude Fodur medtook Dyrd/
og Heidur/ fyrer Raustena/ þa sem
til hans skiede i mykillre Dyrd/ þes-
sastar/ þesse er minn elskulegur So-
nur/ ad huorium mier vel þocknast.
Og þessa Raust þa heyrdum vier
af Him

aþ Himnum verda / þa vier vorum
med honum uppa Fiallenu Helga.

Gudsp. S. Matth. 17 Cap.

A þeim tijma. Og sex Dogū
þar epter/ took Jesus mz ser
er Petrum og Jacobum/ z
Johañem Broodur hañs/ og ha
ꝼde þa afsijdis uppa hꜳtt Fiall/
og umm̄yndadest fyrer þeim. Og
hañs Asiana skein sem Sool/ eñ
hañs Klæde urdu so biört sem
Lioos. Og sia/ ad honum byrt-
ust þeir Moyses og Elias/ z tal
udu vid hañ. Eñ Petur ansade
og sagde til Jesu, Herra/ hier er
oss gott ad vera. Ef þu villt/ þa
villium giora hier þriar Tiallds-
budder/ þier eina/ Moyse eina/ og
Eliæ eina. Og þa hañ var þe-

Q

tta ad tala/ Sia/ ad biart Sky
umſkygde þa. Og ſia/ ad Rødd
eñ wr Skyenu ſagde. Þesse er
Sonur miñ elſkulegur/ ad hvørt
um mier vel þockniaſt/ hlÿde þier
honum. Og er Lærefveinarner
heyrdu þad/ fiellu þeir fram̄ a ſijn
ar Aſianer/ og urdu miøg hrædd
er. Eñ Jeſus gieck til þeirra /
took a þeim og ſagde. Standed
upp/og vered ei hrædder. Eñ þa
þeir litu upp/ ſau þeir øngvann
nema Jeſum alleinaſta. Og e
þeir geingu ofañ af Fiallenu/ ba
ud Jeſus þeim / og ſagde. Þie
kulud øngvum þeſſa Syn ſeigia
jat til ad Mannſins Son e
pp aptur riſeñ fra Daudum.

Epder Gudſpialla og Piſtla
Aared um̄ kring.

Þeg

Þegar øngver eru Communicantes/ þa ma lesa eina af þessum epterfylgiande Collectum.

Um Syndaña Fyrergiefning.

ALmattuge eilijfe Gud/ straffa os
ecke epter vorum Syndum / og þ
ad vier jduglega forþienum þyna R
de og Refsing med oafláatanlegu
Syndum z Misgiørdum vorum / l
lat oss ecke eilijflega fordæmast/ hell
ur fyrergief oss þær/ regna þinar M
skunar/ z lat þær vera huldar fyr
þijnn Auglite. Fyrer z etc.

Fyrer Samkunduñe.

ALmattuge eilijfe Gud / sem hef
epter þinu Guddoomlegu Ra
kallad oss j Samkundu þiñar Chr
ne/ Vier biduꝯ þyna oseigianlega
kun og Giæsku/ Gief oss styrkva
stadfasta j þijnu heilaga Orde/ so s
þu hefur. Nadarsamlega uppbyrri
wid oss/ ad vier mættum fyrer þier

vettere Træ / Og j ſtyrdis medal vor j eettum Ríkerleika z Sampyckt. Fyr er Jesum Christum/ z etc.

Fyrer Christelegre Kyrkiu.

Almattuge eilyfe Gud/ sem alleina veitest Tælu þina wt valdra Barna sem erfa skulu þa eilyfu Saluhialp/ Virdstu ad vardveita þyna heilaga Christne j sanne Trwarenar Játnnin gu/og eettum Ríkerleika / so ad hun mætte j øllum Hlutum hier þocknast. Fyrer þinn elskulegan Son/ z etc.

Ad bidia um Grooda Jardar-ennar.

Eilyfe Almattuge Gud/ sem vegna vorra margfalldra Synda / lætur Regn og hagkvæmelega Vedrattu eei ke koma a Jørdena/ so sem þad skiede a Døgum Elie / Og þu lætur Regn falla yser eirn stad enn eke annann. Vier bidium þyna Fødurlega Goodgyrne/ Lát upp þyna Myskunar hønd/ med Regne og Grooda yser Jørdena/ ad vier þyrter þyna Hialp/ Hiastod og Myskunsemi mætum Kop og packer seig-

ia þin

la þijnu Helloga Nafne. Fyrer DRo-
OTTenn vorn Jesum Christum þin
Alskulegan Son/ sem z etc.

A Bæna Dogum.

AlLmattugur eilijfur Gud/sem alls
eina ert Hialp og Styrkur allra
þeirra sem þig akalla / Vier bidium/
Heyrdu Bæner þinna Christena Man
na/ Og gief oss/ ad hvørs vier bidium
kiertelega og epter þijnum Vilia/ ad
þad sama mætte oss til lyfkunsamlega
veitast. Fyrer DROTten vorn
JEsum Christum etc.

Esaiæ 53.

Fyrer vorra Misgiorda saker er han særdur/Og þ vorra Synda saker er hã lemstradz. Negningen liggr a hõm

uppa þ vi° hendũ Friden. Og þ hõs Beni° erũ vi° Heilbrygder vordner.

Historia
Piinuñar og
Daudañs DROTTens
vors Jesu Christi / Vt af fioorū Gudspiallamoñunū sam ann Lesenn.

OG þa þeir høfdu Lofsau ngeñ sunged / Gieck Jesus vt sem hñ var vanur / yfer um̄ Lækeñ Kidron / til Fiallsins Oliveti.

Enn hañs Lærisveinar fylgdu honum epter. Þa sagde hñ til þeirra. A þessare Nootttu munud þier aller hneyxlast a mier / þviad skrifad er. Hirdereñ mun eg slaa / og Sauder Hiardareñar munu j sundr tvistrast. Eñ nær eg rijs upp aptur / þa mun eg ga

eg ganga fyrer ydur j Galileam. Petur svarade og sagde til hans / Po aller hneyrkle sig a þier / þa skal eg þo alldrei hneyrkiast. Jesus sagde til hans / Sannlega seige eg þier / ad nu a þessare Nootttu / adur enn Hanenn galar tvisvar munttu neita mier þris svar. Hann kalade þa enn framar / ia Þo eg ætte ad deyia med þier / þa skal eg ecke afneyta þier. Slijkt hid sama sogdu aller Lærisveinarner.

Þa kom Jesus med þeim j þ Akurgierde sem hiet Gethsemane / þar var eirnn Grasgardur þar gieck Jesus inn / z hans Lærisveinar. Enn Judas sa ed sveik hann / vissi z þeṅan Stad / þvi ad Jesus safnadest opt þangad mz sijnum Lærisveinum. Þa JEsus kom þangad sagde hann til þeirra / Setied ydur hier / a medan eg fer burt / og bidst fyrer. Og hann took til sijn

Petrum

Petrum og Jacobum/og Johañem/
þa tvo Sonu Zebedei/og took til ad
hryggiast/og skialfa og Harmþrung
eñ ad verda/og sagde til þeirra/miñ
Sala er hrygg allt i Daudañ/Blij
ed hier og vaked med mier/Bidied
so ad þier falled ecke i Freystne.
Og hañ veik sier burt fra þeim
nær eiñu Steinsnare/ꝛ kraup a kn
e/fiell fram a sijna Asioonu til
Jardar/og bad / Ef þad mogulegt
være ad su stund hia lide/og sagde/
Abba/miñ Fader/allt er þier megu
legt/Tak burt þeñan Kaleik fra mi
er/ þo ei hvad eg vil helldur hvad
þu villt. Og hañ kom til siña Læri
sveina/og fañ þa sofande/og sagde
til Peturs/Simon/seffur þu? For
mætter þu ecke eina Stund ad vaka
med mier? Vaked og biddied so ad
þier falled ecke i Freystne. Añeñ

er reidubweñ/ eñ Holldet er veykt.
J añad ſiñ giecf hñ eñ bürt aptur/
badſt þ talade hiñ ſomu ord ꝛ ſagde
mi i Fader ef þ er ecke mögulegt/ad
þeſſe Kaleikur lyde hia mier/vtañ eg
drecke hañ/þa verde þiñ Vilie. Og
hañ koin/og fañ þa aptur ſoſande/
Og þeirra Augu voru þrwngeñ af
Svefne/ og þeir viſſu ecke hver ꝛ
þeir ſvorudu honum. Og hñ liet þa
kyrra/og giecf eñ j burt aptur. Og
bad j þridia ſiñ þeim ſomu O. dum
og ſagde/Fader/ ef þu villt ſo/þa
tak þennañ Kaleik af mier/ þo ecke
miñ/helldur verde þiñ Vilie.

Enn honū byrteſt Eingell af Hi
mne / og ſtyrkte hañ. Og þar kom
ad hañ þreitte vid Daudañ/og took
akaflegar ad bidia. Eñ hañs Sveite
vard ſo ſem Bloöddropar/ ſr ſiellu
a Jordena.

Og h. i stod upp fra Bænenē/ og kō t
þridia sīn til sīna Lærisveina/ og fañ
þa sofande vt af Hrygd/ og sagde til
Petra / Æ Vilie þier nu soffa og
hvylast? Hvad soffe þier? Þad er
nog/ Stwed/ su stund er komeñ/ ad
Mañsins Sonur mun ofurseliast j
syndugra Hendur/ Standed upp og
gongum hiedañ/ Stwed/ Sa ed mig
svijkur hañ er j namd/ Eñ bidied so
ad þier falled ecke j Freystne.

Og jafnsnart sem hñ var nu eñ
ad tala um þetta/ Sia þu/ Judas
eirn af þeim toolf/ þa er hañ hafde
nu til sijn tekid Flock Mañna/ og eir
nenn Þioonustumanna Byskupana/
Phariseana/ Olldungaña og Skri
ftlærdra/ gieck hñ vndañ Mañflock
enū og kom þangad/ med Ljgbrondū
Lampū/ m3 Sverdū og Stongum.
Enn Svikareñ hafde giefed þm

þad til merkis/og sagdt / Hvorn eg kysse/ sa er þ/ grijped þan̄ sama og leided varlega. Sem Jesus visse nu allt hvad yfer han̄ atte ad koma/gieck han̄ fram̄ og sagde til þeirra/ Ad hvorium leited þier? Þeir svor udu hon̄u/ Ad Jesu af Nazareth. Jesus sagde til þeirra/Eg em hn̄.
Enn Judas sa ed sveik han̄/sto od eirnen̄ hia hon̄u. En̄ sem Jesus sagde til þeirra/ Eg em han̄/ horf udu þeir a Bak aptur og duttu til Jardar. Han̄ spurde þa en̄ einusin̄e/ Ad hvorium leited þier? En̄ þeir sögdu/ Ad Jesu af Nazareth/Jesus svarade / Eg sagde ydur þad/ Eg em hn̄. Leited þier ad mier/ þa lated þessa j burtu fara/so uppfyllt ist þad Ord hvad han̄ hafde sagt/ ad enguum glatade eg af þeim sem þu gafst mier. (Johan̄. 17.)
En̄ Ju

Enn Judas veik sier ad Jesu til ad kyssa hañ. Og jafnsnart veik hñ ad honū / ⁊ sagde Sæll vertu Rabbi / og kyste hañ. Eñ Jesus sagde til hñs / Vinur / hvar til komstu hingad? O þu Judas / svijkur þu Manzins Son med kosse? Þa geingu þeir þangad / og løgdu Hendur a Jesum og gripu hann.

Enn þa er þeir sem hia hønum voru / sau hvad verda villde / søgdu þeir til hañs / Herra / skulum vier ecke sla mz Sverde. Þa hafde Simon Petrus eirn af þeim ȹ þar hia stodu / ⁊ mz Jesu voru eitt Sverd / ⁊ droo þ ut / ⁊ sloo til Prestahøfdingians Þienara / ⁊ hioo af honū hñs hid hægra Eyra / og sa Þienare hiet Malchus. Eñ Jesus svarade ⁊ sagde leifed þm̄ ad giora allt hid frekasta. Og sagde til Peturs / Stycktu þijt

Og þū nu Sv

nu Sverde j Slijdret/ þt hver Sve ed teke/ ſa ſkal þ Sverde faraſt.

Eda meinar þu ad eg kune ecke ad bidia min̄ Fodur / þad han̄ ſende mier meir enn tolf Legion Engla? Skal eg ecke drecka þan̄ Kaleik hvern ed min̄ Fader hefur mier gi-ſid? En̄ hvernen̄ ſkylldu þa Ritn-ingarnar uppfylldar verda? Þad hl- ijtur ſo ad ſkie. Og han̄ ǽrde hans Eyra/ og lǽknade hann.

A þeim tijma/ ſagde Jeſus til Preſtahoffdingiana/ og Hefudsmana Muſtereſins/ og Ölldunganna/ ſem yfer han̄ voru komner. Þier erud ſo ſem til an̄ars Mordingia utgeing-ner/ med Sverdum og Stongū ad grijpa mig/ daglega hef eg bo hia ydur vered/ og hefe kiendt j Muſter-enu/ ꝛ þier hafed ongvar Hendur a mig lagt/ en̄ þetta er ydar Tijme ꝛ

Magt

Magt Myrkrana/so ad Ritningenn uppfyllest. Enn allt þetta er skied so ad uppfyllest Ritningar Spamannanna. Þa forlietu hann aller Lære sueinarner og flyðu. Og þar var ei-nn ungur Mann/ sa ed honum epter-fylgde/ hann var med Lijne klæddur yfer bert Horund/og hin ennur Ung-menne gripu hann. Enn hann snarade Lijnklædenu og flyde nakenn j burt fra þeim.

Enn Flockurenn og sa Yfer hofdin-genn og Þienarar Gydinganna tooku Jesum/ og bundu hann/ og leiddu hann j fyr-stu burt til Hannas / sa var Magur Caiphe/ Hvør ed þa var þess Aars Byskup. Enn Caiphas var sa sem Gy-dingum gaf þad Raad/ad betur være ad eirn Madur dæe fyrer Foolked.

Og þeir leiddu hann til hins ædsta Kiennemanns Caiphas/ þad er til Yfer-

er hofs

erhøfdingia Prestaña / þar ed aller Kieñemañahøfdingiar/Skriftlærd=
er og Ølldungar voru samann kom=
ner. Enn Simon Petrus fylgde Jesu epter afleingdar/ og eirn añar Lærefveirn/allt jñ j Forstofu Kie=
nuemaña Hofdingians. Sa same Lærefveirn var kunnugur Kieñeman na høfdingianum/ og gieck jnn mz Jesu j Byskups Herberged. Eñ Pet
ur stood þar wte fyrer Dyrunū. Þa gieck wt sa annar Lærefveirn sm̄ By
skupenum var kuñugur / og talade vid hana sem dyrnar geymde/ z leid
de Petrum þar jnn.

Eñ Þioonustufoolked og Þienar
arner satu og hefdu Kolaelld gio
rdañ þar nidre/midt i Forstofuñe / þviad Kullde var. Og þeir vermdu sig. Enn Petur sat hia þeim og
vermde sig eirneñ/svo hañ sæe hver

End

Ending þar villde a verda. Enn Ambæt enn Kiennemanahefdingia ns / su er Dyrnar geimde / sa Petrū vid Loganū / sem hañ vermde sig / og hun horfde beint a hañ / og sagde / Og þu varst eirn med JEsu af Galilea / Ertu ecke eirn af þess Mañs Lærisveinum? Eñ hañ afneytade þui fyrer ollum / og sagde / Þu Kuiña / eige er eg þ / eg þecke hñ ecke eg veit z eirneñ ecke hvad þu seiger.

Eñ Kieñemañahefdingeñ spurde JEsum ad hans Lærisveinum / og ad hans Kieñingu / og JEsus sua rade þenum / eg hefe openberlega ta lad i Heimenū / eg hefe og med iafnade kient i Samkunduhusum / og i Musterenu þar ed aller Gydingar koma til samans / og eckert hef eg i Afkymum talad / huad spyr þu mig ad þssu? Spyr þu þa þar ad sem hefe

heyrt hafa huad eg hefe talad til
þeirra / sia þu þeir vitu sømu vita
huad eg hefe sagt. Enn sem han̄ ta-
lade þetta / þa gaf eirn Þienaranna
sem þar stodu hia JEsu eitt Nue-
fa Högg / og sagde / skalltu so suara
Byskupenum ? JEsus suarade / hā-
fe eg illa talad þa beuijsa þad / ad
þad sie orett / enn hafe eg satt sagt /
huar fyrer slær þu mig. Og Han-
nas hafde sendt han̄ bunden̄ til Cai
phas Kiennemanna Hofdingia.
Þienararner stodu og vermdu sig /
Simō Petrus stod ꝛ vermde sig (eir
neñ.) Og iñan litels tijma / epter hi
na fyrstu Afneitingena / sem hn̄ giec
ut epter Forsalnum / þa geol Hanen̄.
Og ein onnur Ambꝛtt sa hann / og
took aptur til ad seigia til þeirra
sem stoodu þar hia / þesse var og eirn
med JEsu af Nazareth. Þa sogdu
þeir til hanns / ertu ecke eirn hañs

Lærisueinn. Og einn annar sagde/ visselega ertu einn af þeim. Og Petur afneitade þui einusinne og soor sig þar vppa/ og sagde/ þu Madur/ ecke er eg þad/ og ei þecke eg þann hinn sama Mann.

Og innan skams Tijma/ nærre einne Stundu/ styrkte þad einn annar med þeim er þar stodu/ og sagde/ sannlega þu ert einn af þeim/ þuiad þu ert einn Galileare / og þitt Tungumaal openberar þig. Og einn af Byskups þienurunum / Frænde hess sem Petur hioo af Eyrad/ segde/ sa eg þig ecke i Grasgardenum med honum? Þa took Petur til ad formæla sier/ og sueria sig/ ad ecke þeckte hann þann Mann sem þeir toludu vm.

Og samstundis/ þa ed han so talade/ goal Haninn j annad sinn. Og Dr-

offen snere sier vid og leit til Pet-
urs. Pa minntest Petur a þad Ord
ed Jesu/ er hn̄ hafde sagdt til hn̄s.
Adur en̄ þad Haneñ galar tvisvar/
muntu afneyta mier þrisvar. Og hn̄
gieck vt og griet beysklega.

Enn Kiennemañahøfdingiarner
og Ældungarner/og allt Raded le
itudu Liugvitna j giegn Jesu / so
ad þeir giæte honum / i Hel komed/
og fundu eingeñ / þoott ad marger
liugvottar geinge þar fram̄ ad/þvi
ad þra vitnisburder voru ecke sam-
hlioda. Ad sijdustu stoodu upp/og
geingu þar fram̄ tveir Falsvottar/
og baru Liugvitne j moote honum/
og sogdu/Vid hofum heyrdt þ hn̄
sagde (Johañ. 2.) Eg kann og vil
nidurbriota þ Mustere Guds sem
med Hondum er giordt/ og a þrem
ur Dogū uppbyggia eitt añad sem
ei er

el er mz hondū giort. Eñ þra vitnis
burder urdu ecke helldur samhlioda.
Og Kieñemanna-hofdingeñ stood
upp medal þeirra / spurde Jesū ad
og sagde / Svarar þu ongvo til þe-
ssa / sīm ad þesser vitna a moote þier?
Eñ Jesus þagde ꝛ svarade ongvo.
Þa spurde Kiennemannahofding-
enn hañ eñ aptur ad / og sagde til
hañs. Ertu Christur Sonur hins
Blessada? Eg sære þig vid lifan
da Gud / ad þu seiger oss ef þu ert Ch
ristus Sonur Guds? Jesus sagde
þu seiger þad / Eg em hañ. Þo seige
eg ydur / ad hiedañ i fra munud þi-
er sia Mañsins son sitianda til Krap
tarens Hægre-handar / og komanda
i Skyum Himens. Eñ Kienniema
nahofdingeñ reiß þa syn Klæde / ꝛ
sagde / hañ hefur Gudlastad / Hvad
þurfum vier nu framar Vitnanna
vidꝫ

vid? Siaed þier heyrdud nu hans Gudlastan/ Hvad virdest ydur? Enn þeir pordæmdu hann aller og sögdu/ Hann er Daudans sekur. Enn þeir Menn sem hielldu Jesu/ spottudu hn og hræktu i hans Andlit og slogu hann med Krepum/ enn sumer byrgdu hann og slogu hann i Andlitid/ sier deiliß Þienararner/ og sögdu/ spa þu oss Christe huor er sa þig sloo? Og margar adrar Hædungar toludu þeir vid hann.

Enn strax ad Morgne saansetnudust aller Kiennemanna hefdingiar/ Skriptlærder og Ølldungar Lydsins/ og allt Rædet/ og hieilldu þar eina Radstefnu yfer JESV/ so ad þeir feinge Lyflatid hann. Og þeir leiddu hann upp fyrer sitt Rad/ og sögdu/ ertu Christur? Seig þu oss þad. Enn hann sagde til þeirra/ þo

eg seige

eg ſeige ydur þad/ þa trwe þier mier ecke/ enn ef eg ſpyr ydur/ þa ſuared þier mier ecke/ og læted mig ecke ad helldur lauſañ. Þar fyrer fra þeſſu/ mun Mannſins ſon ſitia til Krapt tar Guds hægre Handar. Þa ſogdu þeir aller/ ertu þa Guds Son? Hann ſagde til þeirra/ þier ſeiged þad/ þuiad eg em hañ/ eñ þeir ſogdu/ huad þurfum vier nu framar Vitnanna vid? Þuiad vier ſialfer hofum heyrt þad af hans Munne. Og allur ſa þeirra Sofnudur ſtood vpp og bundu JEſum/ og leiddu hañ fra Caiphas burt fyrer Þynghwſid/ og þeir ofurſelldu hañ Landsdomaranum Pontio Pilato. Og þad var ſnemma Morguns.

Þa Judas ſa ed hann hafde ſviked/ ſa þad hann var til Dauda dæmdur/ jdradeſt hañ/ og færde Kieñe-

maña

mannahøfdingiunum og Ølldung-
um Lydsinns þa þriatijger Sylfur
peninga aptur og sagde / Eg hefe
illa giørdt / þad eg sveik saklaust
Blood. Enn þeir segdu/Hvad kiem
ur þad vid oss? Sia þu fyrer þvi.
Og hann snarade þeim Silfurpen-
ingum j Mustered/og foor burt þ-
ann/gieck wt og heingde sialfann sig/
og er j midiu sundur j tvo hlute br
osten/og hefur synum Jnnyflum wt-
hellt/ Act. 1 Cap.

Enn Kiennemannahøfdingiarner
tooku þa Silfurpeninga/og sógdu/
þad hæfer ecke ad vier lætum þa j
Guds Kistuna þvi þad er Bloods Verd.

Enn þeir hielldu Rad/og kepp-
tu fyrer þa Silfurpeninga / fyrer
þa Kunglætis Verdaura/eirn Leir
pottasmids Akur/Vegfarendum til
Greftrunar/ og þad sama er kunug

øllum

øllum þeim sem til Jerusalem bygg
ia/so ad sa hinn same Akur verdur
a þeirra Tungu kalladr Akeldama/
þad er Bloods Akur allt til þessa
Dags/Þa uppfylltest þad hvad sa-
gt er fyrer Jeremiam Spamann/
þar hañ seiger. Þeir tooku þa þria
tyge Silfurpeninga/þar ed hiñ selл
de var med bitaladur/ þañ er þeir
keyptu af Sonum Jsraels/ og þeir
hafa giefed þa þ Leirpottarans Akur
so sẽ þ Drottiñ hafde mier bifalad.

Enn Gydingarner geingu ecke jñ
j Þinghwsed/so ad þeir saurgudust
ecke/helldr ad þr mættu Paaskalãb-
sins neyta. Pilatus gieck þa ut til
þeirra og sagde/ Hvøria aklæru fæ
ke þier j giegn þessum Mañe? Þeir
svorudu og segdu til hñs/ef ad þesse
være ecke Jllrædismadr/þa hefdum
vier ecke selldt hañ þier j Hendur.

Þa sagde Pilatus til þeirra/Take
þier hn̄ þa z dæmed epter ydru Log-
male. Þa sogdu Gydingarner til ha-
n̄s/Þad hæfer ecke ad vier lijflaat-
um nockurn. So ad uppfylltest þ
Ordod Jesu þad han̄ sagde/tilteikn-
ande med hvorium Dauda ad hann
munde deyia (Matth. 20.)

Þa tooku Kien̄eman̄ahøfdingia-
rner og Ølldungarner til/hardlega
ad aklaga han̄/og sogdu/Þen̄an̄ fin̄-
um vier þad han̄ frafnyr Foolkenu
og fyrerbijdur ad giefa Keysaranū
Skatt/og seiger sig vera Konung
en̄ Christum. Þa gieck Pilatus in̄
aptur i Þinghwsed/og kallade a Je-
sum spurde han̄ ad og sagde/Ertu
Konungur Gydinga? Jesus stood
fram̄e fyrer honum og svarade/Tal-
ar þu þetta af sialfum þier/edur
hafa aþrer sagt þier þetta af mier?

Pilat-

Pilatus svarade/ Hvort em eg Gyd
ingur? Þijn Þiood og Kieñemaña
hoffdingiarner hafa feingid þig mier
Hvad hefur þu giordt? Jesus svar
ade/ mitt Rijke er ecke af þessum
Heime/ ef være mitt Rijke af þessu
Heime/ þa mundu mijner Þienarar
strijda j moote/ so ad eg selldest ecke
Gydingum/ Enn nu er mitt Rijke
ecke ad hiedañ. Þa sagde Pilatus til
hañs/ þa ertu þo samt Konungur?
Jesus svarade/ þu seiger þad. Eg
em þo Konungur/ þar til er eg fæd
dur og j Heimenn komeñ / þad eg
skule vitne bera Sañleikanum/ hvør
af Sañleikanum er/ sa heyrer mijn
na Rodd. Pilatus sagde til hañs/
Hvad er Sannleikurenn?

Og þa hañ hafde þetta sagt/ gie
ck hañ ut aptur til Gydingaña/ og
sagde til þeirra/ engva Sok fiñ eg

Þ a　eg m

eg med honum. Og pa ed hañ var aklagadur af Kieñemannahöfdingjunum og Olldungunum / svarade hañ ongvo. Eñ Pilatus spurde hañ pa ad nyu / og sagde / Svarar pu ongvo? Sia pu hvorsu hardlega peir aklaga pig / Heyrer pu ecke? Oz hañ svarade honum ongvo Orde framar / so ad Landsdoomarann undrade nœsta miog.

Eñ peir voru pvi akafare / og sögdu / hann hefur uppœst Foolked / med pvi / pad hann hefur kiendt hier og hvar a öllu Gydingalande / tilteken̄ j Galilea / allt hingad i pennan Stad.

En pa Pilatus heyrde Galileam nefnda / spurde hañ hvort hann være vt af Galilea. Og sem hañ pornam pad / ha̅ heyrde under Herodis Stioornar Vellde / pa sende hañ

hann

hn̄ burt til Herodis/sa ed a þm̄ semu
Dogū var ꝛ eirnen̄ j Jerusalem.
En̄ þa ed Herodes sa Jesum/va
rd han̄ mieg gladur vid/þviad um̄
langa tijma hafde han̄ giarnan̄ vil-
iad sia han̄/ þvi han̄ hafde marge
hyrdt af honum/og vænte epter ad
hn̄ munde sia nockurt Teikn af hon
um/og hn̄ spurde hn̄ margra Hluta.
En̄ Jesus svarade honum ongvo.
Og Kiennemanahofdingiarner og
Skriftlærder/stoodu ꝛ aaklegudu hn̄
hardlega. En̄ Herodes med sijnu
Hofvolke forsmaade hann og spott
ade hann / færde hann j eitt hvijtt
Klæde og sende hann aptur til Pi-
latū. Og a þeim Deige urdu þeir
Pilatus og Herodes viner / þviad
þeir voru ađur Ovíner sijn a mille.
Enn Pilatus kallade til samās

Prestahøfdingiana og Nøþudsmenn ena/og Almwgaþoolked og sagde til þeirra/Þier haþed þennann Mann til mijn haþt/so sem þañ ed fra snijt Foolkenu. Og siæed/eg heþe yþer heyrdt hañ þyrer ydur/ og æ þessũ Mañe þiñ eg ongva søk/i þvi ed þi er æklaged hann/og ecke helldur Herodes/þviad eg sende ydur sialþa til hanns/z siaed/ad eckert heþur þad uppa hann boreſt ad Dauda sie verd ugt/ Þar þyrer vil eg gieþa hõnũ Rædning/og læta hñ lausañ.

Enn æ Hatijdar Deigenũ hlaut Landsdoomarenn epter Sidveniu/ ad gieþa Foolkenu eirn Bandingia lausañ hvorn hellst ad þeir villdu/ (z)epter hvoriũ hellst þr beiddust. Eñ i þañ tijma haþde hañ eirn Bandingia miog oþrægañ/sem var eirn Spillvirke z Mañdrapare/sa hiet

Barra

Barrabas/Hvor ed med Upphlau
psmoñum var j Myrkvastofu settur
hver ed j Upphlaupenu sm̃ i Stad
num skiede/haßde eitt Mañdrap þr
amed. Og ßoolked gieck upp / og
beidde hañ gierde so sem hañ være
vanur. Og þa þeir voru til samãs
komner/gaf Pilatus þeim Andsvar.
Þier haßed þa Sidvenin/ þ eg gi
efe ydur a Paaskunum eirn lausañ/
Hvorn vilie þier nu ad eg gieße ydr
lausañ/ Barrabã eda Jesũ þañ Kon
ung Gydinga sem kallast Christur?
Þviad hañ visse vel / þad Kieñe=
mañahoßdingiarner hoßdu ꝛ af hat
re oßurselt hañ. Og sem hañ sat
a Doomstoolnum sende hañs Hus=
frw til hañs/og liet seigia honum.
Haf þu eckert ad giora mz þañ hiñ
Rietlaata/ margt heß eg j Sveßne
lided j Dag hanns vegna.

P iiij Enn

Enn Kiennemannahofdingiarn'
er og Aulldungarner umtoldu ꝛ egg
iudu Foolked a/ad þad skyllde bid
ia um Barrabam/ enn Jesum Lijff
fuipta. Þa svarade Landsdoomar'
enn og sagde til þeirra / Hvorn af
þessum tveimur þa vilie þier þad
ad eg skule gieþa ydur lausan? Þa
kallade upp allur Lijdurenn ꝛ sagde.
Tak burt þenann/og gieþ oß Bar'
rabam lausan. Þa kallade Pilatus
enn aptur til þeirra/ og villde lata
Jesum lausan/og sagde/ Hvad skal
eg þa giora vid Jesum þan er Chr
istur kallast? Þeir kolludu þa enn
aptur/ Kroßfestu/Kroßfestu hann.
Enn han sagde þa j þridia sinn til
þeirra/ Hvad hefur han jlla giordt?
Eg finn ongva Daudasok med honu/
þar fyrer vil eg gieþa honum Rad'
ning og lata han lausan. En þr
kolludu

kolludu þvi meir/ Krossfestu hann. Og þeir fylgdu sier þvi fastara ad med offsa Hlioodum/ og beiddust þess þ hn̄ yrde Krossfestur. Og þra z so Høfudprestaña Hlıood tooku yfer.

Þa took Pilatus Jesū og Hwd strykte hn̄. En Striidsmenerner Landsdoomarans leiddu hn̄ j Þinghuus ed/ og kolludu til samans allan Hoopenn, og afklæddu hañ/ og færdu hn̄ j eitt Purpura Klæde/ og flietudu eina Koronu af Þyrnum/ og settu hana uppa hañs Høfud/ og feingu honum eirn Reyrvønd j syna hægre Hønd/ og bugtudu sig fyrer honum/ og spottudu hañ/ og tooku til ad hejlsa honum/ og sogdu / Heill siertu Konungur Gydinga/ og slou j hn̄s Andlit og hræktu a hañ/ tooku Reyrvonden̄ og hrøcktu um̄ hañs Høfud kiellu a Knie og lutu honum.

Þ v   Þa

Þa gieck Pilatus vt aptur og ſa⸗
gde til þeirra/ſiaed/eg leide hñ hin
gad vt til ydar / ſo ad þier vited
þad eg þiñ ongva Sok med honū.
Þañenn gieck Jeſus vt berande eina
Þyrnekoronu ꝛ eitt Purpura Klæde.
Og hann ſagde til þeirra/ Siaed
Mañenn. Þa ed Kieñemañahøfding
iarner og Þienararner ſau hñ/ køll
udu þerr upp og ſogdu/Kroſſfeſtu/
Kroſſfeſtu hann. Pilatus ſagde til
þeirra/ Take þier hañ og Kroſſfe⸗
ſted/ þviad eg þiñ ongva Sok med
honum. Gydingarner ſuorudu hon
um þa. Vier hofum Logmaaled/ꝛ
epter Logmaalenu ſkal hñ deyia/ þvi
ad hañ hefur giordt ſig ſialfur ad
Guds Syne.

Þa ed Pilatus heyrde þeſſe Ord/
Ottadeſt hañ enn meir/og gieck ſiñ
aptur j Þinghuſed/og ſagde til Je⸗
ſu/Hv

su/Hvadan ert þu? Eñ Jesus gaf honum eckert Svar. Þa sagde Pilatus til hañs / Talar þu ecke vid mig? Veitstu ecke þad eg hefe Valld til ad krossfesta þig/ og eg hefe valld til ad giefa þig lausañ? Jesus svarade/ Þu hefder eckert Valld yfer mier / nema þier være giefed þad hier ofañ ad / þar fyrer hefur sa meire Synd/sem mig hefur þier i Hendur sellt. Epter þad leitade Pilatus vid ad læta hann lausann. Eñ Gydingarner kølludu og sogdu/ ef þu lætur þeñañ lausañ/ þa ertu ecke Keysarans Vinur/ þviad hver sig giører ad Kongunge/sa er a mooti Keysaranum.

Þa ed Pilatus heyrde þesse Ord/ leidde hañ Jesum wt/og settest upp a Doomstooleñ i þeimStad sem kallадest Haafløtt/eñ a Ebresku Gabba

tha/ enn þad var ſa Affangadagur/ enn j P. ſkunum/ nærre hinne ſiottu Stundu. Og hann ſagde til Gyd inganna/ Sia þad er ydar Konungur. Eñ þeir kølludu/ Burt/burt med þennann/ Kroſſfeſtu hañ/ Pilatus ſagde til þeirra/ Skal eg Kroſſfeſta ydvarn Konung? Kieñemañ nahøfdingiarner ſvorudu/ vier høf um ongvañ Kong/ vtann alleinaſta Keyſarann.

Eñ ſem Pilatus ſa þad hañ kom ongvo til vegar/helldr ad þar mun de myklu meyra Upphlaup af mei ga verda/ þeinkte hañ Folkenu Full nægiu ad giøra/ og dæmde ad ſkie ſkylde þeirra beidne/ took Vatn og þvode Hendurnar fyrer Foolkenu/ og ſagde/ Saklaus er eg af Bloode þeſſ hins Riettlaata/ſiaie þier fyrer. Þa ſvarade allt Foolked og ſagde/ Hañs

Blood kõe yfer oss ꝛ yfer Born vor
Þa gaf hañ þeim Barrabam la=
usañ / sa ed fyrer Upphlaups og
Mañdraps saker var j Myrkvastofu
jnnsettur/um̃ hvorn þeir og bádu/
enn Jesũ hvdstryktañ(ꝛ spottadañ)
framselldi hann þeim epter þeirra
villd/þad hañ Krossfestur yrde.
Þa tooku (Stridsmeñerner) Jes
um epter þad þeir hoftu spottad hñ
og færdu hañ wt Kapuñe/og færdu
hañ aptur j siñ eigenn Klædnad/og
leiddu hñ wt/ so ad þeir Krossfeste
hañ. Og hañ bar siñ Kross.
Og j þui þeir geingu wt / hittu
þeir eirn Mañ/sem þar gieck hia/
wt af Cyrenia Simon ad Nafne /
sm̃ kom af Bondabygdeñe/ sa ed var
Fader þra Alexandri og Ruffi(hñ)
hondludu þr/ꝛ honũ þreingdu þeir
til/so ad hañ bære hañs Kross. og þr

legdu Krossenn uppa han / so hann bære han epter JEsu.
Enn honum fylgde epter mykell Foolks fiølde og so Kveña / þar ed grie u hann og aumkudu. Eñ Jesus snere sier vid til þeirra / og sagde þier Dætur af Jerusalem / Græted ecke yfer mier / helldur græted yfer ydur sialfum / & yfer Børnum ydar / Þviad siaed / þeir Dagar munu koma / a hvorium þad seigiast mun / Sælar eru Obyriur og þeir Kvider sem ecke hafa fædt / og þau Brioost sem eige hafa sogeñ vered / þa munu þeir taka til ad seigia Fiøllunum / hrynied yfer oss / og til Biarganna / hylied oss / þviad fyrst þeir giora þetta vid hid bloomgada Tried / hvad mun skie vid hid þornada?
Eñ þar voru eirnenn utleidder tveir adrer Spillvirkiar / ad þeir

være med honum aptekner. Og þe
ir leiddu hañ wt i þann stad sem a
Ebresku kallast Golgatha/þad nor=
ræneſt Hausastadur. Og þeir gafu
honū Edik edaMyrrublandad Vyn
ad drecka / med Galle þorblandad.
Og þa hañ smackade þad/villde hñ
ecke drecka. Og þeir krossfestu hañ
i þeim Stad Golgatha/og tuo Sp
illvirkia med honum/eitn til hægre/
enn annañ til vinstre Handar/eñ Je
sum i mided. Og su Ritningin
uppfylltest sem seiger / Hann er a
medal Spillvirkia reiknadur. Og
þad var su þridia Stund Dags/
þa þeir krossfestu hañ. Enn Jesus
sagde/ Fader/ fyrergief þeim/ þui
þeir vita eige huad þeir giora.
Eñ Pilatus skrifade eina Yfer=
skrift/þar iñe var skrifud sokiñ hñs
Venda Chusria skullo þeir gæfu he=
num)

num) og feste a Krossen yfer Hofde hanum. En þar var so skrifad/ JEsus af Nazareth Konungur Gydinga. Þessa Yfirskrift læsu marger Gydingar/ þui ad sa Stadur var nær re Borgenne/ þar ed JEsus var Krossfestur/ og þad var skrifad i Ebresku/ Grisku og Latinu male. Þa sogdu Prestahofdingiar Gydinga til Pilatum/ skrifa þu ecke Konungur Gydinga/ helldur þad hañ hafe sagt/ eg er Konungur Gydinga. Pilatus suarade / huad eg skrifade þad hef eg skrifad. Eñ Strijdsmennerner/ þa ed þeir hofdu krossfest JEsum/ tooku þeir hañs Klædnad og logdu a fiogra Hluta skipte/ einum sierhuerium Strijdsmanne sinn Hlut/ þar med eirnin sin Kyrtileñ/ Eñ sa var ecke saumadur / helldur fra ofanverdu allur prionadur. Þa

[illegible] sogdu

sögdu þeir sijn a mille / Skierum vier hañ ei i sundur / hlutustum hell-dur um huörs hañ skal vera / so ad Ritningiñ uppfyllest / sem seiger / þeir skiptu sier Klædum mijnum / E a mitt Fat þa lögdu þeir Hlutkie-ste. Og þeir sætu þar og vardveit-tu hañ / þetta hid sama giördu Strijds-mennerner / eñ Folkid stood og horfde a.

Enn þar stoodu vid Kossen hia Jesu / Mooder hañs / og Moodur-syster hañs / Maria Hustru Cleo-phæ / og Maria Magdalena. Þa ed Jesus leit nu sijna Moodur / og þañ Lærefvein standa þar hia / hvern hañ elskade / seiger hñ til siñar Moo dur / Kona / Sia þu / þar er þinn Sonur. Þar epter seiger hann til Lærefveinsins / Sia þu þad er þijn Mooder / og j fra þeirre sömu stun-

du / took

du/took ſa Lærefveirn hana til ſyn.
Eñ þeir ſem þar fram̃ hia gein-
gu/leſtudu hñ og ſkooku Hofud ſyn/
og ſegdu/ Svei/ hvorſu agiætlega
nidurbrytur þu Muſtered/ & uppbyg
ger þad a þremur Døgum/ Hialp-
adu nu ſialfum þier / Ertu Guds
Sonur/ þa ſtyg þu ofann af Kr-
oſſenum. Lyka eirnenn ſpottudu
hann Kiennemanna-hofdingiarner
ſyn a mille med þeim Skriftlærdu
og Ølldungunum/ſamt Foolkenu/
og ſegdu/ odrum Mønum hefur hñ
hialpad/ eun ſialfum ſier gietur hañ
ecke hialpad/ Sie hañ Chriſtur If
raels Konungur / ſa hinn Utvalde
Guds/ þa hialpe hañ ſialfum ſier/
og ſtyge nu ofañ af Kroſſenum/ ſo
ad vier ſiaum þad & truum honum
hñ hefur treyſt Gude ſa frelſe hann
nu/ ef honum þad lykar/ þviad hñ
hefur

hefur so sagt/ Eg em Guds sonur.
Lijka so hæddu hañ og eirneñ Spill
virkiarner/ þeir ed med honum voru
Krossfester. Eirneñ Hæddu hann
Stríðsmennerner/ geingu ad honū
og bæru honum Edik/ og sögdu/ ert
tu Konungur Gydinga / þa hialpa
þu sialfum þier.
Eñ annar af þeim Spillvirkium
sem heingder voru/ lastade hann og
sagde/ ef þu ert Christur/ þa frelsa
þig og so eirneñ ockur. Þa suar
ade hiñ annar/straffade hañ/og sag
de/ og þu hræðest ecke GVD / þu
sem þo ert i samre Fordæmingu/ad
sönnu skier ockur þetta riettelega/
þui vid medtokum huad ockar Giør
ningar eru verder/eñ þesse hefur eckert
vondslegt adhafst. Og hañ sag
de til JEsu/ HErra/ miñstu mijn
þa þu kiemur i Ryke þitt. Og JE
sus

sus sagde til hans/ sannlega segie eg þier/ad i Dag skalltu vera mz mier i Paradijs.

Og vm hina siettu Stundu vrdu Myrkur yfer allt Landed/til hin nar niundu Stundar / og Soolinn miste sijna Byrtu / og nær niundu Stundu/kallade JEsus med hærre Raust/og sagde/Eli Eli/Lama A sa bthani/þad þydest so/ GVD min/ GVD min/huar fyrer hefur þu yfergiefed mig? En nockrer af þeim er þar stoodu/ þa þeir heyrdu þad/ sögdu þeir / hann kallar a. Eliam.

Epter þad ad JEsus visse ad aller Hluter voru fullkomnader vppa þad ad Ritningen vppfylltest/ sagde hann/mig þyster. Þa stood þar eitt Kier fullt med Edik/og jafnsnart hliop einn af þeim þangad/ took einn Njadarvett/og fyllte hann

vpp

vpp med Edik og Ysop/ og liet hñ
ofañ a eirn Reyrlegg/og bar honū
ad Munne/og gaꝼ honū ad drecka/
og sagde med hinum odrum/nu vel/
læ um sia huort Elias kiemur ad
taka hañ oꝼañ og hialpa honum.
Þa Jesus haꝼde nu þad Ediked til
sijn teked/ sagde hann/ þad er ꝼull=
komnad. Og hañ kallade eñ eitt siñ
med hærre Raust/ og sagde/ Fader/
i þijnar Hendur ꝼel eg miñ Anda.
Og þa ed hañ hafde ꝥ sagt/ hneygde
hann Hoꝼuded/og gaꝼ vpp Andena.
Og sia þu/ad Tialdred j Mu
sterenu riꝼnade j sundur j tvo Parta
ꝼra oꝼanverdu/allt nidur j giegnū.
Og Jorden skalꝼ / Biorgen kloꝼnȯ
udu/ og Graꝼer (Framlideña) luk=
ust upp/og marger Likamer Heilag
ra þeirra er svaꝼu Risu upp / og
geingu vr Groꝼunum epter hñs Vp
rijsu/

riſu/ og komu ȷ þa heilogu Borg/ og byrtuſt þar morgum.

Eñ ſa Hoꝥudsmadureñ ſem þar ſtood hia ſapngiegnt honum,/og þeir ed hia honum voru og vardveittu Jeſum/ þa þeir ſau þad hañ lietſt med ſlijku Kalle/ ꝛ ſau Jardſkialf tann/og hvad þar ſkiede/ urdu þr miog Ottaſlegner/og prijſudu Gud og ſogdu/Sañlega heꝥur þeſſe Rietk vijs Madur vered/ og Guds ſonur.

Og allt þad Foolk er þar var hia/ og horꝥde a þetta/ſem þad ſa hvad þar ſkiede / Barde þad ſier a Br ïooſt/og ſnere heim aptur.

Enn aller hañs Kuñingiar ſtoo du langt ȷ burt ꝥra/og margar Kon ur þær honum hoꝥdu epterfylgt wr Galilea ꝛ ſau allt þetta/a medal hverra ad var Maria Magdalena/ Maria hins miña Jacobs/og Jo=

ſes

ſes Mooder / og Salome Mooder
þeirra Zebedei Sona/hvoriar ad hö
num hoꝑdu epterfylgt og þioonad/
þa ed hañ var i Galilea/ og marg-
ar adrar þær ed med honū voru upp
geingnar wr Galilæa til Jeruſalem.
Enn Gydingar/ aþ þvi ad þad
var Affāgadagureñ/ſo ad Lijkāarner
være ecke a Kroſſenum um̄ Hvott-
dageñ/ þviad ſa ſame Hvottdagur
var mykell/ bædu þeir Pilatum/ad
ad þeirra Bein yrde j ſundur broteñ
og oþañ tekeñ. Þa komu Striijdsmeñ
erner/ og brutu j ſundur Bein þeſſ
hiñs fyrſta/ og ſo hiñs añars/ ſem
med honum voru Kroſſfeſter. Eñ
ſem þeir komu til Jeſu/þa þeir ſau
ad hañ var þegar Latēn/brutu þeir
ecke hanns Bein / helldur eirn aþ
Striijdsmoñunū opnade hiñs Siidu
med Spioote/ og jaꝑnſnart rañ þar
wt

vot Blood ꝛ Vatn. Og ſa þetta hef
ur ſied / hañ ber þar Vitne um̃ / og
hans Vitnisburdur er ſañur. og ſa
hiñ ſame veit þad hañ ſeiger ſatt /
uppa þad þier trued eirnenn. Þui
ad þetta er ſkied ſo ad Ritningenn
uppfylleſt. Þier ſkulud ecke neitt ha
ns Bein j ſundurbriota / Og enn
aptur ſeiger oñur Ritning / Þeir mu
nu ſia þañ j hvern þr haþa ſtunged.

Þar epter um̃ Kvøllded / med þui
ad þad var ſa Affangadagureñ / hv-
er ad er ſa þyrre Þvottdagañe / kom
Joſeph aþ Arimathia / vot aþ þeim
ſtad Gydinga / eirn Rijkur Mann /
Radherra / eirn goodur þroom̃ Ma-
nn / hver ed ecke haþde ſamþyckt vo-
rded þeirra Radagiord ꝛ Breitne /
ſa ed eirnenn ſtundade epter Guds
Rijke / þuiad hañ var Læreſveirn Je
ſu / þo heimuglegur ut aþ Hrædſlu
vid

vid Gydinga/ ſa vogade þad / og
gieck jñ til Pilatum/og bad hañ ad
hañ mætte ofañtaka Lijkamañ Jeſu.
Eñ Pilatus vndradeſt þad/ad hann
være þegar lꝍteñ/og kallade Hoꝼuds
mañenn til ſijn/ og ſpurde hañ ad/
hvert hañ være þyrer laungu andad=
ur/ Og ſem hañ var þeſſ vijſ vord=
eñ aꝼ Hoꝼudsmañenum / gaꝼ hañ
Joſeph Lijkamañ Jeſu/ ꝛ biꝼalade
ad hañ ſkyllde honum gieꝼaſt / þa
ſom hañ og took nidur Lijkamañ Je=
ſu. Og Joſeph keypte eirn Lijn=
duk/ Eñ þar kom eirneñ Nicodem=
us/ſa ed ꝍdur þyrr haꝼde a Nꝍtt=
arþele komed til Jeſu/og fꝍrde ſam
blandada Myrru vid Aloen/nꝍrre
hundrad Punda. Þa tooku þeir Lij
kamañ Jeſu ſem ofañ var tekeñ/og
veipudu hañ j hreinu Lerepte / og
voꝼdu hañ j Lijndukum med jlman=

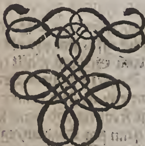
de Smyrslum/so sem Sidur er Gyd
ingaña til ad Grefstra.
Enn þar var j þeim stad/sem hañ
var Krossfestur/eirn Jurtragardur/
og j Gardenum ny Grof/su var Jo
sep.s/ hvoria hañ hafde uthoggva
læted j einum Steine/ j hvoria ein
geñ hafde eñ nockurn tijma lagdur
vered / þangad logdu þeir Jesum
fyrer saker Affangadagsins Gyding
aña/af þui ad þvottdags Helgen
upphoofst/og þad su Grof var þar
nær / og velltu stoorum Steine ad
Grafarmuñanum/ og geingu j bur
rt þadan. En þar var Maria Ma
gdalena/og Maria Joses/þær settu
sig jafngiegnt yfer fra Grofenne/
lijka eirnenn adrar Konur þær ed
Jesu hofdu epterfylgt af Galilea/
hugdu ad/ hvar og hvernenn hans
Lijkame var nidurlagdur. Enn þær
snieru

smeru aptur/ og biuggu til Smyrsl
enn/og þad dyrlega Salve / Enn
um Hvottdaginn voru þeir kyrrar
epter Logmalenu.

Hinns annars Dags/sa ed epterfylg
de Affangadeigenum / komu Kien
nemannahofdingiarner og Phari-
sei/ asamt til Pilatum/ og sogdu/
Herra/Vier hofum j minne lagt/
þad þesse Falsare sagde/þa ed hann
enn lifde/ epter þria Daga mun eg
upp aptur rysa. Þar fyrer skipa þu
ad forvara Grofena / allt til hins
þridia Dags/so ad hans Lærisvei-
nar kome ecke og stele honum j burt
og seige Foolkenu/ad hann sie upp
aptur risenn fra Daudum/og verde
so hin sijdare Villann argare hinne
fyrre. Pilatus sagde til þeirra /
Þar hafe þier Vardhalldsmenn-

Una. Fared burt og forvared sem þier kunned. Enn þeir geingu burt/ og forvorudu Grefena/ med Vardhalldsmonnunum/ og innsigludu Steinenn.

Ender Historiunnar.

Histor

Historia Upprisunnar og Uppstigningarennar Drottens vors Jesu Christi

wt aff fioorum Gudspialla mønnunum samann lesenn.

DA þa Sabbatsdagurenn var lidenn / keyptu Maria Magdalena og Maria Jacobi og Salome (sem Christo høfdu eptirfylgt wr Galilæa) dyrleg Smyrsl / ad þær kiæmu og Smyrdu hann. Enn ad Kvølldе Sabbatsdagsins / sa er hefst hinn fyrste heilagur Dagur j Sabbatsdøgunum / kom Maria Magdalena og hin önnur Maria / ad siaa Grøfena.

Og miøg snemma aa fyrsta Deige Sabbatsdaganna / þa ad enn var Myrkt / komu þær til Grafarennar / og bæru dyrmætt Salve / er þær høfdu tilbwid

og nockrar med þeim. Og sia / þar vard Jardskialpte mykell/ þviad Eingell Drottens stie nidur af Himne/ gieck þar ad / og vellte Steinenum fra Dyrunum/ og sette sig þar uppa / og hans asiana var sem Elldíng og hans Klæde hvijtt sem Snioor. En Vard halldmenenner skielfdust af hans Otta z urdu lijka sem være þeir dauder.

Og (Kvinnurnar) sögdu sijn a mille/ hvör mun vellta fyrer oss Steinenum af Grafarmunnanum? Þviad hann var nærsta mykell. Og er þær litu þangad/ sau þær og fundu/ ad Steinen um hafde vellt vered af Gröfenne/ og stigu þar jnn/ og fundu ecke Lijkaman Herrans Jesu. Og er Maria Magdalena sier ad Steinenn er burt af Gröfenne/ þa hleypur hun (ad hun kunne giöre þetta Postulunum). Og þad skiede/er (Kvinnurnar) voru stwrande hier umm/ Sia / þa stoodu tveir Menn hia þeim j skijnande Klædum/ en þær urdu hræddar/ z slogu sijne Asianu nidur til Jardar/ þa sögdu þeir til þra. Hvad leite þier hins Lifanda hia Daudum? Hann er eige hier/ helldur er hann

Vpprisenn

Upprisiñ/ hugleided hvad hañ talade fyrer ydur/ þa hañ var eñ i Galilea ꝛ sagde / þad Mañsins Syne byriade ad seliast i Syndugra Hendur/og Krossfestur verda/ꝛ a þridia Deige upp ad rysa. Og þær miñtust a hñs Ord. Og þær geingu burt fra Grøfeñe aptur/ og kuñgiørdu allt þetta þeim Ellefu/og svo øllum ødrum. En þetta var Maria Magdalena/og Johaña ꝛ Maria Jacobi/ꝛ þær adrar med þm/ sem þetta søgdu Postulunum. Og þeirra Ord virdtust þeim/ sem være þad Skial/ og trwdu þeim eige.

Og (Maria Magdalena) kiemur til Simonar Peturs/og til hiñs añars Lærisveins þañ er JEsus elskade/og sagde til þeirra/ þeir hafa teked burt Herrañ wr Grøfeñe/ og vier vitum ecke/hvar þeir hafa lagt hñ. Þa stod Petur upp/gieck wt / hlioop og hiñ añar Lærisveiñ/ og komu til Grafareñar. En þau tvø hlupu asamt/ þvi hiñ añar Lærisveiñ hlioop vakrara fram eñ Petur / og kom fyrst til Grafareñar. Og er hñ giægdist þar inn/sa hañ Lynkladeñ løgd þar/ enn

han gieck eige jnn. Pa kiemur Simon Petrus epter hønum/ laut þar jnn og stijgur j Grøfena/ z sier ad Lijnlekenn eru lggd þar einsømul / og hann Sveitaduk / er var um Jesu Høfud/ ei lagdan med Lijnklædunum/ helldur sierdeilis samannundenn j einum Stad. Þa stie og hin annar Læresveirn jnn/ sa er fyrre kom til Grafarennar/ sa þad z trwde þui/ þui þeir kunnu þa eige enn Ritningena/ þad hønum byrjade upp ad rijsa af Dauda. Þa geingu Lærefveinarner burt aptur til samans/ og (Petrum) undrade hvørnenn þad være skied.

Maria stood vid Grøfena / og grɛt et þar vte fyrer. Og er hun grieck/ þa giægdest hun jnn j Grøfena / z sa tvo Engla hvijtklædda/ sitiande þar eirn til Høfda / enn annan til Foota/ þar sem þeir høfdu lagt Lijkamann JEsu. Og þeir søgdu til hennar/ Kona/ þui grætur þu? Hun sagde þeim/ þeir hafa teked burt Herrann minn/ og eg veit eige hvar þeir hafa lagt hann. Þa hun hafde þetta sagt/ sneri hun vid/ og leit Jesum standa þar/ og veit

þo

ko ei ad þad er JEſus. Þa ſagde
Jeſus til hennar/ Kona/ hvad grætur
þu? Ad hvørium leitar þu? En hun
ætlade Jurtagardsmañeñ vera/ z ſag
de til hans/ Herra/ ef þu barſt hann
burt/ ſa ſeig þu mier/ hvar þu lagder
hañ? So vil eg ſækia hañ. Jeſus ſag
de til heñar/ Maria/ hun ſnereſt vid
og ſagde til hans/ Rabbuni/ þad kall
aſt Meyſtare. Jeſus ſagde til heñar/
ſnertu mig eige / þviad eg er enn eige
uppſtygeñ til myns Fødurs / helldur
far til Brædra mynna / og ſeig þeim.
Eg fer upp til myns Fødurs / og til
ydvars Fødurs/til myns Guds z ydvar
s Guds. (Og þeſſe var) Maria Mag:
dalena/ fra hvørre Jeſus hafde wtrek
ed ſiø Diøfla/ hvørre hañ byrte ſig fy
rſt/ er hañ hafde ſnemma morguns upp
riſed/ a fyrſta Deige Vikunnar. Og
hun foor/ kom og kunngiørde Læreſv
einunum/ þeim ſem medur hønum høf
du vered/ ſem hørmudu og grietu/ Eg
hefe ſied Herrañ/ og þetta ſagde hann
mier. Og er þeir heyrdu ad hañ lif
de/og hñ være opinberadur fyrer hen
ne/ þa trwdu þeir ecke.

Og (Kuinurnar) geingu jn i Grøf
ena/og satu eitt Vngmeñe sitia til hæg
re Handar/skrÿddañ sÿdu Klæde hvij
tu/og þær urdu hrædder. Enn Eni
ellenn svarade z sagde til þeirra/ eige
skulud þier hrædast/ þviad eg veit/ad
þier leited ad Jesu af Nazareth/ sem
Krossfestur var/ ei er hañ hier/ þui hñ
er Vppriseñ/so sem hañ sagde. Kom
ed hier/ og siaed þañ Stad/hvar Her
rañ lá/ Fared helldur/ ganged skynde
lega burt/ og seiged hañs Lærisveinũ
og Petre/ ad hañ sie Vppriseñ af Da
uda/og siaed ad hañ muni ganga fyrer
ydur j Galileam/ þar munud þier sia
hañ/epter þvi sem hañ sagde ydur/ siat
ed/ eg sagde ydur þad. Eñ þær gein
gu wt skyndelega/ og flydu fra Grøf
enne/med Otta og Fagnade myklum/
(og) hlupu so ad þær undervÿssudu þ
hañs Lærisveinum/ þviad komeñ var
yfer þær Skialfte og Hrædsla/ z þær
sögdu øngvum neitt þvi þær voru hr
æddar. Og þa þær geingu ad kuñ
giøra þad hañs Lærisveinum / Sia/
þa mætte Jesus þeim og sagde/ Heilar
sieu þier. Og þær geingu til hañs/
og hielldu

og hielldu um̃ hans Fætur/og tilbædu han̄. Þa sagde Jesus til þeirra/eige skulud þier Ottast/ farid og kun̄giꝛ id mijnum Brædrum / ad þeir gange i Galileam/ z þar skulu þeir mig siaa.

Eñ medan̄ þær geingu burt/sia/ þa komu nokrer af Vardhalldsmӕn̄unū i Borgena/ z undervijsudu þeim ædstu Prestū/allt hvad til hafde bored. Og þeir søfnudust saman med Olldungun̄ halldande Radstefnu/ og gäfu Strids mønnunum ærna peninga og sꝛgdu/seiged/hans Lærisveinar komu um̃ Nott og stalu hønum a medan̄ vær sꝛu fum. Og ef þad kan̄ ad heyrast fyrer Landsdomaranum / skulum vier stilla han̄/ og giøra ad þier sieud trauster. Og þeir toku Peningana/ og giørdu so sem þeim var kient. Og þesse Ordroomur er vydfrægur ordenn med al Gydinga allt til þessa Dags.

Epter þad og sia/ad tveir af þeim geingu þan̄ sama Dag til nockurs Kauptuns/þad ed var fra Jerusalem sex tyu Skeida leingd / hvørt ed Emaus var ad Nafne. Og þeir tøludu sijn a mille um̃ alla þa Hlute/sem vid hꝛfdu

bored

bored. Og þad ſkiede þa þeir geingu vm̃ Þorpagrundernar / tøludu ſo/ og ſpurduſt at ſijn i millum/ kom JEſus til þeirra og gieck med þeim. En þeirra Augu voru ſo hallden ad þeir þeku hañ eige (þviad) hañ opeñberade ſig þeim i annare Lyſtingu. En hann ſagde til þeirra/huad er þad þyrer Radu/ſem þid hændled reykande at Veigenum ydar a mille / og erud hryggver vt aþ? Þa ſvarade eiñ er Cleophas var ad Naþne/og ſagde til hañs/ ertu alleina eiñ aþ þeim okienndu i Jeruſalem/ad þu veitſt eige/ hvad at þeſſum Døgum þar inne gierſt heþur? Og hañ ſagde til þeirra/huad er þad? Eñ þeir ſøgdu til hañs/ þad aþ JEſu aþ Nazareth/huor ed var eiñ Spamadr/ mektugur i Ordum og Verkum þyrer Gude og øllu Folke/ huorſu ad vorer Høþudprieſtar og Høþdingiar ſelldu hñ i Fordæming Daudans og kroſſþeſtu hañ/eñ vier vonudum ad hann mundi endurleyſa Iſrael. Og yþer allt þetta er hiñ þridie Dagur i dag er þetta ſkiede. So haþa og ſkielþt oſſ nockrar Konur aþ oſſ til/ þær ed ſnemma høþdu

hiar

hia Gröfenne vered / og eckj funded
hañs Lykama/ komu og sǫgdu sig sied
hafa Einglanna Sioener/ þeir ed sǫg
du hañ lifa. Og nockrer vor af oss ge
ingu til Grafareñar/ og fundu eins lý
ka sem Konurnar hǫfdu sagt/ eñ hañ
fundu þeir eckj. Og hañ sagde til þe
irra/ O þier heimsker og tregier i Hi
arta/ ad trúa þui ǫllu huad Spamen
nerner hafa talad? Atte Christur
ei þetta ad lyda/ og iñganga i sijna
Dyrd? Og hañ tok til fra Moyse og
ǫllum Spamǫñum/ og lagde vt fyrer
þeim allar Ritningar/ þær af hǫnum
voru. Og þeir toku ad nælgast Kat
uptuned þad þeir geingu til. Og hañ
liet þa sem villde hañ leingra ganga/
Þr neyddu hañ z sǫgdu vertu hia oss/
þuiad kuǫllda tekur z æ Dageñ lydr/
og hañ gieck iñ ad vera hia þeim. Og
þad skiede þa hañ sat med þeim til Bo
rds/ ad hañ tok Braudet/ giǫrde Pa
cker og braut þad og riette ad þeim.
Þa opnudust þeirra Augu / so þeir
þecktu hañ/ og hañ vard Osynelegur f
þeim. Og þeir sǫgdu sijn æ mille/ brañ
eige ockart Hiarta i ockur/ þa hañ tala

de vid ockur a Veigenum / og opnade
fyrer ockur Ritningarnar ? Og þeir
stodu upp a sømu Stundu/geingu bu
rt/ og sneru aptur til Jerusalem/ og
fundu þa Ellefu samansafnada / og
þa sem med þeim voru/hvøriet ad søg
du DROttin er sannarlega upprisin/
og hefur byrtst Simoni. Og þeir tia
du hinum ødrum hvad giørst hafde a
Veigenum/og huornen han vard þeckte
af þeim / i þvi han braut Braudet/
þeim trudu þeir og eige.

En seinast er þeir Ellefu satu til
Borda/ þa þeir voru ad tala þetta/ad
Kvøllde/kan sama Dag / er eirn var
Sabbatsdagann og Dyrnar voru apt
urluckttar/hvar Lærersveinarner voru
samankomner / fyrer Hrædslu saker
vid Gydinga/ kom Jesus sialfur/ byr
te sig/ og stie midt j millum þeirra og
og sagde til þeirra: Fridur sie med
ydr. En þeir skelfdust og urdu hræd
der/ og meintu ad þeir sæe Anda no
ckurn/ Og han sagde til þeirra / þvi
erud þier so hrædder/og þvi koma slij
ker Þankar j ydar Hiørtu? Siaed
mynar Hendur og mynar Fætur/ad eg

C i em þad

em þad ſialfur/ þreifie þier a mier og ſkoded/ þviad Ande hefr hvørke Hollo nie Bein/ſo ſem þier ſiaed mig hafa. Og þa hann ſagde þad/ſynde hann þeim Hendur og Fætur/ z ſyna Sydu. Þa urdu Lærefeveinarner glader / ad þeir ſau Herrann. Og er þeir trwdu enn eige fyrer Fagnadar ſaker/ og undrande þad/ ſagde hann til þeirra / hafe þier hier nockud ad eta? Og þeir løgdu fyrer hann Stycke af ſteiktum Fiſke og Hunangs ſeim. Og hann took þad og æt fyrer þeim. Eg hann ávijtade þeirra Vantru z Hiartans Hardud / þad þeir høfdu eige truad þeim/ ſem hann høfdu ſied upprisenn. Og hann ſagde til þeirra/ þetta eru þau Ord / hvør eg talade til ydar/ þa eg var enn nu hia ydur / þviad þad hlytur allt ad fullkomnaſt / hvad af mier var ſkrifad j Moyſis Løgmaale / Spaamanna Bookum og Pſalmum. Þa opnade hann þeirra Skilning/ſo ad þeir ſkildu Ritningarnar. Og ſagde til þeirra/ ſo er þad ſkrifad/ og ſo byriade Chriſto ad lijda / og upp ad ryſa æ þridia Deige af Dauda/og predika láta j ſynu Na

fne

þne Ndran og Syndaña fyrergiefning
a medal allra Þiooda / og upphefia
til Jerusalem. Eñ þier erud Vottar
allra þessara Hluta. Þa sagde Jesus
eñ aptur til þeirra/ Frid: sie med ydr/
lijka sem Faderiñ sinde mig/ so sende
eg ydur. Og er hañ harde þetta sagt/
blies hañ a þa / og sagde til þeirra/
medtaked þier heilagañ Anda/ huoriū
þier fyrergefit Syndernar/ þa eru þær
þeim fyrergefnar/ og huoriū þier þær
apturhallded/ þa eru þær þeim aptur
halldnar.

Enn Thomas eiñ af þeim Tolf/ sa
er kalladest Tviburer/ var eige m: þeim
þa JEsus kom/ þa sögdu adrer Lære
sueinarner til hañs / vier hösum sied
HErrann. Eñ hañ sagde til þeirra/
nema eg siae Naglasörenn i hañs Hön
dum/ og eg læte miñ Fingur i Nagla
sörenñ/og eg legge mijna Hönd i hanns
Sijdu/ vil eg ecki trua. Og atta Dö
gum epter þad/ þa voru hañs Lære
sueinar þar aptur eñ inne og Thomas
med þeim/ þa kom JEsus ad luktum
Dyrum/stod i mided og sagde/ Fridur
sie med ydur. Þui næst seiger hañ til

Thomam/riettu þin̄ Fingur hingad ꝫ skoda myner hendr/riett wt þyna hønd og legg i myna Sydu/ og vert ej vantruadur helldr truadur. Thomas suarade og sagde til hans/ DRottinn minn ꝫ GVD minn. JEsus sagde til hans/ þviad þu sast mig Thoma þa truder þu / sæler eru þeir er ej sia/ ꝫ trua þo. Og møꝛg ønnur Teikn þa giørde JEsus þyrer sijnum Lærisueinum/ huor ad eige eru skrifud i þessare Bok. En̄ þesse eru þui skrifud/ ad þier trued/ad JEsus se Christ: Guds Sonur/og ad þier skulud hafa Lijfed þyrer Truna i hans Nafne.

Epter þad opinberade sig JEsus enn aptur vid Sioen̄ Tyberias / enn han̄ opinberade sig so / þar voru til saman̄s Simon Petrus / og Thomas sa er kalladest Tuijbure/og Nathana el sa er var af Cana Galileæ/ og Syner Zebedei og adrer tveir af hans Lærisveinum. Simon Petrus sagde til þeirra/ eg vil fara ad fiska/þeir sǫgdu hønum/þa vilium vier og koma mꝫ þier/ þeir geingu þa wt/ og stigu strax a skip/og a þeirre Nootc feingu

þeir

þeir eckert. Enn ad Morgne komnum
þa stood Jesus i Fiørunne/enn Læresv
einarner vissu ei/ ad þad var Jesus.
JEsus sagde til þeirra/ Børn/hafed
þier eckert til Matar? Þeir svørudu
hønum/ nei. Enn hann sagde til þeirra
kasted wt Netenu til hægre Handar vid
Skiped/ og þa munud þier nockud
finna/ þa køstudu þeir wt/ og gaatu
ei dreiged þyrer Fiølda saker Fiskanna.
Þa sagde sa Lærefsveinn/ til Peturs/
sem Jesus Elskade/ Herrann er þad/
enn þa Simon Petrus heyrde þad/ad
Herrann være þad / vafde hann umm sig
Skyrtunne/ þviad hann var nakenn/ og
varpade sier wt a Sioenn. Enn adrer
Lærefsveinarner komu a Skipenu/ þvi
ad þeir voru ei langt þra Lande/ hell
dur nær tvøhundrud Aalna/og droou
Neted med Fiskunum. Og er þeir sti
gu a Land/ sau þeir Elldsglædur/ &
Fisk yþerlagdann og Braud. JEsus
seiger til þeirra / færed hingad af þm
Fiskum / er þier þeingud nu. Simon
Petrus stie inn/ og droo Neted a Lan
nd/þullt af stoorum Fiskum/ hundrad
þremur og þimmtyge. Og þo þeir være
so marger/þa rifnade þo eige Neted.

Jesus seiger til þeirra/ komed hier z snædeð/ enn eingen Lærесveinana þor de að spyria hañ að/ Hvør ertu? Þvi að þeir vissu að það var Herrañ. Þa kom Jesus og took Braudeð/ gaf þm það/z lika eirneñ Fiskiñ. Þetta er nu þið þridia siñ/er JEsus opennberade sig sijnum Lærесveinum/ epter það hñ var vpprisinn af Dauda.

Þa þeir høfdu nu snædt/seiger JE sus til Simonar Peturs/Simon Jo/ na elskar þu mig meir enn þesser? hañ sagde hønum/ ja Herra/þu veitst að eg elska þig/hañ sagde þa til hñs/ fæð þu Lømb mijn. Eñ seiger hañ i añad Siñ aptur til hañs/ Simon Jona el skar þu mig? Hañ seiger hønum/ ja HErra/þu veitst eg elska þig/hañ sei ger til hañs fæð þu Saude mijna. Hñ seiger eñ aptur i þridia Siñ til hañs/ Simon Jona elskar þu mig? Þa hryg dest Petur vid / þvi hann sagde i þri dia siñ til hañs/ elskar þu mig? Og hann sagde til hañs/HErra/þu veitst alla Hlute / þu veitst að eg elska þig/ JEsus seiger til hañs/ al þu Saude mijna. Sannlega/ sañlega seige eg þi

et/þa

er/ þa þu vaꝛſt ungur/ gyrter þu ſial
þur þig/og gieckſt hvort þu villder/eñ
þa þu elldeſt / muntu þꝛnar Hendur
ꝛtbreida / og annar mun þa gyrda
þig/ꝛ þangad leida ſem þu villt eige.
Eñ þetta ſagde hñ/ teiknade mꝫ hvort
um Dauda/ad hañ ſkyllde Gud dyrka.
Og þa hañ hafde þetta ſagt/ſeiger
hañ til hañs/ Fylg þu mier epter. Pa
ſnere Petur ſier vid/og leit hañ Lære
ſvein epterfylgianda/ ſem Jeſus elſka
de/ ſa er ꝛ uñ Kuølldmaꝛltydena haf
de at hañs Brioſte leiged/ og ſagdt/
Herra/ hver er ſa er þig mun forraꝛ
da? Pa Petur leit þeñañ/ ſeiger hañ
til Jeſu/ Herra/ hvad ſkal þa þeſſe?
JEſus ſeiger til hañs/ ef eg vil ad hñ
blyfe til þeſſ ad eg kiem/ Hvad kiemꝛ
þad vid þig? Fylg þu mier epter. Pa
gieck ſu Ordræda wt at nnedal Brædra
ña/ þeſſe Læreſveinn deyr eige. Og
JEſus ſagde eige til hañs / hañ deyr
eige/ helldur ef eg vil ad hañ blyfe til.
þeſſ ad eg kiem/ hvad kiemur þad vid
þig? Þeſſe er ſa Læreſveinn/er uñ þeſ
ſa Hlute ber vitne/og þetta ſkrifade/
og vier vitum ad hañs Vitnisburdur
er ſannur.   Enn

Eñ þeir Ellefu Lærefueinar gecku j Galileam a eitt Fiall / þad er Jesus hafde þeim fyrer skipad. Og er þeir sau hañ / tilbaadu þeir hañ / eñ nockrer efudu þad. Og Jesus gieck til þeirra / talade vid þa og sagde / allt vallder er mier gefed a Himnum og a Jørdu / fyrer þui gangid þier wt um allañ Heimeñ / prediked Evangelium allre Skiepnu / og kieñed øllum Þiood um / og skijred þær j Nafne Fødur og Sonar og heilags Anda / og kieñed þeim ad hallda allt hvad eg baud ydur. Hvør hañ trwer og verdur skijrdur / sa skal hoolpeñ verda / eñ hvør eige trwer / hañ skal Fordæmast. Enn Teiknen er þeim munu fylgia sem trwa / eru þesse / J mynu Nafne munu þeir Diøfla wtreka / nyar Tungur tala / Høggorma upptaka / og ef þeir dreka nockud Banvænlegt / skal þad þeim eige granda / yfer Siuka munu þeir Hender leggia / og þa mun þeim batna. Og sæed eg em med ydur alla Daga allt til Enda Veralldar. Þar epter var hañ sieđur af Jacobo. (1 Cor. 15.)

(Enn) hañ vard uppnumeñ / epter:

þad

þad hn̄ hafde Poſtulunum Befalning giefed (hvøria hn̄ hafde wtvaled) fyrer heilagan̄ Anda/ hvørium han̄ tiede og ſialfan̄ ſig Lifanda epter Pyſl ſy na/ i marghattudum Beviſingum/ z liet þa ſiaſt ſig um̄ fioruttyger Daga/ talande fyrer þeim af Guds Ryke. Og ſem han̄ hafde þeim ſamanſafn ad/ baud han̄ þeim ad þeir vijke eige wt af Jeruſalem/ helldur ad þeir ſkyll du biþda epter Fyrerheite Fødurſins z ſagde/ſi med ad eg vil ſenda yfer ydur Fyrerheit mins Fødurs/ ſem þier ha fed af mier heyrt. En̄ þier ſkulud ve ra kyrrer i Borgenne Jeruſalem/ þan gad til ad þier iklædeſt Krapte af Hæ dum. Þviad Johannes ſkyrde med Vatne/ en̄ þier ſkulud med Heiløgum Anda ſkyrder verda/ej langt epter þeſ ſa Daga. En̄ þeir ſem þar voru til ſamans komner/ſpurdu han̄ ad og ſøg du/HErra/ villtu nu a þeſſum Tyma uppretta aptur Iſraels Ryke? En̄ hn̄ ſagde til þeirra / ydur ber ej ad vita Tijma edur Stunder/ hvøriar Faderen̄ ſette i ſialfs ſijns Vallde/ helldur mu, nud þier ødlaſt Krapt Heilags Anda/

þeſſ

þesser yfer ydur mun koma/ og þier skulud myner Vottar vera til Jerusalem og i allre Judæa og Samaria/ og allt til Jardarennar Enda.

En han hafde þa wt/ allt til Bethaniam/ og hoof upp sijnar Hendur z Blessade þá. Og þad giørdest/ ad eftt er þad DROTTenn hafde talad vid þa/ þa han Blessade yfer þa/ og sagde þetta / ad han skilde vid þa / og var þeim aasiaandum Vppnumen / og eitt Sky Took han upp j burt fra þeirra Augum/ og (han) foor upp i Himeninn og situr til Guds hægre Handar / enn þeir tilbædu han. Og er þeir horfdu epter hønum/ til Himens uppfaranda sinn/ þa stodu tveir Menn hia þeim i hvitum Klædum/ hvørier og søgdu/ þier Men wt af Galilea/ til huorn standed þier og horfed vpp i Himeninn? Þesse JEsus sem vppnumenn er fra ydur til Himens/ mun koma/ lijka sem þier saaud han til Himens vppfara. Þa sneru þeir aptur til Jerusalem med miklum Fagnade/ af Fiallenu þui sem kalladest Vidsmiørs vidar fiall/ huoret er nærre Jerusalem og liggur eina

Sabbathsdags leid þadan. Og er
þeir komu inn gingu þeir upp i Loptid
og voru þar / Petur og Jacobus og
Johannes og Andreas / Philippus og
Thomas / Bartholomæus og Matthe-
us / Jacobus Alphæi son og Simon
Zelotes og Judas Jacobi. Þesser
voru aller med einum Huga støduger i
Bæn og Aakalle med Kvinnunum og
med Mariu Moder JEsu og hanns
Brædrum. Og voru alltid i Mustere
nu lofande og vegsamande GVD.

A þeim Døgum / stood upp Petur
a mille Lærisveinanna og sagde (Enn
Flockurenn ad Nafne / var nær hund-
rad & tuttugu til samans) Þier Menn
og Brædur / þeirre Ritningu byriade
upp ad fyllast / huøria Heilagur Ande
adur fyrer sagde / fyrer munn Davids /
vt af Juda / hver ed var þeirra leid-
togare / er Jesum høndludu / þvi hann
var talenn med oss / & hafde medtekeed þet-
ta Embætte med oss. Þesse hefr vt-
vegad Akurenn fyrer oretteferdug Ver-
dlaun / og hengdesig / og er j midiu
sundur j tvo Hlute brostenn / og hans
innifle eru og øll vthlaupenn. Og þ

er øllum

er ǫllum kunnigt vorded/ þeim er j Jer
usalem byggia/ so ad same Akur er kal
ladur a þeirra Tungumaal/ Hakelda
ma/ þad er Bloods Akur. Þviad so
er skrifad j Psalmabookenne. Hans
Setur skal j eyde vera/ z eige sie sa noc
kur/ sem þar j nñ bygger/ og hans Bysk
upsdoom medtake annar. Fyrer þvi sk
nu einn af þeim Mǫnnum/ sem alla Ty
ma hafa med oss verid/ fra þvi er DR
OTTenn Jesus tooк ad ganga wt z
jnn vor a mille/ fra Skyrn Johannis/
allt til þess Dags er hann var Vppnum
enn j fra oss/ vera einn Vottur hans Vpp
risu medur oss. Og þeir settu til tvo
Joseph þann er hiet Barsabas ad vidz
nefne Just/ og Matthiam. Badu z
sǫgdu/ þu DROTTenn sem þecker ǫll
Hiǫrtu/ Syn hvǫrn þu hefur wtvalid
af þessum tveimur/ so ad einn medtaki
þessa Þioonustu og Postula Embætte
j fra hvǫriu Judas er affallenn/ þad
hann fære burt j sinn Stad. Og þeir lǫg
du Hlute yfer þa/ og Hlutuenn fiell
yfer Matthiam/ og hǫnum var skyck
til þeirra Ellefu Postula. Og þeir

geingu wt og predikudu allstadar/ og DROTTEn̄ var Samverkande med þeim/og stadfeste Ordeд fyrer medfylgiande Teikn.

Endet þessarar Historiu.

EJN GOOD Bæn

Iohannis Avenarij, sem er

Þackargiörd fyrer Christi Pijnu og Dauda.

HErer þockum þier Herra Jesu Christe, sañur Gud og sañur Madur/ad þu hefur med þine H. Pijnu ꝛ Dauda/ og blessudu Bloods vtþellingu/ endurleyst oss aumar syndugar og fordæmdar Mañeskiur/an allra vorra Verka/ Forþienustu og verdugleika. O Herra Jesu Christe/ hvorsu stoora hefur þijn Pijna vered/ꝛ hvorsu þi

ng Kvol

og Kvøl og Pijſl þ hefur vered/ hvorſu margfallda Neyd þu hefur lided/ hvorſu diupar eru þijnar Under ꝛ Beniar/ hvorſu beyſkur ꝛ ſaar þinn Daude hefur vered/ hvorſu oſeigiãleg er þijn Elſka/ mz hverre þu hefur ſætt oſſ vid þiñ elſkulegañ Fødur/ þar þu ſveittest þiñ bloodugañ Sveita vid Fialled Oliveti/ af ſtore dauðans Angiſt/ ſo Blooddroparner hrundu a Jørdena/ ꝛ þar þu varſt af øllū þijnū Læreſveinū yfergiefen/ ꝛ gafſt þig viliugañ i Hendr ſtra lyda Gydinga/ ꝛ þeſſ ogudlega Skriſta/ hvorier þig þvyngudu hardlega/ ꝛ leiddu þig būdeñ aan allrar Vægdar/ fra einū Ranglaa tī Doomara til añars/ hvar þu varſt falſklega aklagadur/ hræktur og hauduglega ſvijvirdtr/ ꝛ med Hnefū ſleigeñ i þijna Aſioonu/ vegna vorra Miſgiørnin

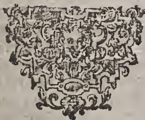
 gavar

ga varstu særdur / & þ vorra Syndaᵢ
saker varstu sleigeñ og hwdstryktur/. }
tuz Þyrnū Koronadr & hyggelega i
wtleiddur / so sem eirn slæmur Drm c
ur / sa ecke er neinū Mañe lijkur / s
Þui þu varst þinn allra fyrerlit e
legaste / og audvirdelegaste þullur d
aþ Kvol og Krankleika / svo o
heidens Manns Hiarta heþur eir n
nenn aumkad sig þar yþer / og sagt / o
Siaed hvylijk Manneskia þad er. e
Þu varst fyrer vorra Misgiorninga s
saker / a medal tveggia Spillvirk g
ia reiknadur / og so em Bolvan upp a
hengdur / og med Noglum stungeñ j d
giegnum Hendur og Fætur / þar ad e
auke j þijnum mestaþorsta med Gal u
le og Edike Dryckiadur / og med þ
stoorre Kvol heþr þu uppgieþed þiñ n
Anda / so þu betalader vora skulld / n
og ad vier yrdum þyrer þijnar Ben

iar

iar heiibrygder. Fyrer þessa þijna
Pijnu og alla adra Kvøl/ og Pian
ing/ seigium vier þier Lof og þa
cker/og bidium þig ad þu later þes
sa þijna heilogu og beysku Pijnu/
ecke vera skieda oss til onytis/ hell
dur ad vier huggum oss vid hana af
ollu Hiarta/og hroosum oss af hen
ne/ og hugleidum hana so/og fyrer
oss virdum/ ad allar vondar Gyrnd
er j oss verde nidurþryckiar og vt-
slecktar/eñ þar a moote meige allar
goodar Dygder j oss innplantost og
aukast. So ad vier deyū fra Syn
dunum/ enn lifum Riettlætenu/ &
epterfylgium þier/ sem oss ert sett
ur til Fyrermyndar/ og gaungum j
þijn Footsper/ & umberū hid vorda
mz Polenmæde/ & lijdū Oriettindess
med goodre Samvisku/ Amen.

Ein Almenneleg
Handbook
fyrer einfallda Presta /
Huornenn Born skal skijra / Hio-
on samannvigia / Siukra vitia /
Framlidna Jarda / og nockud fle-
yra sem Kirkiemannlegu Em-
bætte vidkiemur.

1 Corinth. 14 Cap.
Latted alla Hlute sidsamlega /
og skyckanlega framm fara ydar a-
millie.

Vt af Skijrnar Embætt
tenu/ Lijtel Vndervijsan.

Bornen skulu skijrast j Modurmaale / so aller skilie þeir sem hia eru. Og alleina j Sontenum / sem gamall og Christelegur vane er / enn ecke j Munlaugum edur ødrum otierlegum Koppum/ edr Ker um. Bornen skulu med øllu nakenn vera/ efter ad þau eru osiuk/ og skal Skijrnarþadered taka þ a hønd sier yfer Sontenum/ og ausa þad Vatne þrisvar/ J Nafne Fødur og Sonar/ og Anda Heilags.

Enn sie þau miøg veik/ þa skal þau ber giøra j Kyrkunne allt ad Herdum og ausa yfer Hofuded / so ad Vatnid rense ofan efter Barnenu.

Prestar skulu og so gæta ad/ þegar Frost er og Kulde/ ad Vatn sie vel vermt giørdt/ so Barnenu ned vare ei skade af Kulda/ Þvi ei hæver ad þvi sie til nockurs Haska stofnad þar med/ sem Gud hefur tilskyckad þeim til Hielsu beggiar Lijfs og Salar.

Nu

Nu sem Barned kiemur til Prestß/ þa spyr hañ fyrst ad / hvørs Barn þ er/ Og hvørt þad er ei aadur Skyrdt/ og hvad þad skal heita. Sie Barned ei skyrdt aadur / Ellegar og ef hønum lyst þad ei riettelega Skyrdt vera/ þa skal hañ Skyra þad/ so sem epterfylg er/ þviad eingeñ Skyrn skal vera med Fororde j Christelegre Kyrkiu.

Fyrst og fremst skal Presturen stutt lega med faaum Ordum/ þo kroptugũ utskyra fyrer þeim sem vid eru stadd er/ hvad dyrmætur Hlutur Skyrnen hun er/ og ad þeir giere giætur ad/ hvad yfer Barnenu er talad og lesed. Þeir skulu og einneñ med Prestenum bidia til Guda/ og tala med hønũ øll þau Bænar ord/ sem leseñ verda/ Þar fyrer skulu Prestarner þessar Bæner lesa seint og skilmerkelega.

Prestarner skulu og vanda/ad ei sie Pr[illegible]ngar edur Børn til Gudfedgina teken/ helldr Sidsamer froomer Meñ so slyk Prooniustugiørd sie framen mz tilheyrelegre saare Virdingu/ so sem j Auglite allrar Hellagrar Þreñingar/ eñ j øngvañ mata med Gamne giemse/

edur

edur Kelkeraskap nokrum. Þad
være og skyckanlegt/ þar sem þvi verd
ur vidkomed med goodvelldu / og ef
Børnenn eru Heilbrygd/ad þau sieu sky
rd æ Sunnudeige æ Soknarkyrkiunne/
j Messunne / Skyrnar Embættenu
til Heidurs. Enn verde þad ecke giørt
fyrer Forfalla saker/ þa skulu þo Pre
starner samann kalla alle Foolk þad æ
Bænum er/ ad sem flester sieu vid þes
sa þioonustugiørd/ Prestur skal klæd
ur Ryckelijne/ til Heidurs vid Sacra
mented. Og ad Sijdustu/ þa mä Pr
esturenn giøra þessa Aminning/ edur ad
ra þvilijka fyrer Gudzedginum/og fe
im sem vid Skyrnena eru stadder/ ad
ur hann skyrer Barned.

M Elskuleg Syskin j Gude. Hv
orsu dyrmætt þetta haaleita
Sacramentum er/ þad kann ei
ngenn vel ad skijra nooglega/ Enn þo
skulud þier sierdeilis og einkum/ at
huga þessar epterfylgiande Greiner.
1 Fyrer þetta Dyrmæta Sacramen

 fum

fum Skijrnarennar/ verda vor Børn jnteken j Samkundu heilagrar Chr istne til þess ad þau verde hluttak ande allra þeirra velgiørninga/ sem vor Herra Jesus Christus giefur sinne elskulegre Brædur/hvor ad er su Christelega Kyrkia/ en Velgior ningarner og Gafurnar eru þessar/ Fyrst heilagur Ande/Syndanna Fyr ergiefning/og þad eilijfa Lijf. Þar fyrer seiger S. Pall so/ Vier sem erum Skijrder / vier jklædumst Je su Christo. Þad er ad skilia/Vier erum Christner/ og allt þad Jesu Christo tilheyrer/ þad er orded vort/ Gal. 3

2 J Skijrnenne/ fyrer Orded/ verdum vier Guds elskuleg Born/ og lifande Bustadur og Mustere hins Helga Anda / hreinser og klarer af øllum Syndum sem vier erfdt hofum ept er vora Foreldra/ Þar fyrer seiger

vor

vor Herra Jesus Christus sialfur so
Nema þvi ad eins ad Madurēn end
urfædest af vatne og heilogū Anda/
þa kan̄ han̄ ecke in̄ ad ganga i Guds
Rijke. Joh. 3.

3 I Skijrnenne verdum vier and-
lega fardader og upprijsum af Dau
da/ med vorum Herra Jesu Christo/
til ad lifa i einum nyum Lifnade/
uppa þad/ ad vier skulum eilijflega
med hønum lifa / Rom. 8.

4 I Skijrnenne fyrer Orded verd
um vier trwlofader/ og fester Jesu
Christo vorum Herra/ ad vier sieum
hans flecklaus Brwdur/ og samtei
ngiūst him̄ i Dyrdenne/ Heilagleikanū
e ostraffālegu framferde/ Eph. 6.

5 Fyrer utan̄ alla verdskulldan vor
ra Verka/ alleinasta wt af skiærre
Nad og Myskun / giører Gud oss
luhoolpna/ fyrer Endurfæding

ar skijrnena/ ꝛ Endurrpan heilags Anda/hvarum heilögu Anda Gud Fader pyrer sinn Eingietenn Son/ vorn Herra Jesum Christum/ yper-flootanlega wtheller yper oss/ upp a þad/ þa vier erum so Riettlaater vordner af hans Naad og Myskun/ mættum vier verda Erfingiar eilijfs Lijfs/ Tit. 3.

Og nu uppa þad/ good Vyskin/ ad þetta Barn mætte odlast slijka Naad/ þa vilium vier nu alvarlega akalla og bidia Gud Almattugann þviad Diofullenn sem er allra Christena Manna/ ꝛ þeirra Saaluhialpar Ovinur / hann giører sier eckert ad Gamne vid oss/ j moote hvoriu vdr byriar nu ad standa/ med sannre trw ꝛ alvarlegre Bæn til Guds/ vegna þessa Unga Barns.

Nær aminningenn er endud/ þa bide

ut Pr

ur prestinū Gudfedginenn ad nefna Barned N.

Þar epter seiger hañ.

Far wt hiedañ þu Ohreirn Ande/ og gief Rwm heilogum Anda.

Sydañ giører hañ eirn Kross a Eñe z Brioste Barnsiñs z seige.

Medtak þu Teikn hins Helga Kross/ bæde a Eñe og a Brioste.

Vier villium bidia.

Almattugur eilijfur Gud/ Fader DROTTens vors Jesu Christi/ Eg akalla þig fyrer þennann þiñ Þienara/ N. (þessa þiñna Ambaatt/ N.) sem bidur um þijna Skijrnar gaafu/ og gyrnest þijna eilijflega Naad / fyrer þa andlegu Endurfæding/ Medtak þu hañ (hana) DROtteñ / Og so sem þu hefur sagdt/ bidied og

R vñ mun

munud þier medtaka/ Leited z mu nud þier finna/ Knyed a z mun þ ydur uppioked verda. So gief nu þad gooda þeim sem bidur (og lat upp Dyrnar fyrer þeim sem aknyr/ Ad hann (hun) odlest ei lijfa Blessun þessarar hymneskrar Laugar/ z meotake fyrerheited Rijke þitt Sonar/ fyrer Jesum Christum vorn DROTTenn.

Hier til skulu Gudfedginen svara. Amen.

Presturenn seige.

Latum oss bidia.

Almattuge eilijfe Gud/ þu sem med strijdu þijns Rettlætis/ hefur med Vatns floode yfergeingid þina vantruudu Verolld/ o- þinne mykellre Myskun/ frel- ... hinn

hiñ trufynda Noa/ og alla Sal
er med honum/ z drecker hinum
harduðuga Pharaone/ med ollū
hſöum i Hafenu Rauda/ og flut⸗
ter þiñ Lyd Iſrael/ þurrum Footū
þar i giegnum/ þar med teiknan⸗
de þa heilogu tilkomande Skírn/
og fyrer Skírn þíns elſkulega
Sonar DROTtins vors JEſu
Christi/ hefur þu bæde Jordan z
oll Votn helgad/ og īnſett til hia
lpſamlegs Floods/ og riikuglegr⸗
ar hreinſunar Syndanna/ vier bi
dium þig fyrer ſomu þína Oſegi
anlega Myſkunſeme / ad þu vir⸗
deſt þennan N. Nadugleg a ad
aaliita / og hañ med riettre Trw
ad giæda/ ad þyrer þeſſa heilſuſā
lega Vaſlaug / dreckeſt aþ hō⸗
num og mæſt / þad alt ſem hiñ
er aþ

er aþ Adam medfædt/og hñ flaꝼþ ut þar til verkad hefur/ og ad hñ (hun)af ſolu vantruadra Mañа fraſkileñ/ i Drk heilagrar Chr= ſtne/ þurt z oruggur vardveittur verde/ jafnañ med gloande Anda og gladværre Von/ þÿnu Nafne þione/ ſo hañ med ollum Trwlyn dum maklegur verde/ ad odlaſt ei= liſft Lyf þÿns Fyrerheitis / fyrer JEſum Chriſtũ/vorn Drottiñ.

Gudfedgineñ ſeige. AMEN.

Þar epter ſeiger Skijrarenn

Eg ſære þig þu ohreiñ Ande/ i Nafne Guds Fodurs og Sonar/ og heilags Anda/ ad þu wtfarer og burtfuerfer aþ þeſſum þienara JE SV Chriſti N. Amen.

Lærum oſſ heyra þad 4. Evangeli um ſem Marcus ſkrifar.

J þañ

J þann tijma/ færdu þr Born til JESV / ad hann legde Hendur yfer þau/ enn Lærisueinarner atol du þa sem þau leiddu. Og er Jesus sa þad / lijkade hm̄ þad eige vel/ og sagde til þra/ leyfed Born unum til mijn ad koma/ og bannid þeim þad eige/ þuiad þuilijkra er Guds Rijke. Sannlega seige eg ydur/ huor hann medtekur ecke Guds Rijke/ sem annad Ung Barn/ sa mun eige inngannga i þad/ z hann tok þau i Fang/ og lagde sijnar Hendur yfer þau/ z blessade þau.

Sijdan legge Presturenn sijnar hendur a Höfud Barnsins og bidie/ jafnt Gudsfedginum/ med Knefalle z seige/ FADer VOR/ og etc.

Leide sijdan Barnkorned ad Skijrnar fonnum og seige.

DROTTENn hann vardveite þinn Innga-

Inngang og Vtgang/ nu hiedann j frá og ad Eilijfu.

Gudfedgineñ seige/ Amen.

Sydann læte Presturen Barned fyrer syn Gudfedgin / afneyta Dioflenum/ og spyrie soo.

N. Afneytar þu Dioflenum?

Andsvar Ja.

Og ollum hans Verkum?

Andsvar Ja.

Og ollu hanns Athæfe?

Andsvar Ja.

Sydan spyrie hann.

Trwer þu a GUD Fodur Almaatugañ Skapara Himens og Jardar?

Andsvar Ja.

Trwer þu a JEsum Christum hañs Son eingieteñ DROttinn vorn/ getiñ af helgum Anda/ fæddañ af Mariu Meyu/ Pijndañ vnder Pontiverskum Pilato/ Krossfestañ Lijflaateñ og grafeñ/ nidurstijgeñ til

helvi-

heluitis/ Vppriseñ af Dauda/ Vppstijgiñ til Himna/ sitiande til Guds Fodurs hægre Handar/ hadañ koman de ad dæma Lifendur og Dauda.

Andsuar Jæ.

Trwer þu a helgañ Anda/ og ad et em heilog almenneleg Kyrkia/ Samneyte heilagra/ Fyrergiefning Syndanna/ Holldsins Vpprisa/ og epter þetta Lijf eilijft Lijf.

Andsuar Jæ.

N. Villtu vera Skijrdur.

Andsuar Jæ.

Sijdan take hañ Barned dyfe þui i Skijrnar sateñ/ eda ause þad Vatnenu og giøre þetta med myklum Athuga/ þui hier ætti skal leita Barnsins Velferdar/ enn ecke skada/ og seiger Prestu rinn a medan.

N. Eg skijre þig j Nafne Fødurs og Sonar/ og Heilags Anda.

Gudþeſ

Gudfedgineñ meiga halldaBarnenu hia Fontenum/ so leinge ad Presturiñ bærer þad i Skyrnar klæded (Rußlen) sem vanalegt er/ sydan Lese hañ þessa Bæn.

Almaattugur GVD og Fader vors DROttins JEsu Christi/ sem þig hefur endurgieted fyrer Vatn og helgañ Anda/og hefur þier allar þÿnar Synder fyrergiefed/ hñ styrke þig med siñe Naad/ til eilÿfs Lÿfs. Amen.

Fridur sie med þier/ Amen.

Aminning til Gudfedgina epter Skijrnena.

Med þui þid erud Gudfedgin þessa Barns / þa eru þid vppa Guds vegna og ydkar Embættis, skylldug þÿsu barne/ Fyrst ad bera vitne vm ad þad hefur medtiked Skijrn og Christne/ z ef Forelldrar þÿsa barns

kunna

kunna fra ad falla / ædur eñ Barnid kiemur til Lagalldurs þa eige þid ad kieña þui sijn Christeleg Fræde/ sijn Bodordiñ/ Credo/ Pater noster/ Jñsetningar ordiñ Sacramenta beggia/ og annad þad sm̃ Barn sins Saluhialp ahrærer/ ef ad þid erud Barnenu nælæg. Seiged Fødur og Modur/ ad þau vppfræde Barnid i Guds Otta og goodum Sidum.

GUD hallde sinne Blessan yfer oss / AMEN.

EF Barn þad kiemur til Prests/ sem ædur er Skyrdt/ og virdest hønum riett Skyrdt / þa skal þad j Angvann mætta endurskyra/ þviad ecke er vtan ein Skyrn/ Eph. 4. Alleinasta skal hañ telia fram Trwargreinernar j Spurningum sem fiour er til/ og Evangelium Marci/ lese Fader vor mz Knefalle/ Sydan skal hañ seigia til þeirra sem hia eru / og ferdeilis til Guds

fedgin

Þedginaña/hvǫrla Forelldrarner hafa tilþeingeð.

Good Syſkin/ þetta Barn er nu aadur Skijrdt/ og heþ allt til reidu mꝛtekið helgañ Anda/ mz Syndaña Fyrergiefning/ fyrer þui ſkulū vier þad ei endurſkyra / Og ſkulu þid Gudſ:ðgin hier um̄ / framar ollum oðrū Vitne bera / og Packer giora Gude DROTTNe vorum ſem þad hefur til Naadar teked/ þ Chriſtum.

Þar epter ſeiger hñ til Barnſins.

Gud hañ vardveite þiñ inngang & wtgang / nu hiedañ i fra og ad Eilijfu/ AMEN.

Gudfedginen̄ ſeigie AMEN.

Bidie þa enu ſijduſtu Bæn/ ſem til er giørd / medañ hañ bærer Barned i ſkyrnarklæðed.

Almattugur Gud / og Fader vors DROTTens Jeſu og etc.

Þar epter ſeige hñ til Gudfedginaña.

Fader vorꝛs/ og etc.

Hier epterfylger ad vitia Siukra / og giefa þeim þa heilogu Aflausn + Sacramentū.

AD vitia þeirra sem liggia æ sinne
Soottar sæng / er Gude miøg þæ-
gelegt / og sialfur Christur hañ vill æ
hinum sydasta Deige minnast þessa ver-
ka / so sem hann seiger / Matth. 25.
Þar fyrer skulu aller goodfuslega vit-
ia þeirra Siuku / þa þeir eru þar um
bedner / giefa þeim Huggun og vnder-
vijsan og Sacramentū / med ødru þvi
sem æliggur / æ þennann hætt sem
epterfylger.

Nær Presturenñ er nu kalladur / og
kiemur til hins Siuka / þa skal hann
fyrst og fremst athuga / hvørnenñ sa sia-
hie hefur Hegdad sier / hvørnenñ hanns
Lijf og Framferde hefur vered / hafe
hañ trwadur vered / Guds Ord elskad
Vppa þad ad Presturenñ kuñe þess helld-
ur og betur ad vndervijsa hønum / æ-
minna og leidrei etta hañ / epter þui sem
hañ þa heyrer og formerker / og þeir
sem ecke betr kuña / þa meiga þr þ giøra
æ þessañ hætt.   Kiære

Kiære Broder (Syster) vær
skulum sem hlýdner Þionar
og good Born/alla tijma/bæ
de i Heilsu og Krankleika setia vorn
Vilia i Guds Vilia vors Himne
ska Fodurs/ sin̄ skapad hefur Him
en og Jord oss til goda/ hn̄ hefr z
sendt Son sin̄ oss til Lausnar/hn̄ hefr
og lofad oss (ef vær erum i trwñe)
eilyfu Lyfe og Ryke Himnanā/ hn̄
wtvegar oss Hreinleika/ og oll Ski
ckanlegheit/so vær sierdeilis a Viti
unar tijmanum/ i ongvum Nootum
i Obolen̄mæde/setium oss i moote
hm̄/þui þorst vier hofum myked gott
af Gude þeiged/ so ad han̄ hefur
oss ej golldid epter vorre Forþienan
helldur vmlijdur han̄ oss Fodurlega
til Jdranar z yberbotar/þui skulum
vier þa ecke bera nockurn Part Kr=
ossens og Mootlætesins z þar sem
vær hofum myklu meira forþienad/
ef han̄

eþ hañ villde oss/ so sem synduga str
ringelega wrskurda/ eda þui vilium
vier ecke mz allre Alwd og Under
gieþne hañs Vilia luþlega medta-
ka/ og giefa oss ad skilia þar med/
ad vier verdum ej þundner opackla
ter / þar sem ad Christur Guds
Sonur heþr drucked ꝥ oss þū beyska
Kaleik Pijnunnar og Daudans.
Þar fyrer kiære N. Vertu hughr-
austur/ og traustur j Guds Myskun
seme/ Og so sem vær ættum alltijd
ad vera vakande og reidubwner þun-
dner nær hañ kiæme/ so vier mætt-
um med hinum vijsu Jungfrwnū
moote hönum ganga/og ecke naudug
er/ edur oskyckanleger vera. Vier
erum j þessare Eymd Pilagrijmar/
og ecke annars enn wtlender/hafan
de hier öngvañ Stad nie veru/ enn
vort Fodurland og Heimkyñe er j Hi

meryke/ til hvers ad vær þvi meyr
nalægiunst/og æ þess meyr/sem vi
er þiñum oss veikare j Lykamanum/
Þar fyrer er þad allt tilbærelegt/ad
vær tilreidum oss/ Skyckum / og
þyrerskyppum øllum Hlutum. Og
nu kiære N. Ep þad kann nockud
þunglegt ad liggia j þinne Samvit
sku sem þu vilier mier sagt hafa/
þa mattu nu þ vel giora/Sydañ
viliū vier hvor mz odrū/ til Guds
kalla/ epter Christelegre skyckan.

HJer giøre sa Siuke syna Jatning
og æ medañ þad er giørt/ þa gan
ge Foolked j burt/og kallest aptur ept
er Jatningena. Epter Jatnin
gena/ þa skal Presturenn setia fram
fyrer hian Siuka huggunar Greiner
Heilags Evangelij/ med allre Alvod
Røgsemd/ og giefa hønum Aplausn
z enda þ mz þessū Ordū edur þvilyku.

MJñ kiære Brooder / Med þvi
ad þu ydrast nu þinna Synda
ap hiar

aþ Hiarta/ og þu treyster alleina upp a Guds Nad og Myskunseme/ þy er vorn Herra Jesum Christum/ þa eru þier allar þijnar Synder þyrergießnar. Vertu hughraustur og Ohræddur/ set þier alvarlega j Hug z Hiarta/ ad drygia ecke hiedañ j fra Synder og Glæpe. Þijn Trw giør er þig hialplegañ. Þviad vors Herra Jesu Christi Blood / þ aþþvær og hreinsar allar þijnar Synder / Joh. 1. Apocal. 1. Og trwdu þyter vijst/ þar er eckert añad Nafn giefed Mönunum under Himnenum j hvoriu vier kuñum ad verda Saaluhoolpner/ utañ j Nafne þess Krossfesta Jesu Christi vors DROTTens og HErra.

Þar epter lese Presturenn þessa Bæn og Jatning.

HEyr Almattuge Gud og Him

nestke Fader/vier aumer z astkap
lega synduger Meñ/medkieñunst
ad vier hofum syndgast fra Barn
æsku/allt til þessarar Stundar/ j
moote þijnum Bodordum/ j vond
um Hugrenningum/ Ordum/ Vil
ia og Verke/ sem vier gietum m
øngvu moote reiknad / þar fyrer
erum vier ecke makleger ad nefn
ast þijn Børn/eda upplypta vorū
Augum til Himna. O miñ Gud
og Fader/vær villdum nu þig all
drei reitt hafa/ Bidiande erū vær
þig/ saker þiñar Myskunseme/
og Heidurs Nafns þijns/ ad med
Fyrergiefning vorra Synda/ vil
ier þu oss wtj Nadeñe medtaka.

Aplausnenn.

Allsmektugur Gud og Himneskur
Fader/haū Myskune oss/sa sem hef
ur sendt

ur sendt sin Son j þessa Verolld til
Panta / hvor ed Focrnþærdur var
sem saklaust Lamb/þyrer vorar Syn
der / a hvorn eþ vier trwum / þa
munum vær med Spillvirkianum
a Krossenum ødlast bæde Fyrergief
ning Syndaña/ og so inngongu til
Lijfsins/ Eþ þu trwer þessu aþ ollu
Hiarta/þa seige eg þig aþ Krapte
Gudlegrar Loþunar lausañ og lidug
añ af øllum þijnum Syndum / J
Nafne Fodur/og Sonar/ og An-
da Heilags/ A M E N.

Lætum oss bidia/ Fader vor x etc

Sydañ seige presturen.

Minn Gud/ gior þu hoolpeñ þioon
þiñ þañ til þijn vonar / Send þu
honũ Hialp aþ þijnum Helgedoome
og aþ Syon giordu hann hoolpenn
DROTTenn / sterku honum styrk
ur Kastale/ þyrer Asioonu Ovinar

ens/ DROTTenn/ heyr þu vora Bæn z lat vort ækall koma til þijn.

Lætum oss bidia.

ALmættugur eilijfur Gud/ þu sem leingder Lijfdaga þijns Þiónus Ezechiæ Kongs um̃ þimtan ær/ Vier bidium þig audmiukle ga/ ad þu villder med þeirre somu þinne Magtar hende/ Heilsu liena þessum þijnum Þioon (þessare þisie Ambætt) þier til Heidurs/ epter þvi sem þier velþocknast. Fyrer JEsum Christum þinn Son/ AMEN.

Sijdann læte Presturenn upp lijted Bord/ z legge hreinañ Dwk þar uppæ eda so sem hñ kañ þvi þa best aþ stad ad koma/ Læte vijn j Kaleik/ Braud æ Patinu/ setie upp Vaxlioos/ Snwe est sijdañ til hins Siuka og seige.

Minn goode Brooder (Syster) nu þvi þu

þvi þu villt nu nedtaka vors Her-
ta Jesu Christi Holld og Blood/
og minnast hans Dauda og Pijnu/
þa gief vel giætur ad þeim Ordū
sem ad hliooda uppa þetta heilaga
Sacramentum hans Hollds og Bl-
oods / og trw þeim af Hiarta / og
þacka honum fyrer þa ouskrædele-
gu Elsku sem han hafde til vor/ þa
han fyrer Foornfæring sijns Lijka-
ma/ z wthelling sijns blessada Bloo
ds/ leyste oss fra Fyrerdæminguñe/
Guds Reide/ Syndeñe/ Daudanum
z Helvijte. Og til æfeñlegrar Miñ
ingar hier uṁ/ hefur han giefed oss
sitt Holld z Blood ad eta og drecka/
til eins Jnsiglis og fullkomlegrar
styrkingar/ uppa hans Ord og vora
Sæluhialp.

Til Foolksins sem stadt er vid þessa hei
lagu Þionustugiørd hia hinū Stuka/
Seige Presturen̄ svo.

Vor DROTTenn Jesus Christus seiger svo sialfur/ ad hvar tveir eda þrÿr eru samann komner j mijnu Naf ne/ þar er eg midt a mille þeirra Og hvad sem vier bidium j hans Naf ne/ þad þaum vier visselega/ Enn saker þess ad vier erum hier j Naf ne DROttens til samans komner/ ad hallda minning hans Heilaga Dau da/ þa skulum vær j Nafne Guds gieþa vorum Sinsa Broodur(Syst er) Guds heilagt Sacramentum sem nu kann ecke ad komast med oss til Kyrkiunar Samkundu.

Sydann lese þaitt og skyrlega Credo og Pater noster j Moodurmaale.

Take sydann Patinuna med Braudi enu/og lese Helgunar Ordenn.

Vor Herra Jesus Christus / a þeirre Noott sem hann forraadenn vard/ took hann Braudid/ giorde

packer

packer og braut pad/og gaf ſÿnũ
Læreſveinum og ſagde. Taked z
og eted/ pad er miñ Lÿkame/ ſem
fyrer ydur verdur giepeñ/ Giored
pad j mÿna Minning.

Giepe peim Siuka og ſeige.

Lÿkame vors Herra Jeſu Chriſti va
rdveite pÿna Salu til eilÿfs Lÿfs.

Take ſÿdañ Kaleikeñ og ſeige.

Sömuleidis epter Kvøldmaal-
tÿdena/ took hann Kaleikeñ og
giørde packer / gaf peim hañ og
ſagde/ Drecked aller hier af/ pad
er Kaleikur hins nya Teſtament
is j mÿnu Bloode/ ſem fyrer ydur
wthelleſt til fyrergiepningar Syn
dañaſ So opt ſ pier giored ÿtta
Drecked ÿ j mÿna Miñing.

Giepe peim Siuka og ſeige.

Sv Blooded

Blood vors HErra JEsu Christi va rdveite þyna Sæl til eilijfs Lijfs.

Epter þetta seige Presturenn til þins Siuka.

Nu miñ kiære Brooder (Syster) þu hefur þig nu bevijsad Christeñ Mañ vera / og ert nu eirn Limur Christi Lijkama/þar fyrer vertu nu miñugur/ ad hvor sem med Trwne verdur jnplantadur Christo (ad þo hañ deyie) þa ma Daudenn honum ecke leinge hallda/helldur mun hann upprijsa a Doomsdeige/ ecke til þess udlegs Lijfs/ Helldur til eilijfs Lijfs / og mun sia Gud Auglite til Auglitis / samteingdur utvolldum heilögū Guds. J þessare Von styrk Hiarta þitt / og set þiñ Anda og vilia til Guds Vilia / sem skapad hefur Himen ꝛ Jord af ongvu Efne/ Hañ mun og þig (hvorn hann

hefur

hefr skapad epter sine Lijkneskiu ꝛ Lij-
king/ ꝛ hn̄s Sonr hefr endurleyst/
ecke fo:lata/ so þu fordiarfest eilijf
lega. Hugleidtu þau Nadarfullu
Fyrerheit/ sem sa Sannleiksfullaste
Gud hefur so margfalldlega lofad
fyrer Spamennina og Postulana /
einfanlega/ad þeir sem trwa a Ch
ristum/ þeim er lofad Himnarijke.
Sierdeilis lattu þier ecke vr minne
falla hvørsu beyskañ/ hadugleganñ/
harmkvælafullañ Dauda/ad Christ
ur hefur þolad fyrer oss/og bid af
Hiartans Grund/ad soddañ hañs krep
kugasta og nægdarfullasta Forþie
nan verde sett j mille þinar Saal-
ar og hiis Rettlætis/i þinne Fram
for/Og so trw þu med ollu ad hañ
hafe gnoogsamlega fyrer þig þolad
og med sine Forþienan þier tilreidt
hia Gude/ Heimkynne eilijfs Lijfs

Svj Lioss

Lioosſ og Glede/ Christur hiñ Kro-
ossfeste / hañ ende vid þig oll ſijn
Fyrerheit/ A M E N.

Signingenn.

Gud vor Himneskur Fader/ sem
þig hefur skapad hañ blesse þig
Gud vor Herra Jesus Christus
sm̃ þig hefur endurleyst hañ frel
se þig. Gud Heilagur Ande /
hañ upplyse þitt Hiarta j sanñre
ydran/ riettre Trw z vidurkienn-
ingu / z Christelegũ Kiærleika.
Þesse heiløg Þrenning styrke þig
bæde j Salu z Lijfi / og læte þig
stodugañ standa j allre æfriſdu
z Freistingum med riettre trw.
DROTTenn vor Gud sie med
þier/ og blesse þig/ og vernde þig
fyrer ollu vondu/ z giefe þier þad
eilijfa Lijf/ A M E N.

Fridur

FRidur DROTTENS sie med þier/ AMEN.

Ernu þa bráð Naudsyn krefr/ ef hiñ Sjuke er længt koñeñ/ þa lese fyrer hønum/ Fader vor/ Truna/ og Helgunar Ordeñ og soddañ aminning sem hañ sier hiñ Sjuke giætur epter bedid/ vegna hañs Krankleika/ og þioonuste hañ strax sydañ/ og befale hañ so Gude j valld. Item þar sem vera kuña Sjuker Meñ j Budum og Kofum/ ed ur ødrum oklærum Stødum og Hreisum/ þa siæe Prestarner til/ ad þeir mz allre Athygle/ umhuxe og fyrer Guds skulld vidleite/ ad Handteraſt mætte þad heilaga Sacramentū/ sem hreinlegast z virduglegast sem þ verdi giørt.

Ei skulu Prestarner hia þeim Sjuku hafa utañ þeirra eigeñ Klæde/ Þar fyrer hæfer øllum Gudhræddum Kien nemøñum ad hafa Ærlegañ/ Sidsamlegañ Klædabunad/ j Heidur vid þad hæleita Sacramentum.

Þar sem Presturen verdur eitt siñ kalladur til Sjuks Mañs/ þāgad skal hañ optar koma / ef hiñ Sjuke hefur

þess Þørf / vtan svo sie ad sa Sióke hafe einhvørn af Bønum sem Lesa kann fyrer hønum af Guds Orde.

Vm Hionavygslu̅a Lijtel Vndervijsan/ Vegna Einfalldra/ Kyrtlærdra Presta.

SO skrifar sa merkelege Madur D. Marthinus Luth. Epter þvi (seiger hn̄) ad Brwdkauped z Hioona bandsstietten̄ er Verallðleg: hlutz/ þa hæfum vier hier ecke an̄ad med / en̄ ad giefa Hioonin̄ saman̄/ sem fyra Samvitskurnar/ med Christelegre vndervijsan/ z Leidriettingu. Hier ad huijgiur sa gamle Maalshattur / sin̄ er sidur i Lande hvøriu / Þar fyrer byriar oss og ad lata hvøret Land/ Borg og Bæ hallda synum Løglegum Sidvana um̄ Trwlofan/ Kaup/ Festing/ Brudkaup og an̄ad sem Hioonabands giørninge tilheyrer. Enn med þvi Landsvijsa er Lands æra/ þa byriar oss ei helldur ad um̄breyta þvi / sem Gamallt z Christelegt og Loflegt er hier hia oss/ af

hvørt

hvørre Breitne ei kiem̃ añad/eñ Ryþ z Osamþyckc/ med allre añare Osidse me. Þvi vil eg aminnst og umbeded ha ka/ alla Kienemeñ og Presta/ ad giæ ta vel ad vorum gømlu Kyrkiulǫgum og ǫdrum Christelegum skyckunum/ þ Hioonabandenu vidvykiur/ so ad aller hluter mætttu þvi betur og Christeleg ar tilganga j þessu Efne.

Fyrst er þad athugande/ ad sa sem vill giptast/ hañ uppbyrie þad med Bæn z akalle tilGuds/ þviad so skrif ar sa vyse Madur Salomon. Gotz og Peninga taka Menn epter Fǫdur z Moodr/eñ good Kona kiem: af Gude.

Þar næst/ sa sim sier vill Konþangs leita/ þa skal hañ þeirrar Meyar eda Konu leita m3 godre Forsiaa/ad ei sie Meinbuger a/ so ad hañ vite/med þe im bleyrum goodum Christelegū Greyinum/ sem ad standa j vorum gømlum Kyrkiulǫgum.

Þad skal og ǫllum kuñugt vera/ad so er nu skipad/ ad þar skulu eingenn Hioon samangiefast/sem eru Primeñingar og þar þyrer jñañ. Leyneleg ur Hiuskapur/kaup edur Trwlofaner/

er med

er med øllu fyrerboded / og ad ęngvø halldande/ ei helldur þær Trwlofaner sem skie i moote villa og Raade Forelldranna/ edur Giptingar manna.

Leikmenn skulu nu ei kaupa med nockrum Hioonum/ og eingenn nema Soknarprestur/ So skal og Presturenn taka til syn/ minsta kosti 3. Erlega Menn/ sem Vitne skulu vera Hioonabands Giørningsins/ hvad sem aliggia kann.

Vandlega skulu Prestarner fyrerbiooda/ Hioonaefnunum ad koma samann adur enn þau eru samann vygd/ Enn ef þau þad ei hallda/ þa afleysist þau opinberlega/ sem fyrer Fryllulyfe/ þvi ad slykar Hneyxlaner eru i Christelegre Kyrkiu ecke lydande.

Ad kaupa med Hioonum.

Nu ad framsøgdu Fiekaupe og øllum Skilmaala/ þa spyrie Presturenn þau ad med þessum Ordum.

VIlltu N. Son taka þessa Kvinnu (Jomfrw) þier til eigenn Konu / so siuka sē

heilbrygt

heylbrygda/ hvad sem yckur kan til Handa ad bera/ a medan þid lifed bæde?

Seige hann Ja.

Villtu N. Dootter taka þenn an Man þier til Hwsbonda/ og eiga han so siukan sem heilan?

Seige hun Ja.

Epter Jawyrde þeirra beggia þa taki hann i Hendr og seige Prestr:n so.

GVD sia Handaband þessara Manna sem hier taka Hondum saman/aþ eirnre aþsu N. N. Son/ og N. N. Dotter. En þad helst e skilst vnder þessu þra Handabande/ ad þau lograda med sier Hiwskaparband / so framt sem þad meina ecke Guds Log/og med þm skilmala sem nu var framsagdur. Eru þid skylldug ad lata lijsa þria Sunnudaga/ adur Festar fara fram/ yckar Þyngapreft/og epter Festing eru þid

skyll-

ſkylldug ad læta yckur ſamanvıjgia (ellegar verda Athuge æ yckar Nio nabande) ⁊ med þeſſum ſkilmæla ⁊ ædurſøgdum Kaupmæla/ſie Nandabanded lauſt/eñ kauped faſt/ad Vitne Guds og allra þra godra Manna ſem nu eru vidſtadder.

Sydañ ſie lyſt i Kyrkiunne med þeſſum Ordum edur þvilyktum/ þriaa Sunnudaga.

Þui vil eg lijſa fyrer ydur / ad N. N. Son/og N. N. Dotter hafa rædd med ſier Niwſkaparband ep ter Gudlegre Skickan/ ⁊ Landſins Løgum. Og ef nockrer eru hier vid ſtadder ſem hier vita nockra Meinbuge æ / Frændſeme/ Mægder eda nockra adra Talman edur Nindran/ ſo ad þeſſe Rædahagur meige ecke ad Løgum takaſt/þa ſkylldaſt þeir til ad ſeigia/ædur Feſtar fara framm. Eñ þeir ſem Lijſingena heyra og Mein-

enn

enn vita/og vilia ecke til seigia/eis
ga ecke seirna þar um ad heyrast.
Er þesse su Fyrsta (Aunnur/Pri-
dia) Lÿsing i Kyrkiunne þeirra a
mille.

So ⁊ et eg ydur aminnande/⁊ ald
minklega bidiande/ad þier bidied fy
ter þeim til Guds / ad þau meige
þetta i hans Nafne uppbyria / so
þeim vel-luckest fyrer Saal og Lijf/
og seigium þar til. Fader vor.

Hioona Vijgslan Sialf.

AD endudum þremur Lÿsingum / kome Hioonaefnen til sinar Sokn ar kyrkiu a Sunnudeige / og late sig þar saman gefa ⁊ vijgia/epter Guds Orda hliodan og christelegre skickan. Og soddan hatt meiga þeir hafa sem þ betur kunna.

Fyrst a Sunnudags Morgunenn Sange allt Folk til Stofu / edur i no kurn annan hreinlegan stad. Skal þar

fyrst

þyrst amælga/ huad þram̄ þor æ Ra | upvdeige/vm þeirra Fielag Hionanna. Og ef ønguar hindraner koma þa enn þram̄/þa skal han̄ þesta Konu syna/ep | ter vorum Landslǿgū/ ad heyrdu Iæ | yrde beggia þeirra / sem̄ Sidur er til. Iæte so hætt ad aller heyre/og sie vel adgiætt ad Kuen̄sulpten̄ sie oneydd/z hafe sin̄ frialsan̄ Vilia. Sydan take Brwdgumen̄ i Hønd æ Brwdenne / og mæle þessum Ordum.

Eg N. Son feste þig N. Dotter/ mier til Loglegrar eigen̄ Konu/epter Guds Logum z Land sins/og Heilagra Fedra Setninge/nu ertu myn logleg eigen̄ Kona hiedan̄ af.

Ad þessu endudu/gange þau i Kyr | kiu huǿrt med sinne Frlgd / z æ midt Kyrkiugolf/ prestur sie buen̄ þar til sin̄ar Pionustugiǿrdar gange þramm til þeirra og take so til Ords.

Gooder Christi viner / Kun̄ugt er ydur hvar komed er med þessum Per son

sonum sem hier standa / j Augsyn hei lagrar Kyrkiu / Eru þau hier nu komen/ad lata sig saman vigia mz Guds Orde/og Christelegre Bæn/ adGud villde giefa Luckn og Blessan til þeirra Hiws apar.

Til Brwdhioonana.

Med þvi þid slijkt gyrnest/ þa vil eg eñ sem fyrr spyria/ Villtu N. Son taka þessa Kvinnu/: Jomfrw:/ hier til eigen Konu / so siuka sem heilbrygda/hvad sim ycker kañ til Hañ da ad bera/ oc mzañ þid lifed bæde?

Seige hañ Ja.

Villtu N. Dootter taka þeñann Mann hier til Hwsbonda/og eiga hann so siukañ sem heilañ?

Seige hun Ja.

Hier skal Presturen leggia þeirra Hendr til samans/ eñ sijna Hønd þar yfer/ og seige so til Foolksins.

Med

Med þvi ad þessar ærlegar Persoonur N. og N. hafa samþyckt vorded / og giefid sig til Heilags Hiuskaparbands / Og hafa nu þess su hier jatad og medgenged openn berlega fyrer Gude og Christelegre Kyrkiu / og etc. Þa seige eg þau riet telega samteingd / j ærlegum / Christelegū og loglegū Hiuskap. Ad vi tne Guds og goodra Mañа / j Nafne Fodz og Sonar / og heilags Anda.

Hier epter seige Presturenn til Hioonaña.

Med þui þid hafed giefed yckur i Guds Nafne / i þa heilogu Hiuskaparbands Stiett / þa heyred nu fyrst Guds Ord / sem hlyder vppa þessa Stiett.

J Genesis 2 Cap. stendur so. Og GUD DRottiñ sagde / þad er ecke gott ad Maduriñ sie einsamall / vier

Þier viliū̄ giøra hm̄ Hialp/þa m̄z honum sie. Þa liet GUD DRottin̄ Suefnhøggua falla a Manninn hann Sofnade og han̄ took eitt aꝼ hans Rifium og fylltе aptur i stadeñ med holld. Og GUD DROttinn skapade Konuna/ aꝼ þui Rife sem han̄ took aꝼ Mañenum / og leidde hana til hañs. Þa sagde Madurin̄/ þetta er eitt Bein aꝼ mijnum Beinum/og Holld aꝼ mijnu Hollde þar fyrer mun̄ hun Karlin̄a kallast/ þui hun er aꝼ Kallmannenum komenn. Og þſſ vegna skal Madurin̄ yfergiefa Fodur og Modur og samteingiast sinne eigin̄ Konu/ og þau tuø skulu eitt Holld vera.

Þessu næst þa heyred Guds Bod og Byfalning/ huørnenn Gud vill þid lifed i þessare Hionabandsstiett.

Til Ephsios 6. Cap.

Þier Mēn/ elsked ydar Hvsfre yur/

vur/lijka so sem Christur Sofnude
inn/og gaf sig sialfan vt fyrer hañ
uppa þad hañ helgade hñ/og hrein
sade fyrer Skijrnar Saeñ j Ord
einu/ so ad hañ tilbygge sier sialfũ
dyrdlegañ Sofnud/ sem ongva fleck
an/ edur hruckur/ eda þesskonar hef-
de/ helldur þad hun sie heilog / og
ostraffanleg. So skulu og Meñer
ner elska sijnar Eigeñkonur/ sim sijna
eigeñ Lijkãe/ hvor sijna eigeñkonu
elskar/ hñ elskar sig sialfañ/ þvi ein
geñ hefur um̃ Alldur sitt eiged ho
lld hatad/ helldur nærer hañ þad og
fooftrar/ so sem Drotteñ Sofnudeñ.
Kvinurnar vere sijnum Bændum
undergiefnar/ so sem DROTTEne/
Þviad Madureñ er Kvinuñar Hof-
ud/lijka so sem Christur er Safn-
adarens Hofud/ og hañ er Frelsare
sijns Lijkama/ Eñ lijka so sem Sof
nudu-

hnduren er nu Christo undergiefen/
so og eirnen skulu Kvinnurnar sijnu
Bændum j ollu.

J þridia lage meige þid heyra
þann Motlatis Kross sem Gud hef
ur lagt a þessa Stiett.

So sagde Gud til Konunnar/ Fiol
ga mun eg Synder þijnar / Þegar
þu verdur Oliett skalltu þijn Born
med Soott og Harme fæda/ og vn
der Bonda þijns Wallde skalltu ve
ra / og hann skal þinn HERra
vera / Gen. 3 Cap.

Og til Adams sagde Gud
Fyrer þann skulld ad þu hlijdder Ra
ust Konu þinnar/og att af þvi Trie
hvoriu eg bannade þier og sagde/ þu
skallt ecke þar af eta / Þa sie Jord
in Bolvud fyrer þijna skulld/ Med
Erfide skalltu þig af henne fæda
alla þijna Lijfdaga/ Þyrna og Þystla

T skal

ſkal hun þier bera/ ꝛ þu ſkallt Jar
dareñar Jurter eta/ J Sveita þiñ
ar Aſioonu / ſkalltu þyns Brauds
neyta / þar til þu aptur ad Jordu
verdur/ ſem þu ert aꝥ komeñ/ þvi
ad þu ert Molld / og ad Molldu
ſkalltu aptur verda.

J ꝥiordu Grein er yckur þad til
Huggunar/ ad þid vited og trwid/
ad yckar Stiett er ꝥyrer Gude þæ
geleg og Bleſſud/ þvi ſo ſeiger Rit
ningenn.

Gud ſkapade Mañeñ epter ſialꝥs
ſyns Mynd/ jaa epter Guds Mynd
ſkapade hañ hañ/ og hñ ſkadade þau
Karlmañ og Kveñmañ/ ꝛ Bleſſade
þau ꝛ ſagde til þra/ Vaxed og ꝥiol
geſt ꝛ ꝥylled Jordena/ ꝛ legged hana
under yckur. Drottned yꝥer Siaf
arens Fiſkũ/ og yꝥer Himenſins Fu
glum / og ollum þeim Kvikindum

ſem

sem hrærast a Jardrijke/og Gud le it allt þad er hañ hafde skapad / z sia þu/ þad var allt saman harla goott. Þar fyrer seiger Salomon so/ Hvør sem eignast eina Kvinu/ hañ fær goodañ Hlut/ og medtekur Blessnan af DROTTne.

Hier skal presturen bidia Foolked ad bidia til Guds fyrer Hioonunum/ z legge sijnar Hendr yfer þau z seige.

Latum oss bidia.

ALLsvalldande Gud DROTTenn/ þu sem Karlmañ og Kveñmañ hefur skapad og skyckad til Hioonabands-Stiettar/ þar til mz lijkamlegu Afkvæme Blessad og þad Sacramentum þijns Elskulega Sonar Jesu Christi/ og Kristnennar hans Brwdur þar med teiknande. Vier bidium þijna

omælelega Godgyrne/ ad þu vilier ecke þijna þvilijka ſkøpū/ ſkyckun og Bleſſan/ læta til onijtis verda / nie þyrer þaraſt / helldur Myſkunſamlega vardveita/ fyrer DROTTenn vorn ꝛ etc.

Aunnur Bæn.

Vier vilium bidia.

AEmættuge eilijfe Gud og Myſkunſame Fader / þu ſem ſkalfur hefur ſkickad/ ad Madur ꝛ Kvinna ſkylldu vera eitt Holld/ og hefur þeſſa Samteinging ſtadfeſt med þinū Nꝛad og Bleſſan/ Vi' bidium þijna Myſkunſeme/ ad þu giefer þeſſum Hioonum/ ſem hier eru nu ſamanvijgd j þijnu Nafne Nꝛad/ Lucku/ og Bleſſan til Lijfs ꝛ Sꝛalar/ ad þau mætte trwlega og riettelega þioona þier j Kiærleika

leika og Sampycke/ Og alla tij-
ma vera hlijdeñ þijnu Heilaga
Orde/ so þau mætte a þañ sijda-
sta Dag/ verda fundeñ i Tolu
Riettchristeña Maña / i JEsu
Christo þijnū Syne/ vorū Herra/
Hver med þier og helgum Anda
lifer og rijker/ og etc.

Hvørneñ Konur skal leida i Kyrkiu.

HEgar nockur Mandís Kona stendr fyrer Kyrkiu Dyrū / og skal i Kyrkiu ganga/ epter siñ Barnburd/ þa sk Prestureñ til heñar koma/ eþ hañ er kalladur þar til / og seige til þeirra sem þar i kryng eru.

O Oder Christner Brædur / þesse vor kiæra Syster er nu i Dag hier komeñ til Kyrkiu ydra epter siñ Barnburd/ þvi vilū

vær aller þacka Gude ꝥyrer hana / hef̃e hepur vel geinged med Avert sijns Kvidar. Og vilium vier alle er a Knie falla / ꝛ bidia ꝥyrer hen ne Fader vor / so hun meige med Egyptan uppꝥæda sijn Born j Guds Otta / ꝛ Neidran / og so ꝥyrer ollū odrum oꝛændeKvinum sem þungad= ar eru / hier edur añarstadar j Svei tun / ad Gud vilie giefa þeim sij= na Nаd til ad skiliast vel ꝥra sijnū Averte / sidañ ꝥorvara hann ꝥyrer Ellde og Vatne / og ollum Lijfs= hæska / so þær kome ecke j Naska þ Lijf edur Sal / ꝥyrer sijn Born.

Fader vor og etc.

Þar epter seiger hañ til heñar / þa hun er jnnleidd.

Mijn kiæra Syster / Kom nu jñ aptur j Christelega Samkundu / til ad ꝥullgiora þad sem Kristeñe Kvinnu

Kvinu ber ad giora hier innann Kyrkiu. Vor DROTTeñ Jesus syne þier sijna Miskun/ Manne þijnum og Børnum/ og ollū þeim Gud offast ad Eilijfu/ Am̄

Hvorneñ Lijk skal grafa.

Þa Lijk koma til Kyrkiu/ þa sie jñ boreñ epter Venju. Og sie hryngt / et þyrer hinn Dauda/ helldur ad uppvekia þa hina Lifendu.

Enn æ medañ Lijked er bored wr Kyrkiunne/og til sijns Legstadar/ þa skal syngia þeñañ Psalm/ Af diuprc Hrygd/messu uppbaf Suñudagen fyrst ann i Føstu/ Þar næst þeñañ Psalm.

MJDt i Lijfe erum vier/ um̄vafder med Dauda / hvort leitum so þinum hier/ Hialp vid þessum Vodak Til þijn DROTTeñ alleina / Illgiorda vorra ydrunst nu/er þvi vallda ad Reidest

þu/ Heilage Herra Gud / Heilage Sterke Gud/ Heilage Lijknsame Lausnare/ þu Ævrenlege Gud. Lat oss ecke falla j þa grimu Daudans Neyd. Kyrieeleison.

Midt i Dauda ad oss slær/ Ogn af Vijtes Kvolum/ hvor þeim aff oss hrunded fær/ Hialp þa oss vier þolum/ þad ertu DROtten alleina mæder Hiartans Myskū þijn/ Man̄ fyns Kvøl ꝛ Synda Pijn/ Heilage Herra Gud/ Heilage Sterke Gud/ Heilage Lijknsame Lausnare/ þu æfreneige Gud. Lat oss ei offbiooda/ Ogn af Vijtis grimre Glood/ K.

Midt j Vijtis mesta Ogn/ Nis giørder oss reika / Hvar fæum vier þeim Hialp j giegn? Hver kann oss Lid ad veita? Þad ertu DROtten alleina/ þvi Blooded þitt vor Christe kiær/ Kvittad allar Synder fær/

bær/ Heilage Herra Gud / Heilage Sterke Gud/ Heilage Lyknsame Lausnare/ þu æþenlege Gud. Hialpa oss þa Heim vid skilium / ad hallda rietta Trwar slood/ Kyrieeleison.

Nær Lyked er komed til Grafarennar/ og niðurſett/ kaſte Preſturenn Molldarrekum þremur j Grøfena / ſeigiande.

Af Jordu ertu komeñ / Og ad Jordu ſkalltu apt: verda/ ⁊ af Jordu ſktu uppriſa a yſta Deige.

A medann Menn fylla Grøfena / þa ſie ſunged/ Vier trwum. Siedañ i burt med Fride eg ber.

Sydañ þeñañ Pſalm.

NU lætum oſſ Lijkamañ grafa/ og ønguañ Efa a þui hafa/ ad eþſta Deige uppriſ hñ (j Dyrd ſm alldrei bregdaſt kañ.

Holldet er Jord/ og af Jordu / ad Jordu eirneñ aptur verdur / þad

T v riſs ap

rijs af Jordu efalaust/ þa uppkiem ur Guds Lædurs Rauft.

J Guds Rijke Ynden lifer / eilijf Myskunn henne hlijfer/ Fyrer Christum hans kiæra Son/ kvitt vid Synder og Daudans Von.

Hans Mootlæte Hrygd og Mæda/ hefur nu øll Ending gooda/ Ok Christs um̄ sijna Æfe droo / er nu framliden/ en Lifer þo.

Eilijfan Frid Ynden hefur/ allt til Dooms dags Hollded sefur/ Gud þa af Jordu uppreiser þad/ Odaud legt heillt og forklaarad.

Lwen̄ skildest han̄ vid Heimenn i Himna Sælu er nu komenn / þar lifer han̄ hia Lambsins Stool/ sioo mar ætid sem skiæra Sool.

Sydan/ ef Presturenn er þar umbeden/ og forbeinkter/ giører han̄ æminning til Foolksins.

Sie vond og stird Vedrætta/ þa ka

llest so

lleſt Foolked jñ j Kyrkiu ad heyra þ'
Lykpredikun / Og ad heñe endadre ſie
ſungeñ þeſſe Vers.

Soþe hañ nu hier j Fride/ heim
vier gongū fra þeſſu Leide/ſem beſt
jafnañ ſig ſide hvor/ ſo vitiar Dau-
denn lyka vor.

Þar til Hialpa oſſ Herra Chriſte
hvor med ſijnu Bloode oſſ leyſte /
fra Diofle/ Pijnu/Dauda og Heim/
Dyrd / Heidur / Loþ ſie Konge
þeim/ A M E N.

Þeſſu er vidauked wr Ha ns Konglegrar Majeſtatis Ch riſtians þeſſ Fimta Kyrkiu-Ritual / wtgeingnum Anno 1685.

Vm Freyſtadar Mann-eſkiur.

Erde nockur at sinne Soottarsang/
eda z endratnær preistadur sökum
sina Synda/so hā hlytur ad klaga med
David/ad hās Synder sieu jafnan fy
rer hønum z þær sieu hønum vordnar
so sem þüur þung Byrde/ Psal. 38.
Þa skal Presturen/ ef han giętur þvi
vidkomed/ vtia hans nockrum Sinum
ur Gudsrium Deige/ z leggia alla Rost
giæsne a/ ad koma hans Saal til Ro
seme aptur / uppa þad han skule ecke
falla j Efasemi/ um sijna Saaluhialp
og su Hrygd verde ecke Hrygd til Dau
da/ 2 Cor. 7. Og skl eirn Guds orda
Þienare j soddan Tilfelle einkanlegast
i Framsetia fyrer han Freistada/Gu
ds oendanlega og gruñlausa Myskun
seme/sem er langtum stærre og kröptu
gre eñ allar vorar Synder/ Rom. 5.
2 Skal han setia hønum fyrer Sion
er Herrañ Christum/og sierdeilis hans
almeñelega Forþienustu/m hvørre hñ
hefur fullkomlega giørdt Fullnustu ß
allar vorar Synder: Hañ er vtgieß
eñ fyrer oss alla/ Rom. 8. Hañ er dai
eñ fyrer alla/ 2 Cor. 5 Heb 2. Hñ
endurleyste oss alla/ 1 Tim. 1. Þvi
hañ

hñ bar allar vorar Synder/ Esa. 53.
Hañ leid fyrer þær allar/ Joh. 1.
Og betalade fyrer þær allar/ i þvi ad
hann vard eiñ Forlykun fyrer alls He
imsins Synder/ 1 Joh. 2. So er
þa eirn Syndare viss þar uñ/hvørt he
llst hañ er/ ad Syndeñ liggur ecke fra
mar meir a hønum/ helldur a þvi ble
ckausa Guds Lambe Christo Jesu/
sem burtbar allar Heimsins Synder/
Joh. 1. Og uppa þad/ sa Freystade
mege þess framar Hughreystast hier
uñ/þa skal eirn Guds ords Þienare
á Framsetia fyrer hañ Guds dyru Fy
rerheit/ og hañ Eyd/ sem hann hefur
svared øllum þeim/sem giøra eina san
na Ydran/hvørsu Stoorsynduger sem
þeir eru:- So sañarlega sem eg life/
seiger DROTTeñ/ DROTTeñ/ þa
hefe eg øngva Þocknan a Dauda þins
Ogudlega/ helldur ad hañ snwe sier/ z
life/ Ezech. 33. Þvi nær ed hiñ Ø
gudlege j burtsnyr fra sijnu Rangs
læte/sem hañ hefur giørdt/ og breyter
nu riett og vel/ þa skal hñ hallda sijne
Saalu lifande/ hañ skal visselega lifa/
og ecke deyia/ Ezech. 18. Nær eirn

 Synda

Syndare kiemst so langt/ad hañ naer ad peckia sijna Synd / sem hañ hefur giørdt a moote DROTTne sijnū Gu de/ og þar a mot þa Nad/ sem Gud hefur hønum audsyndt j Christo JEsu/ Þa þarf hañ ecke ad skielfast wt af Vondsku sinna Synda/ hvørsu Stoorar sem þær kuña ad vera/ þvi DROTTeñ er Myskunsamur/ og vill ecke reidast æfenlega / Jerem. 3. Þo ad voraꝛ Syndeꝛ sieu raudar sem Blood þa skulu þær samt verda hvytar sem Snioor/ Þar sem oss einasta ydrar þess vonda/ og vier lætum af ad Syndga hvørwdarsamlega a moote DROTTne/ Esa. 1. Þar uppa hefū vieꝛ 4 So mørg huggunarfull Epterdæme bæde j þvi gamla/ so vel sem j þvi Nya Testamente/ sem stoorlega kunna ad hughreissa eirn Freystadañ og angradann Syndara. Hvad myklega reitte David Gud til Reide / bæde med Hoordoome og Mañslage/ og ødrum stoorum Syndum? Þo tooꝛ Gud hañ til Nadar/ þa hañ medkiende sijna Synd/og fyrergaf hønum hañs Rangleite/þa hañ ydradest þess/ Psalm. 32.

Hvad

Hvad skoorkostlega syndgade Manass ta-a moote Gude / med Afgudadyrk au/ sem han̄ framflylgde j Juda/ med Gølldrū m3Offran hn̄s Barna til Mo loch/sem han̄ liet ganga j gegnū Elld en̄/med Oþsokn Guds OrdsPienara/ þar han̄ liet saga Esaiam sundur med Trieſøg/ þo þieck han̄ Naad hia Gude þa han̄ kannadest vid syna Synd og audmyckte sig fyrer DRottne/ 2 Par. 33. var ecki Paulus ein̄ Guds Sporta re og Oþsoknare? Po synde GVD hø num Myskunseme/ þa han̄ vmvende si er til hans og liet af synu Ranglæte 1Tim, 1. Var ecki Petrus ein̄ Meinsæ ris madur i moote Gude/huor ed þrisu arsin̄um neytade og afsoor sin̄ eigenn Herra og Frelsara? Po aumkade sig GVD yþer han̄/ þegar han̄ griet syna Synd og liet sig angra hana / Matt. 26. Eingin̄ er wteluktur fra Guds Naad/huorsu miked sem han̄ hefur syn dgad utan̄ þeir / sin̄ med Ordrunarley se og Auruænting wtskufa sier sialfun̄/ sem Cain / Geneseos 4. og Judas/ Matt, 27.

Ep

Ef þeim freistada synest ad hanns Synder sieu margar og storar/ þa vijse hønum til þeirrar bersyndugu Kvinnu Luc. 7. hennar Synder voru og margar enn GUD fyrergaf henne þær allar. Ef hønum synest ad hans Jdran sie sein/ þa vijse hønum til Ræningians a Krossenum/ hann giørde allra fyrst Jdran a synum sydasta Dauda tyma/ z fieck þo þad Andsuar af Christo / J dag skalltu vera med mier i Paradys/ Luc. 23.

Ef hønum synest / ad hanns Tru sie einginn/ hvar med hann kunne ad forlata sig uppa Guds Myskunseme i Christo/ þa ætti hann ad bidia GUD þar umm/ og a medann lata sier nægia med þa veyku Tru og Efterlangan/ sem hann hefur ad meiga finna til Trwarennar þui huar hun er / þar er og vissilega Trwenn/ GUD heyrer Gyrnd þeirra Fatæku seiger David Psal. 10. So lenge sem einn Syndare stendur ecki i mooте Gude Þverudarsamlega / so leinge er og lika Truenn hia hønum/ iafnvel þo hann þykest ecki finna til hennar/ Ja i þui ad hann klagar yfer synum Truarbrest/

breſt/ þa maa han alykta/ ad hann þo he
þur Trwna/ jafnvel þo hun ſie ſem ein
riukande Lynkveikur og ſem ein braaſ
kadur Reyr/ þui Truen er opt z tydun/
ſem ein Meyſte i Oſkunne / og ſem eitt
Gullſtycke ſem i Jorduñe er hulid/edr
ſo ſem Tungled i ſinñe Formyrkvan.
Sie hun lijtil / þa er þad þo Trw/ſie
hun huleñ/ þa auglyſiſt hun þo/og þa
er þad þvilijkum Veykttruudum ſtor
Huggun og Hiartans glede/ad þeir vi
ta ad GVD vilie ecki hañ braakada Re
yreñ ſundurbriota/ nie hañ riukanda
Lynkveikeñ utſlockva/ Eſa. 42. Hell
dur ad þau Beineñ ſkule gladvær ver
da/ſem ſundur haþa krameñ verit P ſ.
51. Þvi GVD alleina giefur ſialfur
Trwna Act. 17. Eñ einum ſierhuorl
um epter ſinne Mælingu Epheſ. 4.
Vppa þad hañs Kraptur ſkule fullt
komnaſt i voru Breyſkleika 2 Cor. 12.
Ef hönum ſyneſt ad GVD haþe hañ
yfergiefed/m.d þui hañ ſkielfeſt ſo ſöl
kum ſinna Synda / þa framſet fyrer
hn/þad GVD ſagde til Sion fordum
daga / Eg hef ecki yfergiefed þig/ z
vil alldrei myna Hönd fra þier taka/

Neb+

Hebr. 13. Þo þad ad ſꝺnu kune ſynaſt/ ſem GVD hefde han yfergiefid/ ſamt mun han þo mz mikillre Myſkunſeme hønum ſamanſafna/ og þo han a Au gabragde Reydenar um̃ litla Stund hylie ſitt Andlit fyrer hønum/ þa mun han ſamt med eylifre Myſkunſeme hø num myſkunſamur vera/ Eſa. 54.

Ef ein ſyndare er hrædbur um̃ þad ad han kunne ecki ad hallda ſier ſtadfø ſtum vid GVD/ þa ſkal han vita/ ad GVD freiſtar einſkis Manns yfer Me gn fram̃ 1 Cor. 10. Og hafe han alla reidu uppbyriad þad Goda hiaa nokr rum/ þa mun han og eirnen̄ þad full komna allt til þeſſ Dags JEſu Chri ſti/ Phil. 1. Fyrſt han uppbyriar Vit lian̄ til hiñs goda hia einum Syndur gum/ þa giefur han hønum og eirnenn Mꝺd til þad ad fram̃kvæma/ Phil. 2. Og epter þvi GVD freyſtar einſkis til hiñs Vonda/ helldur ad allter Hlu ter ſkule þiena þeim / ſem GVD elſka til hiñs beſta/ Rom. 8. Þa kann ſkie GVD giøre ſtijft þeſſum ſyndara/ til ad reyna hans Stødugleika/ z ad hãs Truarlios ſkule þvi fegra ſkijna fyrer

Meine-

Heimenum/ Matth. 5. Þar þyrer by
riar einn og sierhuøriu Guds barne i
soddañ Freistingum ad þacka Gude fyr
artanlega/ ad hañ æ hefnañ Hiartt vir
dest ad vitia hañs/og bidia GVD um̃
stadfestu allt til Enda/ ad hañ mætte
beriast godre Barattu/ bihallda truñe
og godre Samvitsku / þar til hañ um̃
syder ødlast Rettlætesins Coronu/
huoria GVD hefur þyrerhugad øllum̃
þeim sem elska hañs dyrdarlega Tilko
mu 2 Tim. 4.

Þetta og añad þleyra mæ eirn Gud
ds Þienare kostgiæfelega framsetia þy
rer eirn Syndara/sem er staddur i Fr
eystingum/og epter þvi sem hentugast
er heimfæra þad uppa hañ sialfañ/ad
epter þvi Gud er so otadaulega Myl
kunsamur/z hefur tilsagt øllum Syn
dugum Nadena i Christo JEsu / þa
skule hañ ecke af einungis Vantru og
Mistrauste ørvinglast j synum Synd
um/ hvar med hañ giører Guds Nad
ad øngvo/ tredur Guds Son med Fot
um/og reiknar Testamentis Blooded
saurugt/fyrer hvørt hañ var Helgadr
og svyvirder Nadarennar Anda //

Heb. 10.

Ebr. 10. Annin han ad endurnyast
sinar Skyrnar/þyrer hvøria hn er vor
den eitt Guds Barn/ og hefur þeingi
ed allra sinna Synda Fyrergiefning.
Hvar þyrer hefur Gud meddeillt hønn
um synu lyfkroptuga Orde? Hvar þy
rer hefur hañ þyrer syna Pienara till
sagt hønum Syndanna Fyrergiefning
j Skriftarstoolnum? Hvar þyrer hef
ur han lated hañ Hluttakande verda
j syns Sonar Jesu Christi heilagasta
Lykama og Bloode/og þar med aptur
at ny giørdt hañ vissañ um þad sama?
Skyllde allt þetta vera þeim enum
sama til þorgiefins/hvørs Saalu Gud
hefur viliad so vel i øllum Hlutum?
Og eñ þa þrambydur Gud hønum sy
na Naad / og kallar hañ sierdeilislega
til syn/ þar hañ nu so þiakast af Syn
denne/ Kom til myn þu angrada Saal
eg vil hressa / eg vil endurnæra þig /
Matth. 11.

Nær eirn Syndare þa þornemur/
ad Gud (hvørn hañ annars stigdt he
þur) bere so mykla Umhyggiu til ad
Frelsa hañ/ og hañ sier eckert annad/
enn einungis anglios Naadarenñar Tei
kn/og

kn/ og lijka vel i synum stærstu Freyst
ingum. Hvør vill þa sækia epter / ad
ætelia hañ / til ad burt kasta fra sier
soddañ nædarrijku Guds Tilbode/ og
þverwdarsamlega wtelyckia sig sialþañ
fra Guds Nærd/ nema Sathan / sem
stundar epter hañs Sælu/lijka sem ko
stulegu Herþange/ad hañ kuñe þad ad
vinna ? Amiñ hañ þreistada/ ad kyssa
Guds Hønd og taka vid hañs Kaleik
med Þacklæte. Amiñ hañ ad gledia sig
i Guds Giæsku og seigia med David/
DRottiñ eg gled mig og em gladvær
yþer þiñe Myskunseme/þuj þu alýtur
myna Eymd og þecker Sælu myna i
Neydeñe/ Psal. 31. Amiñ hañ ad gle
dia sig i Gude synum Frelsara og sei
gia med Job / eg veit ad miñ Endur
lausnare lifer / og eg mun sia hann i
Glede med þessum mynum Augum/
Job. 19. Amiñ hañ ad hugleida med
David huad gott þ er ad hallda sier
til Guds/ z setia syna Von a DRot
tinn/hañ helldur hønum vid syna hæ
gre Hønd/ad hañ eckí falle/ og hañ lei
der hañ epter synu Rade/og medtekur
hañ endelega til Æru/ Psal. 73. Amiñ
hann

han ad eptertylgia Petri Rædleggin gu og med stødugre Tru ad motstanda Displenum/vitande/ ad adrer Heilager sem i Heimenum eru / lyda ha sømu Anaud/ 1 Pet. 5. Med þvi slekra sem ein Guds Pienare sialfur m3 Kostgiæfne kan ad utdraga af Guds heilaga Orde þeim Freystudu til Hugganar og Hugsuslunar/med þui hønu byriar þa einkanlegast ad framleggia sijna aløfru og Kostgiæfne/ad han fyrer Guds Tilstyrk mætte umsnua Syndaranum i fra Villu hans Vegar/ og frelsa hanns Aund fra Daudanum/ Jac. 5.

5 Skal han og kostgiæfelega aminna þan Freystada til Bænarennar/ ad han ærlyd og jdulglega bidie til Guds med David/af Psalm. 51. Myskuna þu mier Gud/epter mikellre Myskunseme þinne og etc. Og einkanlega med Gudrækne ihrecke þesse Ord nokrumsinnum a hrærium Deige. O Gud/ skapa þu j mier hreint Hiarta/ og gief mier eitt nyan stødugan Anda/ kasta mier ecke burt fra þijnu Auglite / og tak ecke þin heilaga Anda fra mier / helldur

leat mig

lát mig þá aptur Huggun þijns Hialp ræðis/ og þinn Máttar Ande styrke mig. Eda og so stuttlega med Tollhe imrumañenum/ Gud vertu mier Syn dugum lijknsamur/ Luc. 18. Ellegar og epter Christi eigēn Forme / Fader fyrergief oss vorar Skullder so sīn vier fyrergiefum vorum Skulldunautum/ Matth. 6. Cap.

J sama máta skulu og adrer/ sem eru nálæger hia þvilijkum Freystudū Mañeskium med Bæn/ Lestrū z Lofs söngvum daglega uppörva Hra Sál er/ad þeir meige gledia sig j Gude sijn um Frelsara/og komast æ meir og me ir j þeckíng yfer-fllootanlegrar Guds Nádar/sier til Huggunar og Hugsuðl unar/og ad sijdustu til Nádarsamleg rar Frelsunar fra þessum hördu Frey stingum/ Hvar til Gud veite sierhvör ium sorgbitnum Syndara Nád/ Styrk og Hialpræde / fyrer JESVM Christum/ AMEN.

Ein

Ein ſtutt Bæn.

D. IOHannis Olearii.

Fyrer ſturladar Manneſkiur.

Pſalmo. 30.

DROTTenn minn Gud/ þa eg kalla til þýn/ þa giører þu mig Heilbrygdann. Um Krøllotýmann varer Grætureñ/ eñ ad Morgne dags Føgnudurenn.

OPO Giæſkurýke GUD /med þvi þad er mier Gagnlegt / ad eg heimſooktur verde med Avaxtarſømu angre/ ſo ad eg þvi helldur Hiartan lega Andvarpe um̃ þýna GUDdoom lega Huggun/ mier til Sæluhialpar/ eg bid þig/ bevara þu mig þyrer læng varlegu og oendanlegu Rænuleyſe/og Sturlan. Lætt u mig ecke j mørg Aar og langañ týma/ þar med plæg adaſt verda/ Helldur epter Freiſtingunna og Angurſemena Hughreyſtu mig/ Og epter Hirtingena lætt u mig Nad= kiñna þyrer þier / ſo ad eg med Føgnude mitt lýþſins Skeid j þeſſare Verølldu vtende/ Amen.

Textar og Bæner
Sem epter þess Stormektugasta,
Arfa Kongs og Herra
KONGS

Christians

Fimta / Hæloflegustu og Gudræ-kelegustu Bijfalningu brukast eiga Ar-lega / a almeñelegum Føstu og Bæna-deige / sem er sa þioorde Føstu dagur epter Paaska.
GVDe Almættugum þyrst og þremst til Lofs og Dyrdar.

Prentad i Skalholllte Año 1686.

O Nåduge Gud / Myskunsame kiære Fader / j hia hvørium ad er mykel Fyrergiefning/og giarnan villt Miskunna þig yfer alla þa/sem giøra eins sanna Jðran fyrer Syndena. Vier bidiū þig hiartālega allra kiærasté gode Fader/forlaat/forlaat oss allar vorar Synder/ og gief oss þyna Naad/ad vier aller sem ækøllū þitt Nafn/ mættū j Dag z alla tyma/ vykia fra øllu Ranglæte og allre Synd / og af øllu voru Hiarta so umvendast til þyn/ ad vier daglega fyrer Krapt þyns Anda/ finnunst riettskyldader j Truñe til þyn og Hlydneñe / alltyd uppfyllter med riettum ydrunar og umvendunar Avøxtum/ uppa þad/ nær vier so j eirnre riettre Trw z Trauste/ ritium þyn og ækøllum þig/ ad vier þa mættum finna þig sem eirn Naadugan Gud og Fødur/og i allre vorre Naudsyn vera vissir um þyna naaduga Hialp og Blessan/bæde til Lyfs og Sælar/ jnn til þess vier um syder fyrer þyna Naad / mættum verda eilyflega Saaluholpner.

er. Fyr

er. Fyrer þin̄ kiæra Son vorn DROTTenn og Frelsara JEsum Christum/ sem med þier lifer og rijker j Einingu heilags Anda eirn sañur Gud/ fra Eilijfd til Eilijfdar/ Amen.

Pistillenn Esaiæ 55 Cap.

Leited DROTTEns ä medan̄ han̄ er ad fiña/ kallid ä han̄ ä medan̄ han̄ er nælægur. Sa hin̄ Ogudlege lätte af sijnum Veige/ og Illvirkenn af sinne Hugxan og snwe sier til DROTTens / þa mun hann Myskuna honum / og til Guds vors/ þviad i hia honum er myked Fyrergiefning.

Gudspialled S. Matth. 3 C.

O giored verdugan̄ Avexte Yd̄ranenne. Og þeinked ecke ad þier villdud segia

 med

med sialsum ydur/ Abraham hø sum vær syrer Fodur / Eg seige ydur mekiugur er Gud ad uppvek ia Abrahams Sonu af Steinū þessum. Af þvi nu er Oxeñ alla reidu sett til Rootar Triana/ þvi mun hvørt þad Trie / sem ecke giører goodañ Avøxt / upphøgg vast og j Elld kastast.

Bæneñ epter Predikun.

O Eilijfe allsmektuge Gud/ myskunsamaste millde Fader/ vier þijn brafallenn Børn komū nu aptur med þeim Fortapada Syne / til þijns Nyss/ og af allre vorre Sæl og Niarta prijsum þijna yfersliootanlega Giæsku / sem þu Tijd eper Tijd / Aar epter Aar/ so Fødurlega hefur audsyndt oss allt til þessa Dags.

Einkan

Einkanlega ad þu aꝼ ſkiærre Nad
og Myſkun heꝼur gieꝼed oſſ hrein-
ann Lærdoom þijns heilaga lijꝼskrop
tuga Ords/hvar med þu eñ nu ſvo
rijkuglega forſorgar vorar hūgradar
Sæler/ſ mz þvi rietta Nimnabrau
de og Mañá. Þu heꝼur þar ad au
ke bleſſad oſſ med ollu godu/lijkam
ans vegna/ og næſta ꝼodurlega ꝼrij-
ad oſſ/ og þetta vort kiæra Fodur-
land/ꝼra adſkilianlegum ſtoorum La
ndplægum/ſem oſſ añars heꝼdu kun
nad ad henda og tilꝼalla. Fyrer þet
ta alltſamañ / og hvad þu hier ad
auk heꝼur audſyndt oſſ/añad hūt ollū
almennelega / ellegar nockrum aꝼ
oſſ ſierdeiliſlega aꝼ þiñe ꝼodurlegre
Giæſku/ Þu vor Gud og þitt all-
ra heilagaſta Naꝼn vere Bleſſad og
hætt loꝼad aꝼ oſſ eilijꝼlega. DR-
OTTeñ þijn Verk eru mikel vor

 ma med

at medal/vier folum þar um/ Enn
þo vier kuñum ecke ad reikna þau.
Vier framtelium þijna Velgiornin
ga vid oss/og gledium oss/ad þu so
vel hialpar oss. En Ah! hvad erū
vier O Gud/ad þu miñest vor? Og
hvad eru vor Verk/ad þu virder oss
so mikels? Vier meigum sañarlega
vidurkieña og klaga sarlega/ad vi-
er eckert sijdur hofum forþienad af
þier/ en þijna Nad/hvoria vier so
optlega hofum medteked forgiefens/
ad vier hofum ecke viliad lata lei-
da oss þar med til eirnrar alvarleg-
rar og sañrar Ydranar. Þvi vier
hofum syndgast/ DROTTEN vier
hofum syndgast og giort orett fyr-
er þier/ vier hofum vered Ogudle
ger og erum mootþroanlega burtu
vikner fra þijnum Bodordum og þȳ
num Riettindum. Vier hofū ver-
ed hver

ed hverbrotner/og hlijddum ecke hie
num Pienurum/sem toludu j hijnu
Nafne til vorra Konga/vorra Hes
dingia/vorra Fedra og til alls Fo
olksins j Landenu/ DROTTEn hi
er heyrer Riettlæte til/en vier meigū
skamast vor. Æ vorar Synder/vorar
Synder/vorar Synder liggia hardt
a oss/ vorar Synder nidur þrycka
oss/vorar Synder hroopa j Himens
enn/og vier hlygdunst ad upplypta
vorum Asionum til Himens hyrer
Fiolda saker vorra Misgiorninga/
hviad vorar Synder eru uppvaxnar
yfer vort Hefud / og vor Sok er
stoor allt upp til Himensins. Opt
hofum vier lated sier oss sorghulla
hyrer Syndena med Baen og Festu
med Andvarpe og Klogun en hva
da Ydrunar Averke hefur hu sidan
funded hia oss? Vier hroosum oss
Vitiš af Tru

aß Trwije/ eñ Kiærleikureñ aan hv
ørs vor Trw er ecke vtann daud
Trw/ þiñst nu varla (þvi verr) fra
mar hia oss. Vier kollum oss sialf-
er Christna/ eñ Gud vade oss/ hvad
aumañ og þanytañ Christeñdoom/
vier synum opt og fudum vor at med
al/fuller aß þeim slæmustu Syndū
og Oe-jvirdingum? Hvar med vier
valldum þvi/ad þitt allra heilaga-
sta Nafn verdur so opt spottad a-
medal heidña Þioodaa. O vei/ O-
vei oss/ ad vier hoþum so syndgast.
Og hvad skyllduu vier seigia? Hvad
kyñum vier klaga? Þoott þu nu vill
der lata þig auñara allt þad gooda
sem þu hugad til heþur oss aud syn
dt / og þreytast a ad mykuna þig
yramar yþer oss/. Eñ þar at moot
v tia vor med þeim hørdustu Plag
um og oþurselia oss megnum Villu

dome

doome/ad vier ſkylldum frwa Lyge og bolſkum Lærdoome. Æ DRO-TTeñ/ þu hefur funded vora Miſ-giorninga/ og vier meigum riettele-ga jata/ad vier ſannarlega hofum forþienad/ecke alleinaſta allt þetta helldur og eirneñ þad ſem eñ nu er allra þyngſt/ ſijna eilijfa Reide / Daudann og eilijfa Fyrerdæming. Eñ fyrer þijns Nafns ſaker/ DRO-TTeñ vertu naadugur og myſk-una þig yfer oſſ. Æ ſtraffa oſſ þo ecke j þiñe Bræde/ og tyfta oſſ ecke j þiñe Grimd/ helldur midt j Rei deñe minſtu a Nadena og Myſk-unſemena / þvi vier vitum ad þijn Myſkunſeme hefur ongvañ Enda/ og vier forlatum oſſ uppa þiñ Eyd ſem þu ſoorſt oſſ/ ad þu vilier eins-kis ſyndugs Mañs Dauda/ helld-ur ad hañ umvende ſier og lifer. Þar

Bv fyrer

þyrer liggium vier nu med voru and
miuku Hiartans Bæna akalle/þyr
er þijnu Auglite/ecke uppa vort Ri
ettlæte / helldur uppa þijna stooru
Myskunseme / og hroopum af sorg-
fullu Hiarta j Trwne. Þ Fader/
vier hofum syndgast i Himenum og
þyrer þier / og erum ecke verduger
ad kallast þijn Born. Fyrergiefþ/ þyr
ergief Þ millde Fader allar vorar
Synder/ þyrer saker þijns Eingetet
ens Sonar Jesu Christi/og utsliett
allar vorar Ypertrodslur þyrer hans
dyrmætu Forþienustu. Afijttu hñs
Nijdne / og tilreikna oss ecke vora
Ohlijdne. Lat hans Fridþæging
koma oss til gooda/sem hñ med sijn
um Dauda hefur oss utvegad/ꝛ gi
ef oss Glede sem erum hans Endo
urleyster/ad vier aller mættum faa
Fyrergiefning vorra Synda þyrer
hanns skulld.

Lat

Lꜳt þitt heilaga Ord bwa alltyd ryͤ- kuglega vor ꜳ medal / mz rictre og heilsusꜳ̄legre Tijdkan þeirra hꜳverd ugu Sacramenta/ og vert alldrei so Reidur vid oss/ad þu nockurn tijma aññad hvort umbreyter / eda elldung is burtsvipter þesoum heilogu Hlut um fra oss/ allt til Verålldar enda. Gief riettskyckada Predikara og Ki eñendur/ sem bæde kieñe vel og lifie vel/ og lꜳt þitt Ord alltijd fꜳ Fr amgang fyrer þa/ þier til Dyrdar og Foolkenu til Sꜳluhialpar. O Christe Jesu vidhalltu þinne sonnu Evangelisku Kyrkiu/ j moote ollum Ofsooknurum og folskum Kieñend um/ og lꜳt vora Mootstandara og allañ Heimeñ sia/ad þar er þo eiñ Gud til/ sem alleina er DROttenñ yfer sijnum/og vill volduglega ver nda þa j moote sijnum Ovinum.

Nadu O Gud allthjd eitt vakande Auga / yfer Landsins gooda Fodur/ þijnum Smurda/vorū allra Nadugasta Arfa konge/og Herra/ N. N. Auk þu hans Herradæme j þijnum Otta og hallltu uppe hans Kongarijkium med Riettlætenu. Vernda Hans Majestet/j mote ollum sijnum Ovinum/ heimuglegum og openberum / og gior þa til Skammar sem rædslaga j moote honum. Bittu þast Kongsins Hiarta vid þitt Hiarta / ad han i ollū Hlutum meige leita þinnar Dyrdar sem þiñ Þienare/ꝛ alltid bera umhyggiu fyrer Efling þinnar sonnu Kyrkiu so sem heñar retta Forsuar og Fosturfader. Drottiñ læt Kongeñ lifa og blessa hañ framm yfer alla hañs Fedur/veit hñs Majestet langgiædt og Luckusamt Regimen-

gimente og gieþ ad hañ meige all-
dradur verda i Friðe ꝛ goðu Dogū.
Gior Myskunseme vid hennar
Majest. vorrar Allranaaduguſtu Dr
ottingar/ N. N. ꝛ lat heñar Oſk
alltid vera þyrer þier. Vppfyll hen-
nar Majeſtet med þinum Fognude/
og gieþ ad heñar Hiarta meige all-
tid glediaſig i þiñe Nialp/ ſed hen-
nar Majeſtet med longum Lijþdegū
og ſet heñar Saal eylijflega þyrer
þijnu Auglite.
Vthell þinne Naad yþer vorn
Iedidiah og Dꝛottins Elſkulega
Hañs Kongleg Naaheyt vors Nadu-
gaſta Arþva-Prints ꝛ HerraN.N.
og ſet hañ ſem eitt Jñſigle a þijnu
Hiarta. Lat hŷs Saal alldrei hney
giaſt til neckurs Jlls/ eñ gieþ hō-
num Liſting til þŷn og þŷns Ords.
Pryd hañ med ollum Konglegum ꝛ.
Foro

Forſtalegum Dygdum/ og ſyn honū
þijna Myſkunſeme ad hañ meige
lifa.

Legg nad og prijs yfer þa Kon-
unglegu Printza og Princeſſer/ha-
llt þiñe Guddomlegre Vernd yfer
þeim og ollu þui Konglega Arfa-
huſe/vertu ſialfur O Gud eiñ glo-
ande Mwr i kringum þa/ad eingeñ
Olucka meige ſnerta neckurn af þe
im. DROTTeñ vitia þu Kong
ſins Hwff med þinne Nꝛd/og burt
tak alldrei þijna Myſkun þar fra
æfeñlega.

Bleſſa hns Kongleg. Majeſt.
Rꝛd/og gief ad þeir i ollum Hlut
um meige fylgia þýnum Rꝛdum/
þier til Dyrdar/ & Ladenu til beſta.

Bleſſa i ſama mꝛta og vernda
Hañs Kongl. Majeſtz. Strijds-
magt / bꝛde til Lands og Vatns/

Vertu

Vertu sialfur eirn Skiølldur ꝛ Ve
ria yfer þeim/ i moote ollum þeirrá
Ovinum/ og gief þeim hlyden̄ Nio
rtu/ ad oftast þitt Nafn / ꝛ tręfost
Niortu til ad þioona þręlega. Eirn
ord Niortu til ad beriast hrausllega/
nær tijmen̄ er/ og samþyck Niortu
til ad vera stadfostum/aller sem eirn
madur og oftast ecki. Lat þa vera
fostgiæfna Kongenum og Landenu
til besta/ ꝛ lat Daudan̄ alldrei yfer
falla þa.

Befala þijnum heilogu Einglu
ad þylkia sier i kringum allt Landed
og burtsnu nadarsamlega fra oss ol
lum maklega forþientum Plagum
Stride og Blods uthellingum/ Hu
ngre og Dyrtijd/ Storme og Ovedre
Elldsneyd og Vatns voda/ Pestilen
tiu og odrum þvilegum nęmum Si
ukdomum/ samt allre an̄are Olucku
bæde til Lijfs og Salar.

Hau

Snw til vor apkur þinne Fodur-
legre Giæsku til allrar tijmanlegrar
og eilijfrar Velferdar. Gief Frid
DROTTen̄ um̄ vora Daga/ giefþ
Luckn og Velferd j vorum Londū/
Lat þijna Dyrd þram̄veigis bwa at
medal vor / so Truþestin̄ og San̄
leikuren̄ mæteſt ſijn æ mille/og Rie
ttlæted ⁊ Fridurē̄ kysse hvort an̄ad.
Blessa eirn og sierhvorn j sin̄e ær-
legre hondlan bæde til Lands ⁊ Va
tns. Blessa vort Stand og vort
Embætte/vora Næring ⁊ Biorg/
vorn Sveita og vort erþide! Blessa
vora Stade og vora Akra/vor Nyts
⁊ vorar Karþer og vorar Aþgangs
leiþar! Landsins Avogstur ⁊ Lijþþins
Avogstur vere blessadur þyrer þier.
DROttin̄ biod þin̄e Blessan ad ko
ma yþer allt þad sem vier. tokum
oss þyrer hendr/Blessan af Himmū
gd-

ad ofan/ Blessan af Underdiupunū ad nedan/ ad vor Blessan meige naa allt til þeirra eylijfu Nædaña Tak marka. Blessa off GVD vor GVd og Jerden giefe sin Avegst. Aud syn O Gud Jatendum vorrar Trw ar/ sem i ymsum Stedum plágader eru asamt þiñe sannre Christne/ þyḡ na vndrunarlega Giæsku/ i giegu ol lum þeim/ sem setia sig upp a mo te þiñe hægre Hende/ og læt þa sea og þeckia ad þu ert þeirra Frelsare sem vona a þig. Drottinn frelsa þitt Folk/ og blessa þa sem eru þiñ Arfur og eigendomur/ læt onguann af off missa þyna Blessan tijmanlega edur eylijfa/ helldur vertu sialfur Læfner hina Siuku/ Hialpareñ þeir ra Naudstoddu/ Huggareñ þeirra Harmþrungnu/ Farsorgareñ þeirra Boludu/ forsuar Ecknaña og Fa

der Fødurlausra/Huggun allra Hug gunarlausra/Hialp allra Hialparlau sra og myskunna þig yfer oss allasa-mañ. O GUD vertu oss aumum Syndurum lijknsamur. Forlat oss allar vorar blodugar Synder og vpp gief allt forþient Strapp bæde tij-manlegt og eylifft fyrer JESU Christi/ fyrer JEsu Christi skulld.
O Veit oss O Gud þijna Nad/ til eins riettelegs og alvarlegs Angurs og Trega/sokum umliðenna Synda/til eirnrar slodugrar Trwar og Trausts/ til vors Frelsara Jesum Christū/ ad sijdustu til gledelegs & saluhialplegs Vidskilnadar fra þessum Heime/ad vier alltijd mætttum fiñast i þinne Þioonustu/fuller af Truñe og goodum Verkum/sem eru þeir riettu Avextir og Vmvendun ar Avexter. Hialpa oss O eilijfe
Gud

Gud og Fader/ad vier alldrei fram
at meir þollum i nockurt ſyndſam-
legt Andvaraleyſe / og ſkam̃arlega
forſoomum þeñañ vorn Vitiunar
Tijma/ og vorn rietta Hialpræðis
dag / Helldur ad vier alltijd vokum
og bidium til þijn / uppa þad vier
med einum ſtyrkvum Anda/i eirn-
te gladre Von mættum alltijd væn
ta Dyrdlegrar Tilkomu vors DR-
DTTens og Frelſara JEſu Chri
ſti/ oſſ til fullkomeñar eilijfrar Vt-
lauſnar og Saaluhialpar. Þ DR
DTTeñ þu Næſtloþada Þrij-Ein
ing/ Fader Sonur og Heilagur An
de/heilage Herra Gud/ heilage Ster
ke Gud/ heilage lijknſame Lauſnare
þu æþeñlege Gud/ heyr vora Bæn
og gieþ þu Giætur ad vorre Eræk
beidne/heyr oſſ og myſkuna þig yþ
er oſſ nu og alltijd/ Amen/ Amen.

Pſal-

Psalmar og Saungvar
a þessum Bænadeige.

Epter þui vier høfum ei uppa vort Moodurmaal suma þa Psalma/ sem tilteknir eru i þui Bænadaga Exemplari / sem wtgeinged er a Dønsku/ Anno 1686. Þa ma syngia i stadenn þeirra/ adra gooda Psalma þeim sam hlioda/ sama Innihallds/ og sømu Meiningar

Til Hamessu.

I Pro Introitu. Konung David sem kiende. Edur
Avij/ Avij mig aumañ Mañ.
II Fader vor sem a Himnū ert. Edur O Gud vor Fader sem i Himmerijke ert.
III Nu bidium vier H. Anda.
IV Epter Predikun oll Litaniā.
V Mitt Hoop z allt mitt Trw og Traust. Edur
A þig alleina JEsu Christ.

6 pro

VI Pro exitu O vier Syndum setter/ med sarlegt glæpa Stryd.
Edur Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

Til Aptansaungs

Edur Kvølldpredikunar þar hun er halldenn/ Syngest

I Tak aþ oss Fader.
II Nu bidiū vier heilagañ Anda.
Edur Heilagā Anda akølū nu.
III Epter Predikun Litania oll.
Edur su minne Litania/ Tak aþ oss sæte Herra Synder vorar z Misgiørder/ med þeim Collectū sē þar til heyra/ epter Grallaranum.
4 Allt mitt Raad til Guds eg set.
5 Pro exitu/ Myskūa oss o Herra Gud

N B.

Þar sē þesser Bokstafer i Bænenne standa N. N. þa sk nefna þr Hās Majest. vors Nadugasta Arfa kongs og Herra/ Sømuleidis hennar Majest. Drottningarennar z hās Konungle[g]ra Haheita Arfa Printzins eigenn Nøfn sierhvørt i sinn Stad.

Kongl. Majeſt. allra Nadugaſta M:ſſive til M. Þordar Thorlakſſon ar um̄ þenan̄ Bænadag. Er ſuo hlioodande ſem epter fylgier.

Chriſtian dend Femte af Guds Naade Konge til Danmarck z Norge/ de Venders oc Gothers/ Hertug udi Sleſvig/ Holſten/ Stormarn oc Dytmerſken/ Greffve udi Oldenborg oc Delmenhorſt.

Vor Naade tilforn/ Vi tilſkicke dig herhos een vores trøgte Forordning/ anlangende een almindelig Bededag ſom vi Allernaadigſt hafver for got eragtet at lade paabiude/ Aarligen at holdes. Thi er vores allernaadigſte villie oc be-

oc befaling / at du scaalt dig ved-
kommendes er / dig derefter ret-
ter oc forholder. Til hvilcken en
de oc her hos følger dend efter
vores Allernaadigste befaling til
trycken forfærdigde Bøn/Coll. et/
Lectier oc Texter so udi Stederne
til Nonmæsse oc Froe-Prædicken/
Item Tolf Prædicken hvor dend
holdes skal forhaalles. Oc til Af-
fensang dend Evangeliske Lectie
oc derhos siunges de antegnede
Psalmer med Litaniet gandske
samt Collect oc Velsignelse. Paa
Landsbyerne forbliffver det med
Nonmæssen ligesom udi Kiøbstæ-
derne/ oc udi de Sogner hvor Præ-
sten selff boer skal om eftermid-
dagen Bededags Bønnen lige-
maade af Prædickestolen læses til

lige

lige med en kort Forklaring ofver dend forordnede Afțensangs Text/ oc ellers med Sangen oc Læsningen for Alteret vijdere porhol des paa samme Maade som allerede om Kiøbstederne meldt er. Dermed skeer vor Villie/ befalen dis dig Gud. Skrefvet paa vort Slot Kiøbenhafn dend 27. Martij Anno 1686.

Under vor Kongl. Haand oc Zignet

Christian.

Ryerskrifft Brefsins.

Os Elskel: Edle oc Velærværdige Mag: Theodorus Thorlacius Superintendent offver Schalholt Stifft for Synden paa vort Land Island.

R(X)R

Landsbókasafn
Íslands

